

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 *New York Times* Bestselling Author of
Bared to You and *Reflected in You*

SYLVIA DAY

The dark and exquisite
power of possession...

Entwined with You

A CROSSFIRE NOVEL

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

"Kaçırılmaması gereken bir erotik romantizm."

-Romantik Roman Haberleri

İÇİN ÖVGÜ

Sana Yansıyor

"Buharlı seks sahneleri ve merak uyandıran olay örgüsü okuyucuların daha fazlasını istemesine neden olacak."

-Library Journal

"Duygusal bir kitaptan bahsediyoruz. Gideon ve Eva artık en sevdiğim çiftler listemdeki yerlerini ."

-Fiction Vixen

"Bu kitap yoğun... çılgınca iyi seks."

-Smexy Books

"Duygusal olarak yorucu, duygusal olarak büyüleyici ve cinsel olarak sürükleyici, *Yansıyan Sen* kalbinizi paramparça eder ve daha fazlası için geri gelmenizi sağlar!"

-En Karanlık Bağımlılıklar

"Gideon ve Eva'dan ayrılmaya hazır değilim. Onlara doyamıyorum... ateşli, kirli, seksi, külot eriten, salyaları akıtan, iç çektiren seks."

-Avon Romance

"Sizi boğazınızdan yakalamaya devam ediyor ve gitmenize izin vermiyor."

-HeroesandHeartbreakers.com

Bared to You

"Duygusal kaygılar, yakıcı aşk sahneleri ve ilgi çekici bir hikâye örgüsüyle dolu."

-Sevgili Yazar

"Son zamanlarda okuduğum pek çok çağdaş kitaptan daha zengin ve daha gerçekçi."

-Romance Junkies

"Bu, okuduğuma memnun olduğum kitaplardan biri ve Gideon ile Eva'ya bundan sonra ne olacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

-The Book Reading Gals

"Harika bir okuma. İlk bölümden itibaren Bayan Day'ın ustalıklı ördüğü bu tutku ve yoğun kırılganlık hikâyesine kapıldım. Seksin ateşli olduğundan bahsetmiş miydiniz? Sayfa eritecek kadar ateşli."

-Darhk Portal

"Yazımı, cinsel gerilimi ve karakterlerin bir araya gelirken yaptıkları karmaşık dansı seviyorum."

-Carly Phillips, *New York Times* çok satan yazarı

Kıpkırmızı Bir Dokunuş

"Çarpıcı yeni bir dünya, sıcak kanlı bir kahraman ve güçlü, kış tekmeleyen bir kadın kahramanla okuyucuları sarsacak. Sylvia Day oyununun zirvesinde!"

-Larissa Ione, *New York Times* çok satan yazarı

"Melekler ve iblisler, vampirler ve lycanlar, hepsi de ilk sayfadan itibaren beni kendine bağlayan yaratıcı, ilgi çekici bir hikâye dünyasında geçiyor. Aksiyon ve romantizmi, mizah ve ateşli duygusallığı dengeleyen Sylvia Day'in hikaye anlatımı göz kamaştırıyor. Seksi ve tehlikeli muhafızlardan oluşan bu birlik hakkında daha fazlasını okumak için sabırsızlanıyorum."

melekler ve içinde yaşadıkları büyüleyici dünya... paranormal romantizm severlerin ziyafeti!"

-Lara Adrian, *New York Times* çoksatan yazarı

"Tutku ve sıcaklıkla patlıyor. Uğruna ölünecek kadar ateşli, seksi bir melek ve cesur bir kadın kahraman heyecan verici bir okuma sunuyor."

-Cheyenne McCray, *New York Times* çok satan yazarı

"Sylvia Day, *A Touch of Crimson*'da muhteşem bir macera anlatıyor. cesur, heyecan verici hikâye anlatımını yükselen bir lirizmle birleştiriyor. Adrian benim sevdiğim kahraman türü - kahramanının kalbini kazanmaya kararlı bir alfa-erkek melek. Bu kitap kesinlikle raflarınızda bulunması gereken bir kitap."

-Angela Knight, *New York Times* çoksatan yazarı

"Sürükleyici, dokunaklı ve sürükleyici bir sayfa çevirici. [Day, kaybolan ve bulunan aşkın zamansız hikâyesini ustalıkla harmanlıyor. [Melekler, Lycanlar ve vampirlerle dolu mükemmel bir dünya kurgusuna sahip mükemmel bir romantizm."

-RT Book Reviews (4½ yıldız)

SYLVIA DAY VE ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ DOLU SÖZLER

"Konu kavurucu derecede sıcak bir cinsel kimya yaratmak olduğunda Day'in edebi anlamda çok az rakibi var."

-Booklist

"İyi yazılmış, hızlı ve ateşli. Gerçekten eğlenceli bir okuma!"

-Emma Holly, *USA Today* çok satan yazarı

"Sylvia Day müthiş bir yazar, üst düzey romantik erotizm yaratma sanatının inceliklerini bilen az sayıdaki yazardan biri. . . Harika, tutkulu ve evet, gerçekten ateşli."

-WNBC.com

"Bayan Day okurlarını nasıl bağlayacağını biliyor. Hızlı tempolu ve süper ateşli. Başından sonuna kadar nabız hızlandıran bir kitap."

-Romance Junkies

"Motorunuz mırıldanacak ... Sylvia Day sizi daha fazlası için yalvartacak seksi bir hikâye yazıyor."

-Joyfully Reviewed

"Sylvia Day gözümü kamaştırdı."

-The Romance Studio

"Güçlü ve romantik bir hikâye. Bir okuyucu daha ne isteyebilir ki?"

-Fallen Angel Yorumları

"Fena halde tahrik edici ... Kendimi tamamen büyülenmiş buldum."

-Just Erotic Romance Yorumları

"Day okuyucuları sadece kalmıyor, onları yakalıyor ... ve bırakmıyor."

-RT Kitap Yorumları

"Sayfadan ve kalbimin derinliklerine dalan karakterler."

-Romantik Divalar

"Kesinlikle cinsel gerilimle çatırdıyor."

-Fresh Fiction

"Sylvia Day romantizmin en parlak yıldızlarından biri. Düzyazıları kalbinize dokunacak ve tutkunuzu ateşleyecek. Cinsel gerilim çatırdıyor ve koltuğunuzda kıvranacağınız kadar ateşli bir sahnede doruğa ulaşana kadar kopar."

-A Romance Review

"Cesurca tutkulu, kavurucu derecede seksi."

-Booklist

Sylvia Day'in Berkley kitapları

Çapraz Ateş Romanları

SİZİN İÇİN YASAKLANDI
SANA YANSIYAN, SENİNLE
SARMAŞ DOLAŞ

Antolojiler

KELEPÇELER İÇİNDE SICAK
(Shayla Black ve Shiloh Walker ile)

ÜNİFORMASIZ ADAMLAR
(Maya Banks ve Karin Tabke ile birlikte)

AŞK VAADI
(Lori Foster, Erin McCarthy, Kathy Love, Jamie Denton ve Kate Douglas ile birlikte)

SENİNLE
SARMAŞ

DOLAŞ

Sylvia Day

BERKLEY BOOKS, NEW YORK

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group (USA) Inc.
tarafından yayımlanmıştır.
375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

ABD| Kanada| İngiltere| İrlanda| Avustralya| Yeni Zelanda| Hindistan| Güney Afrika| Çin

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, London WC2R 0RL, England Penguin Group hakkında daha fazla bilgi için penguin.com adresini ziyaret edin.

Bu kitap The Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Telif hakkı© 2013 Sylvia Day.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

BERKLEY® Penguin Group (USA) Inc. şirketinin tescilli ticari markasıdır.
"B" tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markasıdır.

ISBN 978-1-101-60492-2

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data Day,

Sylvia.

Seninle sarmaş dolaş / Sylvia Day. - Berkley ticari ciltsiz baskı.

sayfa cm

ISBN 978-0-425-26392-1

1. Gizlilik-Kurgu. I. Başlık. PS3604.A9875E58
2013b

813'.6-dc23

2013004326

YAYINCILIK GEÇMİŞİ

Berkley ticari ciltsiz baskı / Haziran 2013

Kapak fotoğrafı Edwin Tse tarafından
çekilmiştir. Kapak tasarımı Sarah
Oberrender. Kapak sanat yönetmeni
George Long.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

ALWAYS LEARNING

PEARSON

İçindekiler

[Övgü](#)

[Sylvia Day'den Berkley Titles .](#)

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Teşekkür](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

Yazarın Notu Yazar
Hakkında

TEŞEKKÜRLER

Editör Hilary Sares'e, *Entwined with You* ve Crossfire serisinin önceki iki kitabı için gösterdiği yoğun çaba için minnettarım. O olmasaydı, kitapta biraz başıboşluk, çok sayıda Latince kelime, tarihi jargona kısa sapmalar ve okuyucuları Gideon'un Eva'ya olan aşkının güzelliğinden uzaklaştıracak başka suçlar olurdu. Çok teşekkür ederim Hilary!

Bu hikâyeyi yazarken Gideon ve Eva'nın büyüsünü yeniden yakalamama yardımcı oldukları için menajerim Kimberly Whalen ve editörüm Cindy Hwang'a çok teşekkür ederim. Yardıma ihtiyacım olduğunda yanımda oldular. Teşekkürler, Kim ve Cindy!

Reklamcım Gregg Sullivan'a beni düzenli tuttuğu ve programımı yönetmemde büyük yardımı olduğu için teşekkür ederim.

CAA'daki menajerim Jon Cassir'e tüm sıkı çalışması ve sorularımı yanıtlarken gösterdiği sabır için teşekkür ederim.

Crossfire serisi konusunda son derece destekleyici ve hevesli olan tüm uluslararası yayıncılarıma minnettarım.

Ve okuyucularıma, sabrınız ve desteğiniz için ne kadar teşekkür etsem azdır. Gideon ve Eva'nın devam eden yolculuğunu sizlerle paylaştığım için minnettarım.

NEW YORK TAKSİLERİ eşsiz bir türdü. Son derece korkusuz bir şekilde, doğal olmayan bir sakinlikle kalabalık caddelerde hızla ilerlediler ve direksiyonu kırdılar. Kurtarmak için

Akıl sağlığını için, birkaç santim ötemden hızla geçen arabalar yerine akıllı telefonumun ekranına odaklanmayı öğrenmişim. Ne zaman bir hata yapsam dikkat , sağ sert bir şekilde döşeme tahtasına bastırıırken bulurdum, vücudum içgüdüsel olarak frene basmaya çalışırdı.

Ama ilk defa dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım yoktu. Yoğun bir Krav Maga dersinden dolayı terden yapış yapış olmuşum ve zihnim sevdiğim adamın yaptıklarıyla ilgili düşüncelerle dönüyordu.

Gideon Cross. Onun adını düşünmek bile gergin bedenimde ateşli bir özlem patlamasına neden oldu. Onu ilk gördüğüm andan itibaren -baş döndürücü ve inanılmaz derecede muhteşem dış görünüşünden karanlık ve İçimdeki tehlikeli adam - kendimin diğer yarısını bulmanın getirdiği çekimi hissetmişim. Ona kalbimin atmasına ihtiyacım olduğu gibi ihtiyacım vardı ve o benim *için her şeyi* riske atarak kendini büyük bir tehlikeye atmıştı.

Bir korna sesi beni şimdiki zamana geri döndürdü.

Ön camdan, oda arkadaşımın milyon dolarlık gülümsemesinin bir otobüsün kenarındaki reklam panosundan bana doğru parladığını gördüm. Cary Taylor'ın dudaklarında bir kıvrım vardı ve uzun, zayıf gövdesi kavşağı kapatıyordu. Taksi şoförü sanki yolu açacakmış gibi defalarca kornaya basıyordu.

Hiç şansım yoktu. Yan yatmış, çıplak göğüslü ve yalınayaktı, kot pantolonunun düğmelerini açarak hem iç çamaşırının kemerini hem de yırtık karın kaslarının zarif hatlarını gösteriyordu. Koyu renkli

Kahverengi saçları seksi bir şekilde dağılmıştı ve zümrüt gözleri muziplikle parlıyordu.

Birdenbire en iyi arkadaşımdan korkunç bir sır saklamak zorunda kalacağım bilgisiyle sarsıldım.

Cary benim mihenk taşım, sağduyulu sesim, yaslanabileceğim en sevdiğim omuzumdu ve benim için her açıdan bir kardeşti. Gideon'un benim için yaptıklarını saklamak zorunda kalma düşüncesinden nefret ediyordum.

Umutsuzca bu konuda konuşmak, kafamda çözmek için yardım almak istiyordum ama asla kimseye söyleyemeyecektim. Terapistimiz bile etik ve yasal olarak güvenimizi kırmakla yükümlü olabilirdi.

İri yarı, neon yelekli bir trafik polisi belirdi ve beyaz eldivenli otoriter bir el ve iş anlamına gelen bir bağırıyla otobüsü kendi şeridine soktu. Işık değişmeden hemen önce bizi kavşaktan geçirdi. Arkama yaslandım, kollarımı belime doladım, sallanıyordum.

Gideon'un Beşinci Cadde'deki çatı katından Yukarı Batı Yakası'ndaki daireme yaptığım yolculuk kısıydı ama nedense bana sonsuzluk gibi gelmişti. NYPD dedektifi Shelley Graves'in sadece birkaç saat önce benimle paylaştığı bilgi hayatımı değiştirmişti.

Ayrıca beni birlikte olmam tek kişiyi terk etmeye zorlamıştı.

Gideon'u yalnız bırakmışım çünkü Graves'in gerekçelerine güvenemiyordum. Şüphelerini bana sırf ona koşup benden ayrılmasının iyi hazırlanmış bir yalan olduğunu kanıtlamamı görmek için anlatmış olma riskini göze alamazdım.

Tanrım. Hissettiğim duygu karmaşası kalbimin hızla çarpmasına neden oldu. Gideon'un şu anda bana ihtiyacı vardı -benim ona ihtiyacım olduğu kadar, hatta daha fazla- ama ben çekip gitmişim.

Özel asansörünün kapıları bizi ayırırken gözlerindeki ıssızlık içimi parçalamıştı.

Gideon.

Taksi köşeyi döndü ve apartmanımın önünde durdu. Soföre geri dönmesini ve beni geri götürmesini söyleyemeden gece kapıcısı arabanın kapısını açtı ve yapış yapış Ağustos havası klimayı kovalamak için içeri girdi.

"İyi akşamlar, Bayan Tramell." Kapıcı parmaklarını şapkasının kenarına vurarak selamına eşlik etti ve ben banka kartımı geçirirken sabırla bekledi. Ödemeyi bitirdiğimde, taksinin arkasından yardım etmesini kabul ettim ve bakışlarının ihtiyatlı bir şekilde gözyaşı dolu yüzümde gezindiğini hissettim.

Sanki dünyamda her şey yolundaymış gibi gülümseyerek lobiye koştum ve ön büro personeline kısa bir el sallayarak doğruca asansöre yöneldim.

"Eva!"

Başımı çevirdiğimde, lobideki oturma alanında ayağa kalkmış, şık bir etek ve bluz takımının içinde zarif bir esmerle karşılaştım. Koyu renk saçları Saçları kalın dalgalar omuzlarına dökülüyordu ve gülümsemesi parlak pembe dudaklarını süslüyordu. Onu tanıyamadığım için kaşlarımı çattım.

"Evet?" Aniden temkinli davranarak cevap verdim. Koyu renk gözlerinde hevesli bir parıltı vardı.

Gözleri beni ayağa kaldırdı. Kendimi ne kadar hırpalanmış hissetmeme ve muhtemelen öyle görünmeme rağmen omuzlarımı dikleştirdim ve doğrudan onunla yüzleştim.

"Deanna Johnson," dedi bakımlı elini uzatarak. "Serbest muhabir."

Kaşlarımı kaldırdım. "Merhaba."

Güldü. "Bu kadar şüpheli olmana gerek yok. Sadece seninle birkaç dakika sohbet etmek istiyorum. Üzerinde çalıştığım bir hikâye var ve yardımın işime ."

"Alınma ama bir muhabirle konuşmak istediğim hiçbir şey aklıma gelmiyor."

"Gideon Cross bile mi?"

Ensemdeki tüyler diken diken oldu. "Özellikle o değil."

Dünyanın en zengin yirmi beş adamından biri olan ve New York'taki emlak portföyü akıllara durgunluk verecek kadar geniş olan Gideon her zaman bir haberdi. Ama aynı zamanda beni terk ettiği ve eski nişanlısıyla tekrar bir araya geldiği de bir haberdi.

Deanna kollarını kavuşturdu, göğüs dekoltesini vurgulayan bir hareketti bu, sadece onu tekrar daha dikkatli izlediğim için dikkatimi çeken bir şeydi.

"ama," diye ikna etti. "Adını bu işin dışında tutabilirim Eva. Sizi tanımlayan hiçbir şey kullanmayacağım. Bu senin için bir şans. geri."

Midemin dibine bir taş oturdu. Tam olarak Gideon'un tipiydi; uzun boylu, ince yapılı, siyah saçlı ve altın tenliydi. Bana hiç benzemiyordu.

"Bu yola girmek istediğine emin misin?" Sessizce sordum, geçmişte bir noktada erkeğimi becerdiğinden sezgisel olarak emindim. "Karşı karşıya gelmek isteyeceğim biri değil."

"Ondan korkuyor musun?" diye karşılık verdi. ". Parası ona istediği her şeyi yapma hakkı vermiyor."

Yavaş ve derin bir nefes aldım ve Dr. Terrence Lucas'ın Gideon'la anlaşmazlığa başka biri de bana benzer bir şey söylemişti. Artık Gideon'un neler yapabileceğini, beni korumak için ne kadar ileri gidebileceğini bildiğimden, yine de dürüstçe ve çekinmeden cevap verebilirdim: "Hayır, korkmuyorum. Ama savaşlarımı seçmeyi öğrendim. Hayatıma devam etmek en iyisi. intikam."

Çenesini kaldırdı. "Hepimizin kanatlarında bekleyen rock yıldızları yok." "Her neyse." Eski sevgilim Brett Kline'dan bahsedince içimi çektim. Yükselişte olan bir grubun solistiydi ve tanıdığım en seksi adamlardan biriydi. Gideon gibi o da seksapelinin bir ısı dalgası gibi yayıyordu. Gideon'un aksine, hayatımın aşkı değildi. Bir daha asla o havuza girmeyecektim.

"Dinle"-Deanna eteğinin cebinden bir kartvizit çıkardı -"Çok yakında Gideon Cross'un Corinne Giroux'yu kendisine dönecek kadar kıskandırmak için seni kullandığını anlayacaksın. Kahvenin kokusunu aldığında beni ara. Seni bekliyor olacağım."

Kartı kabul ettim. "Neden paylaşmaya değer bir şey bildiğimi düşünüyorsun?" Yemyeşil ağzı inceldi. "Çünkü Cross'un seninle takılmaktaki motivasyonu her neyse, sen ona ulaştın. Buz adam senin için biraz çözüldü."

"Belki yaptın, ama artık bitti."

"Bu bir şey bilmediğin anlamına gelmez Eva. Neyin haber değeri taşıdığını bulmana yardımcı olabilirim."

"Senin ne?" Biri Gideon'a nişan almışken arkama yaslanıp oturursam lanetlenirdim. Eğer Gideon için bir tehdit oluşturmaya kararlıysa, ben de onun önünü kesmeye kararlıydım.

"Bu adamın karanlık bir tarafı var."

"Hepimiz öyle değil miyiz?" Gideon hakkında ne görmüştü? Birliktelikleri sırasında ne ortaya çıkarmıştı? *Eğer bir birliktelikleri olduysa.*

Gideon'un başka bir kadınla yakınlaştığını düşünmenin şiddetli bir kıskançlığı tetiklemediği bir noktaya gelebileceğimden emin değildim.

"Neden bir yere gidip konuşmuyoruz?" diye kandırdı.

personelerle bir bakış attım, o da bizi kibarca görmezden geldi. Duygusal açıdan Deanna'yla uğraşamayacak kadar hamdım ve hâlâ Dedektif Graves'le yaptığım konuşmanın etkisindeydim.

"Belki başka bir zaman," dedim, seçeneği açık bırakarak çünkü onu takip etmeye niyetliydim.

Sanki tedirginliğini hissetmiş gibi, resepsiyondaki gece ekibinden biri olan Chad yaklaştı.

"Bayan Johnson da şimdi gidiyordu," dedim ona, bilinçli bir şekilde rahatlayarak. Dedektif Graves Gideon'un üzerine bir şey yıkamadıysa, meraklı bir serbest muhabir de daha iyisini yapamazdı.

Polisten ne tür bilgilerin sızdırılabileceğini ve bunun ne kadar kolay ve sık yapıldığını bilmem çok kötü oldu. Babam Victor Reyes polisti ve bu konuda çok şey duymuştum.

Asansörlere doğru döndüm. "İyi geceler, Deanna."

"Buralarda olacağım," diye arkamdan seslendi.

Asansöre bindim ve kendi katımın düğmesine bastım. Kapılar kapanırken tırbazana doğru sarktım. Gideon'u uyarmam gerekiyordu ama onunla iletişim kurmanın izlenemeyecek bir yolu yoktu.

Göğsümdeki ağrı şiddetlendi. İlişkimiz çok . Birbirimizle konuşamıyorduk bile.

Bulunduğum kattan çıktım ve daireme girdim.

çantamı mutfaktaki bar taburelerinden birine bırakmak için geniş oturma odasına geçtim. Oturma odanın tavandan tabana pencerelerinden görünen Manhattan manzarası beni heyecanlandırmayı başaramadı. Nerede umursamayacak kadar tedirgindim. Önemli olan tek şey Gideon'la birlikte olmadığımды.

Koridordan yatak odama doğru ilerlerken, Cary'ninkinden dışarıya doğru kısık bir müzik sesi yayıldı. Misafiri mi ? Eğer öyleyse, kimdi? En iyi arkadaşım iki ilişkiyi birden yürütmeye karar vermişti; biri onu olduğu gibi kabul eden bir kadınla, diğeri de Cary'nin başka biriyle birlikte olmasından nefret eden bir adamla.

Duşa girerken kıyafetlerimi banyo zeminine attım.

Köpürürken, Gideon ile duş aldığım zamanları düşünmemek imkansızdı; birbirimize duyduğumuz şehvetin keskin bir şekilde körüklendiği zamanları erotik karşılaşmalar. Onu çok özlemiştim. dokunuşuna, arzusuna, aşkına ihtiyacım vardı. Bunlara duyduğum özlem içimi kemiren bir açlıktı. huzursuz ve sinirliydim. Gideon'la tekrar ne zaman konuşma fırsatı bulacağımı bilmezken nasıl uyuyacağımı bilmiyordum. Söylenmesi gereken o kadar çok şey vardı ki.

Üzerime bir havlu sararak banyodan çıktım-

Gideon kapalı yatak odamın kapısının hemen içinde duruyordu. Onu görmek öyle ani bir tepki yarattı ki fiziksel bir darbe gibiydi. Nefesim kesildi ve kalbim heyecanlı bir ritimle çarpmaya başladı, tüm varlığım onu gördüğümde güçlü bir özlemle verdi. Onunla en son birlikte olduğumdan bu yana sadece bir saat değil, sanki yıllar geçmiş gibiydi.

Ona bir anahtar vermiştim ama binanın sahibi oydu. Takip edilebilecek bir iz bırakmadan bana ulaşmak bu avantajla mümkündü ..tıpkı Nathan'a ulaşabildiği gibi.

"Burada olman senin için tehlikeli," diye belirttim. Bu, onun burada olmasından heyecan duymamı engellemedi. Bakışlarım onu içine çekti, zayıf, geniş omuzlu gövdesi üzerinde hevesle dolaştı.

Siyah bir eşofman ve çok sevdiği Columbia marka bir sweatshirt giymişti; bu kombinasyon onu dünyanın geri kalanının tanıdığı milyarder bir patron gibi değil, yirmi sekiz yaşında bir adam gibi gösteriyordu. Yankees şapkası alnına doğru eğilmişti ama şapkanın siperliğinin yarattığı gölge gözlerinin çarpıcı maviliğini azaltmıyordu. Gözleri şiddetle bana bakıyor, şehvetli dudakları sert bir çizgiye dönüşüyordu. "Uzak kalamadım."

Gideon Cross inanılmaz derecede muhteşem bir adamdı, o kadar güzeldi ki yanından geçerken insanlar durup ona bakıyordu. Bir zamanlar onun bir seks tanrısı olduğunu düşünmüştüm ve sık sık ve coşkulu bir şekilde sergilediği hünerleri beni haklı çıkarıyordu ama aynı zamanda onun fazlasıyla insan olduğunu da biliyordum. O da benim gibi kırılmıştı.

İhtimaller başarmamıza karşıydı.

Derin bir nefesle göğsüm genişledi, bedenim onun yakınlığına tepki verdi. Birkaç metre uzakta durmasına rağmen, ruhumun diğer yarısına yakın olmanın baş döndürücü cazibesini, manyetik çekimini hissedebiliyordum. İlk karşılaşmamızdan beri bu böyleydi, ikimiz de kaçınılmaz bir şekilde birbirimize çekilmiştik. Birbirimiz olmadan nefes alamayacağımızı fark edene kadar karşılıklı vahşi tutsaklığımızı şehvet sanmıştık.

Umutsuzca olmak istediğim yere, onun kollarına koşma dürtüsüyle savaştım. Ama o çok hareketsizdi, çok sıkı dizginlenmişti. Nefis bir beklentiyle onun işaretini bekledim.

Tanrım, onu çok seviyordum.

Elleri iki yanında yumruk oldu. "Sana ihtiyacım var."

Sesindeki sertliğe, sıcak ve lüks törpüsüne karşılık olarak sıkılaştı.

"Bu konuda bu kadar mutlu görünmek zorunda değilsin," diye nefes nefese takıldım, beni altına almadan önce ruh halini hafifletmeye çalışıyordum.

Onu vahşi ve şefkatli seviyordum. Onu her şekilde elde edebilirdim ama çok uzun zaman olmuştu. Tenim şimdiden karıncalanmaya ve beklentiyle gerilmeye başlamıştı, dokunuşunun açgözlü hürmetini arzuluyordum. Vücuduna bu kadar açken bana tüm gücüyle saldırırsa ne olacağından korkuyordum. Birbirimizi parçalayabilirdik.

"Bu beni öldürüyor," dedi huysuzca. "Sensiz olmak. Seni özlemek. Akıl sağlığım sana bağlıymış gibi hissediyorum Eva ve sen bu konuda *mutlu* olmamı mı istiyorsun?"

Dilim kuru dudaklarımı ıslatmak için dışarı fırladı ve hırlayarak içime bir ürperti gönderdi. "Şey... Bu konuda mutluyum."

Duruşundaki gerginlik gözle görülür bir şekilde azaldı. Benim için yaptıklarına nasıl tepki vereceğim konusunda çok endişelenmiş olmalıydı. Dürüst gerekirse, *ben de endişelenmiştim*. Minnettarlığım sandığımdan daha sapkın olduğum anlamına mı geliyordu?

Sonra üvey ağabeyimin üzerimdeki ellerini hatırladım ... beni yatağa bastıran ağırlığını ... içime tekrar tekrar girerken bacaklarımın arasındaki acıyı ...

Yeni bir öfkeyle titredim. O herifin öldüğüne sevinmek beni sapkın yapıyorsa, öyle olsun.

Gideon derin bir nefes aldı. Eli göğsüne uzandı ve sanki canı yanıyormuş gibi kalbinin üzerindeki bölgeyi ovuşturdu.

"Seni seviyorum," dedim ona, gözlerim yeni yaşlarla dolmuştu. "Seni çok seviyorum."

"Angel." Hızlı adımlarla bana ulaştı, anahtarlarını yere bıraktı ve iki elini nemli saçlarıma soktu. Titriyordu ve ben de bana ne kadar ihtiyacı olduğunu bilerek ağladım.

Başımı istediği açıya eğen Gideon, yakıcı bir sahiplenmeyle ağzımı aldı, yavaş ve derin yalamalarla beni tattı. Tutkusu ve açlığı duyularımda patladı ve , ellerim eşofmanına dolandı. Cevap niteliğindeki iniltisi içimde titreşti ve Meme uçlarım ve tüylerim diken diken oldu.

Onun içinde eridim, ellerim başındaki şapkayı itti, böylece parmaklarım saçlarının ipeksi siyah yelesine gömülebildi. Öpücüğün içine düştüm, bereketli şehvetiyle kendimden geçtim. İçimden bir hıçkırık kaçtı.

"Yapma," diye nefes aldı, çenemi kucaklamak için geri çekildi. Gözlerimin içine baktı. "Ağladığında içim parçalanıyor."

"Bu çok fazla." Titredim.

Güzel gözleri benimkiler kadar yorgun bakıyordu. Acımasızca başını salladı. "Yaptığım şey-"

"O değil. Senin hakkında ne hissettiğimi."

Burnunun ucunu bana sürttü, elleri çıplak kollarımda saygıyla gezindi - üzerlerinde meşhur kan bulunan eller, bu dokunuşunu daha da çok sevmeme neden oldu.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

Gözleri kapandı. "Tanrım, bu gece gittiğinde ... Geri dönüp dönmeyeceğini bilmiyordum... seni kaybedip kaybetmeyeceğimi-"

"Benim de sana ihtiyacım var, Gideon."

"Özür dilemeyeceğim. Yine olsa yine yaparım." Beni daha sıkı kavradı. "Bu Hayatınızın geri kalanı için yasaklama emri, daha fazla güvenlik, tetikte olma gibi seçenekler vardı. Nathan güvende olmadıkça güvende olacağınızın garantisi yoktu. öldü."

"Beni . Beni dışarıda bırak. Sen ve ben-"

"Sonsuza kadar." Parmak uçları ayrılmış dudaklarıma bastırdı. "Bitti Eva. Değiştirmek için çok geç olan bir şey hakkında tartışmayın."

Elini . "Bitti mi? Artık birlikte olabilir miyiz, yoksa ilişkimizi hâlâ polisten saklıyor muyuz? Bir ilişkimiz *var* mı? ilişki?"

Gideon bakışlarımı tuttu, hiçbir şey saklamadı, acısını ve korkusunu görmeme izin verdi. "Ben de sana bunu sormak için buradayım."

"Bana kalırsa, gitmene asla izin vermeyeceğim," dedim şiddetle. "Asla."

Gideon'un elleri boğazımdan omuzlarıma doğru kayarak tenimde sıcak bir iz bıraktı. "Bunun doğru olmasına ihtiyacım var," dedi usulca. "Kaçacağından korkuyordum... korkacağından. *Benden*."

"Gideon, hayır-"

"Sana asla zarar vermem."

Eşofmanının kemerini yakaladım ve onu kımıldatamasam da çekiştirdim. "Bunu *biliyorum*."

Fiziksel olarak da hiç yoktu; bana karşı her zaman dikkatli olmuştu, her zaman temkinli. Ama duygusal olarak, sevgim titiz bir hassasiyetle bana karşı kullanılmıştı. Kendime duyduğum mutlak güveni uzlaştırmakta zorlanıyordum.

Gideon'un ihtiyaçlarını konusundaki farkındalığı ve hala iyileşmekte olan paramparça bir kalpten gelen temkinlilik vardı.

"Öyle mi?" Yüzüme baktı, her zamanki gibi söylenmeyen şeylere dikkat kesilmişti. "Gitmene izin vermek beni öldürür, ama seni tutmak için sana zarar vermem."

"Hiçbir yere gitmek istemiyorum."

Sesli bir şekilde nefes verdi. "Avukatlarım yarın polisle konuşacak, olayların ne durumda olduğunu anlamak için."

Başımı arkaya yatırarak dudaklarımı nazikçe onunkilere bastırdım. Bir suçu gizlemek için işbirliği yapıyorduk ve bunun beni ciddi şekilde rahatsız etmediğini söylersem yalan söylemiş olurum - sonuçta bir polis memurunun kızıyordım - ama alternatif düşünölemeyecek kadar korkunçtu.

"Yaptığım şeyle yaşayabileceğini bilmem gerek," dedi usulca, saçlarımı parmağına dolayarak.

"Sanırım öyle. Sen yapabilir misin?"

Ağızı tekrar benimkini buldu. "Sen yanımdayken her şeye dayanabilirim."

Eşofmanının altına uzandım, sıcak, altın tenini aradım ve buldum. Kasları avuçlarının altında sert ve kabarıktı, vücudu bir baştan çıkarıcı ve erkeksi bir sanat eseriydi. Dudaklarını yaladım, dişlerim alt kısımdaki tam kıvrımı yakaladı ve hafifçe ısırđı. Gideon inledi. Aldığı zevkin sesi bir okşayış gibi üzerimden kaydı.

"Dokun bana." Kelimeler bir emirdi ama ses tonu bir yalvarış gibiydi. "Dokunuyorum."

Arkasına uzanarak bileğimi kavradı ve elimi kendine çekti. Sikini utanmazca avucumun içine soktu, gıcırdattı. Parmaklarım kalın, ağır uzunluğun etrafında kıvrıldı, eşofmanlarının altında komando olduğunu fark ettiğimde nabzım hızlandı.

"Tanrım," diye nefes aldım. "Beni ok ."

Mavi gözleri şiddetle yüzümdeydi; yanakları kızarmış ve yontulmuş dudakları aralanmıştı. Üzerindeki etkimi asla saklamaya çalışmadı, bana verdiği tepki üzerinde benim ona verdiğimden daha fazla kontrolü varmış gibi davranmadı. Aramızdaki çekime karşı onun da aynı şekilde çaresiz olduğunu bilmek, yatak odasındaki hâkimiyetini daha da heyecan verici kılıyordu.

Göğsüm sıkışmıştı. Hâlâ benim olduğuna, onu bu şekilde, bu kadar açık, aç ve seksi görebildiğime .

Gideon havlumu çekerek açtı. Havlu yere düştüğünde ve ben çırılçıplak karşısında durduğumda keskin bir nefes aldı. "Ah, Eva."

Kalçalarımı kavradı, parmakları huzursuzca büküldü, nefesi hızlı ve sertti. Önce göğüslerimin uçları ona dokundu ve vücudumda ani bir his dalgası yarattı. Nefesim kesildi. Bir hırıltıyla beni kendine bastırdı, ayaklarımı yerden kaldırdı ve beni yatağa doğru geriye doğru taşıdı.

MKIÇLARIM yatağa çarptı ve kıcımın üzerine düştüm, Gideon eğilirken sırtüstü düştüm. Bir koluyla beni yukarı kaldırdı. Sırtıma dolandı, üzerime yerleşmeden önce beni yatağın üzerinde ortaladı. Ben daha ne olduğunu anlamadan ağzı göğsümdeydi, dudakları yumuşak ve sıcaktı, emişi hızlı ve açgözlüydü. Ağırlığı elinin içinde dolgunlaştırdı, sahiplenici bir şekilde yoğurdu.

"Tanrım, seni özledim," diye inledi. Teni serin etime karşı sıcaktı, onsuz geçen uzun gecelerden sonra ağırlığı çok hoştu.

Bacaklarımı baldırlarına doladım ve ellerimi bel kemerinin altından geçirerek gergin, sert kıcını kavradım. Onu kendime doğru çektim, bizi ayıran pamuğun arasından sikini hissetmek için kalçalarımı kaldırdım. Onu içimde istiyordum, böylece tekrar benim olduğunu kesin olarak bilecektim.

"Söyle," diye ikna ettim, yetersiz olduğuna yemin ettiği kelimelere ihtiyaç duyuyordu.

Ayağa kalktı ve bana baktı, saçlarımı alnımdan geriye nazikçe taradı. Sertçe yutkundu.

Doğrulurken, güzelce oyulmuş ağzını bir öpücükle yakaladım. "İlk söyleyeceğim: Seni seviyorum."

Gözlerini kapattı ve titredi. Kollarını bana dolayan Gideon öyle sıktı ki neredeyse nefes alamayacaktım.

"Seni seviyorum," diye fısıldadı. "Çok fazla."

Hararetli açıklaması içimde yankılandı. Yüzümü omzuna gömdüm ve ağladım.

"Angel." Yumruğu saçlarımda sıkıştı.

Başımı kaldırarak ağzını aldım, öpüşmemiz gözyaşlarımdan tuzuyla tatlandı. Dudaklarım umutsuzca onunkilerin üzerinde gezindi, sanki her an gidecekmiş gibi

ve onu doyurmak için zamanım yoktu.

"Eva. İzin ver .." Yüzümü kavradı, ağzımın derinliklerini yaladı. "Seni sevmeme izin ver."

"Lütfen," diye fısıldadım, parmaklarım onu yakalamak için boynunun arkasında birleşti. Ereksiyonu seksimin dudaklarına sıcak ve ağır bir şekilde uzanıyordu, onun ağırlığı zonklayan klitorisime mükemmel bir baskı yapıyordu. "Durma."

"Asla. Yapamam."

Eliyle kalçamı kavradı ve kalçalarını ustaca döndürerek beni kaldırdı. Zevk içime yayılırken nefesim kesildi, meme uçlarım sertleşti ve göğsüne yaslandı. Kıvrık saçların hafif tozlanması dayanılmaz bir uyarıcıydı. Göbeğim ağrıyor, sikinin sert darbeleri için yalvarıyordu.

Tırnaklarım sırtını omzundan kalçalarına kadar taradı. Alçak bir hırıltıyla sert okşamaya doğru eğildi, başını lezzetli bir erotik terk edilmişlikle geriye attı.

"Tekrar," diye emretti hoyratça, yüzü kızarmış ve dudakları aralanmıştı.

Yukarı doğru dişlerimi kalbinin hemen üzerindeki göğüs kafesine geçirdim. Gideon titreyerek tısladı ve onu aldı.

Serbest bırakılması gereken şiddetli duygu kabarmasını kontrol altına alamıyordum-Sevgi ve ihtiyaç, öfke ve korku. Ve acı. Tanrım, acı. Hâlâ şiddetle hissediyorum. Onu parçalamak istedim. Hem cezalandırmak hem de zevk almak. Beni ittiği zaman yaşadıklarımın küçük bir kısmını ona da yaşatmak için.

Dilim dişlerimin hafif girintileri okşadı ve kalçaları içime doğru sallandı, siki seksimin ayrılmış dudakları arasından kaydı.

"Benim sıram," diye fısıldadı karanlık bir sesle. Kalın ve güzelce belirginleştirilmiş pazılarıyla bir kolunun üzerine eğilerek diğer eliyle göğsümü sıktı. Başını eğdi ve dudakları meme ucunun gergin noktasını çevreledi. Ağzı kavurucu bir sıcaklıktaydı, dili hassas etime karşı kaba bir kadife kırbaç gibiydi. Dişleri kıvrık ucumu ısırduğunda haykırdım, vücudum sarsıldı ve keskin bir ihtiyaç çekirdeğime ok gibi saplandı.

Saçlarını tuttum, nazik olamayacak kadar tutkuluydum. Bacaklarım ona sarıldı, sıkılaştı, onu sahiplenme ihtiyacımı yankıladı. Ona sahip olma. Onu tekrar benim yapmak.

"Gideon," diye inledim. Şakaklarım gözyaşlarımın izleriyle ıslanmış, boğazım sıkılmış ve acıyordu.

"Buradayım meleğim," diye nefes alarak göğüs dekoltemden diğer göğsüme doğru dişledi. Şeytani parmakları geride bıraktığı ıslak meme ucunu çekiştiriyor, ben yukarı doğru itip eline sokulana kadar hafifçe çimdikliyordu. "Benimle mücadele etme. Seni sevmeme izin ver."

O zaman saçlarını çektiğimi, yaklaşmak için mücadele ederken bile onu uzaklaştırmaya çalıştığımı fark ettim. Gideon beni kuşatma altına almış, çarpıcı erkek mükemmelliği ve vücudumla ilgili samimi uzmanlığıyla beni baştan çıkarıyordu. Ve ben teslim oluyordum. Göğüslerim ağırlaşmış, cinsel organım ıslanmış ve şişmişti. Bacaklarım onu kafeslerken ellerim huzursuzca dolaşıyordu.

Yine de benden daha da uzaklaştı, ağzı karnımın üzerinde baştan çıkarıcı sözler fısıldıyordu. *Seni çok özledim ... sana ihtiyacım var . . . sana sahip olmalıyım . . .* Tenimde sıcak bir ıslaklığın kaydığını hissettim ve onun da ağladığını görmek aşağıya baktım, muhteşem yüzü de aynı duygu seliyle harap olmuştu.

Titreyen parmaklarımla yanağına dokundum, sildiğim anda geri gelen ıslaklığı çalıştım. Yumuşak, ağlamaklı bir iniltiyle dokunuşuma sokuldu ve ben buna dayanamadım. Onun acısıyla baş etmek benim için kendiminkinden daha zordu.

"Seni seviyorum," dedim ona.

"Eva." Dizlerinin üzerine çöktü ve ayağa kalktı, kalçaları benimkilerin arasına yayıldı, siki kalın ve sertti ve ağırlığının altında sallanıyordu.

İçimdeki her şey açgözlülükle kasıldı. İri vücudu kaya gibi sert kaslarla oyulmuştu, bronzlaşmış teni terle parlıyordu. Kalın damarları ve geniş köküyle açıkça ilkel olan penisi dışında çok güçlü ve zarıftı. Kesesi de büyük ve ağırdı. Michelangelo'nun *Davut'u* kadar güzel bir heykel olabilirdi ama erotik bir yanı da vardı.

Dürüst olmak gerekirse, Gideon Cross bir kadının aklını başından almak için

"Benimsin," dedim sertçe, ayağa kalktım ve gövdeyi onunkine sıkıca bastırarak, zarifçe içine girdim. "Sen benimsin."

"Angel." Sert, şehvet dolu bir öpücükle ağzımı aldı. Beni kaldırarak hareket etti, sırtı yatak başlığına dönük olacak şekilde bizi döndürdü ve ben de onun üzerine yayıldım. Terden kayganlaşmış tenlerimiz birbirine sürtünüyordu.

Elleri her yerdeydi, kaslı vücudu benimki gibi yukarı doğru geriliyordu. Yüzünü kavradım, ağzının içine doğru hızla yaladım, kendimi tatmin etmeye çalıştım.

onun için susuzluk.

Bacaklarımın arasına uzandı, parmakları saygıyla yarığıma girdi. Pürüzlü pedler klitorisimi okşadı ve seksimin titreyen açıklığını sıyırdı. Dudaklarımı onunkilere bastırarak inledim, kalçalarım dönüyordu. Beni yavaşça parmakladı, ihtiyacımı artırdı, öpücüğü ağzımı yavaşça, derin bir şekilde sikmeye dönüştü.

Zevkten nefes alamıyordum, beni avucunun içine aldığı ve uzun orta parmağı tembelce içime doğru kayarken tüm vücudum titriyordu. Avuç içi klitorisime sürtündü, parmak ucu hassas dokular üzerinde okşadı. Diğer eli kalçamı kavradı, beni yerinde tuttu, dizginledi.

Gideon'un kontrolü mutlak, baştan çıkarması hınzırca ve kusursuz görünüyordu ama o benden daha fazla titriyor ve göğsü daha güçlü bir şekilde kabarıyordu. Ondan dökülen sesler pişmanlık ve yalvarışla doluydu.

Geri çekilerek iki elimle sikine uzandım ve onu sıkıca kavradım. Onun vücudunu da iyi tanıyordum, neye ihtiyacı olduğunu ve neyi arzuladığını biliyordum. Onu kökten uca pompaladım, geniş tepesine kalın bir ön boşalma boncuğu çektim. Bir iniltiyle yatak başlığına yaslandı, parmağı içimde kıvrıldı. Kalın damlanın penis başının bir tarafına yuvarlanmasını, ardından yumruğumun tepesinde birikmek üzere uzunluğundan aşağı kaymasını perçinlenmiş bir şekilde izledim.

"Yapma," diye nefes nefese kaldı. "Çok yakın."

Onu tekrar okşadım, içinden ön spermier ağzımı sulandırdı. Onun zevki ve böylesine bariz bir şekilde cinsel bir yaratık üzerinde böylesine derin bir etkiye sahip olduğumu bilmek beni çılgınca tahrik ediyordu.

Küfrederken parmakları beni terk etti. Kalçalarımı kavradı, ona tutunduğum yerden kurtuldum. Beni önce öne, sonra aşağı çekti, kalçaları yukarı doğru kalktı, öfkeli siki içime girdi.

Haykırdım ve omuzlarını kavradım, cinsel organım kalın penetrasyona karşı sıkıştı.

"Eva." Çenesi ve boynu gerginlikten gerilmişti, boşalmaya başladı, içime sıcak ve sert bir şekilde fişkırdı.

Kayganlaştırıcı fişkırması beni açtı, seksim beni çok fazla doldurana kadar nabız gibi atan ereksiyonundan aşağı kayıyordu. Tırnaklarım onun boyun eğmeyen kaslarına saplandı, ağzım çaresizce nefes almak için açıldı.

"Al onu," diye ısırdı, köküne kadar batmasına izin veren o son küçük parçamı kazanmak için açtı verdi. "Al beni."

İnledim, onun bu kadar derinde olmasının tanıdık acısını memnuniyetle karşıladım. Orgazm beni şaşırttı, sıcak zevk içimi yırtarken sırtım eğildi.

İçgüdülerim beni ele geçirdi, kalçalarım kendi istekleriyle hareket etti, sadece o ana, erkeğimi geri odaklanırken kalçalarım sıkıştı ve gevşedi. Kalbime.

Gideon taleplerime boyun eğdi.

" bu, meleğim," diye kısık sesle teşvik etti, ereksiyonu hâlâ dişlerini gıcırdatan bir doruğa ulaşmamış gibi sertti.

Kolları iki yanına düştü. Elleri yorganı yumrukladı. Pazıları hareketleriyle birlikte sıkıldı ve esnedi. Karın kasları onu her içine aldığımda geriliyor, kaslarının sert bağları terden parlıyordu. Vücudu iyi yağlanmış bir makineydi ve ben onu sınırlarına kadar zorluyordum.

Bana izin verdi. Kendini bana verdi.

Kalçalarımı dalgalandırarak, onun adını inleyerek zevkimi aldım. Göbeğim ritmik bir şekilde sıkıştı, başka bir orgazm çok hızlı bir şekilde yükseldi. Bocaladım, duyularım boğulmuştu.

"Lütfen," diye nefes nefese kaldım. "Gideon, lütfen."

Beni ensemden ve belimden yakaladı ve yatağın üzerinde düz durana kadar aşağı kayd. Beni sıkıca sabitleyerek hareketsiz tuttu, yukarı doğru itti ... tekrar tekrar ... hızlı, güçlü hamlelerle seksimi şişirdi. Kalın penisinin sürtünmesi ve kabarması çok fazlaydı. Şiddetle sarsıldım ve tekrar boşaldım, parmaklarım yanlarını pençeliyordu.

Gideon ürpererek beni takip etti, kolları zorlukla nefes alabileceğim kadar sıkılaştı. Onun sert nefes verişleri yanan ciğerlerimi dolduran havaydı. Tamamen ele geçirilmiştim, tamamen savunmasızdım.

"Tanrım, Eva." Yüzünü boğazıma gömdü. "Sana ihtiyacım var. Sana çok ihtiyacım var."

"Bebeğim." Ona sıkıca sarıldım. Hâlâ korkuyordum.

* * *

Gözlerimi kırıştıtarak tavana baktığımda uykuya daldığımı fark ettim. Sonra panik başladı, mutlu bir rüyadan kâbus gibi bir gerçekliğe uyanmanın korkunç kaçınılmazlığı. Ayağa fırladım, çok sıkı olan göğsümdeki havayı yutmaya çalıştım.

Gideon.

Onu uzanmış, derin ve eşit nefes alışıyla dudaklarını zar zor ayırırken bulduğumda neredeyse hıçkıra hıçkıra ağlayacaktım. Kalbimin uğruna kırıldığı sevgilim bana geri dönmüştü.

Tanrım.

Yatak başlığına yaslanarak kendimi rahatlamaya, onu uyurken izlemenin nadir zevkinin tadını çıkarmaya zorladım. Korunmasızken yüzü değişmiş, bana ne kadar genç olduğunu hatırlatmıştı. Uyanırken ve onunla ilk tanıştığımda beni kelimenin tam anlamıyla kış üstü yere seren o güçlü iradeyi yayarken bunu unutmak kolaydı.

Hürmetkâr parmaklarımla mürekkep rengi saç tellerini yanağından uzaklaştırdım, gözlerinin ve ağzının etrafındaki yeni çizgilere dikkat ettim. Ayrıca zayıfladığını da fark etmiştim. Ayrılığımız ona zarar vermişti ama bunu çok iyi saklamıştı. Ya da belki ben onu kusursuz ve dokunulmaz olarak görüyordum.

Yıkılmışlığımı hiç saklayamamıştım. İlişkimizin bittiğine inanmıştım ve bu bana bakan herkese belli oluyordu, Gideon da başından beri buna güvenmişti. O buna *makul inkâr edilebilirlik* demişti. Ben buna cehennem diyordum ve ayrılmışsınız gibi davranmayı bırakana kadar da içinde devam edecektim.

Dikkatlice yer değiştirerek başımı elimin üzerine koydum ve yatağıma süsleyen çökmekte olan adamı inceledim. Kollarını yastığa sarmış, yontulmuş pazularını ve tırnaklarımla çizikleri ve hilal izleriyle süslenmiş kaslı sırtını gösteriyordu. Kıçını da avuçlamıştım,

Beni yorulmadan becerirken, uzun, kalın sikini içimde okşarken, sıkışma ve bırakma hissi delicesine tahrik ediyordu.

Tekrar ve tekrar . . .

Bacaklarım huzursuzca kıpırdıyor, bedenim yenilenmiş bir açlıkla kıpırdanıyordu. Gideon tüm gösterişli kentliliğine rağmen kapalı kapılar ardında evcilleşmemiş bir hayvandı, benimle her seviştiğinde beni ruhuma kadar çıplak bırakan bir aşıktı. Bana dokunduğunda ona karşı hiçbir savunmam yoktu, böylesine erkeksi, tutkulu bir erkek için kalçalarımı açmanın verdiği uyuşturan zevke karşı koymak için çaresizdim

-

Gözleri açıldı ve o canlı mavi irisleriyle beni şaşkına çevirdi. Bana tembelce baştan çıkarıcı bir bakış attı ve kalbim küt küt atmaya başladı. "Hmm . . .

Sik beni bakışı takınıyorsun," diye .

"Bunun nedeni de senin son derece becerilebilir olman," diye karşılık verdim.
"Seninle uyanmak Noel sabahındaki hediyeler gibi."

Ağzı kıvrıldı. "Rahatınız için, çoktan paketimi açtım.
Piller gerekli değildir."

Göğsüm korkunç bir özlemle sıkıştı. Onu çok seviyordum. Sürekli ona tutunamayacağımdan endişe ediyordum. O bir şişedeki şimşek gibiydi, ellerimde tutmaya çalıştığım bir rüya.

Titrek bir nefes verdim. "Sen bir kadın için lezzetli bir savurganlıksın, biliyorsun. Tatlı, ağız sulandıran-"

"Kapa çeneni." Niyetini anlamadan önce ve beni altına aldı. "Ben çok zenginim ama sen beni sadece vücudum için istiyorsun."

Başımı kaldırıp ona baktım, siyah saçlarının o olağanüstü yüzü nasıl çerçevelediğini hayranlıkla seyrettim. "Kalbin bedeninin içinde olmasını istiyorum."

"Sende var." Kollarını yanlarıma dayadı ve bacakları benimkilere , baldırlarındaki kaba tüyler aşırı hassas tenimi uyarıyordu.

Kısıtlanmışım. Ele geçirilmişim. Sıcak, sert vücudu benimkine karşı çok iyi hissettiriyordu. Korku dolu tereddütlerimin bir kısmının hafiflediğini hissederek iç çektim.

"Uyuyakalmamalıydım," dedi sessizce.

Haklı olduğunu, kabuslarının ve atipik cinsel parasomnisinin onunla uyumayı tehlikeli hale getirdiğini bilerek saçlarını okşadım. Bazen uykusunda öfkelenirdi ve eğer çok yakın olursam, içinde kaynayan öfkenin yükünü ben çekerdim.
"Yine de yaptığına sevindim."

Bileğimi yakaladı ve öpmek için parmaklarımı ağzına götürdü.
"Omuzlarımızın üzerinden bakmadığımız zamanlarda birlikte zaman geçirmeye ihtiyacımız var."

"Oh, Tanrım. Neredeyse unutuyordum. Deanna Johnson bu gece buradaydı." Kelimeler ağzımdan çıktığı anda aramıza ördükleri duvardan pişmanlık duydum.

Gideon gözlerini kırıştırdı ve o bir saniye içinde gözlerindeki sıcaklık kayboldu. "Ondan uzak dur. O bir muhabir."

Kollarım ona dolandı. "Kan almaya gidiyor." "Sıraya girmesi gerekecek."

"Neden bu kadar ilgileniyor? O serbest çalışan biri. Kimse onu sizin için görevlendirmedir."

"Bırak onu, Eva."

Konuyu kapatması beni sinirlendirdi. "Onu becerdiğini biliyorum."

"Hayır, . Odaklanman gereken şey *seni* becermek üzere olduğum gerçeği." Kesinlik yerleşti. Onu bıraktım ve uzaklaştım. "Yalan söyledin." Sanki ona tokat atmışım gibi geri çekildi. "Sana hiç yalan söylemedim."

"Benimle tanıştığından beri son iki yılın toplamından daha fazla seks yaptığını ama Dr. Petersen'e haftada iki kez seviştiğini söyledin. Hangisi doğru?"

Sırt üstü dönerek kaşlarını çatı ve tavana baktı. "Bunu şimdi mi yapmak zorundayız? Bu gece mi?"

Vücut dili o kadar gergin ve savunmacıydı ki, kaçamak cevaplarından duyduğum rahatsızlık beni telaş içinde bıraktı. Onunla kavgaya etmek istemiyordum, özellikle de geçmiş için. Önemli olan şimdi ve gelecekti. Sadık olacağına güvenmek zorundaydım.

"Hayır, yok," dedim usulca, yan döndüm ve elimi göğsüne koymak için uzandım. Güneş doğduğunda, birlikte değilmişiz gibi davranmaya devam edecektik. Bu maskaralığı ne kadar sürdüreceğimiz ya da onunla tekrar ne zaman birlikte olabileceğim konusunda hiçbir fikrim yoktu. "Sadece seni uyarmak istedim, o kazanıyor. Ona dikkat et."

"Dr. Petersen cinsel birliktelikleri sordu Eva," dedi kesin bir ifadeyle, "bana kalırsa bu ille de sevişmek anlamına gelmiyor. Soruyu yanıtlarken bu ayrımın takdir edileceğini düşünmedim. O yüzden açık konuşayım: Kadınları otele götürürdüm ama her zaman onlarla yatmazdım. Yaptığım zamanlar istisnaydı."

Birçok konaklama tesisinden birinde rezerve edilmiş, cinsel gereçlerle dolu bir süit olan sikiş pansiyonunu düşündüm. Tanrı'ya şükür vazgeçmişti ama ben asla unutmayacaktım. "Belki de daha fazla duymamam daha iyidir."

"Bu kapıyı sen açtın," diye tersledi. "İçinden geçiyoruz" İçimi çektim.

"Yeterince adil."

"Kendimle yalnız kalmaya dayanamadığım zamanlar oldu ama konuşmak istemedim. Bir şey hissetmek şöyle dursun, *düşünmek* bile istemiyordum. Başka birine odaklanmanın dikkatimi dağıtmasına ihtiyacım vardı ve aletimi kullanmak çok fazla müdahaleydi. Bunu anlayabiliyor musun?"

Ne yazık ki, beynimi bir kapatmak için bir erkek için dizlerimin üzerine çöktüğüm zamanları hatırlayabiliyordum. Bu tür karşılaşmalar hiçbir zaman ön sevişme ya da seksle ilgili olmamıştı.

"Yani düzüştüğün kızlardan biri mi, değil mi?" Bu soruyu sormaktan nefret ediyordum ama aradan çıkarmamız gerekiyordu.

Bana bakmak için başını çevirdi. "Bir kez."

"Bu konuda bu kadar sinirlendiğine göre bir şeyler yapmış olmalı."

"Bilemiyorum," diye mırıldandı. "Hatırlamıyorum."

"Sarhoş muydun?"

"Hayır. Tanrım." Yüzünü ovaladı. "Sana ne söyledi?" "Kişisel bir şey değil.

Senin karanlık bir tarafın olduğundan bahsetti. Ben

Bunun cinsel bir gönderme olduğunu varsayıyorum ama ona detayları sormadım. İkimiz de senin tarafından terk edildiğimiz için aramızda bir yakınlık varmış gibi davranıyordu. "Gideon Tarafından Terk Edilmiş Kardeşlik."

Soğuk gözlerle bana baktı. "Sinsi olma. Sana yakışmıyor." "Hey." Kaşlarımı çattım. "Özür dilerim. Tam bir sürtük olmaya çalışmıyordum. Sadece bir küçük bir tane. Sanırım her şey düşünüldüğünde buna hakkım var."

"Ne yapmam gerekiyordu Eva? Senin varlığından haberim yoktu." Gideon'un sesi derinleşti, sertleşti. "olduğunu bilseydim, peşine düşerdim. Seni bulmak için bir saniye bile beklemezdim.

Ama bilmiyordum ve daha azına razı oldum. Sen de öyle yaptın. İkimiz de kendimizi yanlış insanlar için harcadık."

"Evet, öyle yaptık. Aptallar."

Bir duraklama oldu. "Kızgın mısın?"

"Hayır, iyiyim."

Gözlerini dikti.

Güldüm. "Kavga etmeye hazırlanıyordun, değil mi? İstersen bu şekilde oynayabiliriz. Şahsen ben yeniden sevişmeyi umuyordum."

Gideon üzerimden kaydı. Yüzündeki ifade, rahatlama ve minnettarlığın karışımı, göğsümde keskin bir acıya neden oldu. Gerçeği paylaşma konusunda ona güvenilmesinin ne kadar önemli olduğunu hatırladım.

"Sen farklısın," dedi yüzüme dokunarak.

Elbette öyleydin. Sevdiğim adam benim için öldürmüştü. Böyle bir fedakârlıktan sonra pek çok şey önemsizleşti.

"A^{NGEL.}" Gözlerimi açmadan önce kahvenin kokusunu . "Gideon?"

"Hmm?"

"Eğer saat en az yedi değilse, kışına tekme basacağım."

Yumuşak kahkahası ayak parmaklarımdan kıvrılmasına neden oldu. "Daha erken ama konuşmamız gerek."

"Öyle mi?" Önce bir gözümü, sonra diğerini açtım, böylece onun üç parçalı takım elbise. O kadar yenilebilir görünüyordu ki, onu dişlerimle çıkarmak istedim.

Yatağımın kenarına yerleşti, cazibenin vücut bulmuş haliydi. "Gitmeden önce aramızdaki ilişkinin sağlam olduğundan emin olmak istiyorum."

Doğrudum ve yatak başlığına yaslandım, göğüslerimi örtmek için hiçbir çaba sarf etmedim çünkü sonunda eski nişanlısı hakkında konuşacaktık. Gerektiğinde kirli oynardım. "Bu konuşma için o kahveye ihtiyacım olacak."

Gideon bardağı bana uzattı, sonra başparmağının ucuyla meme ucumu okşadı. "Çok güzelsin," diye mırıldandı. "Her santimin."

"Dikkatimi dağıtmaya mı çalışıyorsun?"

"dağıtıyorsun. Çok etkili bir şekilde."

Benim onunkine aşık olduğum kadar o da benim görünüşüme ve vücuduma olabilir miydi? Bu düşünce beni gülümsetti.

"Gülümsemeni özledim meleğim."

"O duyguyu bilirim." Onu her gördüğümde ve bana gülümsemesini hediye etmediğinde, kalbim durmadan kanayana kadar başka bir kesik atıyordu. Acının hissetmeden o anları düşünemiyordum bile. "Takım elbiseyi nereye sakladın, as? Senin çantanda olmadığını biliyorum. cebinde."

Bir kıyafet değişikliğiyle kendini gl ve başarılı bir iş adamına dönüştürmüştü. Takım elbise ısmarlamaydı ve gömleği ile kravatı kusursuz bir uyum içindeydi. Kol düğmeleri bile abartısız bir zarafetle parıldıyordu. Yine de yakasını sıyıran koyu renk saçları, diğerlerini onun evcilleşmekten çok uzak olduğu konusunda uyarıyordu.

"gereken şeylerden biri de bu." Doğruldu ama bakışlarındaki sıcaklık devam ediyordu. "Yan daireyi devraldım. "Yan daireyi devraldım.

uzlaşmamızı uygun bir şekilde kademeli hale getirmeliyiz, bu yüzden çatı katımı kullanıyor gibi de yeni komşunuz olarak mümkün olduğunca çok zaman geçireceğim."

"Güvenli mi?"

"Ben şüpheli değilim, Eva. şüpheli bile değilim. şahidim sağlam ve bilinen bir nedenim yok. Biz sadece dedektiflerin zekasına hakaret etmeyerek onlara biraz saygı gösteriyoruz. ık mazda oldukları sonucuna varmalarını kolaylaştırıyoruz."

bir yudum aldım ve söylediklerini düşünmek için kendime zaman tanıdım. Tehlike anlık olmayabilirdi ama suçluluğunun doğasında vardı. Hissettim Beni ne kadar rahatlatmaya çalışırsa çalışsın.

Ama birbirimize geri dönmeye çalışıyorduk ve son birkaç haftanın gerginliğinden ve ayrılığından kurtulacağımıza dair güvenceye ihtiyaı olduğunu hissediyordum.

"Yani eski erkek arkadaşım Beşinci Cadde'de olacak ama oynayacak yakışıklı yeni bir komşum mu var? Bu ilginç olabilir."

Kaşlarından biri kalktı. "Rol yapmak ister misin, meleğim?"

"Seni tatmin etmek istiyorum," diye itiraf ettim acımasız bir dürüstlükle.

"Birlikte olduğun diğer kadınlarda bulduğun her şey olmak istiyorum."

Oyuncaklarla sevişmeye götürdüğü kadınlara.

İrisleri soğuk mavi ateştendi ama sesi yumuşak ve düzgün geliyordu. "Ellerimi senden uzak tutamıyorum. Bu, daha fazlasına ihtiyaım olmadığını söylemem için yeterli olmalı."

Ayağa kalkışını izledim. Kupamı alıp komodinin üzerine koydu, sonra çarşafın kenarından tutup ustalıkla kenara fırlattı ve beni tamamen ortaya çıkardı.

"Yere yat," diye emretti. "Bacaklarını a."

Ona itaat ettiğimde nabzım hızlandı, sırtüstü kaydım ve kalçalarımın açılmasına izin verdim. Kendimi örtmek için içgüdüsel bir dürtü vardı - o delici bakışların altındaki savunmasızlık hissi çok yoğundu - ama buna direndim. Karşı konulmaz bir şekilde seksi kıyafetlerinden birini giymişken tamamen çıplak olmanın çılgınca heyecan verici olduğunu itiraf etmezsem dürüst davranmamış olurum. Bu onun için anlık bir güç avantajı yaratıyordu. ciddi bir tahrik.

Bir parmağını cinsel organımın dudaklarında gezdirdi, klitorisimin üzerinde alaycı bir şekilde süzüldü. "Bu güzel amcık benim."

Sesindeki törpüden karnım titredi.

Beni avucunun içine alarak bakışlarımla buluştu. "Ben çok sahiplenici bir adamım Eva, eminim şimdiye kadar fark etmişsindir."

Parmağının ucu sıkılaştıran açıklığın etrafında dönerken ürperdim. "Evet." "Rol yapma, kısıtlamalar, ulaşım şekilleri ve çeşitli yerler . . . I Tüm bunları seninle birlikte keşfetmek için sabırsızlanıyorum." Gözleri parlayarak bir parmağını çok yavaşça içime kaydırды. Alçak sesle mırıldandı ve alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırdı, tamamen erotik bir bakışla menisini içimde hissettiğini söyledi.

İçime girilmesi ve nazıkçe tatmin edilmem beni bir an için konuşamaz hale getirdi.

"Bundan hoşlanıyorsun," dedi usulca.

"Umm."

Parmağı daha derine gitti. "Plastik, cam, metal ya da deri gelmenizi sağlayacaksa lanetleneceğim. B.O.B. ve arkadaşları başka bir şey bulmak zorunda kalacaklar. eğlenceler."

Isı, ateş gibi tenimi sardı. Anlamıştı.

Üzerime eğilen Gideon bir elini yatağın üzerine koydu ve ağzını benimkine doğru indirdi. Başparmağı klitorisime bastırdı ve ustalıkla ovarak içime ve dışıma masaj yaptı. Dokunuşunun verdiği zevk yayıldı, karnımı sıktı ve meme uçlarımı sertleştirdi. Çıplak göğüslerimi ellerimle kavradım, kabardıkça sıktım. Onun dokunuşu ve arzusu sihirliydi. Onsuz nasıl yaşayabilirdim ki?

"Senin için yanıp tutuşuyorum," dedi kısık sesle. "Sürekli seni arzuluyorum. "Sürekli seni arzuluyorum.

ve sertleştirdim." Diliyle alt dudağımda geziniyor, soluk soluğa nefeslerimi içine çekiyordu. "Boşaldığımda senin için boşalıyorum. Senin yüzünden, senin ağzın, ellerin ve doymak bilmeyen küçük amcığın yüzünden. Ve senin için de öyle olacak.

tersine. Benim dilim, benim parmaklarım, benim dölüm senin içinde. Sadece sen ve ben, Eva. Samimi ve çiğ."

Bana dokunduğunda dünyasının odak noktasının ben olduğumdan, gördüğü ya da düşündüğü tek şey olduğumdan hiç şüphem yoktu. Ama her zaman bu fiziksel bağlantıyı kuramazdık. Bir şekilde aramızda göremediğim şeylere inanmayı öğrenmem gerekiyordu.

Utanmadan, daldırdığı parmağını sürerken vücudum kıvrandı. Bir tane daha ekledi ve ben de topuklarıma gömüldüm, itişlerini karşılamak için yukarı doğru eğildim. "Lütfen."

"Gözlerin yumuşak ve hülyalı olduğunda, sana o bakışı takan *ben olacağım*, bir oyuncak değil." Çenemi kemirdi, sonra göğsüme doğru ilerledi ve dudaklarıyla ellerimi kenara itti. Meme ucumu nazikçe ısırdı, ağzı hassas tepe noktasını çevreledi ve usulca emdi. Yarattığı acı iğne keskindi, açlığım aramızda henüz farkına varılmamış ve çözülmemiş bir uçurum olduğu hissiyle kamçılanıyordu.

"Daha fazla," diye nefes nefese kaldım, kendi zevkime olduğu kadar onunkine de ihtiyaç duyuyordum.

"Her zaman," diye mırıldandı, ağzı tenime karşı hınzır bir gülümsemeye kıvrıldı.

Hayal kırıklığı içinde inledim. "Sikini içimde istiyorum."

"Olması gerektiği gibi." Dili diğer meme ucumun etrafında kıvrıldı, emmek için acıyana kadar üzerinde alaycı bir şekilde titredi. "Arzun *benim* için olmalı meleğim, orgazm için değil. Bedenim için, ellerim için. Sonunda, benim seninkine dokunmadan boşalamayacaksın."

Çılgınca başımı salladım, ağzım konuşamayacak kadar kurumuştur. İhtiyaç içimde bir yay gibi kıvrılıyor, Gideon'un başparmağının klitorisimdeki her çemberinde ve parmaklarının her itişinde sıkılaşıyordu. B.O.B.'u düşündüm, güvenilir bataryamı-

Operated Boyfriend, ve Gideon şimdi bana dokunmayı bırakırsa, hiçbir şeyin beni boşaltamayacağını biliyordum. Tutkum onun içindi, arzum onun bana olan arzusuyla alevlenmişti.

Kalçalarım titriyordu. "Boşalacağım."

Ağzı benimkini kapladı, güzel dudakları yumuşak ve ikna ediciydi. Öpücüğündeki aşk beni kendimden . Haykırdım ve hızlı, sert bir orgazmıla ürperdim. İnlemelerim uzun ve kesik kesikti, bedenim titriyordu. şiddetle. Ellerimi ceketinin altından geçirip sırtını kavradım, onu kendime yakın tuttum, sarsıcı zevk hafifleyene kadar ağzımı onunkine dayadım.

Parmaklarındaki tadımı yalayarak, "Bana ne düşündüğünü söyle," diye mırıldandı.

Hızla atan kalbimi bilinçli olarak yavaşlatmaya çalıştım. "Düşünmüyorum. Sadece sana bakmak istiyorum."

"Her zaman değil. Bazen gözlerini kapatırsın."

"Çünkü yatakta çok konuşuyorsun ve sesin çok seksi." Hatırladığım acıyla sertçe yutkundum. "Seni duymayı seviyorum, Gideon. Bana hissettirdiğin kadar iyi hissettirdiğimi bilmeye ihtiyacım var."

"Şimdi em beni," diye fısıldadı. "Senin için gelmemi sağla."

Nefes nefese yaktan kaydım, ellerim hevesle fermuarına uzandı. Sert ve kalındı, ereksiyonu geriliyordu. Gömleğinin kuyruğunu kaldırıp boxer külotunu aşağı iterek onu serbest bıraktım. Ağır bir şekilde ellerime düştü, kalın boyu zaten ucunda parlıyordu. Heyecanının kanıtlarını yalayarak uzaklaştırdım, kontrolünü sevdim, benimkini tatmin etmek için kendi açlıklarını dizginleme şekli.

Açık ağzım pelüş başının üzerinde kayarken gözlerim onun üzerindeydi. Dudaklarının keskin bir nefesle ayrıldığını ve göz kapaklarının ağırlaştığını izledim, sanki zevk sarhoş ediciymiş gibi.

"Eva." Kapüşonlu bakışları yüzümde sıcaktı. "Ah . . . Evet. İşte böyle. Tanrım, ağzını seviyorum."

Övgüsü beni teşvik etti. Onu alabildiğim kadar derine aldım. Bunu yapmayı seviyordum. Bunu ona yaptım, onun eşsiz erkeksi tadını ve kokusunu sevdim. Koşum dudaklarını ona doğru uzattı, nazikçe emdi. Taparcasına. Onun erkekliğine hayran olduğum için kendimi yanlış hissetmiyordum, bunu hak etmiştim.

"Bunu seviyorsun," dedi hışımla, parmaklarını saçlarımın arasına sokup başımı kavradı. "En az benim kadar."

"Daha fazla. Bunu saatlerce yapmak istiyorum. Seni tekrar tekrar boşaltmak istiyorum." Göğsünden bir hırıltı yükseldi. "Yaparım. Doyamıyorum."

Dilimin ucu kafasına kadar nabız gibi atan bir damarı takip etti ve sonra onu tekrar ağzıma aldım, topuklarımın üzerine oturmak için alçalırken boynum geriye doğru eğildi, ellerim dizlerimin üzerinde, kendimi ona sundum.

Gideon şehvet ve şefkatle parlayan gözlerle aşağı baktı. "Durma." Duruşunu genişletti. Aletini arkama doğru kaydırды. Sonra geri ve dilimi kremi bir ön ejakülat iziyle kapladı. Yutkundum, onun zengin lezzetinin tadını çıkardım.

İnledi, elleri çenemi kavradı. "Durma meleğim. Em beni."

Bir ritim bulduğumuzda yanaklarım çukurlaştı, ritmimiz, kalplerimizin ve nefeslerimizin senkronizasyonu ve zevk alma dürtüsü. Başımızı belaya sokmak için fazla düşünmekle ilgili bir sorunumuz yoktu ama bedenlerimiz asla yanlış yapmazdı. Ellerimiz birbirimizin üzerindeyken, ikimiz de olmamız gereken tek yerde, olmamız gereken tek kişiyle olduğumuzu biliyorduk.

"Çok iyiydi." Dişleri duyulabilir bir şekilde öğütüldü. "Ah, Tanrım, beni boşaltıyorsun."

Aleti ağzımın içinde şişti. Eli saçlarımda dolaşıyor, çekiştiriyor, sertçe boşalırken vücudu titriyordu.

Ben yutkunurken Gideon küfretti. Sanki bütün gece boşalmamış gibi kalın, sıcak patlamalar halinde ağzımı doldurarak boşaldı. Bitirdiğinde nefes nefese kalmıştım ve titriyordum. Beni ayağa kaldırdı ve yatağa doğru tökezledi, beni yanına sıkıştırarak ağır bir şekilde yerleşti. Cığerleri zorlanıyordu. Beni daha yakına çekerken elleri sertti.

"Sana kahve getirdiğimde aklımda olan bu değildi." Alnıma hızlı ve sert bir öpücük kondurdu. "Herhangi bir şikayetim olduğundan değil."

Ona doğru kıvrıldım, tekrar kollarımda olduğu için minnettarlığın ötesindeydim. "Hadi okulu asalım ve kaybettiğimiz zamanı telafi edelim."

Orgazm olduğu için kahkahası boğuktu. Bir süre bana sarıldı, parmakları saçlarımin arasında gezindi ve kolumda nazikçe kaymaya başladı.

"Beni etti," dedi sessizce. "Ne kadar ve kızgın olduğunu görmek. Sana acı çektirdiğimi ve benden uzaklaştığını bilmek. İkimiz için de cehennem gibiydi ama şüpheli olma riskini göze alamazdım."

Kaskatı kesildim. Bu ihtimali hiç düşünmemiştim. Gideon'un öldürme nedeninin ben olduğum söylenebilirdi. Ve benim de suçtan olduğum varsayılabilirdi. Tek korumam tamamen cahil olmam değildi; bir mazeretim olduğundan da emin olmuştu. Bedeli ne olursa olsun beni hep korudu.

Geri çekildi. "Çantana kullan-at bir telefon koydum. Seni Angus'a bağlayacak bir numarayla önceden programlanmış. Bana herhangi bir şey için ihtiyacın olursa bu şekilde ulaşabilirsin."

Ellerim yumruk oldu; şoförü aracılığıyla arkadaşşıma ulaşmak zorundaydım. "Bundan nefret ediyorum."

"Ben de öyle. Sana dönüş yolumu açmak benim bir numaralı önceliğim." "Angus'un arada kalması tehlikeli değil mi?"

"O eski MI6 ajanı. Gizli telefon görüşmeleri onun için çocuk oyuncağı." Durakladı ve sonra, "Tam açıklama, Eva: Seni telefonda takip edebilirim ve edeceğim." dedi.

"Ne?" Yataktan kaydım ve ayağa kalktım. Düşüncelerim MI6-İngiliz gizli servisi!- ile cep telefonumun coğrafi takibi arasında gidip geliyor, önce neye bağlanacağımı bilemiyordum. "İmkânı yok."

O da ayağa kalktı. "Eğer seninle birlikte olamayacaksam ya da seninle konuşamayacaksam, en azından nerede olduğunu bilmem gerekiyor."

"yapma, Gideon."

Yüzü sakindi. "Sana söylemek zorunda değildim."

"Ciddi misin?" Bir bornoz almak için dolaba doğru yürüdüm. "Birini saçma bir davranışı için uyarmanın mazeret olamayacağını söylemiştin."

"Beni biraz rahat bırak."

Ona ters ters bakarak ellerimi kırmızı ipek sabahlığın kollarına soktum ve kemeri düğümledim. "Hayır. Bence sen beni takip ettirmekten hoşlanan bir kontrol manyağısın."

Kollarını kavuşturdu. "Seni hayatta tutmayı seviyorum."

Donup kaldım. Bir an sonra beynim son birkaç haftanın olaylarını tekrar gözden geçirmek için geri sardı - Nathan'ın da resme eklenmesiyle. Birden her şey anlam kazandı: Bir sabah işe yürüyerek gitmeye çalıştığımda Gideon'un nasıl çılgına döndüğü, Angus'un neden her gün şehirde beni takip ettiği, Gideon'un asansöre el koyduğu zamanki öfkesi.

...

Pisliğin teki olduğu için ondan neredeyse nefret ettiğim zaman boyunca, beni Nathan'dan korumayı düşünüyordu.

Dizlerimin bağı çözüldü ve beceriksizce yere çöktüm. "Eva."

"Bana bir dakika ver." Ayrı kaldığımız süre boyunca bunların çoğunu zaten anlamıştım. Gideon'un, Nathan'ın ofisine elinde taciz ve tecavüze uğradığım fotoğraflarla öylece girip sonra tekrar çıkmasına asla izin vermeyeceğini anlamıştım. Brett Kline beni sadece öpmüştü ve Gideon onu dövmüştü. Nathan bana yıllarca defalarca *tecavüz etmiş* ve bunu fotoğraf ve videolarla belgelemişti. Gideon'un Nathan'la ilk karşılaşmasındaki tepkisi şiddetli olmalıydı.

Nathan, Gideon'u gömleğinin manşetinde kıpkırmızı bir lekeyle yeni duş almış halde bulduğum gün Crossfire Binası'nı ziyaret etmiş olmalıydı. Ne?

Aslında rujun Nathan'ın kanı olduğundan şüphelenmiştim. Gideon'un ofisindeki kanep ve koltuk yastıkları Corinne'le ögle yemeğinden değıl, bir kavgadan dolayı çarpılmıştı.

Kaşlarını şiddetle çatarak çömeldi. "Lanet olsun. Sence ben seni mikro yönetmek *mi istiyor*? Hafifletici sebepler oldu. Seni güvende tutarak bağımsızlığını dengelemeye çalıştığım için bana hak ver."

Vay canına. Geriye dönüp baktığımda her şey çok netti; kafama bir şaplak indirdi ve aklımı başıma getirdi. "Anladım."

"Anladığını sanmıyorum. Bu"- sabırsızca kendini işaret etti-"sadece lanet bir kabuk. Beni harekete geçiren *sensin*, Eva. Bunu anlayabiliyor musun? Sen benim kalbim ve ruhumsun. Eğer sana bir şey olursa, bu beni de öldürür. Seni güvende tutmak kendimi korumaktır! Kendin için yapmayacaksan, benim için katlan."

Ona doğru hamle yaptım ve dengesini bozarak sırt üstü yere düşürdüm. Kalbim küt küt atarken ve kulaklarımda kan uğuldarken onu sertçe öptüm.

"Seni nefret ediyorum," diye mırıldandım çaresiz öpücükler arasında, "ama benim için gerçekten çok kötüsün."

İnleyerek beni sıkıca kavradı. "Yani iyi miyiz?"

Burnumu kırıştırdım. "Belki kullan-at telefon konusunda değıl. Cep telefonundan takip etmek delilik. Ciddiyim. Hiç hoş değıl."

"Bu geçici bir durum."

"Biliyorum, ama-
"

Eliyle ağzımı kapattı. "*Benimkini* nasıl takip edeceğime dair talimatlar koydum telefon çantanda."

Bu haber karşısında nutkum tutuldu.

Gideon sırtıttı. "Diğer taraftan o kadar da kötü bir fikir değıl."

"Kapa çeneni." Üzerinden kaydım ve omzuna bir şaplak attım. "Biz tamamen işlevsiziz."

"Ben 'seçici sapkınlığı' tercih ederim. Ama bunu kendimize saklayacağız."

Hissettiğim sıcaklık kayboldu ve yerini ilişkimizi sakladığımızı hatırlatan bir panik alevine bıraktı. Onu tekrar görmem ne kadar ? Günler mi? Hayatımın son birkaç haftasını tekrar yaşayamazdım.

Onsuz uzun bir süre geçirmeyi düşünmek bile midemi bulandırıyor.

"Tekrar ne zaman birlikte olabiliriz?" diye sormak için acı veren bir yumruyu yutmak zorunda kaldım.

"Bu gece. *Eva*." Güzel gözleri periliydi. "Yüzündeki o dayanamıyorum."

"Sadece yanımda ol," diye fısıldadım, gözlerim yeniden dolmuştu. "Sana ihtiyacım var."

Gideon'un parmak uçları usulca yanağımdan aşağı kaydı. "Sen benimleydin. Bütün zaman boyunca. Aklımda olmadığın tek bir saniye bile geçmedi. Sen benim sahibimsin, *Eva*. Nerede olayım, ne yaparsam yapayım, ben sana aidim."

Dokunuşuna doğru eğildim, içime ve soğukluğu kovmasına izin verdim. "Artık Corinne yok. Buna dayanamıyorum."

"Artık yok," diye kabul etti ve beni şaşırttı. "Ona çoktan söyledim. Arkadaş olabileceğimizi umuyordum ama o eskiden sahip olduğumuz şeyi istiyor ve ben de sen."

"Nathan'ın öldüğü gece o senin tanığındı." Daha fazlasını söyleyemezdim. Onunla geçirdiği saatleri nasıl doldurmuş olabileceğini düşünmek acı veriyordu.

"Hayır, mutfak yangını benim mazeretimdi. Gecenin büyük bir kısmı FDNY ve sigorta şirketiyle uğraşmak ve yemek servisi için acil durum düzenlemeleri yapmakla geçti. Corinne bunların bir kısmı için burada kaldı ve o ayrıldığında, nerede olduğuma dair kefil olacak çok sayıda personelim vardı."

Hissettiğim rahatlama yüzüme yansımış olmalıydı çünkü Gideon'un bakışları yumuşadı ve artık pek çok kez gördüğüm pişmanlıkla doldu.

Ayağa kalktı ve bana yardım etmek için elini uzattı. "Yeni komşunuz sizi geç bir akşam yemeğine davet etmek istiyor. Saat sekiz diyelim. Saat sekiz diyelim. ve çatı katının anahtarını anahtarlığınıza takın."

Elini kaldırmasını kabul ettim ve alaycı bir cevapla ortamı yumuşatmaya çalıştım. "Gerçekten çok seksi. Acaba ilk randevuda dışarı çıkar mı?"

Geri dönen gülümsemesi o kadar hınzırdı ki beni bir çentik daha yukarı kaldırdı. "Bence biriyle yatma ihtimalin oldukça yüksek."

Dramatik bir iç geçirdim. "Ne kadar romantik!"

"Sana romantizm vereceğim." Beni kendine çeken Gideon, mükemmel bir kolaylıkla beni batırdı.

Kalçamdan ayak bileğime kadar ona doğru bastırılmış ve boyun eğerek geriye doğru eğilmişken, bornozumun kayarak göğsümü ortaya çıkardığını hissettim. Kavisimi derinleştirdi,

ta ki benim hassas seksim onun sert sarılana kadar ve ben yardım edemedim ama Benim ve onun ağırlığını desteklerken vücudunun gücünün aşırı farkındaydı.

O kadar çabuk baştan çıkardı ki beni. Saatler süren zevke ve çok yakın zamanda yaşadığım orgazma rağmen, o anda onun için hazırdım; becerisi, gücü ve kendine güveni, kendine ve bana olan hakimiyeti beni tahrik ediyordu.

Dudaklarımı yalayarak bacağına yavaşça kaydırdım. Homurdandı ve meme ucumu ağzının ıslak sıcaklığıyla çevreledi, dili sertleşmiş noktayı endişelendiriyordu. Zahmetsizce bana sarıldı, beni tahrik etti, bana sahip oldu.

Gözlerimi kapattım ve teslimiyetimi inledim.

* * *

Sıcak ve nem nedeniyle hafif keten bir kılıf elbise seçtim ve sarı saçlarımı at kuyruğu yaptım. Küçük bir çift altın halka küpe ile aksesuarlarımı tamamladım ve makyajımı hafif tuttum.

Her şey değişmişti. Gideon ve ben tekrar birlikteydik. Artık Nathan Barker'ın olmadığı bir dünyada yaşıyordum. Asla bir köşeyi dönüp onunla karşılaşmayacaktım. Birdenbire kapımın önünde belirmeyecekti. Artık Gideon'un geçmişimle ilgili, aramızı açacak şeyler öğreneceğinden endişelenmeme gerek yoktu. O her şeyi biliyordu ve yine de beni istiyordu.

Ancak bu yeni gerçeklikle gelen tomurcuklanan huzura, Gideon için duyduğum korku eşlik ediyordu - onun kovuşturmaya karşı güvende olduğunu bilmeye ihtiyacım vardı.

Gerçekten işlediği bir suçtan masum *olduğu* nasıl kesin olarak kanıtlanabilirdi? Eylemlerinin geri dönüp bize musallat olacağı korkusuyla yaşamak zorunda mı kalacaktık? Ve bu *bizi* nasıl değiştirmişti?

Çünkü daha önce olduğumuz gibi olmamızın imkânı yoktu. Bu kadar derin bir şeyden sonra olmaz.

Odamdan çıkıp işe doğru yola koyuldum, ülkenin önde gelen reklam şirketlerinden biri olan Waters Field & Leaman'daki işimde bulacağım saatlerce oyalanmayı dört gözle bekliyordum. Çantamı almaya gittiğimde Cary'yi mutfakta buldum. Belli ki o da benim gibi büyük *B* harfiyle meşguldü.

yaslanmıştı, erkek arkadaşı Trey yüzünü kavrayıp onu tutkuyla öperken elleri kenarı kavırıyordu. Trey tamamen kot pantolon ve tişört giymişti, Cary'nin üzerinde ise sadece zayıf kalçalarından sarkan ve seksi duran gri bir eşofman vardı. İkisinin de gözleri kapalıydı ve artık yalnız olmadıklarını fark edemeyecek kadar birbirlerinin içinde kaybolmuşlardı.

Bakmak kabalıktı ama elimde değildi. Birincisi, iki ateşli erkeğin öpüşmesini izlemeyi her zaman büyüleyici bulmuştumdur. İkincisi, Cary'nin duruşunu çok anlamlı bulmuştum. Yakışıklı yüzü belirgin bir şekilde savunmasız olsa da, sevdiği adam yerine tezgâha tutunuyor olması, uzun süren mesafesine ihanet ediyordu.

Çantamı aldım ve olabildiğince sessiz bir şekilde, parmak uçlarıma basarak daireden .

İşe gittiğimde tamamen erimiş olmak istemediğim için yürümek yerine bir taksi çağırdım. Arka koltuktan Gideon'un Crossfire Binası hale geldi. Pırıl pırıl ve kendine özgü safir kulesi hem Cross Industries'e hem de Waters Field & Leaman'a ev sahipliği yapıyordu.

Kıdemsiz müşteri yöneticisi Mark Garrity'nin asistanı olarak çalışmam bir rüyanın gerçekleşmesiydi. Bazıları -özellikle de üvey babam, megafinansçı Richard Stanton- bağlantılarım ve mal varlığım göz önüne alındığında neden giriş seviyesinde bir pozisyonu kabul ettiğimi anlayamasa da, yükseldiğim için gerçekten gurur duyuyordum. Mark hem uygulamalı hem de uygulamasız harika bir patrondur, bu da hem talimatlarla hem de kendim yaparak çok şey öğrendiğim anlamına geliyordu.

Taksi bir köşeyi döndü ve siyah bir Bentley SUV'un arkasına yanaştı. çok iyi biliyordu. Gideon'un yakınlarda olduğunu bildiğim için onu gördüğümde kalbim küt küt atmaya başladı.

Taksi şoförüne parasını ödedim ve serin iç mekândan çıkıp sabahın erken saatlerindeki buharlı havaya girdim. Gözlerim Gideon'u bir an görebilme umuduyla Bentley'e dikilmişti. Bu fikrin beni bu kadar heyecanlandırması çığırılmazdı, özellikle de tüm çıplak ihtişamıyla onunla yuvarlanarak geçirdiğim bir geceden sonra.

Alaycı bir ifadeyle gülümseyerek Crossfire'ın bakır çerçeveli döner kapılarından geçtim ve geniş lobiye girdim. Eğer bir bina bir insanı somutlaştırabilseydi

Crossfire, Gideon için de öyleydi. Mermer zemin ve duvarlar bir güç ve zenginlik havası verirken, kobalt cam dış yüzey Gideon'un takım elbiselerinden biri kadar çarpıcıydı. Crossfire bütünüyle şık ve seksi, karanlık ve tehlikeliydi; tıpkı onu yaratan adam gibi. Orada çalışmayı seviyordum.

Güvenlik turnikelerinden geçtim ve asansöre binerek yirminci kata çıktım. Arabadan indiğimde, resepsiyonist Megumi'yi gördüm.

-Masasında. Beni cam güvenlik kapısından geçirdi ve ben yaklaşırken ayağa kalktı.

"Selam," diye selamladı beni, siyah pantolonu ve altın rengi ipek kabuğuyla şık görünüyordu.

Koyu sarı gözleri heyecanla parlıyordu ve güzel ağzı cüretkâr bir kızıla boyanmıştı. "Cumartesi akşamı ne yapacağınızı sormak istiyordum."

"Oh . . ." Gideon'la vakit geçirmek istiyordum, ama bu mümkün değildi. bunun garantisini verdi. "Bilmiyorum. Henüz bir planım yok. Neden?"

"Michael'ın arkadaşlarından biri evleniyor ve Cumartesi günü bekarlığa veda partisi var. Evde kalırsam kafayı yerim."

"Michael'ın görücü usulü randevusu mu?" Oda arkadaşının ayarladığı bir adamla görüştüğünü bildiğim için sordum.

"Evet." Megumi'nin yüzü bir an için aydınlandı, sonra düştü. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum ve sanırım o da benden hoşlanıyor, ama ..."

"Devam et," dedim.

Bir omzunu garip bir omuz silkme hareketiyle kaldırdı ve bakışları başka yöne kaydı. "O bir bağlanma fobisi. Benden hoşlandığını biliyorum ama sürekli ciddi bir şey olmadığını ve sadece eğlendiğimizi söylüyor. Ama birlikte çok zaman geçiriyoruz," diye itiraz etti. "Hayatını kesinlikle benimle daha sık birlikte olmak için yeniden düzenledi.

Sadece fiziksel olarak da değil."

Nasıl bir tip olduğunu bildiğim için ağzım alaycı bir şekilde burkuldu. Bu tür ilişkileri bırakmak zordu. Karışık sinyaller drama ve Adrenalini yüksekti ve eğer erkek riski kabul ederse muhteşem olma ihtimalinden vazgeçmek zordu. Hangi kız bir erkeği elde etmek istemezdi ki? Ulaşılamaz mı?

"Cumartesi için hazırım," dedim, onun yanında olmak istiyordum. "Aklında ne var?"

"İçmek, dans etmek, vahşileşmek." Megumi'nin sırtışı geri geldi. "Belki sana seksi bir erkek buluruz."

"Uh . . ." Yikes. Garip. "Aslında oldukça iyiyim." Kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Yorgun görünüyorsun."

Bütün geceyi Gideon Cross tarafından yatağıma çivilenerek geçirdim. "Dün zorlu bir Krav Maga dersim vardı."

"Ne var? Boş . Her halükarda, manzaraya bakmaktan zarar gelmez, değil mi?" Çantamın askılarını omzumda kaydurdım. "Ribaund yok çocuklar," diye ısrar ettim.

"Hey." Ellerini ince kalçalarının üzerine koydu. "Sadece biriyle tanışma ihtimaline açık olmanı öneriyorum. Gideon Cross'u takip etmenin zor olduğunu biliyorum ama inan bana, yoluna devam etmek en iyi intikamdır."

Bu beni gülümsetti. "Açık fikirli olacağım," diye uzlaştım.

Masasındaki telefon çaldı ve koridordan odama doğru ilerlerken el sallayarak veda ettim. Çok fazla bekâr bir kadın rolünü oynamanın lojistiğini düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. Eğer ben Gideon'a sahipsem, o da bana sahipti. Başka birine ait olmayı hayal bile edemezdim.

Cumartesi gecesi konusunu Gideon'a nasıl açacağımı düşünmeye başlamıştım ki Megumi arkamdan seslendi. Arkamı döndüm.

"Size göndermem gereken bir arama var," dedi. "Umarım kişiseldir, çünkü sesi çok ateşli. Sesi çikolataya sarılmış ve krem şantiyle kaplanmış S-E-X gibi."

Heyecandan ensemdeki tüyler diken diken oldu. "Adını söyledi mi?"

"Evet. Brett Kline."

Onun sesini duyduğumda hissettiğim suçluluk duygusu. Onu geri istediğimden ya da onunla birlikte olmak istediğimden değildi. Sadece bir geçmişimiz ve tamamen hormonal olan bir cinsel çekimimiz vardı. Bunu kapatamıyordum ama harekete geçmek için de hiçbir isteğim yoktu.

Telefonum çaldı. Resepsiyondan yeniden yönlendirilmiş arama. Brett vazgeçmemiştir. Ona işte olduğumu ve uygunsuz kişisel konuşmalar için müsait olmadığımı hatırlatmak için iş gibi davranmaya kararlı bir şekilde cevap verdim, "Mark Garrity'nin ofisi, Eva Tramell konuşuyor."

S-E-X'in ikolabaya bulanmış sesini içime çekerken gözlerim kapandı. Sesi, grubu Six-Ninths'i yıldışlığın eşiğine getirmeye yardımcı olan şarkı söylediği zamanlardan bile daha çökmüş bir şekilde seksiydi. Artık Gideon'un üvey babası Christopher Vidal Sr. tarafından yönetilen müzik şirketi Vidal Records ile anlaşmıştı -Gideon'un açıklanamaz bir şekilde çoğunluk kontrolüne sahip olduğu bir şirket.

"Bunu uzun zamandır istiyordun ve hak ediyorsun. Tadını ."

"Teşekkürler." Bir dakika sessiz kaldı ve bu süre içinde onu zihnimde canlandırdım. Onu son gördüğümde harika görünüyordu, saçları diken diken olmuş ve platinle kaplanmıştı, zümrüt gözleri beni arzulamaktan kararmış ve sıcaktı. Uzun boylu ve fazla hantal olmadan kaslıydı, vücudu sürekli hareket etmekten ve bir rock yıldızı olmanın gerekliliklerinden dolayı yırtılmıştı. Altın rengi teni dövmelemlerle kaplıydı ve göğüs uçlarında, sikiinin içimde sertleşmesini hissetmek istediğimde emmeyi öğrendiğim piercingler vardı.

Ama Gideon'un eline su dökemezdi. Brett'e diğeri kırmızı kanlı kadınlar gibi hayranlık duyabilirdim, ama Gideon kendi sınıfındaydı.

"Dinle," dedi Brett, "çalıştığınızı biliyorum, bu yüzden seni bekletmek istemiyorum. New York'a dönüyorum ve seni görmek istiyorum."

Ayak bileklerini masamın altında çaprazladım. "Bunun iyi bir fikir olmadığını düşünüyorum." "Golden' şarkısının klibini Times Meydanı'nda gösterime sunacağız."

devam etti. "Orada benimle olmanı istiyorum."

"İşte- Vay canına." Alnıma masaj yaptım. İsteği karşısında bir an şaşırırsam da, annemin yüzümü ovuşturduğum için bana nasıl kızacağını tercih ettim.

"Sorduğun için gerçekten gurur duydum ama bilmem gerek, sadece arkadaş olmak senin için sorun olur mu?"

"Tabii ki hayır." Güldü. "Sen bekârsın, altın kız. Cross'un kaybı benim kazancım."

Oh, kahretsin. Gideon ve Corinne'in sahnelenen yeniden bir araya gelişlerinin ilk fotoğraflarının dedikodu bloglarına düşmesinin üzerinden neredeyse üç hafta geçmişti. Görünüşe göre herkes benim başka bir adamla hayatıma devam etme zamanımın geldiğine karar vermişti. "Bu o kadar basit değil. Başka bir ilişkiye hazır değilim, Brett."

"Sana teklif ettim, ömür boyu bağlanma değil." "Brett, gerçekten-"

"Orada olmalısın Eva." Sesi, onun için her zaman külotumu indirmeme neden olan baştan çıkarıcı tınısına alçaldı. "Bu senin şarkın. Hayır cevabını kabul etmiyorum."

"Yapmak zorundasın."

"Gitmezsen canımı çok yakacaksın," dedi sessizce. "Ve bu saçmalık değil. Gerekiirse arkadaş olarak gideriz ama sana orada ihtiyacım var."

Başımı masamın üzerine eğerek derin bir iç çektim. "Sana yol göstermek istemiyorum." *Ya da Gideon'u kızdırmak ...*

"Bunu bir arkadaştan diğeri bir iyilik olarak kabul edeceğime söz veriyorum." *Sanki* öyle. Cevap vermedim.

Vazgeçmedi. Asla pes etmeyebilirdi. "Tamam mı?" diye dürtükledi.

Dirseğimin dibinde bir fincan kahve belirdi ve başımı kaldırdığımda Mark'ın arkamda durduğunu gördüm. "Tamam," diye kabul ettim, çoğunlukla işe koyulabilmek için.

"Yesss." Sesinde bir zafer notası vardı ve sanki yumruk pompalamaya eşlik ediyor gibiydi. "Perşembe ya da Cuma gecesi olabilir; henüz emin değilim. Bana cep numaranı ver ki emin olduğumda sana mesaj atabileyim."

Numarayı aceleyle söyledim. "mı? Gitmem gerek."

"İş yerinde iyi günler," dedi, aceleci ve dostça davranmadığım için kendimi kötü hissetmememe neden oldu. Her zaman iyi bir adam olmuştu ve harika bir arkadaş olabilirdi, ama onu öptüğümde bu şansı kaçırmıştım.

"Teşekkürler. Brett. . . Senin adına çok sevindim. Hoşça kal." Ahizeyi yuvasına geri koydum ve Mark'a gülümsedim. "Günaydın."

"Her şey yolunda mı?" diye sordu, kahverengi gözleri hafif bir kaş çatmayla kaplıydı. Lacivert bir takım elbise giymişti ve koyu tenine çok yakışan koyu mor bir kravatı vardı.

"Evet. Kahve için teşekkürler."

" ederim. İşe koyulmaya hazır mısınız?"

Sırıttım. "Her zaman."

* * *

Mark'ta bir şeylerin yolunda gitmediğini anlamam uzun sürmedi. Dikkati dağınık ve huysuzdu, ki bu onun yapacağı bir şey değildi. Yabancı dil öğrenme yazılımı için bir kampanya üzerinde çalışıyorduk ama o hiç ilgilenmiyordu. Biraz yerel gıda kampanyası hakkında konuşmayı önerdim ama bu da işe yaramadı.

"Her şey yolunda mı?" Sonunda, ikimizin de iş sırasında gitmemek için çaba sarf ettiğimiz arkadaş bölgesine rahatsız edici bir şekilde kayarak sordum.

İki haftada bir beni ortağı Steven ile öğle yemeğine davet ettiğinde işi bir kenara bırakıyorduk, ancak patron ve ast rollerimizi korumaya dikkat ediyorduk. Mark'ın benim işimi bildiğini düşünürsek, bunu çok takdir ettim.

Üvey babam zengindi. İnsanların bana hak etmediğim şeyleri vermesini istemiyordum.

"Ne?" Başını kaldırıp bana baktı, sonra bir elini kısa kesilmiş saçlarının üzerinde gezdirdi. "Özür dilerim."

Tabletimi düz bir şekilde kucağıma koydum. "Görünüşe göre kafanı kurcalayan bir şey var."

Omuz silkti ve Aeron koltuğunda bir o yana bir bu yana döndü. "Pazar günü Steven'la yedinci yıldönümümüz."

"Bu harika." Gülümsedim. Hayatım boyunca gördüğüm tüm çiftler arasında Mark ve Steven en istikrarlı ve sevgi dolu olanıydı.

"Tebrikler."

"Teşekkürler." Zayıf bir gülümsemeyi başardı.

"Dışarı mı çıkıyorsun? Rezervasyonunuz var mı yoksa ben mi halledeyim?"

Başını iki yana salladı. "Henüz karar vermedim. En iyisinin ne olacağını bilmiyorum." "Beyin fırtınası yapalım. Benim de pek yıldönümüm olmadı. ama annem onlarla muhteşemdir. Bir iki şey öğrendim." Monica Tramell

Barker, üç zengin kocaya ev sahipliği yaptıktan sonra Mitchell Stanton, hayatını kazanmak için çalışmak zorunda kalsaydı profesyonel bir etkinlik planlayıcısı olabilirdi.

"Özel bir şey ister misin?" diye sordum, "Sadece ikinizle mi? Ya da arkadaşlarınız ve ailenizle bir parti? Hediye alışverişi yapar mısınız?" "Ben evlenmek istiyorum!" diye tersledi.

"Oh. Tamam." Sandalyeme geri oturdum. "Romantizm söz konusu olduğunda, bunun üstüne çıkamam."

Mark esprisiz bir kahkaha attı ve ardından bana acınası bir bakış attı. "Romantik olmalı. Tanrı bilir Steven bana birkaç kez Yıllar önce, kalpler ve çiçekler . Drama onun göbek adıdır. Her şeyi yaptı."

Şaşkınlıkla ona göz kırptım. "Hayır mı dedin?"

"Henüz değil dedim. Ajansta ayaklarımın üzerinde durmaya yeni başlamıştım, o da gerçekten kazançlı yönlendirmeler almaya başlamıştı ve acı verici bir ayrılıktan sonra parçaları topluyorduk. Yanlış bir zaman gibi görünüyordu ve onun doğru nedenlerle evlenmek istediğinden emin değildim."

"Bunu kimse kesin olarak bilemez," dedim usulca, ona olduğu kadar kendime de.

"Ama ikimiz hakkında şüphelerim olduğunu düşünmesini istemedim," diye devam etti Mark, sanki ben konuşmamışım gibi, "bu yüzden reddetmemin suçunu evlilik kurumuna attım, tam bir göt gibi."

Bir gülümsemeyi bastırdım. "Sen bir değilsin."

"Son birkaç yıldır, hayır demekte ne kadar haklı olduğuma dair birkaç yorumdan fazlasını yaptı."

"Ama hayır demedin. Henüz değil dedin, değil mi?"

"Bilmiyorum. Tanrım, ne dediğimi bilmiyorum." Öne doğru eğildi, dirseklerini masaya dayadı ve yüzünü ellerinin arasına aldı. Sesi alçak ve boğuk geliyordu. "Panikledim. Yirmi dört yaşındaydım. Belki bazı insanlar o zamanlar bu tür bir bağlılığa hazırdır, ama ben ... Ben değildim."

"Ve şimdi yirmi sekiz yaşındasın ve hazır mısın?" Gideon'la aynı yaşta. Bunu düşünmek beni ürpertti, çünkü Mark henüz değil dediğinde ben de aynı yaşıyordum ve bunu anlayabiliyordum.

"Evet." Başını kaldıran Mark bakışlarımla buluştu. "Hazır olmanın ötesindeyim. Sanki bir zamanlayıcı dakikaları geri sayıyor ve ben her geçen saat daha da sabırsızlanıyorum. Ama hayır diyeceğinden korkuyorum. Belki de onun zamanı dört yıl önceydi ve şimdi bunu aştı."

"Klişe gibi görünmek istemem ama sormazsan bilemezsin." Ona güven verici bir gülümseme sundum. "O seni seviyor. Hem de çok. Bence evet cevabını duyma ihtimalin oldukça iyi."

Gülümsedi, çarpık dişleri büyüleyici bir şekilde ortaya çıktı.

"Teşekkür ." "Rezervasyonlar hakkında bana bilgi verin."

"Buna minnettarım." Yüz ifadesi ağırlaştı. "Zor bir ayrılık döneminden geçerken bu açtığım için üzgünüm."

"Benim için endişelenme. Ben iyiyim."

Mark bir dakika beni inceledi, sonra başını salladı.

* * *

"Öğle yemeği için hazır mısın?"

Will Granger'ın ciddi yüzüne baktım. Will, Waters Field & Leaman'ın en yeni asistanıydı ve ben de onun yardımcı oluyordum. O da

Favorileri ve kare çerçeveli siyah gözlükleri ona biraz retro bir beatnik görünümünü veriyordu ki bu da işine yarıyordu. Çok rahat biriydi ve ondan hoşlandım. "Tabii. Nasıl hissediyorsun?"

"Makarna ve ekmek. Ve kek. Belki fırında patates."

Kaşlarım kalktı. "Pekâlâ, . Ama eğer karbonhidrat komasına girip bayılırsam ve masamda salakarsa, beni şu beladan kurtarsan iyi edersin Mark."

"Sen bir azizesin Eva. Natalie düşük karbonhidratlı bir şeyler yiyor ve ben nişasta ve şeker olmadan bir gün daha geçiremiyorum. gidiyorum. Şu bak."

Anlattığı hikâyelerden Will ve lise aşkı Natalie'nin birlikte oldukları anlaşılıyordu. Will'in onun için kızgın kömürlerin üzerinde yürüyeceğinden hiç şüphe duymadım ve her ne kadar Will onun telaşından iyi huylu bir şekilde homurdansa da Natalie de Will'e iyi bakıyor gibiydi.

"Anladın," dedim, birden kendimi hüzünlü hissettim. Gideon'dan ayrı kalmak işkence gibiydi. Özellikle de kendi ilişkilerine yatırım yapan arkadaşlarla çevriliyken.

Öğlen oldu ve Will'i beklerken, Shawna'ya -Mark'ın neredeyse kayınbiraderi- Cumartesi günü kızlar gecesi için uygun olup olmadığını soran hızlı mesaj gönderdim. Tam gönder tuşuna basmışım ki telefon çaldı.

Hızlıca cevap verdim, "Mark Garrity'nin ofisi-"

"Eva."

Gideon'un kısık, hırıltılı sesiyle ayak parmaklarım büküldü. "Selam, as."

"Bana iyi olduğumuzu söyle."

Alt dudağımı ısırdım, kalbim göğsümde çarpıyordu. Aramızda beni rahatsız eden aynı huzursuz edici uçurumu o da olmalıydı. "Hissediyoruz. Sence de öyle değil mi? Bir sorun mu var?"

"Hayır." Durakladı. "Sadece tekrar duymam gerekiyordu."

"Dün gece açıkça söylemedim mi?" *Sırtını* .

"Yoksa bu sabah mı?" *Dizlerimin üzerindeyken*. . .

"Bunu bana bakmıyorken söylediğini duymaya ihtiyacım vardı." Gideon'un sesi duyularımı okşadı. Utançtan ateşim çıktı.

"Özür dilerim," diye fısıldadım, kendimi garip hissediyordum. "Kadınların seni nesneleştirmesinden rahatsız olduğunu biliyorum. Benim yüzümden buna katlanmak zorunda kalmamalısın."

"Senin istediğin gibi olmaktan asla şikâyet etmem Eva. Tanrım." Sesi hırçınlaştı. "Gördüğün şeyden hoşlanmana çok sevindim, çünkü Tanrı biliyor ya sana bakmaya bayılıyorum."

Özlem dalgasına karşı gözlerimi kapattım. Şimdi ne yaptığımı bilmek - onun için ne kadar önemli olduğumu düşündüğünü bilmek - uzak durmayı çok daha zorlaştırıyordu. "Seni çok özlüyorum. Ve bu çok garip çünkü herkes ayrıldığımızı ve artık taşınmam gerektiğini düşünüyor."

"Hayır!" Tek bir kelime çizgide patladı, beni zıplatacak kadar keskin. "Lanet . Beni bekle Eva. Bütün hayatım boyunca seni bekledim."

Sertçe yutkundum ve gözlerimi açtığımda Will'in bana doğru yürüdüğünü gördüm. Sesimi alçalttım. "Benim olduğun sürece senin için sonsuza kadar beklerim."

"Sonsuza kadar sürmeyecek. gelen her şeyi yapıyorum. Güven bana." "Güveniyorum."

Arka planda başka bir telefon dikkatini çekmek için bipledi. "Saat tam sekizde görüşürüz," dedi Gideon hızlıca.

"Evet."

Hat kulağımda kapandı ve anında kendimi yalnız hissettim.

"Yemeğe hazır mısın?" Will beklentiyle ellerini birbirine sürterek sordu. Megumi, bağıllık fobisi olan kızıyla öğle yemeği yiyeceği erteleme kararı almıştı. Will, ben ve bir saat içinde yiyebileceği kadar makarna vardı.

Karbonhidrat kaynaklı bir tam da ihtiyacım olan şey olabileceğini düşünerek ayağa kalktım ve "Tabii ki" dedim.

* * *

Öğle yemeğinden dönerken Duane Reade eczanesinden sıfır karbonhidratlı bir enerji içeceği aldım. Saat beş olduğunda, işten sonra koşu bandına çıkacağımı biliyordum.

Equinox'a üyeliğim vardı ama CrossTrainer spor salonuna gitmeyi çok istiyordum. Gideon'la aramızdaki uçurumu derinden hissediyordum. Güzel anılarımızın olduğu bir yerde vakit geçirmek aramızdaki uçurumu azaltmaya yardımcı olacaktı.

o. Ayrıca, bir sadakat duygusu hissettim. Gideon benim erkeğimdi. Hayatımın geri kalanını onunla geçirmek için elimden gelen her şeyi yapacaktım. Benim için bu, yaptığı her şeyde onu desteklemek anlamına geliyordu.

Evime geri döndüm, nasıl olsa spor salonunda dağınık olacağım için solup solmadığımı artık umursamıyordum. Apartmanın asansörü beni kendi katıma çıkardığında, bakışlarımın kapıya kaydığını fark ettim. Parmaklarım Gideon'un bana verdiği anahtarla oynuyordu. Dairesini kontrol etmek için içeri girme fikri ilgi çekiciydi. Beşinci Cadde'deki evine benzer miydi? Yoksa tamamen farklı mı?

Gideon'un çatı katı, savaş öncesi mimarisi ve eski dünyanın cazibesıyla göz kamaştırıcıydı. Sıcak ve davetkâr kalmaya devam ederken zenginlik yayan bir mekândı. Yabancı devlet adamlarını olduğu kadar çocukları da bu mekânda rahatlıkla hayal edebiliyordum.

Geçici kazıları olacaktı? Kıt mobilyalar, var olmayan sanat eserleri ve çıplak bir mutfak mı? Ne kadar yerleşmişti?

Evimin önünde durup kapısına baktım ve kendimle tartıştım. Sonunda, cazibesine direndim. Beni içeri almasını istedim.

Kadın kahkahalarının sesiyle oturma odama adım attım. Beyaz koltuğumda Cary'nin yanına kıvrılmış uzun bacaklı bir sarışın görünce şaşırmadım, eli Cary'nin kucağındaydı ve eşofmanının üzerinden onu okşuyordu. Cary hâlâ gömleksizdi, kolunu Tatiana Cherlin'in omuzlarına atmış, parmakları boş boş onun pazularını okşuyordu.

"Selam bebeğim," diye sırtarak karşıladı beni. "İşler nasıldı?" "Her zamanki gibi. Selam Tatiana."

Cevabı çene sallamak oldu. Çarpıcıydı, manken olduğu için bu beklenen şeydi. Görünüşü bir yana, ondan o kadar da hoşlanmamıştım. Onunla ilk tanıştığım da hoşlanmamıştım, hâlâ da hoşlanmıyorum. Ama Cary'ye bakınca, şimdilik onun için iyi olabileceğini kabul etmek zorunda kaldım.

Morlukları geçmişti ama hâlâ acımasız bir dayaktan, Nathan'ın beni Gideon' ayıran olayları başlatan pususundan kurtulmaya çalışıyordu.

"Üzerimi değiştirip spor salonuna gideceğim," dedim ve koridora doğru ilerledim.

Arkamda Cary'nin Tatiana'ya "Bir saniye bekle, kız arkadaşım ile konuşmam lazım" dediğini duydum.

Odama girdim ve çantamı yatağımın üzerine attım. Şifonyerimi karıştıırıyordum ki Cary kapımın önüne geldi. "Kendini nasıl hissediyorsun?" Ona sordum.

"Daha iyi." Yeşil gözleri hınzırca parlıyordu. "Peki ya sen?" "Daha iyi."

Kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Dün gece seninle takılan her kimse sayesinde mi?"

Kalçamla çekmeceyi kapatarak karşılık verdim, "Ciddi misin? Ben seni odanda duyamıyorum. Nasıl oluyor da sen beni benim odamda duyabiliyorsun?"

Şakağına vurdu. "Seks radarı. Bende var."

"Bu ne demek oluyor? Seks radarına sahip olmadığım mı?"

"Daha çok Cross'un seks maratonlarından biri sırasında devrelerini patlatması gibi. Hâlâ o adamın dayanıklılığına alışamadım. Keşke bana doğru sallansa da *beni* yorsa."

Spor sütyenimi ona fırlattım.

Onu ustalıkla yakaladı ve güldü. "Ee? Kimdi o?"

Dudağımı ısırdım, canımı yaksa bile bana her zaman doğruyu tek kişiye yalan söylemek istemedim. Ama yapmak zorundaydım. "Bir adam çalışıyor Çapraz Ateş."

Gülümsemesi solan Cary odaya girdi ve kapıyı arkasından kapattı. "Ve sen de kalkıp onu eve getirmeye ve bütün gece beynini sıkmeye mi karar verdin? Krav Maga dersine gittiğini sanıyordum."

". Buraya yakın oturuyor ve dersten sonra ona rastladım. Bir şey diğetine açtı."

"Endişelenmeli miyim?" diye sordu sessizce, spor sütyenimi bana geri verirken yüzümü inceliyordu. "Uzun zamandır rastgele bir sevişme yaşamadın. zaman."

" bir şey değil." Kendimi Cary'nin bakışlarını tutmaya zorladım, bunu yapmazsam bana asla inanmayacağını biliyordum. "Onunla görüşüyorum. Akşam yemeği yiyeceğiz. bu gece."

"Onunla tanışacak mıyım?"

"Tabii. Ama bugün değil. Onun evine gidiyorum."

Dudakları büzüldü. "Bana bir şey söylemiyorsun. Çıkar ağzındaki baklayı." Soruyu geçiştirdim. "Bu sabah seni mutfakta Trey'i öperken gördüm."

"Tamam."

"İkiniz arasında işler iyi gidiyor mu?"

"Şikayet edemem."

Vay canına. Cary bir şeyin peşindeyse, peşini bırakmazdı. Yine kaçtım.

"Bugün Brett'le konuştum," dedim olabildiğince rahat bir şekilde, olayı büyütmemeye çalışarak. "Beni iş yerinden aradı. Ve hayır, dün geceki adam o değildi."

Kaşları kalktı. "Ne istiyormuş?"

Ayakkabılarımı tekmeleyerek makyajımdan arta kalanları temizlemek için banyoya yöneldim. "Golden'ın klibinin ilk gösterimi için New York'a dönüyor. Benim de onunla gitmemi istedi."

"Eva-" diye başladı, ebeveynlerin şımarık çocuklar için sakladığı o alçak uyarı ses tonuyla.

"Senin de gelmeni istiyorum."

Bu onu biraz geriye götürdü. "Şaperon olarak mı? Kendine güvenmiyor musun?"

Aynadaki yansımasına baktım. "Onunla tekrar bir araya gelmeyeceğim, Cary. Zaten beri birlikte değildik, o yüzden bu konuda endişelenmeyi bırak. Seni orada istiyorum çünkü eğleneceğini düşünüyorum ve Brett'i kandırmak istemiyorum. Arkadaş olarak gideceğimizi kabul etti ama bence güvende olması için bu kavramın kafasına sokulması gerekiyor. Ve adil olmak için."

"Hayır demeliydin."

"Denedim."

"Hayır, hayırdır bebeğim. O kadar da zor değil."

"Kapa çeneni!" Makyaj temizleme havlusuyla bir gözümü ovuşturdum.

"Gitmeye zorlanmam yeterince kötü zaten! Orada kimi göreceğimi bilmeden o konsere katılmamın komik olacağını düşündün. Senden bir bok istemiyorum."

Çünkü Gideon'dan bunu yeterince alacağıma emindim. Cary

kaşlarını çattı. "kendini suçlu hissediyorsun ki?" "Brett benim yüzümden dayak yedi!"

"Hayır, sonuçlarını düşünmeden güzel bir kızı öptüğü için dayak yedi. Seni almasını beklemeliydi. Peki anal boşluğuna girip çürüyen şey neydi?"

"Brett hakkında derse ihtiyacım yok, tamam mı?" İhtiyacım olan şey Cary'nin Gideon ile olan ilişkimi ve endişelerimi ele aldım ama en iyi arkadaşıma ulaşamadım. Bu da hayatımda ters giden her şeyi

daha da tedirgin ediciydi. Kendimi tamamen yalnız ve hissediyordum. "Sana , bir daha o yola girmeyeceğim."

"Bunu duyduğuma sevindim."

Ona gerçeği söyleyebildiğim kadar söyledim çünkü beni yargılamayacağını biliyordum. "Ben hâlâ Gideon'a aşığım."

"Elbette ," diye basitçe kabul etti. "Ne olsun, eminim ayrılığınız onun da içini kemiriyordur."

Ona sarıldım. "Teşekkür ." "Ne için?"

"Sen olmak."

Homurdandı. "Onu beklemen gerektiğini söylemiyorum. Cross'un anlaşması her neyse önemli değil, ertelerse kaybeder. Ama başka bir adamın yatağına atlamaya hazır olduğunu sanmıyorum. Sıradan seks yapamazsın Eva. Bu senin için bir şey ifade ediyor; bu yüzden öylece verdiğinde bu kadar berbat oluyorsun."

"Asla işe yaramıyor," diye kabul ettim ve yüzümü temizlemeyi bitirmek için geri çekildim. "Benimle video galasına gelir misin?"

"Evet, gideceğim."

"Trey ya da Tatiana'yı getirmek ister misin?"

Başını sallayarak aynaya döndü ve saçlarını ellerinin pratik hareketleriyle düzeltti. " zaman çifte randevu gibi olur. Üçüncü kişi ben olsam daha iyi. Daha etkili olur."

Yansımasını izledim, ağzım yumuşak bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Seni seviyorum."

Bana bir öpücük kondurdu. "O zaman kendine iyi , bebeğim. Tek ihtiyacım olan bu."

* * *

En sevdiğim yeni eve taşınma hediyesi Waterford martini bardaklarıydı. Benim için lüks, eğlence ve kullanışlılığın doğru karışımıydı. Waterford kristalinin ne olduğunu bilmeyen ama appletini seven bir üniversite arkadaşına bir set vermiştim ve martini içmeyen ama martini içen anneme de bir set vermiştim.

Waterford'u severdim. Anlaşılamayacak kadar çok parası olan Gideon Cross'a bile rahatlıkla verebileceğim bir hediye idi.

Ama kapısını çaldığımda elimde tuttuğum şey kadehler değildi.

Gergin bir şekilde üzerinde kaydım ve elbisemi düzeltmek için bir elimi kalçamda gezdirdim. Spor salonundan döndükten sonra süslenmişim, Yeni Eva saç modelimi ve dumanlı göz farımı gerçekten uygulamak için zaman ayırmıştım. Uçuk pembe rujum leke bırakmıyordu ve düşük drapeli yakası ve daha da düşük sırtı olan küçük siyah bir elbise giymiştim.

Kısa elbise çok fazla bacak gösteriyordu, ben de bunu sivri burunlu Jimmy Choos'larla vurguladım. İlk buluşmamız için seçtiğim elmas halkaları ve bana verdiği yüzüğü taktım, elmas X'lerle sarılmış iç içe geçen altın ipleri olan çarpıcı bir parçaydı - X'ler Gideon'u temsil ediyordu. benim çeşitli konularım.

Kapı açıldı ve beni karşılayan muhteşem, günah kadar seksi adamdan etkilenerek ayaklarımın üzerinde biraz sallandım. Gideon da kendini duygusal hissediyor olmalıydı. Üzerinde ilk kez birlikte takıldığımız gece kulübünde giydiği siyah kazağın aynısı vardı. Üzerinde harika duruyordu.

gündelik ve zarif seksiliğin mükemmel bir karışımı. Grafite gri elbise pantolonu ve çıplak ayaklarıyla eşleştirildiğinde, üzerimdeki etki saf, beyaz ateşli bir arzuydu. "Tanrım," diye homurdandı. "Harika görünüyorsun. Bir dahaki sefere beni uyarmadan önce

Kapıyı aç."

Gülümsedim. "Merhaba, Karanlık ve Tehlikeli."

G Elini bana doğru uzatırken IDEON'un ağzı yıkıcı bir sırıtışla kıvrıldı. Parmaklarım avucuna değdiğinde beni yakaladı ve kendine çekti. İçeri girdi, dudaklarını usulca dudaklarıma yerleştirmek için beni kendine çekti. Kapı arkamdan kapandı ve yanımdan uzanıp kapıyı kilitleyerek dünyayı dışarıya kapattı.

Elim kazağını bir avuç dolusu sıktı. "En sevdiğim kazağımı giyiyorsun."

"Biliyorum." Aniden zarif bir şekilde çömeldi ve tuttuğu elimi alıp omzuna koydu. "Hadi seni rahat ettirelim meleşim. Seni becermem için hazır olana kadar bu topuklara ihtiyacın olmayacak."

Çekirdeğim beklentiyle sıkıştı. "Ya şimdi hazırsam?" "Hazır değilsin."

Zamanı geldiğinde anlayacaksın."

Gideon ayakkabılarımı çıkarırken ağırlığımı bir ayağımdan diğerine verdim. "Yapacak mıyım? Nasıl?"

O yoğun mavi gözleriyle bana baktı. Neredeyse dizlerinin üzerine çökmüş, ayakkabılarımı çıkarıyordu ama yine de kendine ve bana hâkim olduğu inkâr edilemezdi. "Sikimi içine sokacağım."

Başka bir nedenden dolayı ayaklarımın üzerinde kaydım. *Evet, lütfen.*

Doğruldu, bir kez daha belirdi. Parmak uçları yanağımda gezindi. "Çantada ne var?"

"Oh." Beni etkisi altına aldığı cinsel büyüden zihinsel olarak kurtuldum.

"Yeni eve taşınma hediyesi."

Etrafıma baktım. Alan benimkinin aynadaki görüntüsüydü. Daire güzel ve rahat bir şekilde davetkârdı. Kısmen yarı yaşanmış bir alan bekliyordum, çoğunlukla sadece temel ihtiyaçların olduğu çıplak bir yer. Bunun yerine, çok

bir evdi. Sadece mum ışığıyla aydınlanan, Gideon'un ve benim olduğu için tanıdığım mobilyalara sıcak bir altın parıltısı veren bir ev.

Sersemlemiş bir halde, hediye çantasını ve çantamı parmaklarımın arasından aldığımda fark etmedim bile. Yalınayak onu süzdüm, kanepesinin ve yan sandalyelerinin etrafına yerleştirilmiş kahve ve sehpa larımı gördüm; eğlence merkezimin onun biblolar ve ikimizin birlikte çekilmiş çerçeveli fotoğrafları; benim perdelerim ile onun yanmayan yer ve masa lambaları.

Düz ekran televizyonumun asılı olduğu duvarda, ona öpücük gönderdiğim devasa bir fotoğraf vardı; Crossfire ofisindeki masasında duran ve ona verdiğim fotoğrafın çok daha büyük bir versiyonuydu bu.

Yavaşça döndüm, her şeyi çalışıyordum. Beni daha önce de böyle şok etmişti, çatı katında yatak odamı yeniden yaratmış ve işler çok yoğunlaştığında kaçabileceğim tanıdık bir yer vermişti.

"Buraya ne zaman taşındınız?" Bayıldım. Benim modern geleneksel tarzımla onun eski dünya zarafetinin karışımı tuhaf bir şekilde mükemmeldi. *Bize* ait bir alan yaratmak için doğru parçaları harmanlamıştı.

"Cary'nin hastanede olduğu hafta." Ona baktım. "Ciddi misin sen?"

İşte o zaman Gideon benden uzaklaşmaya, beni başlamıştı. Tekrar Corinne ile takılmaya başlamış ve ulaşılması zor biri haline gelmişti.

Burayı kurmak onu da meşgul etmiş olmalı.

"Sana yakın olmam gerekiyordu," dedi dalgınca, çantanın içine bakarak.

"Sana çabucak ulaşabileceğimden emin olmalıydım. Nathan'dan önce."

İçimde bir şok dalgası oluştu. Gideon'un benden gittikçe uzaklaştığını hissettiğim bir anda, fiziksel olarak yakınımdaydı. Beni izliyordu. "Seni hastaneden aradığımda"- kuru bir yumruyu yuttum
-"Yanında biri vardı. . ."

"Raúl. Taşınmayı o koordine ediyordu. Sen ve Cary eve gelmeden önce bu işi halletmem gerekiyordu." Başını kaldırıp bana baktı. "Havlular mı meleşim?" diye sordu, biraz da eğlenerek.

Çantadan CROSSTRAINER işlemeli beyaz el havlularını çıkardı. Onları spor salonundan almıştım. O zamanlar, onun çıplak kemikli bir bekâr evine sahip olduğunu hayal ediyordum. Şimdi ise gülünçtüler.

"Özür dilerim," dedim, hâlâ apartmanla ilgili açıklamasının etkisindeydim. "Buranın neye benzediğine dair farklı bir fikrim vardı."

Elimi uzattığımda havluları çekti. "Hediyeleriniz her zaman düşünceli. Bana bunları alırken ne düşündüğünü söyle."

"Beni düşünmeni sağlamayı düşünüyordum." "Her günün her dakikası," diye mırıldandı.

"Açıklığa kavuşturayım: Ben, sıcak, terli ve senin için yanıp tutuşan ben." "Umm . . . sık sık şımarttığım bir fantezi."

Birden, Gideon'un duşumda kendini tatmin ettiği anı aklıma geldi. O görüntünün ne kadar muhteşem olduğunu anlatacak kelime yoktu. "Kendini tatmin ederken beni düşünüyor musun?"

"Ben mastürbasyon yapmam."

"Ne? Hadi ama. Her erkek yapar."

Gideon elimi tuttu ve parmaklarımızı birleştirdikten sonra beni mutfağa doğru çekti, mutfaktan cennet gibi bir koku yayılıyordu. "Şarap içerken konuşalım."

"Beni alkolle kandırmaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır." Beni bıraktı ve havlu torbasını tezgâhın üzerine koydu. "Kalbine giden yolun yemekten geçtiğini biliyorum."

Tıpkı evimdekiler gibi bir bar taburesine kaydım ve onun beni evimde hissettiren eşsiz tarzından etkilendim. "Kalbime giden yol mu? Yoksa pantolonumun içine mi?"

Nefes alması için önceden açtığı şişeden bir kadeh kırmızı şarap doldururken gülümsedi. "Pantolon giymiyorsun."

"Külot da giymiyorum."

"Dikkatli ol Eva." Gideon bana sert bir bakış attı. "Yoksa seni bu dairedeki her düz zeminde gezdirmeden önce seni düzgün bir şekilde baştan çıkarma girişimimi raydan çıkarırsın."

Ağzım kurudu. Bardağımı getirdiğinde bakış beni kızarmış ve sersemlemiş hissettirdi.

"Senden önce," diye mırıldandı, dudakları bardağın kenarındayken, "her duş aldığımda okşardım. Saçımı yıkamak ritüelimizin bir parçasıydı."

Buna inanmıştım. Gideon çok seksi bir adamdı. Birlikte olduğumuz zamanlarda beni yatmadan önce, sabah ilk iş olarak becerir, bazen de gün içinde şipşak bir sevişmeyi araya sıkıştırırdı.

"Senden beri, sadece bir kez," diye devam etti. "Sen de ." Bardağım ağzımın yarısına kadar gelmişken durakladım. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?"

Düşüncelerimi toparlayarak bir içki aldım. "Neden durdun? Son birkaç haftadır. "Uzun zamandır görüşmüyorduk."

Dudaklarında hayalet gibi bir gülümseme belirdi. "Sana ayak uyduracaksam boşa harcayacak bir damlam bile yok."

Şarap kadehini yere bıraktım ve omzunu ittim. "Beni her zaman bir nemfoman gibi gösteriyorsun!"

"Seksi seviyorsun meleğim," diye mırıldandı. "Bunda yanlış bir şey yok. Açgözlü ve doyumsuzsun ve ben buna bayılıyorum. İçine girdiğimde beni emerek kurutacağını bilmek hoşuma gidiyor. Sonra bunu tekrar yapmak isteyeceksin."

Yüzümün ısındığını hissettim. "Bilgin olsun diye söylüyorum, bir kere bile boşalmadım. biz ayrıken. Birlikte olmadığımız için hiç istek bile duymadım." Tezgâha doğru eğildi ve bir dirseğini soğuk siyah granite dayadı.

"Hmm."

"Seni *sen olduğun* için becermek hoşuma gidiyor, yarrak düşkünün bir sürtük olduğum için değil. Hoşuna gitmiyorsa bağırsaklarını büyüt ya da duş almayı *falan* bırak." Tabureden kaydım. "Ya da sadece hayır de, Gideon."

Bütün gün yaşadığım huzursuzluk hissinden uzaklaşmaya çalışarak oturma odasına doğru yürüdüm.

Gideon'un kolları arkamdan dolanarak beni adımımın ortasında durdurdu. "Dur," dedi, beni her zaman tahrik eden o tanıdık otoriter ısırtıyla.

çalıştım. "Şimdi, Eva."

Vazgeçtim, ellerim elbisemi sıkmak için yanlarıma düştü. "Az önce ne olduğunu açıkla," dedi sakince.

Başımı eğdim ve hiçbir şey söylemedim çünkü ne söyleyeceğimi bilmiyordum. Bir anlık sessizlikten sonra hareket etti, beni kollarının arasına aldı ve kanepeye taşıdı. Oturdu ve beni kucağına oturttu. Ona sokuldum.

Çenesi başımın tepesine dayandı. "Kavga mı istiyorsun meleğim?"

"Hayır," diye mırıldandım.

"Güzel. Ben de öyle." Elleri sırtımı bir aşağı bir yukarı okşadı. "Onun yerine konuşalım."

Burnumu boğazına bastırdım. "Seni seviyorum."

"Biliyorum." Başını arkaya yatırarak bana sokulmam için yer açtı.

"Ben seks bağımlısı değilim."

"Öyle olman neden sorun olsun anlamıyorum. Tanrı biliyor ya, seninle sevişmek benim en sevdiğim şey. Aslında, seninle daha sık ilgilenmemi isteseydin, seninle seks yapmayı günüme programlayacak kadar ileri giderdim."

"Aman Tanrım!" Onu dişlerimle ısırdım ve o da hafifçe güldü.

Gideon saçlarımı yumruğuna doladı ve başımı geriye doğru çekti. Yüzüme bakışları yumuşak ve ciddiye. "Bizim için üzgün değilsin inanılmaz bir seks hayatı. Bu başka bir şey."

İç çekerek itiraf ettim, "Ne olduğunu bilmiyorum. Ben sadece ... *kapalıyım*."

Beni kucağına oturtan Gideon, daha da yakınımı beni sıcaklığına çekti. mükemmel bir şekilde uyuyorduk, kıvrımlarım onun yontulmuş hatlarıyla aynı hızdaydı. "Daireyi beğendin mi?"

"Bayıldım."

"Güzel." Sesi memnuniyetle doluydu. "Açıkçası, bu aşırıya kaçan bir örnek."

Kalp atışlarım biraz hızlandı. "Evimizin neye mi?" "Yeni bir başlangıç yapacağız elbette. Her şey yeni olacak."

Açıklamasından çok etkilendim. Yine de şunu söylemek zorundaydım: "Bunu yapmak çok riskliydi. Buraya taşınmak, binaya girip çıkmak. Bunu düşünmek bile beni geriyor."

"Kağıt üzerinde burada biri yaşıyor. Tabii ki eşyalarını taşıyacak ve gelip gidecek. Arabası olan diğer kiracılar gibi o da garajdan giriyor. Onun yerine geçtiğimde biraz farklı giyiniyorum, merdivenleri kullanıyorum ve güvenlik kayıtlarını kontrol ediyorum, böylece biriyle karşılaşp karşılaşmayacağımı biliyorum.

gerçekleşmeden önce."

Bu kadar plan yapmak benim için akıl almaz bir şeydi ama Nathan'a iz bırakmadan ulaşma pratiği yapmıştı. "Bütün bu zahmet ve masraf. Benim için. Yapamam, ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Benim yanıma taşınmayı planladığını söyle."

Sözlerinin yarattığı haz dalgasının tadını çıkardım. "Bu yeni başlangıç için aklınızda bir zaman dilimi var mı?"

"geldiğinçe çabuk." Kalçamdaki eli hafifçe sıktı.

Elimi onunkinin üzerine koydum. Birlikte yaşamamızın önünde o kadar çok engel vardı ki: geçmişlerimizin süregelen travması; zengin erkeklerden hoşlanmayan ve Gideon'un bir dolandırıcı olduğunu düşünen babam; ve ben, çünkü dairemi seviyordum ve yeni bir şehirde yola çıkmanın kendi başıma yapabildiğim kadarını yapmak anlamına geldiğine inanıyordum.

Yine de benim için en büyük soruna atladım. "Peki ya Cary?" "Çatı katında ekli bir misafir dairesi var."

Hızla geri çekilerek ona baktım. "Bunu Cary için mi yapardın?"

"Hayır, senin için yapardım."

"Gideon, ben ..." Sözlerim yarım kaldı çünkü söyleyecek yoktu. Dehşete kapılmışımdı. İçimde bir şey biraz değişti.

"Yani daire için üzölmüyorsun," dedi. "Aklında başka bir şey var."

Brett'i sona saklamaya karar verdim. "Cumartesi günü kızlar gecem var."

Sakinleşti. Belki benim kadar iyi tanımayan biri bu ince, keskin uyanıklığı yakalayamazdı ama ben yakaladım. "Kızlar gecesi tam olarak ne yapıyor?"

"Dans. İçki içmek. Her zamanki şeyler." "Bu bir insan avı mı?"

"Hayır." Kuru dudaklarımı yaladım, ondaki değişim karşısında büyülenmişim. Samimi bir oyunculuktan yoğun bir odaklanmaya geçmişti. "Hepimiz bağılıyız. En azından ben hepimizin bağılı olduğunu düşünüyorum. Megumi'nin oda arkadaşından emin değilim ama Megumi'nin bir erkeğı var ve Shawna'nın da şefi olduğunu biliyorsun."

"Ben ayarlamaları yapacağım.

-Araba, sürücü ve güvenlik. Eğer benim kulüplerimden birine bağılı kalırsanız, güvenliğiniz arabada kalacak. Dışarı çıkmak istersen, o da seninle gelecek."

Şaşkınlıkla göz kırparak, "Tamam." dedim.

Mutfaktan, fırının zamanlayıcısı ötmeye başladı.

Gideon, kollarında ben varken, güçlü ve zarif bir oturduğu yerden ayağı kalktı. Gözlerim büyüdü. Kanım damarlarımda . Kollarımı boynuna doladım ve beni mutfağı izin verdim. "Bu kadar güçlü olmana bayılıyorum."

"Etkilemesi kolay birisin." Beni bir bar taburesine oturttu ve fırına gitmeden önce bana uzun bir öpücük verdi.

"Yemek mi yaptın?" Bu düşüncenin beni neden şaşırttığından emin değildim ama .

"Hayır. Arnolito pişirmeye hazır lazanya ve salata getirtti."

"Kulağa harika geliyor." Ünlü şef Arnolito Ricci'nin restoranında yemek yediğim için yemeklerin harika olacağını biliyordum.

Kadehimi kaptığım gibi, ona duymak istemeyeceği şeyleri söylemenin zamanı geldiğini düşünerek, cesaretimi toplayıp harika şarabı yudumlayarak boşa harcadım. Cesaretimi topladım ve "Brett bugün beni işten aradı." dedim.

Bir iki dakika boyunca Gideon'un beni duymadığını düşündüm. Bir tencere tutacağı taktı, fırını açtı ve bana bakmadan lazanyayı çıkardı. Tencereyi ocağın üzerine koyup bana bakana kadar tek bir kelimeyi bile kaçırmadığından emin olamadım.

Eldiveni tezgâhın üzerine fırlattı, şarap şişesini aldı ve doğrudan yanıma geldi. Sakince kadehimi aldı ve konuşmadan önce yeniden doldurdu. "Sanırım önümüzdeki hafta New York'a geldiğinde seni görmek istiyor."

Cevap vermem bir nefeslik zamanımı aldı. "Geri geleceğini biliyordun!" Suçladım.

"Tabii ki biliyordum."

Bunun nedeni Brett'in grubunun Vidal Records ile anlaşmış olması mıydı yoksa Gideon'un ona göz kulak olması mıydı, bilmiyordum. Her iki neden de tamamen akla yatkındı.

"Buluşmayı kabul ettiniz mi?" Sesi yumuşak ve pürüzsüzdü. Tehlikeli bir şekilde.

Karnımdaki sinir kıpırtılarını görmezden gelerek bakışlarını üzerimde tuttum. "Evet, Six-Ninths'in yeni klibinin tanıtımı için. Cary de benimle geliyor."

Gideon başını salladı, beni endişeli ve duygularından habersiz bıraktı.

Tabureden kaydım ve yanına gittim. Beni kollarıyla sararak yanağını başımın tepesine yasladı.

"Geri çekileceğim," diye teklif ettim hemen. "Zaten gitmek de istemiyorum." " yok." Bir o yana bir bu yana sallanarak, beni sallayarak fısıldadı, "Ben kalbini kırdı."

"Bu yüzden gitmeyi kabul etmedim!"

Elleri yukarı kalktı ve saçlarımı karıştırdı, gözlerimi yaşartan bir nezaketle alnımdan ve yanaklarımdan geriye taradı.

"Son birkaç haftayı öylece unutamayız Eva. Seni derinden yaraladım ve hâlâ kanıyorsun."

O zaman, sanki hiçbir şey yanlış gitmemiş gibi ilişkimizin parçalarını toplamaya hazır olmadığımı fark ettim. Bir parçam

Gideon da bunu anlamıştı.

Elinden kurtulmak için mücadele ettim. "Ne diyorsun sen?"

"Her ne sebeple olursa olsun seni terk etmeye ve incitmeye hakkım olmadığını, sonra da bunun nasıl bir his olduğunu unutmanı ve beni bir gecede affetmeni beklemem gerektiğini."

"Benim için bir adam öldürdün!"

"Bana hiçbir şey borçlu değilsin," diye tersledi. "Sana olan sevgim bir zorunluluk değil."

Beni sevdiğini her söylediğinde, bunu davranışlarıyla ne kadar sık kanıtlasa da, içimi bir kurşun gibi delip geçiyordu.

"Seni incitmek istemiyorum, Gideon" dediğimde sesim daha yumuşaktı. "

zaman incitme." Beni yürek parçalayan bir şefkatle öptü. "Hadi yiyelim, yemek soğumadan önce."

* * *

Cross Industries tişörtümü ve Gideon'un bileklerimi kıvırdığım pijama altlarını giydim. Mumları kahveye götürdük.

ve yerde bağdaş kurarak yemek yedik. Gideon en sevdiğim süveterimi giymeye devam etti ama pantolonunu siyah bir şezlong pantolonuyla değiştirdi.

domates sosunu yalayarak ona günümün geri kalanını anlattım. "Mark ortağına evlenme teklif edecek cesareti topluyor."

"Eğer doğru hatırlıyorsam, bir süredir birlikteler." "Üniversiteden beri."

Gideon'un ağzı kıvrıldı. "Sanırım cevabı kesin olsa bile yine de sorulması zor bir soru."

Tabağıma baktım. "Corinne sana sorarken gergin miydi?" "Eva." Uzun süren sessizlik başımı kaldırmamı sağlayana kadar bekledi. "Biz bu konuda konuşmayacağım."

"Neden konuşmayacaksın?"

"Çünkü önemli değil."

Yüzünü aradım. "Dışarıda evet dediğim biri olduğunu bilseydin ne hissederdin? Teorik olarak."

Bana sinirli bir bakış fırlattı. "Bu farklı olurdu çünkü adam senin için gerçekten bir şey ifade etmiyorsa evet demezdin. Benim hissettiğim şey paniktiNişanı bozana kadar da bu his geçmedi."

"Ona yüzük aldın mı?" Onun başka bir kadın için yüzük alışverişi yaptığı düşüncesi beni incitti. Elime, bana aldığı yüzüğe baktım.

"Onun gibi şey değil," dedi sessizce. Elim yumruk olmuş, onu koruyordu.

Gideon uzanarak sağ elini benimkinin üzerine koydu. "Corinne'in yüzüğünü gittiğim ilk mağazadan aldım. Aklımda hiçbir şey yoktu, bu yüzden annesininkine benzeyen bir tane seçtim. Çok farklı koşullar, sence de öyle değil mi?"

"Evet." Gideon'un taktığı yüzüğü ben tasarlamamıştım ama doğru olanı bulana kadar altı dükkân aramıştım. Siyah elmaslarla süslenmiş platin bir yüzüktü ve havalı erkeksi zarafeti ve cesur, baskın tarzıyla bana sevgilimi hatırlatıyordu.

"Özür dilerim," dedim yüzümü buruşturarak. "Ben bir pislğim."

Elimi dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerimi öptü. "Ben de öyle, bazen."

Bu beni sırttırdı. "Bence Mark ve Steven birbirleri için mükemmeller ama Mark'ın bir teorisi var, erkekler evlenme isteği duyuyor ve yeterince çabuk harekete geçilmezse bu istek kayboluyor."

"Bunun doğru zamandan çok doğru ortakla ilgili olduğunu düşünürdüm."

"yolunda gitmesi için dua ediyorum." Elimdeki Şarap. "Televizyon izlemek ister misin?"

Gideon sırtını kanepenin önüne yasladı. "Sadece seninle olmak istiyorum meleğim. Ne yaptığımız umurunda değil."

* * *

Akşam yemeğinden kalan dağınıklığı birlikte temizledik. Gideon'un bulaşık makinesine koymam için uzattığı durulanmış tabağa uzandığımda beni . Onun yerine elimi tuttu ve tabağı ustalıklı tezgâhın üzerine koydu. Beni belimden yakalayarak dans etmeye başladı. Oturma odasından

bir kadının saf, unutulmaz sesiyle süslenmiş güzel bir şeyin tınlarını yakaladı.

"Kim bu?" diye sordum, Gideon'un güçlü bedeninin benimkine karşı esnediğini hissettiğimde nefesim kesilmişti. Aramızda her zaman için için yanan arzu alevlendi, beni ve diri hissettirdi. Her sinir ucu hassaslaşmış, onun dokunuşuna hazırlanıyordu. Açlık, ateşli bir beklentiyle sımsıkı sarılmıştı.

"Hiçbir fikrim yok." Beni adanın etrafından dolaştırıp oturma odasına götürdü.

Dans etmenin paylaştığımız bir tutku olduğunu severek ve sadece benimle birlikte olmaktan duyduğu bariz sevinç karşısında dehşete kapılarak onun usta liderliğine teslim oldum. Aynı zevk benim içime de yayıldı ve adımlarımı hafifletti.

süzülüyorlardı. Ses sistemine yaklaştığımızda müziğin sesi yükseldi. Şarkı sözlerinde *karanlık ve tehlikeli* kelimelerini duydum ve şaşkınlıkla tökezledim.

"Şarabı fazla mı kaçırdın meleşim?" Gideon beni daha yakına çekerek alay etti.

Ama dikkatim müziğe odaklanmıştı. Şarkıcının acısına. Bir hayaleti sevmeye benzettiği işkence dolu bir ilişki. Sözler bana Gideon'u sonsuza dek kaybettiğime inandığım günleri hatırlattı ve kalbim sızladı.

Yüzüne baktım. Karanlık, ışıltılı gözlerle beni izliyordu. "Babanla dans ederken çok mutlu görünüyordun," dedi, ve aramızda böyle değerli anılar olmasını istediğini biliyordum.

"Artık mutluyum," dedim ona, gözlerim onun özlemini, yakından tanıdığım bir özlemi gördüğümde acırken bile. Eğer ruhlar dileklerle çiftleşebilseydi, bizimkiler ayrılmaz bir şekilde iç içe geçerdi.

Ensesini kavrayarak ağzını kendime doğru çektim. Dudaklarımız birbirine ritmi bozuldu. Durdu, bana öyle sıkı sarıldı ki ayaklarım yerden kesildi.

Kalbi kırık şarkıcının aksine ben bir hayalete aşık değildim. Etten kemikten bir adama aşıktım, hatalar yapan ama onlardan ders çıkaran bir adama, benim için kendini geliştirmeye çalışan bir adama, çalışmamızı benim kadar çok isteyen bir adama.

"Hiçbir zaman seninle daha mutlu değilim," dedim ona. "Ah, Eva."

Öpücüğüyle nefesimi kesti.

* * *

"O çocuktu," dedim.

Gideon'un parmak uçları göbeğimin etrafında daireler çizdi. "Bu çarpık."

Kanepeye boylu boyunca uzanmış, en sevdiğim polisiye televizyon programını izliyorduk. Arkamda kaşıyla oturuyordu, çenesi omzumdaydı ve bacakları benimkilere dolanmıştı.

"Bu işler böyle yürür," dedim ona. "Şok değeri ve tüm bunlar."

"Sanırım büyükanneydi."

"Aman Tanrım." Başımı eğip ona baktım. "Ve sence *bu* çarpık mı?"

Sırıttı ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Kimin haklı olduğuna bahse girmek ister misin?"

"Ben kumar oynamam."

"Ah, ama." Dirseğinin üzerinde yükselip bana bakarken eli karnıma doğru uzandı ve beni sabitledi.

"Hayır." Onu kalçalarımın kıvrımında hissettim, sağlam, ağır bir uzunluktu. Ereksiyon halinde değildi ama bu dikkatimi çekmesini engellemedi. Merakla aramıza uzandım ve onu avucumun içine aldım.

Anında sertleşti. Siyah kaşlarından biri kalktı. "Bir şeyler mi hissediyorsun, meleğim?"

Onu nazıkçe sıktım. "Şimdi ateşlendim, rahatsız oldum ve yeni komşumun neden bana asılmadığını merak ediyorum."

"Belki de seni çok uzağa, çok hızlı itip istemiyordur." Gideon'un gözleri televizyonun ışığında parlıyordu.

"Öyle mi?"

Burnunu şakağıma dayadı. "Eğer birazcık akli varsa, kaçmana izin vermemesi gerektiğini bilir."

Oh . . . "Belki de ilk hamleyi ben yapmalıyım," diye fısıldadım, parmaklarımı bileğine dolayarak. "Ama ya benim çok kolay biri olduğumu düşünürse?"

"Çok şanslı olduğunu düşünmekle meşgul olacak."

"Peki, o zaman ..." Onunla yüzleşmek için kıpırdandım. "Nasılsın komşu?"

Parmağının ucuyla kaşımı çizdi. "Merhaba. Buranın manzarasını gerçekten çok seviyorum."

"Misafirperverlik de fena değil." "Oh?

Bir sürü havlu mu?"

Omzunu ittim. "Yüzünü emmek istiyor musun, musun?"

"Emici surat mı?" Başı geriye düştü ve göğsü bana doğru titreşerek güldü. Şehvetli, dolgun bir sesti ve duyunca ayak parmaklarım kıvrıldı. Gideon çok nadir gülerdi.

Ellerim kazağının altından kayarak sıcak teninin üzerinde gezindi.

Dudaklarım çenesinin üzerinde gezindi. "Bu bir hayır mı?"

"Angel, vücudunun ağzıma alabildiğim her yerini emeyeceğim." "Buradan başla." Ona dudaklarımı uzattım, o da dudaklarımı aldı ve ağzını kapattı. yumuşakça benimkinin üzerine. Dili dikişi takip etti, sonra içime daldı, yaladı ve alay etti.

Vücuduna gömüldüm, yarı üstüme uzanmak için yer değiştirdiğinde inledim. Ellerim sırtında aşağı yukarı kayıyor, bacağım kalçasına takılmak için kalkıyordu. Alt dudağını dişlerimin arasına aldım ve dilimin ucuyla kıvrımını .

İnlemesi o kadar erotikti ki beni ıslattı.

Eli tişörtümün eteğinin altından süzülüp çıplak göğsümü yakaladığında, meme ucumu başparmağı ve işaret parmağı arasında yuvarladığında sırtım kamburlaştı.

"Çok yumuşaksın," diye mırıldandı. Şakağıma doğru bir öpücük kondurdu ve sonra yüzünü saçlarıma gömdü. "Sana dokunmayı seviyorum."

"Sen mükemmelsin." Çıplak kalçalarını kavramak için kemerinin altından ittim. Teninin kokusu ve sıcaklığı beni sarhoş etmiş, şehvet ve özlemle sarhoş hissettirmişti. "Bir rüya."

"Sen *benim* rüyamsın. Tanrım, çok güzelsin." Ağzı benimkini kapladı ve bir elimi saçlarına götürüp kollarım ve bacaklarımla onu kendime çektim.

Dünyam sadece ona daraldı. Onu hissetmek. Çıkardığı sesler. "Beni bu kadar çok istemeni seviyorum," dedi kısık sesle. "Dayanamadım bu işte yalnız olmak."

"Seninleyim bebeğim," diye söz verdim, ağzım onunkinin altında hararetle hareket ediyordu. "Seninleyim."

Gideon bir elini enseme, diğeri belimde tutarak beni ele geçirdi. Üzerime yerleşerek sertliğini yumuşaklığımla, sikini de seksimle aynı hizaya getirdi ve kalçalarını döndürdü. Nefesim kesildi, tırnaklarım kıcının kaya gibi sert yanaklarına battı.

"Evet," diye inledim utanmadan. "Çok iyi hissediyorsun." "Senin içinde daha iyi hissederdim," diye mırıldandı.

Kulak memesini ısırđım. "Beni sonuna kadar gitmeye ikna etmeye mi çalışıyorsun?"

"Hiçbir yere gitmemize gerek yok meleşim." Boğazımı nazıkçe emdi ve seksimin açlıkla sıkılmasını sağladı. "Tam buraya koyabilirim. Söz veriyorum seni iyi hissettirir."

"Bilmiyorum. Yolumu değıştirdim. Artık o tür bir kız değılim."

Belimdeki eli pantolonumu aşağıya doğru itti. Belirgin bir şekilde kıpırdandım ve yumuşak bir protesto sesi çıkardım. Bana dokunduğı yerde tenim karıncalandı, bedenim onun taleplerine uyandı.

"Şşş." Ağzını benimkinin üzerine sürerek fısıldadı, "Eğer içine girdiğinde hoşuna gitmezse, söz veriyorum çekip çıkaracağım."

"Bu cümle hiç kimse için işe yaradı mı?"

"Sana replik vermiyorum. Her kelimesinde ciddiğim."

Poposunun sert kıvrımlarını kavradım ve herhangi bir çizgiye ihtiyacı olmadığını çok iyi bilerek ona doğru sallandım. İstediği kişiyile yatması için tek gereken parmağının kıvrılmasıydı

Neyse ki sadece beni istiyordu.

Onun zevk alarak, "Eminim bunu bütün kızlara söylüyorsundur" diye takıldım. "Hangi diğeri kızlara?"

"Senin bir şöretin var, biliyorsun."

"Ama yüzüğümü takan sensin." Başını kaldırdığında

Parmak uçlarım şakağımdaki saçları taradı. "Hayatımın ilk günü seninle tanıştığım gündü."

Kelimeler bana bir darbe gibi çarptı. Sertçe yutkundum ve fısıldadım, "Tamam, bu bir kazanan. İçine koyabilirsin."

Gölgeler yüzünü terk etti, gülümsemesi tarafından kovalandı. "Tanrım, senin için çıldırıyorum."

Ben de gülümsedim. "Biliyorum."

(Soğuk terler içinde uyandım, kalbim şiddetle çarpıyordu. Ana yatakta yatıyordum, nefes nefese, zihnim uykunun derinliklerinden tırmalayarak.

"Bırak beni!"

Gideon. Tanrım.

"Sakin bana dokunma!"

Yorganı fırlatıp yataktan fırladım ve koridordan misafir odasına doğru koştum. Çılgınca duvardaki düğmeyi aradım ve avucumun içiyle ona vurdum. Odadaki ışık patladı ve Gideon'un yatakta kıvrandığını, bacaklarının nevresimin içinde büküldüğünü ortaya çıkardı.

"Yapma. Ah, Tanrım ..." Sırtını yataktan kaldırdı, elleri çarşafı yumrukluyordu. "*Acıyor!*"

"Gideon!"

Şiddetle sarsıldı. Yatağın yanına koştum, onu kızarmış ve terden sırılsıklam olmuş görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Elim göğsüne koydum.

"Sakin bana dokunma!" diye tısladı, bileğimi yakaladı ve öyle sert sıktı ki acı içinde bağırdım. Gözleri açıldı ama odaklanmamıştı, hâlâ kâbusun içinde sıkışıp kalmıştı.

"*Gideon!*" Kaçmak için mücadele ettim.

Ciğerleri kabarmış ve gözleri çıldırmış bir halde yukarı doğru fırladı. "Eva."

Sanki onu yakmışım gibi beni bıraktı, nemli yüzünden uzaklaştırdı ve yataktan fırladı. "Tanrım. Eva. . . seni incittim mi?"

Diğer elimle bileğimi tuttum ve başımı salladım.

"Görmek istiyorum," dedi kısık sesle, titreyen elleriyle bana doğru uzanarak.

Kollarımı indirdim ve ona doğru adım attım, olabildiğince sıkı, yanağımı terden kayganlaşmış göğsüne bastırdım.

"Angel." Bana sarıldı, titriyordu. "Özür dilerim."

"Şşş, bebeğim. Bir şey yok."

"Sana sarılmama izin ver," diye fısıldadı, benimle birlikte yere çökerek. "Sakın bırakma."

"Asla," diye söz verdim, dudaklarım teninin üzerinde fısıldıyordu. "Asla."

* * *

Banyoyu hazırladım ve onunla birlikte üçgen köşeli küvete girdim. Arkasındaki en yüksek basamağa oturarak saçlarını yıkadım ve sabunlu ellerimi göğsünde ve sırtında gezdirerek kâbusun buz gibi terini temizledim. Suyun sıcaklığı titremesini durdurdu ama bu kadar basit hiçbir şey gözlerindeki karanlık ıssızlığı yok edemezdi.

"Kabusların hakkında hiç kimseyle konuştun mu?" Süngerdeki ılık suyu omzuna sıkarak sordum.

Başımı iki yana salladı.

"geldi," dedim usulca. "Ve ben senin kızınım."

Konuşması uzun sürdü. "Eva, kabus gördüğünde . . . daha çok gerçek olayların yeniden yaratılması gibi mi? Yoksa zihnin onları değiştiriyor mu? Değiştiriyor musun?"

"Bunlar çoğunlukla anılar. Gerçek hayattan. Seninkiler değil mi?"

"Bazen. Bazen farklılar. Hayal ürünü."

Bunu bir dakika boyunca düşündüm, keşke gerçekten yardımcı olabilecek eğitim ve bilgiye sahip . Bunun yerine onu sadece sevebilir ve dinleyebilirdim. Bunun yeterli olmasını umuyordum çünkü kâbusları beni de en az onlar kadar parçalıyordu.

idi. "İyi yönde mi değiştiler? Yoksa kötü yönde mi?"

"Karşılık veriyorum," dedi yumuşak bir sesle.

"Ve hala seni incitiyor mu?"

"Evet, yine de kazanıyor ama en azından onu elimden geldiğince oyalıyorum."

Süngerini tekrar daldırdım, yatıştırıcı bir ritim tutturmaya çalışarak su sıktım.

"Kendini yargılamamalıydın. Sen sadece bir çocuktun."

"Sen de öyleydin."

Gideon'un Nathan'ın çektiği fotoğraf ve videoları gördüğü bilgisine karşı gözlerim sıkıca kapandı. "Nathan bir sadistti. Fiziksel acıya karşı mücadele etmek doğaldır, ben de öyle yaptım. Bu cesaret değil."

"Keşke canımı daha çok yaksaydı," diye . "Bana bundan zevk aldırmasından nefret ediyorum."

"Bundan zevk almadın. Zevk aldın ve bu aynı şey değil. Gideon, bilinçli olarak istemesek bile bedenlerimiz içgüdüsel bir şeylere tepki verir." Ona arkadan sarıldım ve çenemi başının üstüne yasladım. "O senin terapistinin asistanıydı, güvenebilmen gereken biriydi. Kafanı karıştırmak için eğitim almıştı."

"Anlamıyorsun." "O zaman anlamamı sağla."

"Beni baştan çıkardı. Ben de ona izin verdim. İstememi sağlayamadı ama karşı koymadığımdan emin oldu."

Hareket ederek yanağımı şakağına bastırdım. "Biseksüel olduğundan mı ? Eğer öyleysen bu beni korkutmaz."

"Hayır." Başını çevirdi ve dudaklarını benimkilere değdirdi, elleri sudan çıkıp parmaklarımızı birleştirdi. "Hiçbir zaman erkeklerden etkilenmedim. Ama öyle olsaydım beni kabul edeceğin gerçeği . . . Şu anda seni o kadar çok seviyorum ki canım acıyor."

"Bebeğim." Onu tatlı tatlı öptüm, dudaklarımız ayrıldı ve birbirine yapıştı. "Sadece mutlu olmanı istiyorum. Tercihen benimle. Ve sana yapılanlar yüzünden kendini incitmeyi bırakmanı istiyorum. Tecavüze uğradın. Bir kurbandın ve şimdi hayatta kalan birisin. Bunda utanılacak bir şey yok."

Döndü ve beni suyun derinliklerine çekti.

Yanına yerleştim, elimi kalçasına koydum. "Bir şey hakkında konuşabilir miyiz? Cinsellikle ilgili?"

"Her zaman."

"Bana bir keresinde anal seks yapmadığını söylemiştin." Gerginleştiğini hissettim. "Ama sen biz"

"Parmaklarımı ve dilimi içine soktum," diye bitirdi, beni inceleyerek. Konunun değişmesiyle birlikte tereddütleri yerini sakın bir otoriteye bıraktı. "Hoşuna gidiyor."

"Öyle mi?" Cesaretimi kaybetmeden önce sordum.

Ağır ağır nefes alıyordu, elmacık kemikleri ısınmış sudan yanmış, yüzü geriye taranmış saçları tarafından açıkta bırakılmıştı.

Uzun süre sonra bana cevap vermeyeceğinden korktum. "Eğer istersen sana bunu vermek isterim Gideon."

Gözleri kapalıydı. "Angel."

Bir elimi bacaklarının arasına uzatıp ağır kesesini avuçladım. Orta parmağım altından uzandı ve büzülmüş açıklığın üzerinde hafifçe gezindi. Şiddetle sarsıldı, bacakları çarparak kapandı ve küvetin kenarına su sıçrattı. Aleti ön kolumda taş gibi sertleşti.

Sıkışan elimi kurtardım ve ereksiyonunu yumruğumla kavradım, okşadım, inlediğinde ağzımı onunkine götürdüm. "Senin için her şeyi yaparım. Yatağımızda sınır yok. Anı yok. Sadece biz varız. Sen ve ben. Ve aşk. Seni çok seviyorum."

Dili açgözlü ve biraz da öfkeli bir şekilde ağzıma girdi. Belimdeki eli sıkılaştı, diğer eli benimkini sardı ve beni daha sıkı kavramaya teşvik .

Ben onun ereksiyonunu pompalarken hafif dalgalar küvetin kenarlarına vuruyordu. İniltisi meme uçlarımı sıkılaştırdı.

"Senin zevkine sahibim," diye fısıldadım ağzına. "Bana vermezsen ben alırım."

Hırladı, başı geriye düştü. "Beni boşalt." "Nasıl istersen," diye yemin ettim.

* * *

"Mavi kravatı tak. Gözlerinle uyumlu olanı." Gideon'un haftayı tamamlamak için giyeceği takım elbiseyi seçtiği gömme dolabı doğrudan görebiliyordum.

Ana yatak odasındaki yatağın kenarında oturduğum yere baktı, elimde bir fincan kahve vardı. Ağzı hoşgörülü bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Gözlerine bayılıyorum," dedim omuz silkerek. "Muhteşemler."

Kravatını askıdan indirdi ve kolundan sarkan grafit gri takım elbiseyle yatak odasına geri döndü. Sadece siyah boxer giymişti.

külotu, bana onun zayıf vücudunu ve gergin altın tenini hayranlıkla seyretme zevkini veriyordu.

"Bu kadar sık aynı şeyi düşünmemiz çok esrarengiz," dedi. "Bu takımı seçtim çünkü rengi bana *senin* gözlerini hatırlatıyor."

Bu beni gülümsetti. Hareketsiz duramayacak kadar sevgi ve mutluluk dolu bacaklarımı salladım.

Kıyafetlerini yatağın üzerine seren Gideon geldi. Ona bakmak için başımı arkaya yatırdım, kalbim güçlü ve emin bir şekilde atıyordu.

Başımın iki yanını kavradı, başparmakları kaşlarımın üzerinde gezindi. "Ne kadar güzel bir fırtına grisi. Ve çok etkileyici."

"Senin için tamamen haksız bir avantaj. Gördüğüm en iyi poker suratına sahipken beni bir kitap gibi okuyorsun."

alnımdan öptü. "Ama yine de *senin*leyken hiçbir şey yanıma kâr kalmıyor."

"Öyle diyorsun." Giyinmeye başlamasını izledim. "Dinle, benim için bir şey yapmanı istiyorum."

"Herhangi bir şey."

"Eğer bir randevuya ihtiyacın varsa ve ben olamam diyorsan, İrlanda'yı al."

Gömleğinin düğmelerini iliklerken durakladı. "O on yedi yaşında, Eva."

"Yani? Kız kardeşin sana tapan güzel, klas bir genç kadın."

Sizi gururlandıracaktır."

İç çekerek pantolonunu eline aldı. "Katılması uygun olan birkaç etkinlikte sıkılmaktan başka bir şey yapacağını düşünemiyorum."

"Benim evimde yemek yerken sıkılacağını söylemiştin ve bu konuda yanılmışsın."

"*Sen* de oradaydın," diye itiraz etti, pantolonunu yukarı çekerek. "Onunla eğlendi *sen*."

Kahvemden bir yudum aldım. "Her şeyi söyledin," diye hatırlattım.

"Randevusuz kalmakla ilgili bir sorunum yok Eva. Sana Corinne'le artık görüşmeyeceğimi söyledim."

Kupamın kenarından ona baktım ve hiçbir şey söylemedim. Gideon bariz bir hayal kırıklığıyla gömleğinin kuyruğunu pantolonunun içine soktu.

"Tamam."

"Teşekkür ederim."

"Cheshire kedisi gibi sırtıtmaktan kaçınabilirsin," diye mırıldandı.

"Yapabilirim."

Kıpırdamadan durdu, kısık gözleri vücudumdan aşağıya, bornozumun çıplak bacaklarımdan düştüğü yere doğru kayd.

"bir şey gelmesin, as. Bu sabah çoktan çıktım." "Pasaportun var mı?" diye sordu.

Kaşlarımı çattım. "Evet. Neden?"

Hızlıca başını sallayarak sevdiğim kravata uzandı. "Buna ihtiyacın olacak."

Heyecandan içim içime sığmıyordu. "Ne için?"

"Seyahat için."

"Duh." Yataktan ayaklarımın üzerine kaydım. "Nereye yolculuk?"

Kravatını hızla ve ustalıkla düğümleyen gözlerinde hınzır bir parıltı vardı. "Bir yerde."

"Beni bilinmeyen bir yere mi gönderiyorsun?"

"Çok isterdim," diye mırıldandı. "Sen ve ben ıssız bir tropik adada, senin sürekli çıplak olacağın ve benim her an içine kayabileceğim bir yerde."

Bir elimi kalçama koydum ve ona bir bakış attım. "Güneş yanığı ve Çarpık bacaklı. Seksi."

Güldü ve ayak parmaklarım halının üzerinde esnedi.

"Bu gece seni görmek istiyorum," dedi yeleğini omuzlarına silerken.

"Sadece içime tekrar sokmak istiyorsun."

"Bana durmamamı söylemiştin. Defalarca."

Homurdanarak kahvemi komodinin üzerine bıraktım ve bornozumu silkerek çıkardım. Çırılçıplak odayı geçtim, beni yakalamak için hamle yaptığında onu atlattım. Benim için stokladığı güzel Carine Gilson sütyen ve külot takımlarından birini seçmek için çekmeceyi açıyordum ki arkamdan yaklaştı, elini

Kollarını altıma soktu ve iki eliyle göğüslerimi kavradı.

"Sana hatırlatabilirim," diye mırıldandı.

"gereken bir işin mu? Çünkü benim var."

Gideon sırtıma bastırdı. "Gel benimle çalış." "Ve beni becermeni beklerken kahve mi dökeyim?" "Ben ciddiylim."

"Ben de öyle." Onunla için o kadar hızlı döndüm ki çantamı yere düşürdüm. "Bir işim var ve onu çok seviyorum. Bunu biliyorsun."

"Ve bu işte iyisin." Omuzlarımı kavradı. "Benim için bu işte iyi ol."

"Yapamam, üvey babamın yardımını kabul etmememle aynı sebepten dolayı. Bunu kendi başıma yapmak istiyorum!"

"Bunu biliyorum. Senin bu yönüne saygı duyuyorum." Elleri kollarımı okşadı. "Cross ismi beni aşağı çekmeye çalışırken ben de tırnaklarımla kazıyarak yükseldim. Bu çabayı senden asla esirgemem. Hak etmediğin hiçbir şeyi alamazsın."

Gideon'un, hapse girmektense kendi canına kıyan bir saadet zinciri dolandırıcısı olan babası yüzünden çektiği acıya duyduğum sempati duygusunu bastırdım. "Gerçekten de birilerinin benim bu işi, senin şu anda yapıştığın hatun olmam dışında herhangi bir nedenle aldığıma inanacağını mı sanıyorsun?"

"Kapa çeneni." Beni sarstı. "Kızgınsın ve bunda bir sorun yok ama bizim hakkımızda bu şekilde konuşma."

Onu ittim. "Diğer herkes yapacak."

Hırlayarak beni serbest bıraktı. "Equinox ve Krav Maga'ya sahip olmana rağmen CrossTrainer üyeliğine . Nedenini açıkla."

Çırlıçılakken tartışmamak için bir çift külot giymek üzere . "Bu farklı."
"Değil."

Onunla tekrar yüzleştim, çantamdan düşen eşyaların üzerine bastım, bu da beni daha da sinirlendirdi. "Waters Field ve Leaman, Cross Industries ile rekabet içinde değil! Ajansın hizmetlerini kendiniz kullanıyorsunuz."

"Rakiplerimden birinin kampanyasında hiç çalışmayacağını mı ?"

Düğmesiz yeleği ve kusursuz kravatıyla orada dururken doğru düzgün düşünmemi zorlaştırıyordu. Güzel, tutkulu ve istediğim her şeye sahipti, bu da onu reddetmemi neredeyse imkânsız hale getiriyordu.

" bu değil. Mutlu olmayacağım Gideon," dedim sessiz bir dürüstlikle.

"Buraya gel." Kollarını benim için açtı ve onlara doğru yürüdüğümde bana sarıldı. Dudaklarını şakağıma dayayarak konuştu. "Bir gün, Cross Industries'deki 'Cross' sadece beni ifade etmeyecek."

Öfkem ve hayal kırıklığım kaynadı. "Bunu şimdi konuşmasak olmaz mı?"

"Son bir şey: Sen de herkes gibi bir pozisyona başvurabilirsin, eğer Bu şekilde gerekiyor. Karışmayacağım. Eğer işi alırsan.

Crossfire'ın farklı bir katında çalışacak ve kariyer basamaklarını kendi başına tırmanacaksın. İlerleyip ilerlemeyeceğin bana bağlı değil."

"Bu senin için önemli." Bu bir soru değildi.

"Elbette öyle. Birlikte bir gelecek inşa etmek için çok çalışıyoruz. Bu da o yönde atılmış doğal bir adım."

İsteksizce başımı salladım. "Bağımsız olmalıyım."

Eliyle enseme kavradı ve beni kendine yakın tuttu. "En önemli şeyin ne olduğunu unutmayın. Eğer çok çalışır, beceri ve yetenek gösterirsen, insanlar kararlarını buna dayandırır." "

"İşe gitmek için hazırlanmalıyım."

Gideon yüzümü inceledi, sonra beni usulca öptü.

Beni bıraktı ve ben de çantamı almak için eğildim. Sonra aynalı pudramın üzerine bastığımı ve kutusunu parçaladığımı fark ettim Buna üzülmedim, çünkü Sephora'dan her zaman başka bir tane alabilirdim. eve dönerken. Kanımı donduran şey, çatlamış plastikten çıkan elektrik kablosuydu.

Gideon bana yardım etmek için çömeldi. Ona baktım. "Nedir bu?"

Pudra kutusunu benden aldı ve kabuğun bir kısmını daha kırarak küçük antenli bir mikroçipi ortaya çıkardı. "Belki bir böcek. Ya da bir izleme cihazı."

Ona dehşetle baktım. Dudaklarım sessizce kıpırdadı. *Polis mi?*

"Dairede sinyal bozucularım var," diye cevap vererek beni daha da şaşırttı. "Ve hayır. Hiçbir yargıç senin dinlenmene izin vermez. Bunu haklı çıkaracak hiçbir şey yok."

"Tanrım." Kendimi hasta hissederek kığımın üzerine düştüm.

"Adamlarıma baktıracağım." Dizlerinin çöktü ve yüzümdeki saçları geriye doğru taradı. "Annen olabilir mi?"

Çaresizce ona baktım. "Eva-

"

"Tanrım, Gideon." Havaya kaldırdığım bir elimle onu durdurdum ve diğer elimle telefonumu aldım. Üvey babamın koruması Clancy'yi aradım ve telefonu açar açmaz, "Pudramdaki böcek seninkilerden biri mi?" diye sordum.

Bir duraklama oldu, sonra, "Takip cihazı, böcek değil. Evet." "Tanrı aşkına, Clancy!"

"Bu benim işim."

"Senin işin berbat," diye karşılık verdim, onu kafamda canlandırarak. Clancy kaslıydı. Kirli sarı saçlarını askeri kesim yaptırmış ve

Ölümcul derecede tehlikeli bir titreşim yayıyordu. Ama ben ondan korkmuyordum. "Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun."

"Nathan Barker tekrar ortaya çıktığında sizi güvende tutmak daha büyük bir endişe haline geldi. Kaygandı, bu yüzden ikinizi de korumak zorunda kaldım. Ölümü doğrulandığı anda ahizeyi kapattım."

Gözlerimi sıkarak kapattım. "Bu lanet olası takip cihazıyla ilgili değil! Benim bununla bir sorunun . Beni karanlıkta tutma kısmı pek çok açıdan yanlış. Tecavüze uğramış hissediyorum, Clancy."

"Sizi suçlamıyorum ama Bayan Stanton endişelenmenizi istemedi."

"Ben bir yetişkinim! Endişelenip endişelenmeyeceğime ben karar veririm." Bunu söylerken Gideon'a bir bakış attım, çünkü söylediklerim tamamen onun için de geçerliydi.

Kemerli bakışı bana mesajı aldığını söyledi.

"Tartıştığımı duymayacaksınız," dedi Clancy sert bir sesle.

"Bana borçlusun," dedim ona, nasıl tahsil edeceğimi biliyordum. "Hem de çok."

"Beni nerede bulacağını biliyorsun."

Telefonu kapattım, sonra anneme mesaj attım: Konuşmamız gerek. Omuzlarım hayal kırıklığı ve hüsrarla çökmüştü.

"Angel."

Gideon'a beni zorlamaması için onu uyaran bir bakış attım. "kendin ya da onun için bahaneler uydurmaya kalkma."

Gözleri yumuşak ve gölgeliydi ama çenesi kararlıydı. "Nathan'ın New York'ta olduğu söylendiğinde oradaydım. Yüzünü gördüm. Seni seven hiç kimse seni bundan korumak için elinden geleni yapmaz."

Ve bununla başa benim için gerçekten zordu, çünkü Nathan'ı öldükten sonraya kadar tanımadığım için mutlu olduğumu inkâr edemezdim. Ama aynı zamanda kötü şeylerden de izole olmak istemiyordum. Onlar yaşamının bir parçasıydı.

Elini uzattım ve sıkıca kavradım. "Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum."

"Şeytanlarımın icabına baktım."

"Ve benimkini." Ama hâlâ birbirimizden ayrı uyuyorduk. "Dr. Petersen'e geri dönmeni istiyorum," dedim sessizce.

"Salı günü gittim."

"Öyle mi?" Düzenli programına sadık kaldığını öğrenince şaşkınlığını gizleyemedim.

"Evet, kaçırdım. Sadece bir randevuyu kaçırdım."

Nathan'ı öldürdüğünde.

Başparmağı elimin arkasını okşadı. Sanki aklımı okumuş gibi, "Artık sadece sen ve ben varız," dedi.

Buna inanmak istedim.

* * *

İşe gittiğimde halsizdim, bu da günün geri kalanı için iyi bir alamet değildi. En azından bugün Cuma'ydı ve hafta sonu boyunca hödük gibi davranabilirdim, Cumartesi gecesi çok fazla parti yaparsam Pazar sabahı muhtemelen bu bir gereklilik olacaktı. Yıllardır kız kıza bir gece geçirmemiştim ve bir iki sert içkiye olduğunu hissediyordum.

Önceki kırk sekiz saat içinde erkek arkadaşımın tecavüzcümü öldürdüğünü, eski sevgililerimden birinin beni çarşaflarına sermeyi umduğunu, erkek arkadaşımın eski sevgililerinden birinin onu basında lekelemeyi umduğunu ve annemin bana lanet bir köpek gibi mikroçip taktığını öğrenmiştim.

Gerçekten, bir kız ne kadarını kaldırabilirdi ki?

"Yarın için hazır mısın?" Megumi beni cam kapıdan geçirdikten sonra sordu.

"Tabii ki. Arkadaşım Shawna bu sabah bana mesaj attı ve o da var." İçten bir gülümseme takındım. "Bizim için bir kulüp limuzini ayarladım. Bilirsiniz, sizi tüm VIP noktalarına götürenlerden biri.

"Ne?" Heyecanını gizleyemedi ama yine de "Ne kadar?" diye sormak zorunda kaldı.

"Yok. Bir arkadaşımın iyiliği."

"Biraz iyilik." Onun sırtışı beni de mutlu etti. "Bu olacak *Harika!* Ayrıntıları bana öğle yemeğinde anlatmalısın."

"Sıra sende. Dünkü öğle yemeğini de anlatmanı bekliyorum." "Karışık sinyallerden bahsediyoruz, değil mi?" diye yakındı. "Biz sadece ama o yüzünü benim iş yerimde gösteriyor? Asla bir adamın evine girip

doğaçlama bir öğle yemeği için ofise geldim."

"Erkekler," diye hayıflandım sempatik bir şekilde, *benim* olana minnettar olduğumu kabul ederken bile.

Masama gittim ve iş gününe başlamak için hazırlandım. Çekmecemde Gideon ve benim çerçeveli fotoğraflarımızı gördüğümde ona ulaşma ihtiyacı duydum. On dakika sonra Angus'tan Gideon'un ofisine bir notla birlikte gönderilmek üzere kara büyü gülleri sipariş etmesini istedim:

Beni büyüün altına aldın. Hala seni düşünüyorum.

Tam tarayıcımın penceresini kapatırken Mark odama geldi. Yüzüne bir kez baktığımda pek de durumda olmadığını anladım. "Kahve ister misin?" diye sordum.

Başını salladı ve ben de ayağa kalktım. Birlikte dinlenme odasına yöneldik.

"Shawna dün gece buradaydı," diye başladı. "Yarın gece dışarı çıkacağınızı söyledi."

"Evet. Bu senin için hâlâ sorun değil mi?" "Ne hala uygun mu?"

"Eğer baldızın ve ," diye dürttüm.

"Oh . . . evet. Elbette. et." Kısa, siyah buklelerinin üzerinde huzursuz bir el gezdirdi. "Bence bu harika."

"Harika." Aklında daha fazlası olduğunu biliyordum ama zorlamak istemedim. "Eğlenceli olacak. Dört gözle bekliyorum."

"O da öyle." Ben raftan fincanları alırken o da iki adet tek porsiyonluk kahve kapsülüne uzandı. "O da Doug'ın dönmesini dört gözle bekliyor. Ve soruyu patlatmak."

"Vay canına. *İşte bu* harika! Ailenizde bir yıl içinde iki düğün. Eğer uzun bir nişanlılık planlıyorsan. . . ?"

İlk fincan kahveyi bana uzattı ve ben de yarım buçuk için buzdolabına gittim.

"Böyle bir şey Eva."

Mark'ın ses tonu kederle doluydu ve yüzümü ona döndüğümde başı öne eğikti. Omzunu okşadım. "Evlenme teklif ettin mi?"

"Hayır. Bir anlamı yok. Shawna' Doug'la birlikte hemen çocuk sahibi olmayı planlayıp planlamadıklarını soruyordu, çünkü hala yarı zamanlı olarak okula gidiyordu ve Shawna planlamadıklarını söyleyince, evliliğin aile kurmaya hazır çiftler için olduğunu anlatmaya başladı. Aksi takdirde, işleri basit tutmak daha iyidir. Bir zamanlar ona da aynı saçmalıkları anlatmıştım."

Etrafında döndüm ve kahvemi hafiflettim. "Mark, ona sormadan Steven'in cevabını öğrenemezsin."

"Korkuyorum," diye itiraf etti, dumanı tüten kupasına bakarak. "Sahip olduğumuzdan daha fazlasını istiyorum ama elimizdekini de mahvetmek istemiyorum. Eğer cevabı hayır olursa ve ilişkimizden farklı şeyler istediğimizi düşünürse ..."

"Araba attan önce gelir, patron."

"Ya hayır ile yaşayamazsam?"

Ah. . . Bunu anlayabilirim. "Her iki şekilde de emin olmadan yaşayabilir misin?"

Başını iki yana salladı.

"O zaman bana anlattığın her şeyi ona da anlatmalısın," dedim sertçe.

Ağzı buruştu. "Bunu sana yükleyip durduğum için üzgünüm. Ama bana bakış açısı kazandırma konusunda her zaman harikasın."

"Ne yapacağınızı biliyorsunuz. Sadece bunu yapmak için kışına bir tekme istiyorsun. Ben her zaman kış tekmelemeye hazırım."

Gülümsedi. "Bugün boşanma avukatının kampanyası üzerinde çalışmayalım."

"Bunun yerine havayoluna ne dersiniz?" Ben önerdim. "Bazı fikirlerim var." "Tamam o zaman. Hadi başlayalım."

* * *

Sabah boyunca çok çalıştık ve ilerlememiz bana enerji verdi. Mark'ı endişelenemeyeceği kadar meşgul etmek istiyordum. İş benim için her derde devaydı ve onun için de öyle olduğu kısa sürede anlaşıldı.

Öğle yemeğini henüz bitirmiştik ve masamda ofisler arası zarfı için masama uğramıştım. Nabzım sıçradı

İnce ipi çözüp içindeki not kartını dışarı çıkarırken heyecandan ellerim hafifçe titredi.

**SIHIR SENSİN.
HAYALLERİ GERÇEĞE
DÖNÜŞTÜRÜYORSUN. X**

Kartı göğsüme bastırdım, keşke elimde tuttuğum yazar olsaydı diye düşündüm. Masamdaki telefon çaldığında yatağıma gül yaprakları serpmeyi düşünüyordum. Telefonun diğer ucunda annemin nefes nefese bomba gibi sesini duyduğumda o kadar da şaşırmadım.

"Eva. Clancy benimle konuştu. Lütfen üzülme! Anlamak zorundasın _."

"Anladım." Çekmecemi açtım ve Gideon'un değerli notunu çantama tıktırdım. "Mesele şu: Artık Nathan'ı bahane olarak kullanamazsınız. Eğer Eşyalarımnda daha fazla böcek, izleyici ya da her neyse, şimdi itiraf etsen iyi olur. Çünkü sana söz veriyorum, eğer ileride başka bir şey bulursam, ilişkimiz geri dönülmez bir şekilde zarar görecektir."

İç çekti. "Yüz yüze konuşabilir miyiz lütfen? Cary'yi yemeğe götüreceğim ve sen eve gelene kadar burada kalacağım."

"Pekâlâ." İçimi karıncalandırmaya başlayan kızgınlık, ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde dağıldı. Annemin Cary'ye benim için bir kardeşmiş gibi davranmasını seviyordum. Ona hiç sahip olmadığı anne sevgisini veriyordu. İkisi de o kadar dış görünüşlü ve modayı takip eden insanlardı ki birlikte her zaman çok eğlenirlerdi.

"Seni seviyorum Eva. Her şeyden çok."

İçimi çektim. "Biliyorum anne. Ben de seni seviyorum."

Diğer hattımdan resepsiyondan bir çağrı geldi, ben de hoşça kal dedim ve cevapladım.

"Hey." Megumi'nin sesi alçak ve kısıktı. "Daha önce senin için gelen kız, hani şu görmediğin kız, yine burada seni soruyor."

Kaşlarımı çattım, beynimin onun neden bahsettiğini anlaması bir saniye sürdü. "Magdalene Perez mi?"

"Evet. İşte bu. Ne yapmalıyım?"

"Yok bir şey." Ayağa kalktım. Gideon'un arkadaşının son seferinden farklı olarak-keşke daha fazla olsaydı, onunla kendim çıkmaya hazırdım. "Yola çıkıyorum."

"İzleyebilir miyim?"

"Ha! Bir dakika içinde orada olacağım. Uzun sürmez, sonra yemeğe gideriz."

Çantamı omzuma atıp dışarı önce kibir yüzünden dudaklarıma biraz parlatici sürdüm. Gideon'un notunu düşünmek, Magdalene'i bekleme alanında bulduğumda onu karşılayan gülümsemeyi yüzüme yerleştirdi.

Görüş alanıma girdiğimde ayağa kalktı, o kadar muhteşem görünüyordu ki ona hayran olmaktan kendimi alamadım.

Onunla ilk tanıştığımda siyah saçları Corinne Giroux'nunkiler gibi uzun ve düzgündü. Şimdi ise klasik bir bob şeklinde kesilmişti.

Yüzünün egzotik güzelliği. Krem rengi bir pantolon ve kalçasında büyük bir fiyonk bulunan siyah kolsuz bir kaban giymişti. Kulaklarındaki ve boğazındaki inciler zarif görünümünü tamamlıyordu.

"Magdalene." Ona yerine dönmesini işaret ettim ve küçük sohbet masasının karşı tarafındaki koltuğa oturdum. "Seni buraya getiren nedir?"

"İş yerindeyken seni rahatsız ettiğim için özür dilerim Eva, ama Gideon'u ziyaret ediyordum ve burada da durabileceğimi düşündüm. Sana sormam gereken bir şey var."

"Ah?" Çantamı yanıma bıraktım ve bordo eteğimi düzelterek bacak bacak üstüne attım. Ben erkek arkadaşımınla açıkça vakit geçiremezken onunla vakit geçirebildiği için ona içerliyordum. Bunun başka bir yolu yoktu.

"Bugün bir muhabir ofisime uğradı ve Gideon hakkında kişisel sorular sordu."

Parmak uçları kolçağın minderine kıvrıldı. "Deanna Johnson? Ona cevap , değil mi?"

"Tabii ki hayır." Münevver öne eğildi ve dirseklerini dizlerinin üzerine koydu. Koyu renk gözleri kasvetliydi. "Seninle çoktan konuştu."

"Denedi."

"Tam onun tipi," beni inceleyerek. "Fark ettim," dedim.

"Uzun süre birlikte olamayacağı bir tip." Dolgun kırmızı dudakları hüznle kıvrıldı. "Corinne'e sosyal arkadaşlıktan ziyade uzun mesafeli arkadaş olarak kalmalarının daha iyi olacağını söyledi. Ama sanırım sen bunu biliyorsun."

Bu haber üzerine bir zevk dalgası hissettim. "Ben nereden bileyim?"

"Eminim senin de yöntemlerin vardır." Münevver'in gözleri bilmiş bir eğlenceyle parladı.

Garip bir şekilde kendimi onun yanında rahat hissettim. Belki de kendisiyle çok barışık görüldüğü için, ki daha önce yollarımız kesiştiğinde böyle olmamıştı. "İyi gidiyorsun gibi görünüyor."

"Oraya geliyorum. Hayatımda arkadaş sandığım ama aslında zehirli olan biri vardı. O olmadan yeniden düşünebiliyorum." Doğruldu. "Daha yeni biriyle görüşmeye başladım."

"Aferin sana." Bu bakımdan onun için en iyisini diledim. Gideon'un kardeşi Christopher tarafından korkunç bir şekilde kullanılmıştı. Bildiğimi bilmiyordu. "Umarım işe yarar."

"Ben de öyle. Gage pek çok açıdan Gideon'dan farklı. O şu düşünceli sanatçı tiplerinden biri."

"Derin ruhlar."

"Evet. Sanırım çok derin. Umarım bunu kesin olarak öğrenebilirim." Ayağa kalktı. "Her neyse, seni tutmak istememiştim. Muhabir için endişelendim ve seninle konuşmak istedim."

Ayağa kalkarken onu düzelttim. "Gideon'u muhabirle tartışmam konusunda endişeliydin."

O da inkar etmedi. "Hoşça kal, Eva."

"Güle güle." Cam kapıdan çıkışını izledim.

"O kadar da kötü görünmüyordu," dedi Megumi bana katılarak. "Tırmalama ya da tıslama yok."

"Ne kadar süreceğini
göreceğiz." "Öğle yemeği için
hazır mısın?"

"Açlıktan ölüyorum. Hadi gidelim."

* * *

Beş buçuk saat sonra ön kapıdan içeri girdiğimde beni Cary, annem ve kanepenin üzerine serilmiş göz kamaştırıcı gümüş rengi Nina Ricci resmi elbisesi karşıladı.

"Harika değil mi?" diye bağırdı annem, kendisi de görünüyordu. Ellili yılların tarzında, kolları kapaklı ve üzerinde minik kiraz desenleri olan bir elbise. Sarı saçları güzel yüzünü kalın, parlak buklelerle çerçeveliyordu. Hakkını ; her dönemi göz alıcı gösterebiliyordu.

Hayatım boyunca tıpkı ona benzediğim söylenmişti ama onun peygamber çiçeği mavisi yerine babamın gri gözlerine sahiptim ve bol kıvrımlarım Reyes tarafındandı. Ne kadar egzersiz yaparsam yapayım kurtulamayacağım bir popom ve desteksiz bir şey giymemi engelleyen göğüslerim vardı. Gideon'un daha önce sadece uzun boylu, ince esmerlere ilgi duyarken benim vücudumu bu kadar karşı konulmaz bulması beni hâlâ şaşırtıyordu.

Çantamı ve cüzdanımı bir bar taburesinin üzerine bırakarak, "Olay nedir?" diye sordum.

"Bir hafta sonra Perşembe günü barınak için bağış toplama etkinliği var."

Bana eşlik edeceğini teyit etmek için Cary'ye baktım. Başını sallayınca omuz silkip "Tamam" diyebildim.

Annem ıslıl ıslıl parlıyordu. Benim şerefime, istismara uğramış kadın ve çocuklara yardım eden hayır kurumlarını destekledi. Bağış toplama törenleri resmi olduğunda, Cary ve benim için her zaman koltuk satın alırdı.

"Şarap?" Cary huzursuz ruh halimi açıkça anlayarak sordu. Ona minnettar bir bakış fırlattım. "Lütfen."

O mutfağa doğru giderken, annem kırmızı tabanlı seksi terliklerinin üzerinde süzülerek yanıma geldi ve beni kucaklamak için kendine çekti. "Günün nasıl geçti?"

"Tuhaf." Ben de ona sarıldım. "Bittiğine sevindim."

"Bu hafta sonu için planın var mı?" Bakışları temkinli bir şekilde yüzümde gezinirken çekildi.

Bu beni ayağa kaldırdı. "Biraz."

"Cary bana yeni biriyle görüşüğünü söyledi. Kimmiş o? Ne iş yapıyor?"

"Anne." Sadede . "İyi miyiz? Temiz bir sayfa açtık mı? Yoksa bana söylemek istediğin bir şey mi var?"

Kıpırdanmaya başladı, neredeyse ellerini sıkıyordu. "Eva. Kendi çocukların olana kadar bunun nasıl bir şey olduğunu anlayamayacaksın. Korkunç bir şey. Ve onların tehlikede olduğunu kesin olarak bilmek-"

"Anne."

"Ve sadece güzel bir kadın olmanın getirdiği ek tehlikeler de var," diye devam etti. "Güçlü adamlarla bağlantın var. Ama bu

seni her zaman daha güvende

kılar-" "Neredeler anne?"

Öfkeleni. "Benimle bu tonda konuşmak zorunda değilsiniz. Sadece deniyordum
."

"Belki de gitmelisin," diye kestirip attım soğuk bir şekilde, içimde hissettiğim
ürperti sesimden dışarı sızıyordu.

"Rolex'in," diye tersledi ve yüzüme bir tokat gibi indi.

Bir adım geriye sendeledim, sağ elim içgüdüsel olarak sol bileğimdeki saati
kapattı, Stanton ve annemin değerli mezuniyet hediyesiydi. Eğer bir kızım olacak
kadar şanslıysam, onu kızıma devretmek gibi aptalca ve duygusal bir fikre
kapılmışım.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Parmaklarım tokayı tırmaladı ve saat boğuk
bir gümbürtüyle halıya düştü. Bu bir hediye değildi. Bu bir
bileğimdeki kelepçe. "Cidden sınırı aştın!" Kızardı. "Eva, aşırı
tepki veriyorsun. Bu-"

"Aşırı tepki mi? Ha! Tanrım, bu çok gülünç. Gerçekten." Birbirine
kenetlenmiş iki parmağımı yüzüne doğru ittim. "Polisi aramama şu kadar
kaldı. Ve özel hayatın gizliliğini ihlal ettiğin için sana dava açmayı
düşünüyorum."

"Ben senin annemim!" Sesi kesildi, yalvarır gibi bir hal aldı. "Sana göz kulak
olmak benim işim."

"Ben yirmi dört yaşında bir yetişkinim," dedim soğuk bir şekilde. "Yasalara
göre kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Eva Lauren-"

"Yapma." Ellerimi kaldırdım, sonra indirdim. "Sadece yapma. Şimdi
gidiyorum, çünkü o kadar kızgınım ki sana bakamıyorum bile. Samimi bir özür
dilemediğin sürece senden bir şey duymak istemiyorum. Hatalı olduğunu kabul
edene kadar, bunu bir daha yapmayacağına güvenemem."

Mutfağa doğru yürüdüm ve çantamı aldım, bakışlarım Cary'ninkilerle
buluştu, tam o sırada elinde yarısı dolu bir tepsi şarap kadehiyle dışarı
çıkıyordu. "Daha sonra döneceğim."

"şekilde çekip gidemezsin!" diye bağırdı annem, belli ki duygusal
krizlerinden birinin eşiğindeydi. Bununla başa çıkamazdım. O zaman olmazdı.

"İzle beni," diye mırıldandım nefesimin altında.

Lanet olası Rolex'im. Bunu düşünmek bile çok acı veriyordu, çünkü bu
hediye benim için çok şey ifade ediyordu. Şimdi ise hiçbir şey ifade etmiyordu.

"Bırak onu Monica," dedi Cary, sesi alçak ve yatıştırıcıydı. Histeriyle nasıl başa çıkılacağını herkesten iyi bilirdi. Ona yapışmak berbat bir şeydi. ama gitmek zorundaydım. Eğer odama gidersem, ben kendimi hasta hissedene kadar kapımda ağlar ve yalvarırdı. Onu böyle görmekten, böyle hissetmesine neden olmaktan nefret ediyordum.

Dairemden çıkıp yan taraftaki Gideon'un evine gittim, gözyaşlarım beni boğmadan ya da annem peşimden gelmeden içeri girmek için acele ediyordum. Gidebileceğim başka bir yer yoktu. Şok geçirmiş ve ağlarken insan içine çıkamazdım. Beni gözetim altında tutan tek kişi annem değildi.

Ayrıca polis, Deanna Johnson ve hatta belki birkaç paparazzi ihtimali de vardı.

Gideon'un kanepesine kadar geldim, minderlerin üzerine yayıldım ve gözyaşlarımın akmasına izin verdim.

"A^{NGEL.}"

Gideon'un sesi ve ellerini üzerimde hissetmem beni uykumdan uyandırdı. Beni yan tarafıma kaydırduğında bir itiraz mırıldandım ve sonra vücudunun sıcaklığı sırtımı ısıtmaya başladı. Kaslı kollarından biri belimi sararak beni kendine yaklaştırdı.

Onunla kaşıklıırken, diğer kolunun pazuları yanağımın altında sertleşirken, tekrar bilinçsizliğe kaydım.

* * *

Tekrar uyandığımda sanki günler geçmiş gibiydi. Gideon'un güçlü bedeninin sıcaklığını içime çekerek ve onun kokan havasını soluyarak uzun dakikalar boyunca gözlerim kapalı kanepede uzandım. Bir süre sonra, daha uzun süre uyumanın vücut saatimi daha da bozacağına karar verdim. Çok fazla Tekrar bir araya geldiğimizden beri gece geç ve sabahın erken saatlerine kadar çalışıyorduk.

"Ağlıyorsun," diye mırıldandı, yüzünü saçlarıma gömdü. "Bana sorunun ne olduğunu söyle."

Kollarımı onun kollarına doladım ve ona sarıldım. Ona saatten bahsettim. "Belki de aşırı tepki verdim," diye bitirdim. "Yorgundum, bu da beni sinirli yapıyor. Ama Tanrım... canım çok acıdı. Benim için çok şey ifade eden bir hediyeği tamamen mahvetti, anlıyor musun?"

"Hayal edebiliyorum." Parmakları karnımın üzerinde nazik daireler çizerek gömleğimin ipeği üzerinden beni okşadı. "Özür dilerim."

Pencerelere doğru baktım ve gecenin çöktüğünü gördüm. "Saat kaç?"

"Sekizi biraz geçe."

"Saat kaçta geldin?" "Altı buçukta."

Onunla yüzleşmek için kıpırdandım. "Senin için erken."

"Burada olduğunu öğrendikten sonra uzak duramadım. Çiçeklerin geldiğinden beri seninle olmak istiyordum."

"mi?"

Gülümsedi. "Söylemeliyim ki, sözlerinizi Angus'un el yazısıyla okumak ... ilginçti."

"Güvende olmaya çalışıyorum."

Burnumun ucunu öptü. "Beni şımartmaya devam ederken."

"İstiyorum. Seni başka kadınlar için mahvetmek istiyorum."

Başparmağının ucu alt dudağımın üzerinde gezindi. "Seni gördüğüm anda bunu yaptın."

"Tatlı dilli." Gideon'la birlikte olmak ve o anda tek odak noktasının ben olduğumu bilmek depresyonumu hafifletmişti. "Yine pantolonuma girmeye mi çalışıyorsun?"

"Pantolon giymiyorsun." "Bu bir hayır mı?"

"Bu bir evet, eteğinin altını istiyorum." Dişlerimle başparmağını ısgözleri karardı. "Ve sıcak, ıslak, dar küçük amının içinde. Bütün gün bunu istedim. Her gün istiyorum. Şimdi de istiyorum, ama o zamana kadar bekleyeceğiz. daha iyi hissediyorsun."

"Onu öpebilir ve daha iyi yapabilirsin."

"Tam olarak neyi öpebilirim?"

"Her şey. Her yerde."

Onunla bu şekilde baş başa kalmaya alışabileceğimi biliyordum. İsteddiğimi biliyordum. Tabii ki bu imkansızdı.

Onun binlerce küçük parçası binlerce insana, projeye ve taahhüde bağlıydı. Annemin başarılı iş adamlarıyla yaptığı birden fazla evlilikten öğrendiğim bir şey varsa, o da eşlerin genellikle metres oldukları ve kocaları ikinci planda kaldıklarıydı.

işleriyle de evliydim. Bir erkeğin seçtiği alanda kaptan olmasının nedeni vardı - her şeyini verirdi. Hayatındaki kadın ise geriye kalanı alırdı.

Gideon saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Bunu istiyorum. Eve, sana gelmeyi."

Düşüncelerimi okuyormuş gibi görünmesi beni zaman ürkütürdü. "Beni mutfakta yalınayak bulsaydın daha mı iyi olurdu?"

"Karşı çıkmazdım ama yatakta çıplak olmak benim için daha iyi olur."

"Ben iyi bir aşçıyım ama sen beni sadece vücudum için istiyorsun."

Gülümsedi. "İstediğim diğer her şeyi barındıran çok lezzetli bir paket."

"Sen bana seninkini gösterirsen, ben de sana benimkini gösteririm."

"Seve." Parmak uçları hafifçe yanağımdan aşağı kaydı. "Ama önce, annenle yaşadığın olaydan sonra kafanın yerinde olduğundan emin olmak istiyorum."

"Bunu atlatacağım."

"Eva." Ses tonu, beni ertelemeyeceği konusunda uyardı.

İçimi çektim. "Onu affedeceğim, her zaman affederim. Başka seçeneğim yok, gerçekten, çünkü onu seviyorum ve ciddi şekilde yanlış yönlendirilmiş olsa bile iyi niyetli olduğunu biliyorum. Ama şu saat meselesi ..."

"Devam et."

Göğümdeki ağrıyı ovuşturdum. "İlişkimizde bir şeyler kırıldı. Ve nasıl ilerlersek ilerleyelim, daha önce var olmayan o çatlak her zaman orada olacak. Acı veren *de bu*."

Gideon uzun bir süre sessiz kaldı. Ellerinden biri saçlarımın arasına kayarken, diğeri kalçamın üzerinde sahiplenici bir şekilde kıvrıldı. Aklından geçenleri söylemesini bekledim.

"Ben de ilişkimizde bir şeyleri kırdım," dedi sonunda, sesi kasvetliydi. "Korkarım bu hep aramızda kalacak."

Gözlerindeki hüznü içimi burktu, canımı acıttı. "Bırak beni."

İsteksizce yaptı, ayağa kalktığımda beni dikkatle izliyordu. Eteğimin fermuarını açmadan önce tereddüt ettim. "Artık seni kaybetmenin nasıl bir his olduğunu biliyorum, Gideon.

Ne kadar acı verdiğini. Eğer beni dışlarsan, bu muhtemelen beni

Biraz panik. Bu konuda dikkatli olmalısın ve ben de senin aşkının kalıcı olacağına güvenmeliyim."

Anladığını ve kabul başıyla onayladı ama içini kemirdiğini görebiliyordum. "Magdalene bugün uğradı," dedim, aramızda süregelen uçuşumu aklımdan çıkarmak için.

Adam gerildi. "Ona yapmamasını söyledim."

"değil. Muhtemelen kin beslememden endişe ediyordu ama sanırım seni incitemeyecek kadar çok sevdiğimi fark etti."

Ben eteğimi indirirken o da doğrulup oturdu. Yerde birikti ve benim Jartiyerleri ve çorapları, sıktığı dişlerinin arasından yavaşça tıslamamı sağladı. Tekrar kanepeye ve kollarımı boynuna dolayarak kalçalarına sarıldım. Gömleğimin ipeğinden süzülen nefesi sıcaktı ve kanımı kaynatıyordu.

"Hey." İki elimi saçlarında gezdirdim ve yanağımı ona yasladım. "Bizim için endişelenmeyi bırak. Bence Deanna Johnson için endişelenmeliyiz. Seninle ilgili en kötü ne bulabilir ki?"

Başı geriye düştü, bakışları daraldı. "O benim sorunum. Onunla ben ilgileneceğim."

"Bence gerçekten ilgi çekici bir şeyin peşinde. Seni kalpsiz bir playboy olarak adlandırmak yeterli olmayacaktır."

"Endişelenmeyi bırak. Endişelenmemin tek nedeni geçmişimin yüzüne vurulmasını istememem."

"Kendine çok güveniyorsun." Parmaklarım yeleğine gitti ve düğmelerini başladı. Gömleğini ortaya çıkardım ve kravatını çıkarıp dikkatlice kanepenin arkasına . "Onunla konuşacak mısınız?"

"Onu görmezden geleceğim."

"Bunu halletmenin doğru yolu bu mu?" Gömleğinin üzerinde çalışmaya başladım. "Benim ilgimi istiyor; bunu elde edemeyecek."

"O zaman başka bir yol bulacaktır."

Koltuğun arkalığına daha da yerleşti, boynunu eğerek bana baktı. "Bir kadının dikkatimi çekmesinin tek yolu sen olman."

"Ace." Onu öptüm, gömleğinin kuyruklarını çekiştirdim. Pantolonundan çıkarmamı kolaylaştırmak için yer değiştirdi. "Deanna'yı açıklamana ihtiyacım var," diye mırıldandım. "Onu bu hale getiren neydi?"

İç çekti. "O her anlamda bir hataydı. Kendini bir kez müsait hale getirdi ve ikinci kez aşırı hevesli kadınlardan kaçınmayı bir kural haline getirdim."

"Ve bu seni hiç de bir pislik gibi göstermiyor."

"Olanları değiştiremem," dedi soğuk bir sesle.

Utanmış olduğu belliydi. Herhangi bir erkek kadar sık kafalı olabilirdi ama bundan asla gurur duymazdı.

"Deanna, Anne Lucas'ın beni rahatsız ettiği bir olayı haber yapıyordu," diye devam etti. "Anne'in bana yaklaşmasını engellemek için Deanna'yı kullandım. Sonrasında bu konuda kendimi iyi hissetmedim ve bunu iyi idare edemedim."

"Anladım." Gümleğini aralayıp sıcak ve sıkı tenini ortaya çıkardım.

İlk seksimizden sonra nasıl tepki verdiğini hatırlayarak Deanna'yı nasıl idare ettiğini hayal edin. Benimleyken hemen içine kapanıp beni dışlamış, kendimi kullanılmış ve değersiz hissetmeme neden olmuştu. Ondan sonra beni geri kazanmak için mücadele etmişti ama muhabir o kadar şanslı değildi.

"Onu herhangi bir temasla yönlendirmek istemezsin," diye . "Muhtemelen hâlâ seni araştırıyordur."

"Bundan şüpheliyim. Ona toplamda bir düzineden fazla kelime söylediğimi sanmıyorum."

"Sen de benim için bir pisliktin. Yine de sana aşık oldum."

Ellerim sert göğsünün üzerinde sevgiyle kayıyor, koyu renk saçlarının hafif tozunu okşadıktan sonra bel kemerinin altına uzanan ince, ipeksi izi takip ediyordu. Karın kasları dokunuşumun altında titriyor, nefes alış verişinin temposu değişiyordu.

Kucağına oturmak için eğildiğimde vücuduna tapıyordum. Başparmağım küçük bedenini Meme uçlarını okşadım ve tepkisini izledim, dokunuşumdan aldığı ince zevke yenik düşmesini bekledim. Başımı eğdim ve boğazına bir öpücük kondurdum, nabzının dudaklarımın altında sıçradığını hissettim ve teninin erkeksi kokusunu içime çektim. Ondan zevk almak yeterince yapamadığım bir şeydi, çünkü her zaman bana geri dönüyordu.

Gideon inledi, eli saçlarımı kavramak için yukarı kalktı. "Eva."

"Bana cevap verme şeklini seviyorum," diye fısıldadım, böylesine utanmazca cinsel bir erkeğin tamamen merhametime kalmış olması beni baştan çıkarmıştı. "Sanki kendine engel olamıyorsun."

"Yapamam." Uykunun savurduğu saç tellerinin parmaklarının arasından süzölmesine izin verdi. "Bana tapar gibi dokunuyorsun."

"İstiyorum."

"Ellerinde, ağzında hissediyorum. Bana bakışında." Boğazı yutkunmaya çalıştı ve ben de gözlerimle hareketi takip ettim.

"Daha fazlasını hiç istememiştim." Gövdesini okşadım, kaslı göğüs kaslarının izini sürdüm, sonra her kaburga kemiğinin çizgisini. Paha biçilmez bir sanat eserinin mükemmelliğine hayranlık duyan bir uzman gibi. "Hadi bir oyun oynayalım."

Dili dudağının kıvrımında yavaşça gezinerek seksimin kıskançlıktan çatlamasına neden oldu. O da bunu biliyordu. Bunu gözlerinin tehlikeli bir şekilde parıldamasından anladım. "Kurallara bağlı."

"Bu gece, sen benimsin, as."

"Ben her zaman seninim."

Bluzumun düğmelerini açıp silkindim ve beyaz dantel demi-sutyenimi ve ona uygun tangamı ortaya çıkardım.

"Angel," diye nefes aldı, bakışları o kadar sıcaktı ki çıplak bedenimin üzerinde kaydığını hissettim.

Elleri dokunmak için hareket etti ve ben bileklerini tutarak onu durdurdum.

"Bir numaralı kural: Bütün gece boyunca seni emeyeğim, okşayacağım ve kızdıracağım. görmeyene kadar boşalacaksın." Onu pantolonunun üzerinden kavradım, sertleşmiş uzunluğuna avucumla masaj yaptım. "Kural iki: Arkana yaslanıp tadını çıkaracaksın."

"İyiliğe karşılık yok mu?"

"Hayır."

"Olmaz," dedi kararlı bir şekilde. Surat astım. "Lütfen."

"Angel, seni boşaltmak benim için eğlencenin yüzde doksan dokuzu."

"Ama sonra gelmekle o kadar meşgul oluyorum ki senin tadını çıkaramıyorum!" şikayet ettim. "Sadece bir kereliğine -bir gece- bencil olmanı istiyorum. Kendini bırakmanı, hayvan gibi davranmanı, sadece iyi hissettiğin ve hazır olduğun için gelmeni istiyorum."

Dudakları inceldi. "Bunu seninle yapamam. Sana yanımda ihtiyaım var."

"Bunu söyleyeceğini ." nk bir keresinde ona bir erkek tarafından onun zevki için kullanıldığını hissetmenin benim için bir tetikleyici olduğunu söylemiştim. Benim de sevildiğimi ve istendiğimi hissetmeye ihtiyaım vardı. İçine boşalmak için değiştirilebilir bir kadın bedeni olarak değil, Eva olarak, seksle birlikte gerçek bir şefkate ihtiyaç duyan bireysel bir kadın olarak. "Ama bu benim oyunum ve benim kurallarım ile oynanıyor."

"Oynamayı kabul

etmedim." "Beni dinle."

Gideon yavaşça nefes verdi. "Bunu yapamam Eva."

"Bunu başka kadınlarla da yapabiliirdin," diye karşı çıktım. "Onlara aşık değildim!"

Eridim. değildi. "Bebeğim . . . Bunu istiyorum," diye fısıldadım. "Çok kötü." Öfkeli bir ses çıkardı. "Anlamama yardım et."

"Ben nefes nefese kaldığımda senin kalbinin atışını duyamıyorum. Ben titrerken senin de titrediğini hissedemiyorum. Ağzım beni bitirmen için yalvarmaktan kuruduğunda senin tadını alamıyorum."

Güzel yüzü yumuşadı. "İçine her boşaldığımda aklımı kaybediyorum. Bırak bu yeterli olsun."

Başımı salladım. "En sevdiğin ıslak rüyanın gerçeğe dönüşmüş hali gibi olduğumu söylemiştin. O rüyaların hepsi kızı boşaltmakla ilgili olamaz. Peki ya oral seks? Eller? Memelerimi seviyorsun. Üzerime boşalana kadar onları becermek istemiyor musun?"

"Tanrım, Eva." Sikini kavradığımda kalınlaştı.

Ayrılmış dudaklarımı onunkilere değdirerek pantolonunu ustalıklarla açtım. "Senin en kirli fantezin olmak istiyorum," diye fısıldadım. "Senin için pis olmak istiyorum."

"Zaten olmanı istediğim şeysin," dedi karanlık bir sesle.

"Öyle miyim?" Tırnaklarımı hafifçe yanlarına geçirdim, tısladığında alt dudağımı ısırdım. "O zaman benim için yap. Beni gördükten sonra kendi orgazmını kovaladığın o anları seviyorum. Ritmin ve odağın değiştiğinde ve vahşileştiğinde. Sadece ne kadar iyi hissettirdiğini, ne kadar ateşli olduğunu ve ne kadar sert boşalacağını düşündüğünü biliyorum. Seni bu kadar heyecanlandırmak beni çok iyi hissettiriyor. Bütün bir gece boyunca böyle."

Elleri sıkı. "Bir şartla." "Neymiş o?"

"Bu gece senin. Gelecek hafta sonu, oyun benden."

Ağzım açık kaldı. "Ben bir gece alıyorum, sen bütün bir hafta sonu mu alıyorsun?" "Umm ... bütün bir hafta sonu seninle görüşmek."

"Dostum," diye mırıldandım, "sıkı bir pazarlık yapıyorsun." Gülümsemesi jilet gibi keskindi.

"Planım bu."

* * *

"Annemiz, babamızın gerçek bir seks makinesi olduğunu söylüyor."

Gideon yerde yanımda oturduğu yerden sırtarak bana baktı. "O muhteşem kafanda tuhaf bir film replikleri kataloğu var meleğim."

Şişedeki suyumdan bir yudum aldım ve tam da *Anaokulu Polisi*'nin bir sonraki repliğini ezberden söyleyecekken yutkundum. "Babam bir jinekolog ve bütün gün vajinalara bakar."

Kahkahası beni o kadar mutlu etti ki sanki uçup gidecekmişim gibi hissettim. Gözleri ışıltı ışıltı ve onu uzun zamandır görmediğim kadar rahatlamıştı. Bunun bir kısmı, kanepede ona yaptığım doğrudan oral seks ve ardından duşta uzun, yavaş, kaygan bir el işi ile ilgiliydi. Ama çoğu benden geldiğini biliyordum.

Benim keyfim yerinde olduğunda onun da keyfi yerinde olurdu. Böyle bir adam üzerinde derin bir etkim olması beni şaşırttı. Gideon doğanın bir gücüydü. manyetik kendine hakimiyet o kadar güçlüydü ki etrafındaki herkesi Gölge. Onu her gün görüyordum ve ondan dehşete kapılıyordum, ama birlikte geçirdiğimiz özel anlarda tamamen kendime ayırdığım büyüleyici, alaycı ve eğlenceli sevgilimden etkilendiğim değil.

"Hey," dedim, "çocukların öğretmenlerine senin hakkında aynı şeyleri söylediğinde gülmeyeceksin."

"Senden duymak zorunda kalacakları için, gerçekten şaplak atılması gerekenin kim olduğunu bilirim."

Başını çevirip filmi izlemeye devam etti, sanki az önce içimdeki rüzgârı savurmamış gibiydi. Gideon tamamen yalnız bir hayat yaşamış bir adamdı ve yine de beni o kadar bütünüyle kabul etmişti ki hayal etmekten korktuğum bir gelecek tasavvur edebiliyordu. Hayatta kalamayacağım bir kalp kırıklığı için kendimi hazırlamış olmaktan çok korkuyordum.

Sessizliğimi fark edince elini çıplak dizime koydu ve tekrar bana baktı. "Hâlâ aç mısın?"

Bakışlarım önümüzde duran sehpanın üzerindeki açık Çin yemeği kutularına ve Gideon'un hafta sonu tadını çıkaralım diye işten eve getirdiği kara büyü güllerine takılı kaldı.

İfadesini daha fazla abartmak istemediğimden, "Sadece senin için" dedim.

Elimi kucağına koydum ve akşam yemeği için giymesine izin verdiğim siyah boxer külotun içinde sikinin yumuşak ağırlığını hissettim.

"Tehlikeli bir kadınsın," diye mırıldandı, daha yakına eğilerek.

Hızla hareket ederek ağzını kendi ağzıyla yakaladım ve alt dudağını emdim. "Öyle olmak zorunda," diye mırıldandım, "sana ayak uydurmak için, Karanlık ve Tehlikeli."

Gülümsedi.

"Cary ile tekrar görüşmem gerekiyor," dedim iç çekerek. "Bakalım annem gitmiş mi?"

"İyi misin?"

"Evet." Başımı omzuna yasladım. "İşleri yoluna koymak için küçük bir Gideon terapisi gibisi yoktur."

"Ev ziyaretleri yaptığımı söylemiş miydim? Yirmi dört-yedi."

Dişlerimi pazılarına geçirdim. "Bunu halletmeme izin , sonra seni tekrar boşaltacağım."

"Ben iyiyim, teşekkürler," diye karşılık verdi, açıkça eğlenmişti. "Ama henüz kızlarla oynamadık."

Eğildi ve yüzünü göğüs dekolteme gömdü. "Merhaba kızlar."

Gülerek omuzlarını ittim, o da beni geriye doğru itti ve kanepede ile arasında yere yığıldım. Üzerimde durdu, kolları ağırlığını taşımaktan gergin ve sertti. Bakışları önce sütyenimi, sonra çıplak karnımı, sonra da tangamı ve jartiyerimi okşayarak dolaştı. Sonra

Duştan sonra giydiğim takım, Gideon'u heyecanlandırmak için seçilen ateş motoru kırmızısıydı.

"Sen benim ," dedi. Pazularını

sıktım. "Gerçekten mi?"

"Evet." Göğsümün üst kabarıklığını yaladı. "Büyüleyici derecede lezzetlisin."

"Aman Tanrım!" Güldüm. "Sevimsiz."

Gözleri bana gülümsedi. "Seni ben ve romantizm konusunda uyarmıştım."

"Yalan söyledin. Sen şimdiye kadar çıktığım en romantik adamsın. O CrossTrainer havlularını banyona astığına inanamıyorum."

"Nasıl olmaz ki? Şanslı olduğun konusunda da şaka yapmıyordum." Beni öptü. "Milano'daki bir kumarhanedeki hisselerimi elden çıkarmak için çalışıyordum. O kara büyülü güller tam da bir teklifçinin Bordeaux'da gözüme kestirdiğim küçük bir şarap imalathanesini satışa çıkardığı sırada geldi. Tahmin edin adı ne? La Rose Noir."

"Bir kumarhane için bir şaraphane, ha? Yani seks, ahlaksızlık ve eğlence tanrısı olmaya devam ediyorsun."

"Seni tatmin etmeme yardımcı olacak çabalar, benim arzu, zevk ve bayat tek satırlık tanrıçam."

Ellerimi yanlarında gezdirdim ve parmaklarımı bel kemerinin altından geçirdim. "Şarabı ne zaman deneyeceğim?"

"Reklam kampanyası için beyin fırtınası yardım ederken." İç çekerek, "Vazgeçmiyorsun, değil mi?" dedim.

"Bir şey istediğimde değil, hayır." Dizlerinin üzerine çöktü ve oturmama yardım etti. "Ve ben seni istiyorum. Çok, çok fazla."

"Bana sahipsin," dedim, onun kelimelerini kullanarak.

"Kalbin ve delicesine seksi vücudun bende. Şimdi beynini istiyorum. Her şeyini istiyorum."

"Kendim için bir şeyler saklamam gerek."

"Hayır. Onun yerine beni al." Gideon'un elleri kırımın çıplak yanaklarını avuçlamak için uzandı. "Söylediğim için üzgünüm ama kalite açısından eşit bir takas değil."

"Bugün deli gibi pazarlık yapıyorsun."

"Giroux anlaşmasından memnundu. Sen de mutlu olacaksın, söz veriyorum." "Giroux mu?" Kalbim güm güm attı. "Corinne ile bir akrabalığın yok mu?"

"Kocası. Bildiğiniz gibi araları açık ve boşanmak üzereler."

"artık. *Kocasıyla* iş mi yapıyorsun?"

Ağzı alaycı bir şekilde buruştu. "İlk kez. Muhtemelen de son olacak, gerçi ona özel bir kadınla ilişkim olduğunu söyledim ama bu kadın onun karısı değil."

"Sorun şu ki, o sana aşık."

"O beni tanımıyor." Başımın arkasını kavradı ve burunlarımızı birbirine sürttü. "Acele et ve Cary'yi ara. Ben yemeği hazırlayayım. Sonra sakso çekeriz."

"Şeytan."

"Sexpot."

Telefonumu almak için ayağa fırlayıp çantama yöneldim. Gideon jartiyerimi yakalayıp kopardı ve tenimde şok etkisi yaratan bir his dalgası yarattı. Acıdan şaşırtıcı bir şekilde tahrik olmuşum, elini tokatlayarak uzaklaştırdım ve aceleyle ulaşamayacağım bir yere gittim.

Cary ikinci zil sesinde cevap verdi. "Hey, bebeğim. Hâlâ iyi misin?"

"Evet. Ve sen hâlâ gelmiş geçmiş en iyi arkadaşsın. Annem hâlâ buralarda mı?" "Bir saat kadar önce çıktı. Sevgilinde mi kalıyorsun?"

"Evet, tabii bana ihtiyacın yoksa."

"Yok, ben iyiyim. Trey şu anda yolda."

Bu haber, ikinci bir geceyi uzakta geçirme konusunda kendimi çok daha iyi hissetmemi sağladı. "Ona benden selam söyle."

"Tabii. Onu senin için de öpeceğim."

"Eğer benden geliyorsa, çok sıcak ve ıslak olmasın."

"Spoilsport. Hey, benden İyi Doktor Lucas hakkında araştırma yapmamı istemiştin, hatırlıyor musun? Şimdiye kadar hiçbir şey bulamadım. O çalışmaktan başka bir şey yapmıyor gibi görünüyor. Çocuğu yok. Karısı da doktor. Bir psikiyatrist."

Gideon'a baktım, dikkatlice duymadığından emin olmak istedim. "Ciddi misin?"

"Neden? Bu önemli mi?"

"Hayır, sanırım değil. Ben sadece Sanırım psikologların karakter konusunda zeki yargıçlar olmalarını bekliyorum."

"Onu tanıyor musun?"

"Hayır."

"Neler oluyor Eva? Son zamanlarda çok gizlisin ve bu beni kızdırmaya başladı."

Bir bar taburesine tırmanarak elimden geldiğince açıklama yaptım. "Doktorla tanıştım. Lucas bir gece bir hayır yemeğinde, sonra da sen hastanedeyken. Her ikisinde de Gideon hakkında bazı kötü şeyler söyledi ve ben sadece onun amacının ne olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Hadi ama Eva. Cross'un karısını becermesinden başka ne olabilir ki?"

Benim olmayan bir geçmişi paylaşmak istemediğim için cevap vermedim. "Yarın öğleden sonra evde ol. Kızlar gecesi için dışarı çıkacağım. Gelmek istemediğine emin misin?"

"Devam et, konuyu değiştir," diye çıktı Cary. "Evet, gelmek istemediğimden eminim. Sahneye çıkmaya hazır değilim. Bunu düşünmek bile kurdeşen dökmeme neden oluyor."

Nathan, Carynin üzerine bir kulübün dışında atlamıştı ve Cary hâlâ fiziksel olarak iyileşmeye çalışıyordu. Her nasılsa, iyileşmesi daha uzun süren şeyin zihin olduğunu unutmuştum. Çok sakın davranıyordu ama bunu bilmem gerekirdi. "Bir sonraki hafta sonu San Diego'ya uçmak ister misin? Babamı görürsün, bizim arkadaşlar ... hatta belki Dr. Travis, eğer ?"

"Kurnazca, Eva," dedi kuru bir sesle. "Ama evet, kulağa hoş geliyor. Şu anda çalışmadığım için bana biraz para vermen gerekebilir."

"Sorun değil. Ayarlamaları yaparım, sonra görüşürüz." "Oh, telefonu kapatmadan önce. Arkadaşlarından biri aradı, Deanna. I daha önce konuştuğumuzda sana söylemeyi unuttum. Bir haberi var ve onu geri aramanı istiyor."

Gideon'a bir bakış attım. Gözlerimi yakaladı ve yüzümdeki bir şey beni ele vermiş olmalıydı, çünkü gözleri o tanıdık sert parıltıyı aldı. O uzun, çevik bana doğru yöneldi, akşam yemeğinin kalıntıları orijinal teslimat çantasında düzgünce taşınyordu.

"Ona bir şey söyledin mi?" Cary'ye alçak sesle sordum. "Ona bir şey söylemek mi? Ne gibi?"

"Bir muhabire söylemek istemeyeceğiniz bir şey gibi, çünkü o öyle biri." Gideon'un yüzü taş . Çöpü sıkıştırıcıya atmak için yanımdan geçti, sonra tekrar yanıma geldi.

"Bir muhabirle arkadaş mısın?" Cary sordu. "Delirdin mi sen?" "Hayır, onunla arkadaş değilim. Evimi nasıl bulduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Tabii aramadıysa." "Ne istiyor bu kadın?"

"Gideon hakkında bir ifşa. kızdırmaya başladı. Her tarafını döküntü gibi sarmış."

"Tekrar ararsa onu ekerim."

"Hayır, yapma." Gideon'un bakışlarını tuttum. "Ona hiçbir şey hakkında bilgi verme. Ona nerede olduğumu söyledin?"

"Dışarı."

"Mükemmel. Teşekkürler, Cary. Bana ihtiyacın olursa ara." "İyi eğlenceler."

"Tanrım, Cary." Başımı sallayarak aramayı sonlandırdım.

"Deanna Johnson seni mi aradı?" Gideon kollarını göğsünde kavuşturarak sordu. "Evet. Ve şimdi onu geri aramak üzereyim."

"Hayır, değilsin."

"Kapa çenenı mağara adamı. 'Ben Cross, sen Cross küçük kadın' saçmalıklarıyla işim olmaz," diye tersledim. "Unuttuysan söyleyeyim, bir takas yaptık.

Sen bana sahiptin, ben de sana. Benim olanı korurum."

"Eva, benim için savaşma. Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Bunu biliyorum. Hayatın boyunca bunu yaptın. Şimdi, beni yakaladın. Bunu ben halledebilirim."

Yüz hatlarında bir şeyler değişti, o kadar hızlıydı ki sinirlenip sinirlenmediğini anlayamadım. "Geçmişimle uğraşmak zorunda kalmanı istemiyorum."

"Sen benimkini hallettin." "O farklıydı."

"Tehdit , as. Bu işte beraberiz. Bana ulaşmaya çalışıyor, bu da beni neyin peşinde olduğunu anlamamız için en iyi şansınız yapıyor."

Hayal kırıklığıyla bir elini havaya kaldırdı, sonra saçlarını karıştırdı. Karın kaslarının sıkılaşması, pazılarının sertleşmesi gibi tüm gövdesinin telaşla esneme biçimine dikkatimi vermemek için kendimi zor tuttum. "Neyin peşinde umurumda bile değil. Gerçeği ve önemli olan tek kişi sensin."

"O seni basında çarmıha gererken öylece oturacağımı sanıyorsan, tekrar gözden geçirmen ve revize etmen gerek!"

"Sana zarar vermeden bana zarar veremez ve asıl peşinde olduğu şey de bu olabilir."

"Onunla konuşmadan bilemeyiz." Çantamdan Deanna'nın kartını çıkardım ve numaramın arayan kimliğinde görünmesini engelleyerek aradım.

"Eva, lanet olsun!"

Telefonun hoparlörünü açtım ve tezgâhın üzerine koydum. "Deanna Johnson," diye hızlıca cevap verdi.

"Deanna, ben Eva Tramell."

"Eva, merhaba." Sesinin tonu değişti, henüz kurmadığımız bir samimiyete büründü. "Nasılsın?"

"Ben iyiyim. Sen?" Gideon'u inceleyerek, onun sesini duymanın herhangi bir etkisi olmadığını anlamaya çalıştım. O da bana ters ters baktı, çok kızgın görünüyordu. Ben de Ruh hali ne olursa olsun, onu her zaman karşı konulmaz bulduğum gerçeğini kabullenmiştim.

"İşler çalkalanıyor. Benim işimde bu her zaman iyidir." "Gerçekleri öğrenmek de öyle."

"Seni arama nedenlerimden biri de bu. Bir kaynağım Gideon'un sen, oda arkadaşın ve başka bir adamdan oluşan bir ménage'a girdiğini ve öfkeden deliye döndüğünü iddia ediyor. Adam hastanelik olmuş ve şimdi saldırı suçlamasında bulunuyor. Bu doğru mu?"

Dondum kaldım, işitme duyum kükreyen kanım tarafından bastırıldı. Corinne'le tanıştığım gece eve geldiğimde Cary'yi Ian adında bir adamın da dahil olduğu dört bedenli bir cinsel karmaşanın içinde bulmuştum. Ian bana müstehcen ve çıplak bir şekilde onlara katılmamı teklif ettiğinde, Gideon bu teklifi yumruğuyla reddetmişti.

Gideon'a baktım ve mideme kramplar girdi. *Doğru söylüyordu.* Ona dava açılmıştı. Bunun kanıtını her türlü duygudan yoksun yüzünde görebiliyordum, düşünceleri kusursuz bir maskenin ardına gizlenmişti. "Hayır, bu doğru değil," diye cevap verdim.

"Hangi kısmı?"

"Size söyleyecek başka bir şeyim yok."

"Ayrıca Gideon ile Brett arasında bir tartışma yaşandığına dair ilk elden bir bilgiye sahibim, iddiaya göre Kline ile sıcak bir yakınlaşma içinde yakalanmışsınız. Bu doğru mu?"

Tezgâhın kenarını kavradığımda parmak eklemlerim beyazlaştı.

"Oda arkadaşın kısa süre önce saldırıya uğradı," diye devam etti. "Gideon'un bununla bir ilgisi var mı?"

Aman Tanrım. "Sen aklını kaçırmışsın," dedim soğuk bir şekilde.

"Gideon ile Bryant Park'ta tartıştığınız görüntüler, onun size karşı çok agresif ve fiziksel olarak sert olduğunu gösteriyor. Gideon Cross ile kötü niyetli bir ilişkiniz mi var? Kontrol edilemeyen bir saldırganlığı mı var? Öfke mi? Ondan korkuyor musun Eva?"

Gideon topuğunun üzerinde dönerek uzaklaştı, koridorda ilerledi ve evindeki ofisine döndü.

"Siktir git, Deanna," diye ısırdım. "Sıradan bir seksle başa çıkamadığın için masum bir adamın itibarını yerle bir mi edeceksin? Sofistike modern kadını temsil etmenin yolu."

"Telefonu açtı," diye tısladı, "iş bitmeden. Lanet telefonu açtı ve mülklerinden birinde yapılacak bir teftiş hakkında konuşmaya başladı. Konuşmanın ortasında, orada uzanmış onu bekleyen bana baktı ve 'Gidebilirsin' dedi. Aynen böyle. Bana bir fahişe gibi davrandı ama para almadım. Bana bir içki bile teklif etmedi."

Gözlerimi kapattım. *Tanrım.* "Özür dilerim, Deanna. Bunu içtenlikle söylüyorum. Ben de kendi payıma düşen pisliklerle tanıştım ve görünüşe göre o da senin için öyleydi. Ama yaptığın şey yanlış."

"Eğer doğruysa yanlış değildir."

"Ama değil."

İç çekti. "Bunun ortasında kaldığın için üzgünüm Eva."
"Hayır, değilsin." Bitirme düğmesine bastım ve oda etrafımda dönerken başım eğik bir şekilde tezgâha tutunarak durdum.

(GIDEON'u masasının arkasında kafese kapatılmış bir panter gibi volta atarken buldum. Elinde bir Kulaklık kulağındaydı ve ya dinliyordu ya da beklemedeydi, çünkü Konuşuyorduk. Gözüme çarptı, yüzü sert ve boyun eğmezdi. Boxer külot giymiş olsa bile, zarar görmez gibi görünüyordu. Kimse onu başka bir şey sanacak kadar aptal olamazdı. Fiziksel olarak gücü her kas parçasında kendini belli ediyordu. Bunun da ötesinde, tüylerimi diken diken eden acımasız bir tehdit yayıyordu.

Akşam yemeğini birlikte yediğim tembel, zevkine düşkün erkek gitmiş, yerine rakiplerine hükmeden şehirli bir yırtıcı gelmişti.

Onu kendi haline bıraktım.

İstediğim şey Gideon'un tabletiydi ve onu çantasında buldum. Şifre korumalıydı ve uzun bir süre ekrana baktım. titrediğimi fark ettim. Korktuğum her şey gerçekleşiyordu. "Angel."

Koridordan çıkarken başımı kaldırıp ona baktım. "Şifre," diye açıkladı. "*Melek*."

Oh. İçimdeki tüm coşkulu enerji yok oldu ve beni bitkin ve yorgun hissettirdi. "Bana davadan bahsetmeliydin, Gideon."

"Şu anda ortada bir dava yok, sadece bir dava tehdidi var," dedi sözünü sakınmadan. "Ian Hager para istiyor, ben de ifşa edilmemesini istiyorum. Biz de özel olarak anlaşın ve bu işi bitirin."

Tableti kalçalarımın üzerine bırakarak koltuğa geri yaslandım. Bana doğru yürümesini izledim, onu içime . Görünüşünden gözlerin kamaşması o kadar kolaydı ki, insan onun ne kadar yalnız olduğunu göremeyebilirdi.

Kalbini. Ancak zorluklarla karşılaştığında beni de dahil etmeyi öğrenmesinin zamanı çoktan gelmişti.

"Başlangıç olmaması umurumda değil," diye karşı çıktım. "Bana söylemeliydin." Kollarını göğsünde kavuşturdu. "Söyleyecektim."

"Öyle mi demek istedin?" Ayağa kalktım. "Annem bana bir şey söylemediği için üzgün olduğumu söylüyorum ve sen kendi sırların hakkında tek kelime etmiyor musun?"

Bir an için sert yüzlü ve hareketsiz kaldı. Sonra nefesinin altından küfretti ve açıldı. "Eve erken geldim, sana söylemeyi planlıyordum, ama sonra bana annenden bahsettin ve bunun bir günde uğraşman için yeterince boktan olduğunu düşündüm."

Sönerek kanepeye geri çöktüm. "Bir ilişki böyle yürümez, as."

"Sadece seni geri kazanmaya çalışıyorum Eva. Birlikte geçirdiğimiz tüm zamanın hayatlarımızdaki yanlış ve berbat şeylerle ilgili olmasını istemiyorum!"

Yanımdaki yastığı okşadım. "Buraya gel."

Onun yerine önümdeki sehpa oturdu, açılmış bacakları benimkileri kavradı. Ellerimi iki arasına aldı ve parmak eklemlerimi öpmek için dudaklarına götürdü. "Özür dilerim."

"Seni suçlamıyorum. Ama bana söylemek istediğin başka bir şey varsa, şimdi tam zamanı."

Öne doğru bastırarak beni kanepeye uzanmaya zorladı. Üzerime gelerek, "Sana aşığım" diye fısıldadı.

Her şey giderken, tamamen doğru olan tek şey buydu.

Bu kadarı yeterliydi.

* * *

Kanepede birbirimize sarılmış bir şekilde uyuyakalmışız. Bilincim gidip geliyordu, endişe içindeydim ve daha önceki uzun uykumuz yüzünden programımı bozmuştum. Gideon'daki değişikliği hissedecek kadar uyanıktım.

Hızlı nefes alışını, beni sıkıca kavrayışı izledi. Vücudu güçlü bir şekilde sarsıldı ve beni sarstı. İniltisi kalbimi delip geçti.

"Gideon." Onunla yüzleşmek için kıpırdandım, tedirgin hareketlerim onu uyandırdı. Işıklar açikken uyuyakalmıştık ve uyandığı için minnettardım. parlaklık.

Kalbi avuçlarımda altında çarpıyor, teninde ince bir ter sisi . "Ne?" diye nefes nefese kaldı. "Neyin var?"

"Sanırım bir kâbusun içine giriyordun." Sıcak yüzüne yumuşak öpücükler kondurdum, sevgimin anıları yok etmeye yetmesini diledim.

Oturmaya çalıştı ve ben de onu tutmak için daha sıkı sarıldım.

"İyi misin?" Elini üzerimde gezdirdi, araştırdı. "Seni incittim mi?" "Ben iyiyim."

"Tanrım." Arkasına yaslandı ve ön koluyla gözlerini kapattı. "Seninle uyuyup duramam. Reçetemi almayı da unuttum. Lanet , bu kadar dikkatsiz olamam."

"Hey." Dirseğimin üzerinde doğruldum ve diğer elimi göğsünde . "Zararı yok."

"Bunu hafife alma, Eva." çevirdi ve bana baktı, bakışları sertti. "Bu olmaz."

"Asla yapmam." Tanrım, gözlerinin altındaki koyu lekeler ve o hınzırca şehvetli ağzını çevreleyen derin oluklarla çok yorgun görünüyordu.

"Bir adam öldürdüm," dedi acımasızca. "Ben uyurken yanımda olman hiçbir zaman güvenli olmadı ve bu şimdi daha da doğru."

"Gideon ..." Birdenbire neden bu kadar üzgün olduğunu anladım. kabusları daha sık görmeye başladı. Yaptıklarını mantığa büründürebiliyordu ama bu, vicdanının üzerindeki ağırlığı hafifletmiyordu.

Alnındaki kalın saç tellerini fırçaladım. "Eğer benimle konuşmalısın."

"Sadece güvende olmanı istiyorum," diye mırıldandı.

"Seninleyken kendimi hiç bu kadar güvende . Her şey için kendini suçlamayı istiyorum."

"Bu benim hatam."

"Ben çıkmadan önce hayatın tamamen karmaşık değil miydi?" Meydan okudum.

Bana alaycı bir bakış fırlattı. "Karmaşık şeylerden hoşlanıyor gibiyim." "O zaman sızlanmayı bırak. Ve , hemen döneceğim."

Ana yatak odasına gittim ve jartiyerimi, çoraplarımı ve sütyenimi büyük boy Cross Industries tişörtüyle değiştirdim. Yatağın ayak ucundaki kadife örtüyü çekerek Gideon'un odasına gittim ve ilacını aldım.

Bir şişe su almak için mutfığa gitmeden önce örtüyü ve reçeteyi bırakırken bakışları beni takip etti. Kısa süre içinde onu yerleştirdim, ikimiz de battaniyenin altında birbirimize sokulmuştuk ve ışıkların çoğu kapalıydı.

Bacağımı onunkinin üzerine atarak daha da sokuldum. Gideon'un parasomnisi için reçete edilen ilaç bir çare değildi ama o kullanma konusunda çok kararlıydı. Onu bu adanmışlığı için daha çok seviyordum, çünkü bunu benim için yapıyordu. "Rüyada ne gördüğünü biliyor musun?" diye sordum.

"Hayır. Her neyse, keşke onun yerine sen olsaydın."

"Ben de." Başımı göğsüne yasladım ve kalp atışlarının yavaşlamasını dinledim. "Eğer bu benimle ilgili bir rüya olsaydı, nasıl olurdu?"

Onun rahatladığını, kanepeye ve bana gömüldüğünü hissettim.

"Karayip sahilinde bulutsuz bir gün olurdu," diye mırıldandı. "A özel plaj, beyaz kumların üzerinde bir kabana, üç tarafı kapalı, önümüzde manzara. Seni bir şezlonga yatırırdım. Çırlıçıplak."

"Tabii ki."

"Güneşle ısınmış ve tembel olurdun, saçların esintiyle dalgalanırdı. Seni boşalttıktan sonra bana verdiğin o gülümsemeyi takıyor olurdun. Birlikte olurduk.

Gidecek hiçbir yerimiz yok, bekleyen kimse yok. Sadece ikimiz, dünya kadar vaktimiz var."

"Kulağa cennet gibi geliyor," diye mırıldandım, vücudunun her an daha da ağırlaştığını hissediyordum. "Umarım çıplak yüzeriz."

"Umm . . ." Esnedi. "Yatağa gitmem gerek."

"Ben de bir kova buzlu bira istiyorum," dedim, onu kollarımda uyuyacağı kadar umarak. "Limonlu olsun. Suyunu sekiz paketinin üzerine sıkarak ve yalayarak çıkarırım."

"Tanrım, ağzını seviyorum."

"O zaman bunun hayalini kurmalısın. Ve sana yapabileceği tüm yaramaz şeyleri."

"Bana birkaç örnek verin."

Ona bol bol verdim, alçak ve yatıştırıcı bir sesle konuştum, ellerim tenini okşadı. Derin bir nefes vererek benden uzaklaştı.

Güneş doğduktan çok sonrasına kadar onu yanımda tuttum.

* * *

GIDEON on bire kadar uyudu. zamana kadar saatlerce strateji geliştirmiştim ve beni ofisinde buldu, masası notlarım ve çizimlerimle doluydu.

"Selam," diye selamladım onu, masanın etrafından dolanırken dudaklarımı öpücüğü için kaldırdım.

Boxer külotunun içinde uykulu ve seksi görünüyordu. "Günaydın."

Çalışmalarına baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Açıklamadan önce kafein almanı istiyorum." Heyecanla ellerimi birbirine sürttüm. "Ben sana bir fincan kahve hazırlarken hızlıca bir duş almak ister misin? Sonra da konuya gireriz."

Bakışları yüzümde gezindi ve bana şaşkın bir gülümseme verdi. ". Yine de seni duşta yakalamamı öneririm. Sonra kahve içeriz ve işe koyuluruz."

"Bu düşünceyi ve libidonu bu geceye sakla." "Oh?"

"Dışarı çıkıyorum, unuttun mu?" Dürtmüştüm. "Ve çok fazla içeceğim, bu da beni azdırıyor. Vitaminlerini almayı unutma, as."

Dudakları seğirdi. "Peki o zaman."

"Oh, evet. Yarın yataktan sürünerek çıkabilirsen şanslısın," diye uyardım.

"O zaman susuz kalmamaya dikkat edeceğim."

"İyi fikir." Dikkatimi tekrar tabletine verdim ama o güzel kıcını kaldırıp odadan çıkarken bakmak zorunda kaldım.

Onu tekrar gördüğümde saçları nemliydi ve altında komando olduğunu anlayabileceğim kadar kalçalarından aşağı sarkan siyah bir eşofman vardı. Kendimi planlarıma odaklanmaya zorlayarak ona masa sandalyesini verdim ve yanında durdum.

"Pekâlâ," diye başladım, "en iyi savunma iyi bir hücumdur atasözünü takip ederek, kamuoyundaki imajınıza bir göz attım."

Kahvesinden bir yudum aldı.

"Bana öyle bakma," diye uyardım. "*Ben* senin özel hayatın *olduğum için* özel hayatına hiç dikkat etmedim."

"Aferin kızıma." Arkama onaylayan bir şaplak attı.

Dilimi ona doğru uzattım. "Ben daha çok öfkenize odaklanan bir karalama kampanyasıyla nasıl mücadele edeceğinizi düşünüyorum."

"Daha önce böyle bir özelliğim olduğu bilinmediği için yardımcı ," dedi kuru bir sesle.

Benimle tanışana kadar. "Senin üzerinde korkunç bir etkim var."

"Sen başıma gelen en iyi şeysin."

Bu ona şakağına hızlı ve şapırtılı bir öpücük kazandırdı. "Biraz zamanımı aldı Crossroads Vakfı hakkında bilgi edinmek için çok zaman harcadım." "Nereye bakacağınızı bilmiyordunuz."

"Arama optimizasyonunuz gerçekten berbat," diye karşı çıkarak web sitesini açtım. "Ve sadece güzel ama gülünç derecede çıplak olan bu açılış sayfası var. Yararlanan hayır kurumlarıyla ilgili bağlantılar ve bilgiler nerede? Vakıf ve başarmayı umduğunuz şey hakkında bilgi sayfası nerede?"

"Tüm bu bilgileri içeren bir paket yılda iki kez hayır kurumlarına, hastanelere ve üniversitelere gönderilir."

"Harika. Şimdi sizi internetle tanıştırayım. Vakıf neden size bağlı değil?"

"Crossroads benimle ilgili değil, Eva."

"Hiç de değil." Kalkık kaşlarına kendi kaşlarımla karşılık verdim ve önüne bir yapılabacaklar listesi ittim. "Deanna bombasını patlamadan önce etkisiz hale getiriyoruz. Bu web sitesinin Pazartesi sabahına kadar elden geçirilmesi, bu sayfaların ve özetlediğim bilgilerin eklenmesi gerekiyor."

Gideon gazeteye üstünkörü bir göz attıktan sonra kupasını aldı ve sandalyesinde arkasına yaslandı. Titizlikle onun muhteşem gövdesine değil kupaya odaklandım.

"Cross Industries sitesi, Bio sayfanızdaki vakıfla çapraz bağlantı kurmalı," diye devam ettim. "Onun da elden geçirilmesi ve güncellenmesi gerekiyor."

Önüne başka bir kâğıt koydum.

Kitabı eline aldı ve biyografiyi okumaya başladı. "Bu belli ki bana aşık biri tarafından yazılmış."

"Utangaç olamazsın, Gideon. Bazen açık sözlü olman ve 'Ben harikayım' demen gerekir. Sende muhteşem bir yüz, ateşli bir vücut ve çılgın bir cinsel dürtüden çok daha fazlası var. Ama dünyayla paylaşmaktan çekinmediğim şeylere odaklanalım."

Gideon sırtarak, "Bu sabah ne kadar kahve içtin?" diye sordu.

"Seni mindere götürecektik kadar, o yüzden dikkat et." koluna çarptım. "Bence La Rose Noir'ın satın alındığını duyuran bir basın bülteni hazırlamayı da düşünmelisin, böylece senin ve Giroux'nun adı birbirine bağlanmış olur. İnsanlara Corinne'in -son zamanlarda sıkça birlikte görüldüğün- bir kocası olduğunu hatırlat, böylece Deanna seni Corinne'i terk ettiğin için tamamen kötü bir adam olarak gösteremez. *Eğer* bu yola gitmeye karar *verirse*."

Beni gafil avladı ve kucağına çekti. "Angel, beni öldürüyorsun. Ne istersen yaparım ama Deanna'nın hiçbir şeyi olmadığını anlamalısın. Ian Hager güzel bir anlaşmayı hikayesini duyuracak. Gerekli ibranameleri imzalayacak, parayı alacak ve çekip gidecek."

"Ama ne hakkında?"

"Six-Ninths 'Altın' kızlarının başka bir erkekle birlikte olmasını istemeyecektir. Şarkının aşk hikayesini mahvediyor. Kline ile konuşacağım ve aynı fikirde olacağız."

"Brett'le mi konuşuyorsun?"

"Birlikte iş yapıyoruz," dedi dudaklarını bükerek, "yani evet. Deanna da Cary'nin saldırısını blöf olarak kullanıyor. İkimiz de orada bir şey olmadığını biliyoruz."

Tüm bunları düşündüm. "Sence benimle dalga mı geçiyor? Neden?"

"Çünkü ben seninim ve eğer birlikte katıldığımız herhangi bir etkinlik için basın kartı varsa, bunu biliyor." Alnını benimkine yasladı. "Senin yanında nasıl hissettiğimi saklayamıyorum, seni hedef haline getiren de bu."

"Benden yeterince iyi sakladın."

"Güvensizliğin seni kör etti."

Buna itiraz edemezdim. "Yani hikayenin tehdidiyle beni korkutuyor. Ne elde etti?"

Arkasına yaslandı. "Bunu bir düşün. Senin ve benim de dahil olduğumuz bir skandal patlamak üzere. Bunu etkisiz hale getirmenin en hızlı yolu nedir?"

"Benden uzak durun. Size de bu tavsiye edilirdi. Kendinizi bir skandalın kaynağından uzaklaştırmak Kriz Yönetimi 101'dir."

"Ya da tam tersini yap ve seninle evlen," dedi yumuşak bir sesle.

Dondum kaldım. "Bu-? Sen-?" Sertçe yutkunarak fısıldadım, "Şimdi olmaz. Bu şekilde olmaz."

"Hayır, bu şekilde değil," diye onayladı Gideon, dudaklarını benimkilerin üzerinde ileri geri sürterek. "Evlenme teklif ettiğimde, meleğim, güven bana, bunu bileceksin."

Boğazım düğümlendi. Sadece başımı sallayabildim.

"Nefes al," diye nazıkçe emretti. "Bir kez daha. Şimdi bana bunun panik olmadığına dair güvence ver."

"Pek sayılmaz."

Hayır." "Konuş benimle, Eva."

"Ben sadece ..." Aceleyle ağzımdan kaçırdım. "Evet diyebileceğim zaman bana sormanı istiyorum."

Gerginlik vücudunu kavradı. Arkasına, kaşlarının altındaki gözleri yaralıydı. "Şimdi evet diyemez misin?"

Başımı salladım.

Ağzı kararlı bir çizgi halinde inceldi. "Bunun gerçekleşmesi için benden ne istediğinizi söyleyin."

Kollarımı omuzlarına doladım, böylece aramızdaki bağı hissedecekti.

"Bilmediğim çok şey var. Ve bu bilmem gereken bir şey değil.

Çünkü hiçbir şey seni sevmekten vazgeçmeme neden olamazdı. Hiçbir şey. Sadece benimle şeyler paylaşma konusundaki tereddütünün hazır olmadığın anlamına geldiğini hissediyorum."

"Sanırım bunu takip ettim," diye mırıldandı.

"Benimle sonsuza dek birlikte olmak istemeyeceğin riskini alamam. Ben de senden sağ çıkamam, Gideon."

"Ne bilmek istiyorsun?" "Her şeyi."

Sinirli bir ses çıkardı. "Spesifik ol. Bir şeyle başla."

Aklıma gelen ilk şey ağzımdan çıkanlar oldu,

Çünkü bütün sabah onun işine gömülmüştüm. "Vidal Records. Neden üvey babanın şirketini kontrol ediyorsun?"

"Çünkü batıyordu." Çenesi sertleşti. "Annem zaten bir mali çöküş yaşamıştı; bir kez daha başına gelmesine izin veremezdim."

"Ne yaptın sen?"

"Onları -Chris ve Christopher'ı- şirketi halka açmaya ikna edebildim, sonra Ireland'ın hisselerini bana sattı. Satın aldıklarımın yanı sıra çoğunluk da bendeydi."

"Vay canına." Elini sıktım. Hem Christopher Vidal Sr. ile tanışmıştım -Chris -Ve Christopher Vidal Jr. Koyu bakır dalgaları ve grimsi yeşil gözleriyle baba ve oğul görünüş olarak birbirlerine ne kadar benzeseler de, çok farklı adamlar olduklarından şüpheleniyordum. Christopher'ın bir pislik olduğunu kesinlikle biliyordum. Babasının öyle olduğunu düşünmüyordum. En azından öyle olmadığını umuyordum. "Nasıl geçti?"

Gideon'un kemerli bakışı ihtiyacım olan tek cevaptı. "Chris benden tavsiye isterdi ama Christopher her zaman tavsiyemi dinlemeyi reddederdi ve üvey babam da taraf seçmezdi."

"Yani yapılması gerekeni yaptın." Çenesinden öptüm. "Bana söylediğin için teşekkür ederim."

"Bu mı?"

Gülümsedim. "Hayır."

Tam ona daha fazlasını soracaktım ki telefonumun annemin zil sesiyle çaldığını duydum. Aramasının bu kadar uzun sürmesine şaşırmıştım; akıllı telefonumu saat on civarında sessize . İnleyerek, "Buna bakmalıyım," dedim.

Kalkmama izin verdi, ben uzaklaşırken eliyle popomu okşadı. Kapı aralığından dönüp arkama baktığımda notlarımı ve önerilerimi inceliyordu. Gülümsedim.

Kahvaltı barının üzerindeki telefonuma ulaştığımda çalmayı kesmişti ama hemen yeniden çalmaya başladı. "Anne," diye cevap verdim, o çıldırmaya başlamadan önce araya girdim. "Bugün geleceğim, tamam mı? Ve konuşacağız."

"Eva. Ne kadar tahmin bile edemezsin! Bunu bana yapamazsın!" "Bir saat içinde orada olacağım," diye araya girdim. "Sadece giyinmem gerekiyor."

"Dün gece uyuyamadım, çok üzgündüm."

"Evet, ben pek uyuyamadım," diye karşılık verdim. "Her zaman sadece seninle ilgili değil anne. Mahremiyeti ihlal edilen benim. Sen sadece bunu yaparken yakalanan kişisin."

Sessizlik.

Her zaman çok kırılgan görüldüğü için anneme karşı iddialı olmam nadirdi ama ilişkimizi yeniden tanımlamanın zamanı gelmişti yoksa ilişkimiz olmayacaktı. Saati öğrenmek için bileğime baktım, artık saatim olmadığını hatırladım ve onun yerine televizyonun yanındaki kablolu yayın kutusuna göz attım. "Bir gibi orada olurum."

"Sizin için bir araba göndereceğim," dedi sessizce.

"Teşekkür ederim. Yakında görüşürüz." Telefonu kapattım.

Telefonumu çantama geri koymak üzereydim ki Shawna'dan gelen bir mesajla bip sesi duydum: 2nite ne giyiyorsun?

Aklımdan sıradan olandan çirkin olana kadar bir dizi fikir geçti. Her ne kadar çirkinliğe meyilli olsam da Deanna'nın düşünceleri beni kontrol ediyordu. Magazin dergilerinde nasıl görüneceğimi düşünmek zorundaydım. LBD, diye cevap verdim, küçük siyah elbisenin bir nedenden dolayı klasik olduğunu düşünerek. Çılgın topuklar. Çok fazla mücevher.

☺! 7'de görüşürüz, mesaj attı.

Yatak odasına giderken Gideon'un ofisinin yanında durdum ve onu izlemek için kapı pervazına yaslandım. Onu saatlerce izleyebilirdim; ona bakmak çok keyifliydi. Odaklandığı zaman onu çok seksi buluyordum.

Dudaklarında yumuşak bir kıvrımla bana baktı ve bakışlarımın farkında olduğunu anladım. "Bunların hepsi çok iyi," diye övdü masaüstünü işaret ederek. "Özellikle de bunu birkaç dakika içinde bir araya getirdiğini düşünürsek. saat."

Zekâsıyla dünyanın en başarılı insanlarından biri haline gelmiş bir işadamını etkilemiş olmanın heyecanıyla kendimi biraz beğenmiştim.

"Seni Cross Industries'de istiyorum Eva."

Vücudum sesindeki sarsılmaz tepki verdi, bu da bana ilk kez bana yaklaştığında "*Seni becermek istiyorum Eva*" dediği zamanı hatırlattı.

"Ben de seni orada istiyorum," dedim. "Masanın üzerinde." Gözleri parladı. "Bu şekilde kutlayabiliriz."

"İşimi seviyorum. İş arkadaşlarımı seviyorum. Ulaştığım her kilometre taşı hak ettiğimi bilmek hoşuma gidiyor."

"Size bunu ve daha fazlasını verebilirim." Parmakları kahve fincanının kenarına vurdu. "Sanırım reklamcılığı seçtiniz çünkü bu işten hoşlanıyorsunuz. Neden halkla ilişkiler değil?"

"Propagandaya çok fazla benziyor. En azından reklamcılıkta önyargıyı hemen anlıyorsunuz."

"Bu sabah kriz yönetiminden bahsettiniz. Ve belli ki"-masasını işaret etti-"bu konuda bir yeteneğiniz var. İzin verin bunu kullanayım."

Kollarımı kavuşturdum. "Kriz yönetimi halkla ilişkilerdir ve bunu sen de biliyorsun."

"Sen bir sorun çözücüsün. Seni tamirci yapabilirim. Sana çözen için gerçek, zamana duyarlı sorunlar verebilirim. Seni mücadeleci ve aktif tutabilirim."

"Ciddiyim." Ayağımı yere vurdum. "Bir hafta içinde kaç kriz yaşıyorsun?"

"Birkaç tane," dedi neşeyle. ", ilğini çekti. Bunu yüzünde görebiliyorum."

Doğrulurken, "Bu tür işleri halledecek adamlarınız zaten var" dedim.

Gideon sandalyesinde arkasına yaslandı ve gülümsedi. "Ben daha fazlasını istiyorum. Sen de öyle.

Birlikte yiyelim."

"Şeytanın ta kendisi gibisin, biliyor musun? Ve inatçısın. Sana söylüyorum, birlikte çalışmak kötü bir fikir olur."

"Şu anda birlikte gayet iyi çalışıyoruz."

Başımı salladım. "Çünkü değerlendirmelerime ve önerilerime katıldın, ayrıca beni kucağına oturtun ve kıcımı avuçladın. Aynı fikirde olmadığımızda ve bunu senin ofisinde başkalarının önünde tartıştığımızda aynı şey olmayacak. O zaman bu rahatsızlığı eve getirip burada da halletmemiz gerekecek."

"İşi kapıda bırakma konusunda anlaşabiliriz." Gözleri üzerimde gezindi, ipek bornozumun çoğunlukla açıkta bıraktığı bacaklarıma takıldı. "Daha keyifli şeyler düşünmekte zorlanmayacağım."

Gözlerimi devirerek odadan geri çıktım. "Seks manyağı."

"Seninle sevişmeyi seviyorum."

"Bu adil değil," diye yakındım, buna karşı hiçbir savunmam yoktu. *Ona* karşı savunmam yok.

Gideon sırtıttı. "Hiçbir zaman adil oynadığımı söylemedim."

* * *

On beş dakika sonra daireme girdiğimde kendimi tuhaf hissettim. Kat planı yandaki Gideon'un kiyle ama tersine çevrilmişti. Onun mobilyalarıyla benimkilerin karışımı, onun mekânını *bizimki* gibi hissettirmeye yardımcı olmuştu ama yan etkisi de evimin yabancı olduğunu hissettirmesiydi.

"Hey, Eva."

Etrafıma bakındım ve Trey'in mutfakta iki bardağa süt doldurduğunu gördüm. "Selam," diyerek onu selamladım. "Nasılsın?"

"Daha iyi."

Öyle görünüyordu. Genelde dağınık olan sarı saçları, Cary'nin yeteneklerinden biri olan güzelce şekillendirilmişti. Trey'in ela gözleri parlaktı, bir zamanlar kırık olan burnunun altındaki gülümsemesi büyüleyiciydi.

"Seni daha sık görmek güzel," dedim ona.

"Programımı biraz yeniden düzenledim." Sütü uzattı, başımı salladım, o da yerine koydu. "Nasılsın?"

"Gazetecilerden kaçıyorum, patronumun nişanlanmasını umuyorum, bir ebeveyni yola getirmeyi planlıyorum, diğer ebeveyne bir telefon görüşmesi sığıdırıyorum ve bu gece kızlarla şehre inmeyi dört gözle bekliyorum."

"Sen ."

"Ne diyebilirim ki?" Gülümsedim. "Okul nasıl? Ve iş?"

Trey'in veteriner olmak için çalıştığını ve bunun için hokkabazlık yaptığını biliyordum. Bu işlerden biri de fotoğrafçı asistanlığıydı, Cary ile de bu şekilde tanışmıştı.

Yüzünü buruşturdu. "İkisi de acımasız ama bir gün karşılığını alacaksınız."

"Fırsatın olduğunda bir film ve pizza gecesi daha yapmalıyız." Tatiana ile aralarındaki çekişmede Trey'i desteklemekten kendimi alamıyordum. Bana öyle geliyor olabilirdi ama bana karşı her zaman çok düşmanca davranmıştı. Gideon'la tanıştığında kendini öne çıkarma şeklinden de hoşlanmamıştım.

"Elbette. Cary'nin programının nasıl olduğuna bakacağım."

Konuyu Cary yerine önce Trey'e açtığım için pişman oldum, çünkü bazı ılık gözlerini terk etti. Cary'nin Tatiana'yla geçirdiği zamanın arasına onu da sıkıştırmak zorunda olduğunu düşündüğünü biliyordum. "Eğer buna hazır değilse, her zaman onsuz dışarı çıkabiliriz."

Ağzı bir tarafa doğru eğildi. "Kulağa bir plan gibi geliyor."

* * *

Bire on kala lobiden çıktığımda Clancy'nin çoktan beni gördüm. Kapıcıya el salladı ve benim için arabanın kapısını açtı.

Ona bakan hiç kimse sadece bir şoför olduğuna inanmazdı. Kendini silah gibi taşırdı ve onu tanıdığım onca yıl boyunca hiç gülümsediğini gördüğümü hatırlamıyorum.

Direksiyondaki yerine oturduktan sonra her zaman dinlediği polis telsizini kapattı ve güneş gözlüklerini dikiz aynasında gözüne çarpacak kadar indirdi. "Nasılsınız?"

"Sanırım annemden daha iyi."

Yüz ifadesinden bir şey belli etmeyecek kadar profesyoneldi. Bunun yerine gözlüklerini tekrar yerine taktı ve telefonumu arabanın Bluetooth'uyla senkronize ederek çalma listemi başlattı. Sonra kaldırımından uzaklaştı.

Düşünceli hatırlayınca, "Hey, sinirimi senden çıkardığım için özür dilerim. Sen bir iş yapıyordun ve bunun için azarlanmayı hak etmiyordun."

"Siz sadece bir iş değilsiniz, Bayan Tramell."

Bir süre sessiz kaldım, bunu özümsemem. Clancy ve benim mesafeli, kibar bir birlikteliğimiz vardı. Beni Brooklyn'deki Krav Maga derslerime götürüp getirmekten sorumlu olduğu için birbirimizi sık sık görüyorduk. Ama her ne kadar mantıklı gelse de, güvenliğimle ilgili kişisel bir çıkarı olduğunu hiç düşünmemiştim. Clancy işiyle gurur duyan bir adamdı.

"Ama sadece o tek şey değildi," diye açıkladım. "Sen ve Stanton ortaya çıkmadan önce pek çok şey oldu."

"Özrün kabul edildi."

Kaba cevabı o kadar onun gibiydi ki beni gülümsetti.

Koltuğa daha rahat yerleşerek pencereden dışarı, benimsediğim ve tutkuyla sevdiğim şehre baktım. Yanımdaki kaldırımda, Yabancılar küçük bir tezgahın üzerinde omuz omuza durmuş, tek tek pizza dilimleri yiyorlardı. Birbirlerine ne kadar yakın olsalar da mesafeliydiler; her biri bir New Yorklunun insan seli içinde bir ada olma yeteneğini sergiliyordu. Yayalar, dini broşürler dağıtan bir adamdan ve ayaklarının dibindeki minik köpekten kaçınarak her iki yönde de yanlarından geçip gittiler.

Şehrin canlılığı, zamanın burada her yerden daha hızlı neden olan çılgın bir nabza sahipti. Babamın yaşadığı ve benim okula gittiğim Güney Kaliforniya'nın tembel duygusallığıyla tam bir tezat oluşturunuyordu. New York, sinsî sinsî dolaşan, kırbacını şaklatan ve her mengesiyle baştan çıkaran bir dominatriks gibiydi.

Çantam kalçamda titredi ve telefonumu almak için içine uzandım. Ekranı hızlıca bakınca babam olduğunu anladım. Cumartesileri bizim

Haftalık görüşme günleri ve sohbetlerimizi her zaman dört gözle beklerdim, ama neredeyse daha iyi bir haline gelene kadar aramayı telesekretere bırakma eğilimindeydim. Anneme çok kızgındım ve babam son ziyaretinden sonra New York'tan ayrıldığından beri zaten benim için aşırı endişeleniyordu.

Dedektifler Nathan'ın New York'ta olduğunu söylemek için daireme geldiklerinde o da yanımdaydı. Nathan'ın öldürüldüğünü açıklamadan önce o bombayı patlatmışlardı ve onun bu kadar yakınımda olduğu düşüncesi karşısında korkumu gizleyememiştim. Babam o zamandan beri verdiğim şiddetli tepki yüzünden peşimdeydi.

"Selam," diye cevap verdim, çünkü aynı anda hem annemle hem de babamla ters düşmek istemiyordum. "Nasılsın?"

"Seni özlüyorum," diye cevap verdi sevdiğim o derin ve kendinden emin sesiyle. Babam tanıdığım en mükemmel adamdı; esmer, yakışıklı, kendinden emin, zeki ve kaya gibi sağlamdı. "Peki ya sen?"

"Çok fazla şikayet edemem."

"Tamam, biraz şikayet et. Seni dinliyorum."

Hafifçe güldüm. "Annem beni biraz delirtiyor."

"Şimdi ne yaptı?" diye sordu, sesinde sıcak bir hoşgörü notasıyla.

"Burnunu benim işime sokuyor."

"Ah. Bazen biz ebeveynler bebeklerimiz için endişelendiğimizde bunu yaparız."

"Bunu hiç yapmadın," diye belirttim.

"Henüz yapmadım," diye niteledi. "Bu yapmayacağım anlamına gelmiyor, eğer yeterince endişelenirsem. Umarım beni affetmen için seni ikna edebilirim."

"Şimdi anneme gidiyorum. Bakalım ne kadar ikna edici olabilecek. Hatalı olduğunu kabul ederse yardımı olur."

"Sana iyi şanslar."

"Ha! Değil mi?" İçimi çektim. "Seni yarın arayabilir miyim?" "Elbette. Her şey yolunda mı tatlım?"

Gözlerimi kapattım. Polis içgüdülerini artık baba içgüdülerine, Victor Reyes'ten nadiren bir şey aldığım anlamına geliyordu. "Evet. Şu anda neredeyse anneme varmak üzereyim. Nasıl gittiğini sana haber veririm. Bu arada patronum nişanlanıyor olabilir."

Neyse, sana söylemem gereken şeyler var."

"Sabah karakola uğramam gerekebilir ama ne olursa olsun bana cep telefonumdan ulaşabilirsin. Seni seviyorum."

Ani bir ev özlemi dalgası hissettim. New York'u ve yeni hayatımı ne kadar sevsem de babamı çok özliyordum. "Ben de seni seviyorum baba. Seninle konuşmak yarın."

Telefonu kapattıktan sonra kol saatimi aradım ve saatin yokluğu bana önümüzdeki yüzleşmeyi hatırlattı. Anneme geçmişle ilgili kızgındım ama en çok gelecekle ilgiliydim. O kadar uzun süre üzerimde durmuştu ki Nathan yüzünden başka türlü davranmayı bildiğinden emin değildim.

"Hey." Beni rahatsız eden bir şeyi açıklığa kavuşturmak için öne doğru eğildim. "O gün ben, annem ve Megumi eve doğru yürürken Crossfire ve annem çıldırdı. Nathan'ı gördünüz mü?" "Evet."

"Daha önce oraya gitmiş ve Gideon Cross'tan dayak yemişti. Neden geri dönsün ki?"

Aynadan bana baktı. "Benim tahminim? Görülmek için. Kendini belli ettikten sonra baskıyı sürdürdü. Muhtemelen sizi korkutmayı umdu ve onun yerine Bayan Stanton'ı korkutmayı başardı. Her iki durumda da etkili oldu."

"Ve kimse bana söylemedi," dedim sessizce. "Bunun üstesinden gelemiyorum."

"Seni korkutmak istedi. Kimse ona bu zevki tattırmak istemedi." Oh. Bu şekilde düşünmemiştim.

"En büyük pişmanlığım," diye devam etti, "Cary'ye göz kulak olmamak. Yanlış hesap yaptım ve bedelini o ödedi."

Gideon da Nathan'ın Cary'ye saldıracağını tahmin edememişti. Ve Tanrı biliyordu ki ben de bu konuda kendimi suçlu hissediyordum - Cary'yi en başta tehlikeye atan şey arkadaşılığımı.

Ama Clancy'nin umursaması beni gerçekten etkiledi. Sert sesinden bunu anlayabiliyordum. Haklıydı; onun için sadece bir iş değildim. O iyi bir adamdı.

Yaptığı her şeye kendini verirdi. Bu da beni meraklandırıdı: Hayatındaki diğer şeyler için ne kadar kalmıştı?

"Kız arkadaşın var mı, Clancy?" "Ben evliyim."

Bunu bilmediğim için kendimi aptal gibi hissettim. Bu kadar sert ve kasvetli bir adamla evli olan kadın nasıl biriydi? Yanından hiç ayırmadığı tabancasını saklamak için yıl boyunca ceket giyen bir adam. Onun için yumuşar ve ona şefkat gösterir miydi? Onu korumak konusunda sert miydi? Onun için adam öldürür müydü?

"Onu güvende tutmak için ne kadar ileri gidersin?" Ona sordum.

Bir ışıhta yavaşladık ve başını çevirip bana baktı. "Ne kadar uzağa gitmem?"

"**W** BUNUN HATASI " Megumi söz konusu adamın uzaklaşmasını izleyerek sordu. "Gamzeleri vardı."

Gözlerimi devirip votka ve mersinimi bitirdim. Kulüp gezme listemizdeki dördüncü durak Primal'da müzik çok iyiydi. İçeri girmek için kuyruk tüm bloğu sarmıştı ve gitar ağırlıklı parçalar kulübün adına yakışıyordu, müzik karanlık mekânda ilkel bir şekilde çarpıyordu, baştan çıkarıcı bir ritim. Dekor, fırçalanmış metaller ve koyu renkli ahşapların eklektik bir karışımıydı ve çok renkli aydınlatma hayvan desenli silüetler yaratıyordu.

Bu çok fazla olmalıydı, ama Gideon'un her şeyi gibi, bu da çökmekte olan aşırılığın düşmeden. Atmosfer hedonistik bir terk edilmişlikti ve alkolle beslenen libidoma çılgınca şeyler yapıyordu. Yerimde duramıyordum, ayaklarım sandalyemin basamaklarına huzursuzca vuruyordu.

Megumi'nin oda arkadaşı Lacey tavana doğru inliyordu, koyu sarı saçları hayran olduğum bir dağınıklıkla toplanmıştı. "Neden onunla flört *etmiyorsun*?"

"Edebilirim," dedi Megumi, kızarmış, parlak gözlü ve çok ateşli görünüyordu. altın rengi askılı elbise. "Belki söz verir."

"Bağlılıktan ne istiyorsun?" Shawna saçları kadar kızıl bir içkiyi yudumlarken sordu. "Tek eşlilik mi?"

"Tek eşlilik abartılıyor." Lacey uzun boylu masamızdaki bar taburesinden kaydı ve poposunu kıvırdı, kot pantolonundaki yapay elmaslar ıslık ıslık parlıyordu. kulübün yarı karanlığında.

"Hayır, değil." Megumi suratını astı. "Ben tek eşliliği seviyorum."

"Michael başka kadınlarla mı yatıyor?" Bağırarak zorunda kalmamak için öne doğru eğilerek .

Bir tur daha getirip bir öncekini kaldıran garsona yer açmak için hemen arkama yaslanmak zorunda kaldım. Kulübün siyah ince topuklu botlar ve sıcak pembe askısız mini elbiselerden oluşan üniforması kalabalığın içinde göze çarpıyor ve kimi işaret edeceğinizi bilmenizi kolaylaştırıyordu. Ayrıca gerçekten seksiydi - tıpkı onları giyen personel gibi. Kıyafet seçiminde Gideon'un parmağı var mıydı? Eğer öyleyse, ona modellik yapan biri var mıydı?

"Bilmiyorum." Megumi yeni içkisini eline aldı ve üzgün bir yüz ifadesiyle pipetini emdi. "Sormaya korkuyorum."

Masanın ortasındaki dört shot bardağından birini ve bir limon dilimini kaparak, "Hadi shot atıp dans edelim!" diye bağırdım.

"bu!" Shawna geri kalanımızı beklemeden Patrón'fondip yaptı, sonra da ağzına bir limon attı. Suyu sıkılmamış hepimize bir bakış fırlattı. "Acele edin, gecikenler."

Sırada ben vardım, tekila kızılıklık tadını yok ederken titriyordum. Lacey ve Megumi birlikte gittiler ve yüksek sesle birbirlerine kadeh kaldırdılar. "*Kanpai!*" onlarınkini yutmadan önce.

Toplu halde dans pistine çıktık, Shawna siyah ışıklar altında neredeyse kulüp üniforması kadar parlak olan elektrik mavisi elbisesiyle önden gidiyordu. Kıvranan dansçı kitlesinin içinde yutulduk ve kendimizi hızla buharlı erkek bedenleri arasında sıkışmış bulduk.

Kendimi müziğin gıcırtılı ritmine ve sallanan kulübün boğucu atmosferine bıraktım. Ellerimi havaya kaldırarak sallandım ve annemle geçirdiğim uzun, anlamsız öğleden sonranın gerginliğini üzerimden attım. Bir noktada ona olan güvenimi kaybetmiştim. Her ne kadar Nathan olmadan her şeyin farklı olacağına dair söz verse de, ona inanamadığımı fark ettim. Çizgiyi birçok kez aşmıştı.

"Çok güzelsin," diye bağırdı biri kulağımın dibinde.

Omzumun üzerinden sırtıma yaslanmış siyah saçlı adama baktım.

"Teşekkürler!"

Bu bir yalandı elbette. Saçlarım terden ıslanmış şakaklarıma ve boynuma yapışkan bir halinde yapışmıştı. Ama umurumda değildi. Müzik devam ediyor, şarkılar birbirinin içine giriyordu.

Mekânın mutlak duygusallığından ve herkesin yayıyor gibi görüldüğü gündelik seks için utanmaz dürtüden zevk aldım. Bir çiftin arasına sıkışmışım. -Kız arkadaşı arkamda, erkek arkadaşı önümdeydi.

Tanıdığım biri. Önce beni görmüş olmalıydı, çünkü çoktan bana doğru ilerlemeye başlamıştı.

"Martin!" Bağırđım ve sandviçimden fırladım. Geçmişte Stanton'ın yeğeniyle sadece tatillerde karşılaşmıştım.

New York'a taşındığımdan beri bir kez buluşmuştuk ama sonunda daha sık görüşeceğimizi umuyordum.

"Eva, merhaba!" Beni kucakladı, sonra beni etmek için geri çekildi. "Harika görünüyorsun. Sen nasılsın?"

"Hadi bir şeyler içelim!" Kalabalıkta gerekli olan desibel seviyesinde bir konuşma yapamayacak kadar kavrulmuş hissederek bağırđım.

Elimi tutarak beni o kalabalıktan çıkardı ve ben de masamı işaret ettim. Oturur oturmaz garson kız elinde bir votka ve kızılııkla geldi.

Bütün gece böyle olmuştu, ancak saatler ilerledikçe içkilerimin koyulaştığını fark ettim, bu da votka-kızılıık oranının yavaş yavaş kızılııktan daha fazla kızılıık olmaya başladığının kesin bir işaretiydi. Bunun kasıtlı olduğunu biliyordum ve Gideon'un talimatlarını kulüpten kulübe taşıma oldukça etkilenmişim. Kimse beni shot'larla desteklemekten alıkoymadığı için çok da umursamadım.

"Ee," diye başladım, buz gibi bardağı alımda gezdirmeden önce bir yudum aldım. "Nasılsın?"

"Harika." Sırıttı, deve tüyü V yakalı tişörtü ve siyah kot pantolonuyla oldukça yakışıklı görünüyordu. Koyu renk saçları Gideon'un ki kadar uzun değildi ama alına doğru çekici bir şekilde dökölüyor, kulübün ışığında kimse fark edemese de yeşil olduğunu bildiğim gözlerini çerçeveliyordu. "Reklam nasıl gidiyor?"

"Biz sana nasıl

davranıyoruz?"

"İşimi

seviyorum!"

Heyecanıma güldü. "Keşke hepimiz bunu söyleyebilsek."

"Stanton'la çalışmayı sevdiğini sanıyordum."

". Parayı da seviyorum. Yine de işi sevdiğimi söyleyemem."

Garson kız buzlu viskisini getirdi ve kadehlerimizi tokuşturduk. "Buraya kiminle geldin?" Ona sordum.

"Ormanda kaybolmuş birkaç arkadaş" -etrafa bakındı- ". "

Sen mi?"

"Aynen." Dans pistinde Lacey'yle göz göze geldik ve bana iki başparmağıyla işaret etti. "Görüşüğün biri var mı Martin?"

Gülümsemesi genişledi.

"Hayır." "Sarışınları sever misin?"

"Bana asılıyor musun?"

"Pek sayılmaz." Lacey'ye kaşlarını kaldırdım ve başımı Martin'e doğru salladım. Bir an şaşırmış gibi baktı, sonra sırtı ve koşarak yanıma geldi.

Onları tanıştırdım ve çok iyi anlaştıklarını hissettim.

Martin her zaman eğlenceli ve çekiciydi, Lacey ise canlı ve benzersiz bir şekilde çekiciydi - güzelden çok karizmatikti.

Megumi geri döndü ve Martin Lacey'i dansa kaldırmadan önce bir tur daha içki içtik.

"Cebinde başka seksi erkek var mı?" Çift uzaklaşırken Megumi sordu

Keşke akıllı telefonum cebimde olsaydı diyordum. "Sefilsin kızım."

Uzun bir bana baktı. Sonra dudakları büküldü. "Sarhoşum." "O da var. Bir kadeh daha ister misin?"

"Neden olmasın?"

Shawna Lacey, Martin ve iki arkadaşı Kurt ve Andre'yle birlikte geri döndüğünde her birimiz birer atış yapıp onları parlattık. Kurt kumral saçları, kare çenesi ve ukala gülümsemesiyle muhteşemdi. Andre de sevimliydi, koyu renk gözlerinde muzip bir pırıltı ve omuz hizasında uzun saçları vardı. Megumi'ye odaklandı, bu da onu neşelendirdi.

Genişleyen grubumuz kısa sürede kahkahalara boğuldu.

"Ve Kurt tuvaletten döndüğünde," diye hikayesini tamamladı Martin, "bütün restoranı kovdu."

Andre ve Martin ulumaya başladılar. Kurt onlara limon fırlattı.

"Bu ne anlama geliyor?" Espriyi olsam da gülümseyerek sordum.

Andre, "Bu, kesenizi fermuarınızdan dışarı sarkıttığınız zamandır," diye açıkladı. "İnsanlar ilk başta gördükleri şeyin ne olduğunu anlayamazlar, sonra şekilde taşaklarının rüzgârda sallandığını bilmiyor diye. Kimse tek kelime etmiyor."

"Bok yok mu?" Shawna neredeyse sandalyesinden düşüyordu.

O kadar gürültülüydük ki garsonumuz gülümseyerek sesimizi alçaltmamızı istedi. Uzaklaşmadan önce onu dirseğinden yakaladım. "Bir telefon var mı? kullanabilir misin?"

"Barmenlerden birine sor," dedi. "Onlara Dennis'in -kendisi müdürdür- bunu onayladığını söyleyin, size yardımcı olacaklardır."

"Teşekkürler." O başka bir masaya geçerken ben de yerimden kaydım. Dennis'in kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama Gideon'un her şeyi kusursuzca ayarlayacağını bildiğim için bütün gece akışına bırakmışım kendimi. "Su isteyen var mı?" Gruba sordum.

Yuhalandım ve peçete yağmuruna tutuldum. Gülüşerek bara gittim ve Pellegrino'yu ve telefonu istemek için bir boşluk bekledim. Ezberlediğim numara olduğu için Gideon'un cep numarasını çevirdim. Ona ait halka açık bir yerden aradığım için güvenli olduğunu düşündüm.

"Çapraz," diye cevap verdi hızlıca.

"Selam, Ace." Bara doğru eğildim ve elimle diğer kulağımı kapattım. "Seni sarhoşken arıyorum."

"Anlayabiliyorum." Sesi benim için değişti, yavaşladı ve ısındı. Müziğin üzerinde bile beni büyüledi. "İyi vakit geçiriyor musun?"

"Evet, ama seni özledim. Vitaminlerini aldın mı?"

"Azdın mı meleşim?" diye sorarken sesinde bir gülümseme vardı.

"Bu senin hatan! Bu kulüp Viagra gibi. Ateşliyim, terliyorum ve feromon damlatıyorum. Ve ben kötü bir kız oldum, biliyorsun. Dans ederken bekar."

"Kötü kızlar cezalandırılır."

"O zaman belki de gerçekten kötü olmalıyım. Cezaya değsin." Hırladı.

"Eve gel ve benimle kötü ol."

Onun evde, benim için hazır olduğunu düşünmek beni onun daha da isteklendirdi. "Kızların işi bitene kadar buradayım, ki bu da biraz zaman alacak gibi görünüyor."

"Sana gelebilirim. Yirmi dakika içinde sikimi içine alabilirsin. Bunu ister misin?"

Kulübün etrafına bakındım, tüm vücudum sert müzikle titreşiyordu. Onu burada, bu sınır tanımayan yerde beni becerirken hayal etmek beni beklentiyle kıvrandırdı. "Evet. Bunu istiyorum."

"Skywalk'u görüyor musun?"

Arkamı dönüp yukarı baktım ve duvarları asma yürüyüş yolunu gördüm. Dansçılar dans pistinin yirmi metre yukarisından müziğe eşlik ediyorlardı. "Evet."

"Aynalı bir köşenin etrafını saran bir bölüm var. Seninle orada buluşacağım. Hazır ol Eva," diye emretti. "Aminin çıplak ve ıslak olmasını istiyorum."

seni bulacağım."

Bu tanıdık komut karşısında ürperdim, bunun onun sert ve sabırsız olacağı anlamına geldiğini biliyordum. *Tam da istediğim şey.* "Bir-"

"Melek, milyonluk bir kalabalık seni benden saklayamaz. Seni bir kez buldum. Seni her zaman bulacağım."

Özlem damarlarımı yaktı. "Acele et."

Barın iş tarafındaki ahizeyi yerine koymak için uzandım, maden suyum aldım ve şişe boşalana kadar içtim. Sonra banyoya yöneldim ve Gideon'a hazırlanmak için sonsuza kadar sırada bekledim. İçkiden ve heyecandan başım dönüyordu, erkek arkadaşım - tartışmasız dünyanın en meşgul adamlarından biri - bana hizmet etmek için her şeyi bırakacağı için çok heyecanlıydım.

Ayaklarımın üzerinde kayarak dudaklarımı yaladım.

Kadınlar tuvaletinde aceleyle bir kabine girdim ve nemli bir peçeteyle makyajımı tazelemek için lavaboya ve aynaya gitmeden önce külotumu çıkardım. Makyajımın çoğu erimiş, gözlerim lekelenmiş, yanaklarım sıcaktan ve efordan kızarmıştı. Saçlarım karmakarışık, hem çılgınca dağılmış de yüzümün etrafı ıslanmıştı.

Garip bir şekilde, hiç de fena görünmüyordum. Seksi ve hazır görünüyordum.

Lacey sıradaydı ve kalabalık tuvalet eşiğinden geçerken onun durdum.

"Eğleniyor musun?" Ona sordum.

"Evet!" Sırıttı. "Beni kuzeninle tanıştırdığın için teşekkürler."

Onu düzeltmeye zahmet etmedim. " ederim. Sana bir şey sorabilir miyim? Michael hakkında?"

Omuz silkerek, "Devam et." dedi.

"Onunla ilk sen çıktın. beğenmedin?"

"Kimya yok. Yakışıklı adam. Başarılıydı. Ne yazık ki onu becermek istemedim."

"Onu geri at," diye araya girdi sıradaki kız. "Attım."

"Tamam." Cinsel sıcaklıktan yoksun bir ilişkinin ilerlememesine saygı duyabilirdim ama yine de bu durum beni rahatsız ediyordu. Megumi'yi böyle üzgün görmek hoşuma gitmiyordu. "Gidip seksi bir adama sürüneceğim."

Lacey başını sallayarak, "Vur kızım," dedi.

Gökyüzüne çıkan merdivenleri aramaya koyuldum. Merdivenleri, yukarı çıkmasına izin verilen kişi sayısını denetleyen bir fedai tarafından korunurken buldum. Bir sıra vardı ve dehşetle baktım.

Ben ne kadar düşünürken, fedai güçlü kollarını göğsünün üzerinden açtı ve kulaklığını daha derine bastırdı.

Bir eliyle kulağını tutmuş, alıcısından aktarılanlara odaklanmıştı. Samoalı ya da Maori olabilirdi; koyu karamel teni, tıraşlı kafası, iri fiçı göğsü ve pazuları vardı. Bebek gibi bir yüzü vardı ve sert kaşları yerini geniş bir sırıtışa bıraktığında düpedüz sevimli oluyordu.

Elini kulağından çekti ve parmağını bana doğru uzattı. "Sen Eva mısın?"

Başımı salladım.

Arkasına uzandı ve merdiveni kadife ipi çözdü. "Yukarı çıkın."

Bekleyenlerden protesto sesleri yükseldi. Bir teklifte bulundum. Özür dileyen bir gülümsemeyle metal merdivenleri topuklarımın kaldırabildiği kadar hızlı çıktım.

izin ver. Tepeye ulaştığımda bir kadın fedai beni içeri aldı ve solumu işaret etti.

Gideon'un bahsettiği köşeyi gördüm, orada iki aynalı

duvarlar birbirine bağlanmış ve gökyüzü geçidi L şeklinde etrafını sarmıştır.

Her adımda nabzım hızlanarak kıvranan bedenlerin arasından yolumu açtım. Burada müzik daha az gürültülü ve hava daha nemliydi. Açıkta kalan tende ter parlıyordu ve gökdeleni çevreleyen cam korkuluklar omuz hizasında olmasına rağmen yükseklik tehlike hissi veriyordu. Neredeyse aynalı bölüme varmışım ki belimden yakalandım ve bir adamın dönen kalçalarına doğru geri çekildim.

Omzumun üzerinden baktığımda, daha önce dans ettiğim ve bana güzel olduğumu söyleyen adamı gördüm. Gülümsedim ve dans etmeye başladım, müziğin içinde kendimi kaybetmek için gözlerimi kapattım. Elleri belime doğru kaymaya başladığında onları yakaladım ve kendi ellerimle kalçalarımaya sabitledim. Güldü ve dizlerini bükerek vücudunu benimkiyle aynı hizaya getirdi.

Gideon'un yakınlarda olduğunu söyleyen farkındalık dalgalanmasını hissettiğimde üç şarkıyı bitirmiştik. Elektrik yükü tenimi sardı, her hissi artırdı. Birdenbire müzik daha yüksek, sıcaklık daha sıcak, kulübün şehveti daha tahrik edici oldu.

Gülümsedim ve gözlerimi açtığımda bana doğru geldiğini gördüm. Anında onun için yanıp tutuştum, koyu renk bir tişört ve kot pantolon giymiş, saçlarını nefes kesici yüzünden geriye doğru toplamış görüntüsü ağzımı sulandırdı. Onu gören hiç kimse uluslararası patron Gideon Cross ile aynı kefeye koyamazdı. Bu adam daha genç ve daha sert görünüyordu, sadece inanılmaz ateşli. Beklentiyle dudaklarımı yaladım, ona doğru eğildim. Arkamdaki adamın kalçalarının bir sonraki dönüşüne kıcımlı şehvetli bir şekilde sürtüyordum.

Gideon'un elleri iki yanında yumruk olmuş, duruşu agresif ve yırtıcı bir hal almıştı. Bana yaklaşırken hiç yavaşlamadı, vücudu benimkiyle çarpışma rotasındaydı. Dönerek, son adımda onunla buluştum ve ona doğru atıldım. Bedenlerimiz birbirine çarptı, kollarım omuzlarını sardı ve ellerim başını aşağı çekerek ıslak, aç bir öpücükle ağzını almamı sağladı.

Gideon bir hırıltıyla kıcımlı avuçladı ve beni sertçe kendine doğru çekti, ayaklarım yerden kesildi. Dudaklarımı tutkusunun zedeledi, dili ağzımı şehvetinin şiddetli tonları konusunda beni uyaran sert, derin dalmalarla doldurdu.

Dans ettiğim adam arkamdan geldi, elleri saçlarımda ve dudakları kürek kemiğimdeydi.

Gideon geri çekildi, yüzü muhteşem bir öfke maskesine dönüşmüştü.

"Kaybol." Adama baktım ve omuz silktim. "Dans için teşekkürler."

"Ne zaman istersen, güzelim." Yanından geçen bir kızın kalçalarını yakaladı ve uzaklaştı.

"Angel." Gideon hırlayarak beni aynaya bastırdı, sert kalçası bacaklarımdan arasına girdi. "Sen kötü bir kızsın."

Utanmaz ve istekli bir şekilde ona bindim, kot pantolonun hassas cinsel organıma verdiği his karşısında nefesim kesildi. "Sadece senin için."

Elbisemin altından çıplak kalçalarımı kavradı ve beni teşvik . Dişleri kulağımın kabuğunu yakaladı, gümüş avize küpelerim boynumu okşuyordu. Sert nefes alıyordu, göğsünde alçak gümbürtüler titreşiyordu. Çok güzel kokuyordu ve kokusunu en vahşi, en ateşli zevklerle ilişkilendirmek üzere eğitilmiş bedenim buna karşılık verdi.

Dans ettik, birlikte gerindik, bedenlerimiz sanki aramızda hiçbir giysi yokmuş gibi hareket ediyordu. Müzik etrafımızı sarıyor, içimize işliyordu ve o da muhteşem vücudunu bu müziğe uydurarak beni büyülüyordu. Daha önce de dans etmiştik,

balo salonu tarzı, ama asla değil. Bu terli, kirli sürtünme. Şaşırmıştım, tahrik olmuşum, daha da derin bir aşka düşmüştüm.

Gideon kapüşonlu bakışlarıyla beni izliyor, ihtiyacı ve sınır tanımayan hareketleriyle beni baştan çıkarıyordu. Onun içinde kaybolmuşum, ona sarılmıştım, yaklaşmak için pençeliyordum.

Spagetti askılı elbisemin ince siyah jarsesinin içinden göğsümü yoğurdu. Yerleşik raf sütyen engel değildi. Parmakları önce okşadı, sonra meme ucumun sertleşmiş noktasını çekiştirdi.

İnlerken başım aynaya doğru düştü. Etrafımızı düzinelerce insan sarmıştı ama umurumda değildi. Sadece ellerini üzerimde, bedenini bedenime yaslamış, nefesini tenimde hissetmek istiyordum.

"Beni istiyorsun," dedi sertçe, "tam burada." Bu düşünce karşısında titredim. "İster misin?"

"İzlemelerini istiyorsun. O açgözlü küçük amcığını döl içinde kalana kadar siktiğimi görmelerini istiyorsun. Benim olduğumu kanıtlamamı istiyorsun." Dişleri omzumun üst kısmına battı. "Sana hissettirmek o."

"Benim *olduğunu* kanıtlamak istiyorum," diye karşılık verdim ve ellerimi kot pantolonunun ceplerine sokarak sert kıcının esnemesini hissettim. "Herkesin bunu bilmesini istiyorum."

Gideon bir kolunu arkamdan geçirip beni kaldırdı, diğer eli de aynanın yanındaki duvarda bulunan bir yastığa düz bir şekilde vuruyordu. Hafif bir bip sesi duydum ve sonra arkamdaki aynada bir kapı açıldı ve neredeyse tamamen karanlığa adım attık. Gizli giriş arkamızdan kapandı ve müziğin sesi kesildi. Bir masa, oturma alanı ve iki yönlü aynalar aracılığıyla kulübün 180 derecelik görüntüsünün olduğu bir ofisteydik.

Beni yere yatırdı ve döndürerek önümü camın şeffaf tarafına sabitledi. Kulüp önümde uzanıyordu, dansçılar sadece birkaç santim uzağımdaydı. Elleri eteğimin üstünde ve elbisemin korsajındaydı, parmakları yarığımın içine kayıyor ve meme ucumu yuvarlıyordu.

Kapana kısılmıştım. İri vücudu benimkini kaplamıştı, kolları beni sarmıştı, gövdeden kalçaya kadar, dişleri omzumda beni yerimde tutuyordu. Bana sahip olmuştu.

"Çok söyle," diye mırıldandı, dudakları boğazımda gezinirken. "Seni korkutmadan önce güvenli kelime."

Duygu seline kapıldım, her *zaman-her* zaman- önce beni düşünen bu adama minnettarlık duydum. "Seni kıskırttım. Ele geçirilmek istiyorum. Seni vahşi istiyorum."

"Bunun için çok ateşlisin," diye mırıldandı, iki parmağını hızlı ve sert bir şekilde içime pompaladı. "Sen sikişmek için yaratılmışsın."

"Senin için yaratıldım," diye soludum, nefesim camı buğulandırıyor. Onun için yanıp tutuşuyordum, arzum içimden, kontrol edemediğim aşk kuyusundan dışarı akıyordu.

"Bu gece bunu unuttun mu?" Eli seksimi bırakıp uzandı ve fermuarını açtı. "Diğer erkekler sana dokunurken, sana sürtünürken? Benim olduğumu unuttun mu?"

"Asla. Asla unutmam." Sert ve sıcak ereksiyonu kıcımın çıplak yanağına dayanırken gözlerim kapandı. İçin de ateşliydi. Benim için yanıyordu. "Seni aradım. Seni istedim."

Dudakları tenimin üzerinde gezinerek ağzıma doğru kavurucu bir yol açtı. "Al beni o zaman meleğim," diye yalvardı, dili alaycı yalamalarla benimkine dokunuyordu. "Beni içine sok."

Sırtımı eğerek arasına uzandım, elim kalınlığının etrafında dolaştı. Dizlerini bükerek bana doğru yaklaştı.

Durakladım, yanağımı onun yanağına bastırmak için başımı çevirdim. Yapabildiğimi sevdim onunla bu şekilde olmak... onunla bu şekilde olmak. Kalçalarımın etrafında dönerek, sikinin geniş tepesiyle klitorisimi okşadım ve onu uyarılmamla kayganlaştırdım.

Gideon şişmiş göğüslerimi sıkarak onları dolgunlaştırdı. "Bana yaslan Eva. Camdan uzaklaş."

Avucumu çift yönlü aynaya dayayarak geriye doğru ittim, başımı omzuna yasladım. Eliyle boğazımı sardı, kalçamı kavradı ve içime o kadar sert girdi ki ayaklarım yerden kesildi. Beni orada tuttu, kollarında asılı, sikiyle dolu, iniltisi duyularımın üzerinde çağılayan.

Camın diğer tarafında kulüp devam ediyordu. Kendimi, bizi her zaman çılgına çeviren yasadışı bir fantezi olan, görünüşte teşhirci seksin hınzırca yoğun zevkine bıraktım.

Çökmekte olan baskıya dayanamayarak kıvrandım. Bacaklarımın arasındaki elim aşağıya uzandı, kesesini kavradı. Sıkı ve dolgundu, çok hazır. Ve içimde... "Oh Tanrım. Çok sertleşmişsin."

"Seni becermek için yaratıldım," diye fısıldadı ve içime zevk dolu ürpertiler gönderdi.

"Yap ." İki elimi de bardağın üzerine koydum, muhtaç olmanın ötesinde. "Şimdi yap."

Gideon beni ayaklarımın üzerine indirdi, ben belimden eğilip kendimi ona açarken elleriyle beni sabitledi, böylece derinlere kayabilecekti. Kalçalarımı kavrayıp beni ona uydurmak için beni nasıl konumlandıracağını bildiğinden, kısık, iniltili bir çığlık çıktı. Benim için çok büyüktü, çok uzun ve kalındı. Gerilme çok yoğundu. Lezzetliydi.

Göbeğim titredi, çaresizce onun etrafında kenetlendi. Sert bir zevk sesi çıkardı, yavaşça geri kaymadan önce biraz dışarı çekti. Tekrar, sonra tekrar. Aletin geniş tepesi, içimde sadece onun ulaşabildiği sinir demetine masaj yapıyordu.

Parmaklarım huzursuzca pençeliyor, camda buharlı izler bırakıyor, inliyordum. Müziğin uzaktan gelen zonklamasının ve sanki odada bizimle birlikteymişler gibi net bir şekilde gördüğüm insan yığınının acı verici bir şekilde farkındaydım.

"böyle meleşim," dedi ısrarla. "Ne kadar beğendiğini duymama izin ver."

"Gideon." Özellikle ustaca bir vuruşta bacaklarım şiddetle sarsıldı, benim Ağırlığı sadece cam ve onun güvenli tutuşu tarafından destekleniyordu.

Dayanılmaz derecede heyecanlıydım, ağgözlüydüm, hem duruşumun teslimiyetini hem de hizmet edilmenin baskınlığını hissediyordum. Gideon'un bana verdiklerini, ritmik kayma ve geri çekilmelerini, açlığının seslerini almaktan başka bir şey yapamıyordum.

Kot pantolonunun kalçalarımın sürtünmesi, onu sadece sıkini serbest bırakacak kadar aşağı ittiğini gösteriyordu, bu beni heyecanlandıran bir sabırsızlık işaretiydi.

Ellerinden biri kalçamı bıraktı, sonra geri dönüp kıkımın üstünde dinlendi. Ağzından ıslanan başparmağının kıkımın sıkı büzgüsünün üzerinde gezindiğini hissettim.

"Hayır," diye yalvardım, aklımı kaçıracağımdan korkuyordum. Ama bu benim güvenliğim değildi - *Crossfire* - ve onun için çiçek açtım, arayış baskısı altında yol verdim.

O karanlık yeri ele geçirirken hırladı. Üzerime geldi, diğer eli seksimi parmaklamak, beni yaymak ve titreşen klitorisimi ovma için hareket ediyordu. "Benim," dedi huysuzca. "Sen benimsin."

Bu çok fazlaydı. Bir çığlıkla boşaldım, şiddetle titriyordum, terli avuçlarım kayarken ellerim camda gıcırdayıyordu. İçime coşkuyu vurmaya başladı, başparmağı arkamda dayanılmaz bir işkence, zeki Klitorisimdeki parmakları beni çılgına çeviriyordu. Bir orgazm diğerine dönüştü, seksim onun dalan horozu boyunca dalgalanıyordu.

Sert bir arzu sesi çıkardı ve içimde şişerek doruk noktasını kovaladı. Nefes nefese kaldım, "Gelme! Henüz değil."

Gideon'un temposu yavaşladı, nefesi karanlıkta sertleşti. "Beni nasıl istiyorsun?"

"Seni izlemek istiyorum." Çekirdeğim tekrar sıkılaşıırken inledim. "Yüzünü görmek ."

Geri çekildi ve beni dik tuttu. Döndü ve beni kaldırdı. Beni cama bastırdı ve sertçe girdi. O sahip olma anında bana ihtiyacım olanı verdi. Çaresiz hazzın sırlı bakışı, şehvet kontrolünü ele geçirmeden önceki savunmasızlık anı.

"kaybetmemi izlemek istiyorsun," dedi kısık sesle.

"Evet." Kayışları omuzlarımdan çektim ve göğüslerimi ortaya çıkardım, onları kaldırıp sıktım, meme uçlarımla oynadım. Cam, sırtımdaki ritimle titreşiyordu; Gideon önümde titreşiyordu, vücudu zar zor dizginleniyordu.

Dudaklarımı onunkilere bastırdım, nefes nefese kalışını içime çektim. "Bırak beni," diye fısıldadım.

Beni zahmetsizce tutarak geri çekildi, kalın, ağır tacı içimdeki aşırı hassas dokularda sürükledi. Sonra bana güç verdi, beni sınırlarıma kadar götürdü.

"Ah, Tanrım." Onun kıvrandım. "Çok derinsin."

"Eva."

Beni sertçe becerdi, ele geçirilmiş bir erkek gibi itti. Titreyerek , sert penisinin amansız dürtüleri için genişçe açıldım. İçgüdülerine, çiftleşmek için duyduğu ısrarlı arzuya kendini kaptırmıştı. Çiğ inilti ondan dökülüyor, beni o kadar sıcak ve kaygan hale getiriyordu ki vücudum hiçbir direnç göstermiyor, onun

Umutsuz bir ihtiyaç.

Sert, dağınık ve seksiydi. Boynu büküldü ve adımı .

"Benim için gel," dedim, etrafını sardım, sıktım.

Tüm vücudu sertçe sarsıldı, sonra titredi. Ağzı acı çeken bir mutluluk ifadesiyle buruştu, doruğa ulaştıkça gözleri odak noktasını kaybetti.

Gideon hayvani bir kükremeye boşaldı, o kadar sert fişkırdı ki bunu hissettim. Tekrar tekrar, içimi kalın meni sularıyla ısıttı.

Dudaklarım her yerindeydi, kollarım ve bacaklarım onu sıkıca tutuyordu. Bana doğru yığıldı, ciğerleri nefes almak için çırpınıyordu.

Hala geliyor.

T Pazar sabahı uyandığımda gördüğüm ilk şey, üzerinde eski moda bir yazı tipiyle HANGOVER CURE yazan kehribar rengi bir şişeydi. Bir rafya fiyonk Boynu süslüyordu ve bir mantar tıpa mide bulandırıcı içeriği güvende tutuyordu. "Tedavi" işe yarıyordu, Gideon'un bana en son verdiği şeyde öğrenmiştim, ama onu görmek bana ne kadar çok alkol tükettiğimi hatırlattı bir gece önce.

Gözlerimi sıkarak kapattım, inledim ve başımı yastığa gömüp tekrar uyumak için kendimi zorladım.

Yatak kaydı. Sıcak, sert dudaklar çıplak omurgamdan aşağı süzüldü.

"Günaydın, meleğim benim."

"Kendinden gülünç derecede memnun görünüyorsun," diye mırıldandım. "Aslında senden memnunum."

"Şeytan."

"Kriz yönetimi önerilerinden bahsediyordum ama tabii ki seks her zamanki gibi olağanüstüydü." Eli belime dolanan çarşafın altına kaydı ve kıcımlı sızdı.

Başımı kaldırdım ve onu yatak başlığına yaslanmış, dizüstü bilgisayarını kalçalarının üzerine koymuş halde buldum. Her zamanki gibi ağız sulandırıcı görünüyordu, ipli uzanma pantolonunun içinde tamamen rahatlamıştı. Benim çok daha az çekici görüldüğümünden emindim. Kızlarla birlikte limuzine binmiş, sonra da Gideon'la dairesinde buluşmuştum. Onunla işim bittiğinde neredeyse şafak sökmek üzereydi ve o kadar yorgundum ki, aceleyle aldığım duşun ardından hâlâ ıslak olan saçlarımla yatağa düşmüştüm.

Onu yanımda bulunca bir zevk kıpırtısı oluştu. Misafir odasında uyuyordu ve çalışmak için bir ofisi vardı. Gerçek şu ki

Uyuduğum yatakta çalışmayı seçmesi, ben baygınken bile yanımda olmak istediği anlamına geliyordu.

Başucumdaki saate bakmak için başımı çevirdim ama bakışlarım onun yerine bileğime .

"Gideon . . ." Ben uyurken koluma takılan saat beni büyüledi. Art Deco saat yüzlerce minik elmasla ışıldıyordu. Kordonu kremsi satendi ve sedefli yüzünde hem Patek Philippe hem de Tiffany & Co. damgası vardı. "Bu *muhteşem*."

"Dünyada bunlardan sadece yirmi beş tane var, bu da senin kadar eşsiz değil, ama o zaman ne var?" Bana gülümsedi.

"Bayıldım." Dizlerimin üzerine çöktüm. "Seni seviyorum."

Dizüstü bilgisayarını bir kenara itti ve ben de üzerine çıkıp ona sıkıca sarıldım.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandım, düşünceliliğinden etkilenmişim. Ben annemdeyken ya da belki ben kızlarla çıktıktan hemen sonra yemeğe gidecekti.

"Bana her gün bu çıplak sarılmalardan birini nasıl kazanacağımı söyle."

"Sadece kendin ol, as." Yanağımı onunkine sürttüm. "İhtiyacım olan tek şey sensin."

Yataktan kayarak çıktım ve elimde küçük kehribar şişeyle banyoya doğru ilerledim. İçindekileri titreyerek içtim, dişlerimi ve saçlarımı fırçaladım, sonra da yüzümü yıkadım. Üzerime bir bornoz geçirip yatak odasına döndüğümde Gideon'un gitmiş olduğunu ve dizüstü bilgisayarının yatağın ortasında açık bir şekilde durduğunu gördüm.

Ofisinde yanından geçtim, ayaklarını genişçe dikmiş, kollarını kavuşturmuş, pencereye bakarken gördüm onu. Şehir önünde uzanıyordu. Crossfire ofisinde ya da çatı katında sahip olduğu ufuk çizgisi manzarası değil, daha yakın bir görüş açısı. Daha ayakları yere basan ve anlık. Şehirle olan bağlantısı şehir daha samimi.

"Endişenizi paylaşmıyorum," dedi kulaklıklılı mikrofonuna hızlıca. "Ben riskin farkında olarak . . . Konuşmayı kes. Bu konu tartışmaya açık değil. Anlaşmayı belirtildiği şekilde hazırlayın."

Sesindeki o çelikten iş notasını fark ederek yürümeye devam ettim. Şişenin içinde ne olduğundan hâlâ tam olarak emin değildim ama vitaminler ve bir çeşit likör. Köpek tüyü. Karnımı ısıtıyor ve beni uyuşuk hissettiriyordu, bu yüzden mutfağa gittim ve bir fincan kahve yaptım.

Kafeinle beslendikten sonra kanepeye uzandım ve mesajlar için akıllı telefon. Babamdan gelen üç aramayı cevapsız bıraktığımı gördüğümde kaşlarımı çattım, hepsi de sabah sekizden önce Kaliforniya'daydı. Annemden gelen bir düzine cevapsız aramayı da not ettim ama pazartesi gününün onunla tekrar ilgilenmek için yeterince yakın olduğunu düşündüm. Ve Cary'den gelen bir mesaj vardı, "BENİ ARA!" diye bağırıyordu.

Önce babamı aradım, o cevap vermeden önce hızlıca bir kahve içmeye çalıştım.

"Eva."

Babamın adımı endişeli bir şekilde söylemesi bana bir şeylerin ters gittiğini söyledi. Daha dik oturdum. "Baba. . . Her şey yolunda mı?"

"Neden bana Nathan Barker'dan bahsetmedin?" Sesi boğuktu ve acı doluydu. Tüylerim diken diken oldu.

Oh, lanet olsun. O *biliyordu*. Elim çok kötü titredi, elime ve kalçama sıcak kahve . Hissetmedim bile; babamın ıstırabından o kadar paniklemişim ki. "Baba, ben-"

"Bana söylemediğine inanamıyorum. Ya da Monica'ya. Aman Tanrım. O bir şeyler söylemeliydin. Bana söylemeliydin." Titrek bir nefes çekti.

"Bilmeye hakkım vardı!"

Hüzün göğsümde asit gibi yayıldı. Kendine hâkimiyeti Gideon'un kiyle yarışan babamın sesi ağlıyormuş gibi geliyordu.

Kupamı üzerine koydum, nefesim hızlı ve sığdı. Nathan'ın mühürlü çocukluk kayıtları ölümünün ardından açılmış, geçmişimin dehşetini bulabilecek bilgi ve imkâna sahip herkese göstermişti. Bir polis olarak babam bu imkânlara sahipti.

"Yapabileceğin hiçbir şey yoktu," dedim ona, afallamıştım ama onun iyiliği için kendimi tutmaya çalışıyordum. Akıllı telefonum gelen bir aramayla bipleledi ama görmezden geldim. "Önce ya da sonra."

"Senin için orada olabilirdim. Seninle ilgilenebilirdim."

"Baba, sen yaptın. Beni Dr. Travis ile bir araya getirmek hayatımı değiştirdi. O zamana kadar hiçbir şeyle uğraşmaya başlamamıştım. Bunun ne kadar yardımcı olduğunu sana anlatamam."

İnledi ve bu alçak bir azap sesiydi. "Senin için annenle savaşmalıyım. Benimle olmalıydın."

"Oh, Tanrım." Mideme kramplar girdi. "Annemi suçlayamazsın. Uzun süre neler olduğunu bilmedi. Ve öğrendiğinde de

her şeyi yaptı-"

"*Bana söylemedi!*" diye bağırdı ve beni zıplattı. "Bana söylemeliydi. Nasıl bilmez? Orada

işaretler . . . Onları nasıl göremedi? Tanrım. Sen California'ya geldiğinde görmüştüm."

Acıma engel olamayarak hıçkırarak hıçkırarak ağladım. "Sana söylememesi için ona yalvardım. Ona söz verdirdim."

"Bu senin vereceğin bir karar değildi Eva. Sen bir çocuktun. O daha iyi biliyordu."

"Özür dilerim!" diye bağırdım. Gelen bir çağrının ısrarlı ve durmak bilmeyen bip sesi beni çileden çıkardı. "Çok özür dilerim. Nathan'ın beni incitmesini istemedim.

sevdiğim başka biri."

"Seni görmeye geliyorum," dedi ani bir sakinlik patlamasıyla. "Bir sonraki uçağa bineceğim. İndiğimde seni ararım."

"Baba-"

"Seni seviyorum, tatlım. Sen her şeyimsin."

Telefonu kapattı. Paramparça olmuş bir halde, şaşkın şaşkın oturuyordum. Bana yapılanların babamı diri diri yiyeceğini biliyordum ama bu karanlıkla nasıl mücadele edeceğimi bilmiyordum.

Telefonum elimde titremeye başladı ve ben sadece ekrana baktım, annemin adını gördüm ve ne yapacağımı düşünemedim.

Dengesiz ayaklarımın üzerinde durarak, cep telefonumu beni yakmış gibi alçak masanın üzerine . O zaman onunla konuşamazdım. Kimseyle konuşmak istemiyordum. Sadece Gideon'u istiyordum.

Koridorda tökezleyerek ilerledim, omzum duvarda kayıyordu. Ofisine yaklaşırken Gideon'un sesini duydum ve gözyaşlarım hızlandı, adımlarım hızlandı.

"Beni düşündüğün için minnettarım, ama hayır," dedi daha önce kullandığından farklı, alçak ve sert bir sesle. Daha nazik, daha samimiydi. "Tabii ki arkadaşız. Nedenini biliyorsun. Benden istediğin şeyi sana veremem."

Köşeyi dönüp ofisine girdim ve onu masasında, başını eğmiş dinlerken gördüm.

"Dur," dedi buz gibi bir sesle. "Bana karşı takınmak istediğin tavır bu değil Corinne."

"Gideon," diye fısıldadım, ellerim kapı pervazını parmak boğumlarımın gücüyle kavradı.

Başını kaldırıp baktı, sonra aniden doğruldu ve ayağa fırladı. Yüzündeki çatık kaşlar kayboldu.

"Gitmem gerek," dedi ve kulaklığı kulağından çıkarıp masanın üzerine bıraktı. "Neyin var? Hasta mısın?"

Ben ona doğru koşarken, ona ihtiyaç duyarken beni yakaladı. Beni kendine çekip sıkıca sarıldığında rahatladım.

"Babam ." Yüzümü göğsüne bastırdım, zihnim babamın acısının yankılarıyla doluydu. "O biliyor."

Gideon beni kollarının arasına alıp kucakladı. Telefonu çalmaya başladı. Nefesinin altında küfrederek odadan çıktı.

Koridorda, üzerindeki telefonumun tıkırtısını duyabiliyordum. Aynı anda çalan iki telefonun rahatsız edici sesi endişemi arttırdı.

"Bunu almanız gerekirse bana haber verin," dedi.

"Annem arıyor. Eminim babam onu çoktan aramıştır ve çok kızgındır. Tanrı. Gideon. Yıkılmış durumda."

"Nasıl hissettiğini anlıyorum."

Beni misafir yatak odasına taşıdı ve kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı. Beni yatağa yatırdıktan sonra komodinin üzerindeki kumandayı aldı ve televizyonu açtı, sesi benim hıçkırıklarım dışında diğer tüm sesleri bastıracak seviyeye indirdi. Sonra yanıma uzandı ve bana sarıldı, ellerini sırtımda aşağı yukarı gezdirdi. Gözlerim yaşarana ve hiçbir şeyim kalmayana kadar ağladım.

"Bana ne yapacağımı söyle," dedi ben sustuğumda.

"Buraya geliyor. New York'a." Bu düşünce midemi düğümledi. "Sanırım bugün uçmaya çalışıyor."

" zaman, onu seninle geleceğim." "Gidemezsin."

"kadar yolu var," dedi kızmadan.

Ağzımı uzattım ve beni öptüğünde iç çektim. "Gerçekten yalnız gitmeliyim. O yaralı. Başka kimsenin onu o şekilde görmesini istemeyecektir."

Gideon başıyla onayladı. "Benim

arabamı al." "Hangisini?"

"Yeni komşunuzun DB9'u."

"Ha?"

Omuz silktili. "Gördüğün zaman anlayacaksın."

Bundan hiç şüphem yoktu. Her , araba şık, hızlı ve tehlikeli olacaktı - tıpkı sahibi gibi.

"Korkuyorum," diye mırıldandım, bacaklarım onunkilere daha da sıkı dolanmıştı. O kadar güçlü ve sağlamdı ki. Ona tutunmak ve asla bırakmamak istiyordum.

Parmakları saçlarımı karıştırdı. "Neyin?"

"aramız zaten berbat durumda. Eğer annemle babamın arası açılırsa, arada kalmak istemem. Bunu iyi idare edemeyeceklerini biliyorum, özellikle de annem. Birbirlerine deli gibi aşıklar."

"Bunu fark etmemiştim."

"Onları birlikte görmedin. Büyük bir cızırtı," diye açıkladım, annemle babam arasındaki cinsel kimyanın hâlâ çok sıcak olduğunu öğrendiğimde Gideon'la ayrılmış olduğumuzu hatırlayarak. "Ve babam ona hâlâ aşık olduğunu itiraf etti. Bunu düşünmek bile beni üzüyor."

"Birlikte olmadıkları için mi?"

"Evet, ama büyük ve mutlu bir aile istediğim için değil," diye nitelendirdim. "Sadece aşık olduğun kişi olmadan hayatını sürdürme düşüncesinden nefret ediyorum. Seni kaybettiğimde-"

"Beni *hiç* kaybetmedin."

"Sanki bir parçam ölmüş gibiydi. Bütün bir yaşamı böyle geçirmek ..."

"Cehennem olurdu." Gideon parmak uçlarını yanağımda gezdirdi ve Gözlerindeki kasvet, Nathanın peşini bırakmayan hayaleti. "Bırak Monica'yı ben halledeyim."

Ona göz kırptım. "Nasıl?"

Dudaklarının bir tarafı kıvrıldı. "Onu arayacağım ve her şeyle nasıl başa çıktığını ve nasıl olduğunu soracağım. Kamuoyu önünde sana geri dönme sürecimi başlatacağım."

"Sana her şeyi anlattığımı biliyor. Seni kırabilir." "Ben senden daha iyiyim."

Bu beni gülümsetmek için neredeyse yeterliydi. "Teşekkür ederim."

"Dikkatini dağıtacağım ve başka bir şey düşünmesini sağlayacağım." Elime uzandı ve yüzüğüme dokundu.

Düğün çanları. O söylemedi ama ben mesajı aldım. Ve tabii ki annem de böyle düşünürdü. Gideon'un pozisyonundaki bir adam

bir kadına, özellikle de Monica Stanton gibi bir kadına
-Tabii "niyeti" ciddi değilse.

Bu başka bir gün ele alacağımız bir konuydu.

* * *

Sonraki bir saat boyunca Gideon beni takip etmiyormuş gibi davrandı. Yakınımda durdu, bir beni odadan odaya takip etti. Karnım guruldadığında beni hemen mutfağa çekti ve bir tabak sandviç, patates cipsi ve makarna salatası hazırladı.

Adada yemek yedik ve onun ilgisinin sinirlerimi yatıştırmasına izin verdim. İşler ne kadar zor olsa da, o benim için oradaydı. Bu, karşılaştığımız pek çok sorunun üstesinden gelinebilirmiş gibi görünmesini sağladı.

Birlikte kaldığımız sürece neyi başaramazdık ki? "Corinne ne istiyordu?" Ben sordum. "Senin dışında."

Yüz hatları sertleşti. "Corinne hakkında konuşmak istemiyorum."

Sesinde beni rahatsız eden bir gerginlik vardı. "Her şey yolunda mı?"

"Az önce ne dedim ben?"

"Görmezden gelmeyi tercih ettiğim ezik bir şey."

Öfkeli bir ses çıkardı ama sonra yumuşadı. "Kız üzgün." "Bağırarak mı üzgün? Yoksa ağlıyor mu?"

"Fark eder mi?"

"Evet. Bir erkeğe kızmakla onun için gözyaşı dökmek arasında fark vardır. Örneğin: Deanna kızgındır ve sizi yok etmeyi planlayabilir; ben ise gözyaşları içindeydim ve her gün yataktan zar zor kalkıyordum."

"Tanrım. Eva." Uzandı ve elini benimkinin üzerine koydu. "Özür dilerim."

"Özür dilemeyi kes artık! Benim için bunu telafi edeceksin. annemle anlaşmak. Corinne kızgın mı yoksa ağlamaklı mı?"

"Ağlıyordu." Gideon yüzünü buruşturdu. "Tanrım. Kendini kaybetti."

"Bununla uğraştığın için üzgünüm. Yine de onun seni suçlamasına izin verme." "Seni korumak için onu kullandım," dedi sessizce.

Sandviçimi yere bıraktım ve bakışlarımı ona diktim. "Ona önerebileceğin tek şeyin arkadaşlık olduğunu söyledin mi söylemedin mi?"

"Yaptığımı biliyorsun. Ama aynı zamanda basın ve polisin iyiliği için daha fazlası olabileceğimiz izlenimini kasıtlı olarak besledim. Ona karışık sinyaller gönderdim. *İşte bu* yüzden kendimi suçlu hissediyorum."

"Kes şunu. O kaltak onunla yattığını düşünmemi sağlamaya çalıştı" -iki parmağımı oynattım- "iki kez. İlk seferinde o kadar canım yandı ki hâlâ atlatmaya çalışıyorum. Ayrıca o evli, Tanrı aşkına. Hiç kimsesi yok. "varken benim erkeğime asılıyor."

"Onu becermekle ilgili kısma geri dönelim. Sen neden ?" Olayları anlattım - manşetten ruj faciası Crossfire ve Corinne'in dairesine yaptığım hazırlıksız ziyaret, Corinne'in onu daha yeni becermiş gibi davranmaya çalıştığı zaman.

"Eh, bu işleri önemli ölçüde değiştirir," dedi. "Onunla birbirimize söylememiz gereken başka bir şey kalmadı."

"Teşekkür ederim."

Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırmak için uzandı. " sonunda tüm bunların diğer tarafında olacağız."

"O zaman kendimizi ne yapacağız?" Mırıldandım. "Oh, eminim bir şeyler düşünebilirim."

"Seks, değil mi?" Başımı salladım. "Bir canavar yarattım."

"Birlikte çalışmayı unutma."

"Aman Tanrım. Pes etmiyorsun."

Bir cipsi çıtırdattı ve yutkundu. "Öğle yemeğini bitirdiğimizde yenilenmiş Crossroads ve Cross Industries web sitelerini görmeyi istiyorum."

Ağzımı peçeteyle sildim. "Gerçekten mi? Çok hızlıydı. Etkilendim."

"Buna karar vermeden önce onlara bir göz atalım."

* * *

GIDEON beni iyi tanırdı. İş benim kaçışımdı ve o beni buna zorladı. Bana oturma odasında dizüstü bilgisayarını kurdu, telefonumun çalmasını durdurdu, sonra

annemi aramak için ofisine gitti.

Beni yalnız bıraktıktan sonraki ilk birkaç dakika boyunca sesinin alçak mırıltısını dinledim ve benim için açtığı web sitelerine çalıştım ama faydası olmadı. Dikkatimi veremeyecek kadar dağılmıştım. Onun yerine Cary'yi aradım.

"Hangi cehennemdesin sen?" diye havladı selam verirken.

"Çılgınca olduğunu biliyorum," dedim çabucak, akıllı telefonuma cevap vermediğimde annemle babamın Cary'yle paylaştığımız daireyi arayacağından hiç şüphem yoktu. "Özür dilerim."

Cary'nin sesinden sokaklarda yerlerde olduğunu anladım.

"Bana neler olduğunu anlatır mısın? Herkes beni arıyor; ailen, Stanton, Clancy. Hepsi seni arıyor ve sen telefonuna cevap vermiyorsun. Sana ne olduğunu merak edip duruyorum!"

Lanet olsun. Gözlerimi kapattım. "Babam Nathan'ı öğrendi."

Sessizdi, uzaktaki trafik ve korna sesleri hâlâ hatta olduğunu gösteren tek işaretti. Sonra, "Lanet olsun. Oh, bebeğim. Bu çok kötü."

Sesindeki şefkat, boğazımı konuşamayacak kadar sıktı. Daha fazla ağlamak istemedim.

Sanki sessiz bir yere adım atmış gibi arka plandaki gürültü aniden kesildi. "O nasıl?" Cary sordu.

" oldu. Tanrım, Cary, *korkunçtu*. Sanırım ağlıyordu. Ve anneme çok kızgın. Muhtemelen bu yüzden bu kadar çok arıyor."

"Ne yapacak?"

"New York'a uçuyor. Ne zaman bilmiyorum ama indiğinde arayacağını söyledi."

"*Şimdi mi* uçuyor? Bugün mü?"

"Sanırım öyle," dedim sefilce. "İşten bu kadar erken izin almayı nasıl başardığından emin değilim."

"Eve döndüğümde misafir odasını hazırlayacağım, eğer henüz yapmadıysanız."

"Ben hallederim. Neredesin?"

"Tatiana ile öğle yemeğine ve matineye yetişeceğim. Bir dışarı çıkmam gerekiyordu." "Telefonlarıma cevap veremediğin için çok üzgünüm."

Her zamanki Cary tavrıyla, "Önemli bir şey değil," diye geçiştirdi. "Her şeyden çok endişelendim. Son zamanlarda pek ortalıkta yoktun. Ne yaptığını ya da *kiminle* görüşüğünü bilmiyorum. Kendin gibi davranmıyorsun."

Ses tonundaki suçlama notası pişmanlığımı derinleştirdi ama paylaşabileceğim hiçbir şey yoktu. "Özür dilerim."

Sanki bir açıklama bekliyormuş gibi bekledi, sonra nefesinin altından bir şeyler söyledi. "Birkaç saat içinde evde olacağım."

"Pekâlâ. Görüşürüz o zaman."

Telefonu kapattım, sonra üvey babamı aradım. "Eva."

"Merhaba, Richard." Hemen konuya girdim. "Babam annemi aradı mı?"

"Bir dakika." Telefonda bir iki dakika sessizlik oldu, sonra bir kapının kapandığını duydum. "Aradı, evet. Annen için tatsız bir durumdu. Bu hafta sonu onun için çok zor geçti. İyi değil ve endişeliyim."

"Bu için zor bir durum," dedim. "Babamın New York'a döneceğini ve onunla biraz sakın zaman geçirmem gerektiğini bilmenizi istedim. onu."

"Victor'la annenin yaşadıklarına karşı biraz daha anlayışlı olması konusunda konuşmalısın. Travma geçirmiş bir çocukla tek başınaydı."

"Bunu kabullenmesi için ona zaman tanımamız gerektiğini anlamalısın," diye karşılık verdim. Ses tonum amaçladığımdan daha sertti ama duygularımı yansıtıyordu. Annemle babam arasında taraf tutmaya zorlanmayacaktım. "Annemle ilgilenmeni ve beni ve Cary'yi durmadan aramayı bırakmasını sağlamanı istiyorum. Gerekirse Dr. Petersen ile konuş," diye önerdim, annemin terapistine atıfta bulunarak.

"Monica şu anda telefonda. Müsait olduğunda bu konuyu onunla konuşacağım." "Sadece tartışmakla kalmayın. Bu konuda bir şeyler yapın. Telefonları sakla.

bir yere gitmem gerekiyor." "Bu çok aşırı.

Ve gereksiz."

"İstifa etmezse olmaz!" Parmaklarım sehpaye vuruyordu. "Sen ve ben, ikimiz de annemin etrafında dolanmaktan suçluyuz -*hayır, Monica'yı üzme!*"- çünkü onun sinir krizleriyle uğraşmaktansa pes etmeyi tercih ediyoruz.

Ama bu duygusal gasp Richard ve artık ödeme ."

Sessiz kaldı ve sonra, "Şu anda çok fazla baskı altındasın. Ve-"

"?" Kafamın içinde ılık atıyordum. "Anneme onu sevdiğimi ve müsait olduğumda arayacağımı söyle. Ki bu bugün olmayacak."

"Bir şeye ihtiyacınız olursa Clancy ve ben hazırız," dedi sert bir sesle.

"Teşekkür ederim Richard. Minnettarım."

Telefonu kapattım ve telefonu duvara fırlatma savaştım.

* * *

Gideon ofisinden çıkmadan önce Crossroads web sitesinin üzerinden geçecek kadar sakinleşmeyi başarmıştım. ve biraz da sersemlemiş görünüyordu ki bu beklenen bir şeydi. Annem üzgünken onunla başa herkes için zordu ve Gideon'un da bu konuda fazla deneyimi yoktu.

"Seni uyarmıştım," dedim.

Kollarını başının üzerine kaldırdı ve gerindi. "O iyi olacak. Bence görüldüğünden daha dayanıklı."

"Senden haber aldığı için çok heyecanlıydı, değil mi?" Sırıttı.

Gözlerimi devirdim. "Benimle ilgilenecek ve beni güvende tutacak zengin bir adama ihtiyacım olduğunu düşünüyor."

"Sende bir tane var."

"Bunu mağara adamı olmayan bir şekilde söylediğini varsayıyorum." Ayağa kalktım. "Dışarı çıkıp babamın ziyareti için hazırlanmam gerekiyor. Burada olduğu sürece geceleri evde olmam gerekecek ve muhtemelen daireme gizlice girmen akıllıca olmaz. Eğer seni hırsız sanırsa, hiç hoş olmaz."

"Bu aynı zamanda saygısızlık. Çatı katında görünmek için zamanı kullanacağım." "Demek bir planımız var." Ayağa kalktım ve yüzümü fırçaladıktan sonra

yeni saatim. "En azından tekrar bir araya gelene kadar dakikaları saymak için güzel bir yolum var."

Bana doğru geldi, yakaladı. Başparmağı ensemden kışkırtıcı daireler çizdi. "İyi olduğunu bilmem gerek."

Başımı salladım. "Nathan'ın hayatımı yönetmesinden bıktım. Yeni bir başlangıç çalışıyorum."

Annemin bir sapık olmadığı, babamın yeniden sağlam temellere oturduğu, Cary'nin mutlu olduğu, Corinne'in çok başka bir ülkede olduğu ve Gideon ile benim geçmişimiz tarafından yönetilmediğimiz bir gelecek hayal ettim.

Ve sonunda bunun için savaşmaya hazırdım.

MPAZAR SABAHİ. İşe gitme zamanı. Babamdan haber alamamıştım, ben de içeri girmeye hazırlandım. Dolabımı karıştırırken kapı çaldı. yatak odamın kapısına geldi.

"İçeri gel," diye bağırdım.

Bir dakika sonra Cary'nin "Hangi ?" diye bağırdığını duydum.

"Buradayım."

Gölgesi kapı aralığını kararttı. "Babandan haber var mı?"

Ona şöyle bir baktım. "Henüz değil. Ona mesaj attım ama cevap alamadım." "Yani hâlâ uçakta."

"Ya da bir bağlantıyı kaçırdı. Kim bilir?" Kıyafetlerime kaşlarımı çattım.

"İşte." İçeri girdi ve etrafımda dolanarak alt raftan bir çift gri keten palazzo pantolon ve siyah dantel kap kollu bir gömlek çıkardı.

"Teşekkür ederim." Ve yakın olduğu için ona sarıldım.

Tekrar sarılması o kadar sıkıydı ki içimdeki havayı dışarı çıkardı.

Coşkusundanuzun bir süre ona sarıldım, yanağım kalbinin üzerindeydi. Birkaç gündür ilk kez kot pantolon ve tişört giymişti ve her zamanki gibi çarpıcı ve pahalı görünmeyi başarmıştı.

"Her şey yolunda mı?" Ona sordum.

"Seni özledim bebeğim," diye mırıldandı saçlarıma.

"Sadece benden bıkmadığından emin olmaya çalışıyorum." Şaka yapıyormuş gibi görünmeye ama ses tonu beni rahatsız etti. İçinde duymaya alışık olduğum canlılıktan yoksundu. "İşe taksiyle gideceğim, yani biraz zamanım var. Neden bir fincan kahve içmiyoruz?"

"Evet." Geri çekildi ve bana gülümsedi, çocuksu bir güzelliğe sahipti.

Elimi tutarak beni dolaptan dışarı çıkardı. Mutfğa gitmeden önce giysilerimi bir koltuğun üzerine attım.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" diye sordum. "Bugün bir çekimim var."

"Bu iyi haber!" Ben kahve makinesine yönelirken o da buzdolabından yarım buçukluk çıkarmaya gitti. "Cristal kutusunu karıştırmak için başka bir fırsat gibi görünüyor."

"İmkânı yok," diye alay etti. "Babanın başına gelenlerden sonra olmaz."

"Başka ne yapacağız? Oturup birbirimize mi bakacağız? Yapılabilecek başka bir şey yok. Nathan öldü ve ölmemiş olsa bile bana yaptıkları çoktan geride kaldı." Ona dumanı tüten bir kupa uzattım ve bir tane daha doldurdum. "Onun anısını soğuk, karanlık bir deliğe tıkmaya ve onu unutmaya hazırım."

"Senin için bitti." Kahvemi hafifletti ve geri koydu. "Bu baban için hâlâ yeni bir haber. Bunun hakkında konuşmak isteyecektir."

"Babamla bu konu hakkında konuşmayacağım. Bu konu hakkında *asla* konuşmayacağım." "Bunu kabul etmeyebilir."

Dönüp ona baktım, fincanım ellerimin arasında dururken tezgâha yaslandım. "Tek ihtiyacı olan benim iyi olduğumu görmek. Bu onunla ilgili değil. Benimle ilgili ve ben hayatta kalıyorum. Oldukça iyi, sanırım."

Kahvesini karıştırdı, yüzünde düşünceli bir ifade vardı.

"Evet, ," dedi birkaç saniye sonra. "Ona gizemli adamından bahsedecek misin?"

"O bir gizem değil. Sadece onun hakkında konuşamıyorum ve bunun arkadaşılığımızla hiçbir ilgisi yok. Sana güveniyorum, seni seviyorum ve sana güveniyorum. her zaman."

Yeşil gözleri kupasının kenarından bana meydan okuyordu. "Pek öyle görünmüyor."

"Sen benim en iyi arkadaşımsın. Yaşlanıp saçlarım ağardığında da en iyi arkadaşım yine sen olacaksın. Görüştüğüm adam hakkında konuşmamak bunu değiştirmeyecek."

"Bana güvenmiyormuşsun gibi hissetmememi nasıl beklersin? Bu adamla ne alıp veremediğin var ki bana bir isim bile veremiyorsun?"

İçimi çektim ve ona kısmi bir gerçeği söyledim. "Adını bilmiyorum." Cary durdu, bakakaldı. "Dalga geçiyorsun benimle."

"Ona ne olduğunu hiç sormadım." Kaçamak cevaplar gibi, bu da meydan okunmak için yalvarıyordu. Cary bana uzun uzun baktı.

"Endişelenmemem mi gerekiyor?"

"Hayır. Bu rahatım. İkimiz de ihtiyacımız alıyoruz ve o beni önemsiyor."

Beni inceledi. "Gelirken ona ne diyorsun? Eğer bu işte iyiyse bir şeyler bağılıyor olmalısın. Ki öyle olduğunu varsayıyorum, çünkü belli ki birbirinizi konuşarak tanıyorsunuz."

"Uh . . ." Bu beni . "Sanırım sadece 'Oh, Tanrım!' diyorum." Başını arkaya atarak güldü.

"İki ilişkiyi birden yürütmeye nasıl dayanıyorsun?" diye sordum. "Ben iyiyim." Bir elini cebine soktu ve koltuğunda geriye doğru sallandı. Topuklular. "Sanırım Tat ve Trey tek eşliliğe hiç kadar yakınlar. Şimdiye kadar benim için işe yaradı."

Tüm bu düzenlemeyi büyüleyici buldum. "Gelirken yanlış ismi bağırmaktan hiç endişe ettin mi?"

Yeşil gözleri parladı. "Hayır. Ben sadece hepsine *bebek* diyorum."

"Cary." Başımı salladım. İflah olmaz biriydi. "Tatiana'yı Trey'le tanıştıracak mısın?"

Omuz silkti. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Hayır mı?"

"Tatiana iyi gününde bir sürtük, Trey ise sadece iyi bir adam. Benim kitabımda pek de iyi bir ikili değiller."

"Bir keresinde bana Tatiana'dan pek hoşlanmadığını söylemiştin. Bu değişti mi?"

"O neyse odur," dedi küçümseyerek. "Bununla yaşayabilirim."

Ona bakakaldım.

"Bana ihtiyacı var Eva," dedi sessizce. "Trey beni istiyor ve sanırım beni seviyor ama bana ihtiyacı yok."

Bunu anlıyordum. Bazen ihtiyaç duyulmak güzeldi. "Anladım." "Kim demiş dünyada bize bir şeyler verebilecek tek bir kişi var diye? her şey?" Adam . "Buna inandığımdan emin değilim. Kendine ve isimsiz adamına bir bak."

"Belki kıskanç olmayan insanlar için karışık bir durum işe . Benim için işe yaramaz."

"Evet." Kupasını uzattı ve ben de kendi kupamla ona vurdum.

"Yani Cristal ve ... ?"

"Hmm ..." Dudakları büzüldü. "Tapas?"

Gözlerimi kırptım. "Babamı dışarı mı çıkarmak istiyorsun?" "Kötü bir fikir mi?"

"Bu harika bir fikir, onu da ikna edebilirsek." Gülümsedim. "Harikasın, Cary."

Bana göz kırptı ve kendimi biraz daha rahatlamış hissettim.

Hayatımdaki her şey sarsılmış gibiydi, özellikle de

En sevdiğim insanlarla olan ilişkilerim. Bununla başa çıkmak benim için zordu, çünkü beni tutmak için onlara güveniyordum. Ama belki her şey yoluna girdiğinde biraz daha güçlü olacaktım. Kendi başıma biraz daha dik durabilirdim.

Eğer öyleyse tüm bu kargaşaya ve acıya değerdı. "Saçını düzeltmemi ister misin?" Cary sordu.

Başımı salladım. "Lütfen."

* * *

İşe gittiğimde, çok mutsuz bir Megumi ile karşılaşınca hayal kırıklığına uğradım. Beni içeri alırken bana uyuşuk bir el salladı, sonra sandalyesine geri döndü.

"Kızım, Michael'ı bir kenara atmalısın," dedim. "Bu iş senin için yürümüyor."

"Biliyorum." Asimetrik saçının uzun perçemlerini geriye doğru taradı. "Onu bir dahaki görüşümde ayrılacağım. Cuma gününden beri ondan haber almadım ve acaba bir şey aldı mı diye kendimi deli ediyorum. bekarlığa veda herhangi biri." "Eww."

"Biliyorum, değil mi? Yattığın adamın başkasıyla yatıp yatmadığı konusunda endişelenmek hiç hoş değil."

olmadan Cary ile daha önce yaptığım konuşmayı .

"Ben ve Ben and Jerry's sadece bir telefon uzağınızdayız. Bize ihtiyacınız olursa seslenin."

"Bu senin sırrın mı?" Kısa bir kahkaha attı. "Gideon Cross'nasıl bir lezzet aldın?"

"Onu unutamadım," diye itiraf ettim.

Bilgece başını salladı. "Bunu biliyordum. Ama cumartesi günü eğlendin, değil mi? Bu arada o bir aptal. Bir gün bunu anlayacak ve sürünerek geri gelecek."

"Hafta sonu annemi aradı," dedim masanın üzerine sesimi alçaltarak. "Beni sordu."

"Vay be." Megumi öne doğru eğildi. "Ne söyledi?"

"Ayrıntıları bilmiyorum."

"Onunla tekrar bir araya gelir misin?"

Omuz silktim. "Bir şey diyemem. Ne kadar iyi yalvardığına bağlı."

"Kesinlikle." Bana beşlik çaktı. "Bu arada saçın harika görünüyor."

Ona teşekkür ettim ve odama yöneldim, babam ararsa işten izin alma isteğimi zihnimde hazırladım. Koridorun sonundaki köşeyi henüz dönmüştüm ki Mark kocaman bir sırtışıla ofisinden fırladı.

"Aman Tanrım." Adımlarımın ortasında durdum. "Delicesine mutlu görünüyorsun. Dur tahmin edeyim. Nişanlandın!"

"Ben!"

"Yaşasın!" Çantamı yere bıraktım ve alkışladım. "Senin için çok heyecanlıyım! Tebrik ederim."

eşyalarımı . "Ofisime gel."

Bana önden işaret etti, sonra da cam kapıyı kapattı. "Zor muydu?" Masasının önüne oturarak ona sordum.

"Şimdiye kadar yaptığım en zor şey." Mark çantalarımı bana uzattı. Sandalyesine gömülüp ileri geri sallandı. "Ve Steven bunun üzerine düşünmeme izin verdi. Buna inanabiliyor musunuz? Evlenme teklif edeceğimi başından beri biliyordu. Ne kadar korktuğumu anlayabildiğini söyledi."

Sırıttım. "Seni iyi tanıyor."

"Ve bana cevap vermeden önce bir iki dakika bekledi. Ve size söyleyeyim, saatler gibi geldi."

"Eminim öyledir. Evlilik karşıtı konuşmalarının hepsi paravan mıydı?"

Hâlâ sırtarak başını salladı. "Onu daha önce ertelediğimde gururu incindi, bu yüzden biraz ödeşmek istedi. Eninde sonunda yola geleceğimi hep bildiğini söyledi. Sonunda döndüğümde bunun için beni çalıştırmak istedi."

Şakacı ve girişken Steven'ın sesine benziyordu. "Peki soruyu nerede sordun?"
Güldü. "Atmosferi bir yerde yapamazdım, değil mi? Mesela
mum ışığında bir restoranda ya da şovdan sonra güzel ve karanlık bir barda.
Hayır, gecenin sonunda limuzin bizi eve bırakana kadar beklemek zorunda
kaldım ve evimizin önünde duruyorduk ve şansımı kaybedeceğimi biliyordum. O
yüzden hemen orada, sokakta ağzımdan kaçırdım."

"Bence bu çok romantik."

"Bence *sen* romantik birisin," diye karşılık verdi.

"Şarap ve güller kimin umurunda? Bunu herkes yapabilir. Birine onsuz
yaşayamayacağını göstermek mi? İşte romantizm budur."

"Her zamanki gibi iyi bir noktaya değindiniz."

Tırnaklarıma üfledim ve gömleğime . "Ne diyebilirim ki?"

"Steven'ın Çarşamba günü öğle yemeğinde size tüm detayları anlatmasına
izin vereceğim. Hikâyeyi zaten pek çok kez anlattı, teslimatı çok iyi biliyor."

"Onu görmek için sabırsızlanıyorum." Mark ne kadar heyecanlıysa, Steven'ın
da o kadar emindim. İri yarı, kaslı müteahhit, parlak kızıl saçları kadar canlı bir
kişiliğe sahipti. "İkiniz için de çok heyecanlıyım."

"Shawna'ya planlama konusunda yardım etmen için seni kandıracağım.
Bunu biliyorsun, değil mi?" Ayağa kalktı ve dirseklerini masaya koydu. "Kız
kardeşi dışında, tanıdığımız her kadını işe alıyor. Eminim her şey baştan sona
çılgınlık olacak."

"Kulağa eğlenceli geliyor!"

"Bunu şimdi mi söylüyorsun?" diye uyardı, kara gözleri gülüyordu. "Hadi
biraz kahve içelim ve bu haftayı başlatalım, olur mu?"

Ayağa kalktım. "Bunu sormaktan nefret ediyorum ama babam bu hafta şehre
acil bir yolculuk yapacak. Ne zaman geleceğinden emin değilim. Bugün de
olabilir. Geldiğinde onu almam ve yerleşmesini sağlamam gerekecek."

"Biraz izin almak ister misin?"

"Sadece onu daireme yerleştirmek için. En fazla birkaç saat." Mark
başını salladı. "Acil yolculuk' demiştin. Her şey yolunda mı?" "Olacak."

"Tamam. İhtiyacın olduğunda zaman ilgili bir sorunum yok." "Teşekkür
ederim."

Eşyalarımı masama bırakırken, işimi ve patronumu ne kadar çok sevdiğimi -
milyonuncu kez- düşündüm. Gideon'un beni ne kadar

Beni yakınında tutmak istiyordu ve birlikte bir şeyler inşa etme vizyonunu takdir ediyordum ama işim beni bir birey olarak besliyordu. Bundan vazgeçmek istemiyordum ve beni zorlamaya devam ederse ona kızmak istemiyordum. Gideon'un kabul edeceği bir argüman bulmam gerekiyordu.

Mark ve ben dinlenme odasına giderken üzerinde çalışmaya başladım.

* * *

Megumi henüz Michael'a veda öpücüğü vermemiş olsa da, onu lezzetli dürümleri ve iyi bir Ben & Jerry bardak seçkisi olan yakındaki bir şarküteride öğle yemeğine götürdüm. Ben Chunky Monkey'i seçtim, o Cherry Garcia'yı tercih etti ve ikimiz de sıcak günün ortasında bu serin ikramın tadını çıkardık.

Arkadaki küçük metal bir masaya oturduk, öğle yemeğimizin kalıntıları bir tepsideydi. Şarküteri öğlen saatlerinde bölgedeki diğer bazı restoranlar ve tam hizmet veren lokantalar kadar kalabalık değildi, bu da ikimiz için de uygun bir durumdu. Sesimizi yükseltmeden sohbet edebiliyorduk.

"Mark yüzüyor," dedi kaşığını yalayıp. Kireç yeşili bir elbise giymişti. Koyu renk saçlarına ve soluk tenine çok yakışan bir elbise. Megumi her zaman cesur renkler ve tarzlarda giyinirdi. Bunları bu kadar iyi yapabilmesine imrenirdim.

"Biliyorum." Gülümsedim. "Birini bu kadar mutlu görmek çok güzel." "Suçluluk duymadan mutluluk. Bu dondurmanın aksine."

"Arada biraz suçluluk duygusu nedir ki?"

"Koca bir kış mı?"

İnledim. "Bugün spor salonuna gitmem gerektiğini hatırlattığın için teşekkürler. Günlerdir çalışmadım."

Tabii yatak jimnastiği sayılmazsa.

"Motivasyonunu nasıl koruyorsun?" diye sordu bana. "Gitmem gerektiğini biliyorum ama gitmemek için her zaman bir bahane bulabiliyorum."

"Ve o muhteşem fiziğini koruyor musun?" Başımı salladım. "Beni hasta ediyorsun."

Dudakları kıvrıldı. "Nerede çalışıyorsun?"

"Normal bir spor salonu ile Brooklyn'deki bir Krav Maga stüdyosu arasında gidip geliyorum." "İşten sonra mı yoksa önce mi gidiyorsun?"

"Sonra. Ben sabah insanı değilim," dedim. "Uyku benim arkadaşımdır."

"Bir ara peşine takılsam sorun olur mu? Krav what-a'yı bilmiyorum ama spor salonunu biliyorum. Nereye gidiyorsun?"

Bir parça çikolata yuttum ve tam cevap verecektim ki telefonun çaldığını duydum.

" alacak mısın?" Megumi sordu, bu da telefonun bana ait olduğunu gerçeğini ortaya çıkardı.

Kullan-at telefon, bu yüzden tanıyamadım.

Hemen çıkardım ve nefes nefese bir "Alo?" ile cevap verdim. "Angel."

Bir an için Gideon'un sesinin tadını çıkardım. "Selam. Ne var yok?"

"Avukatlarım az önce polisin elinde bir şüpheli olabileceğini bildirdi."

"Ne?" Kalbim durdu. Midem öğle yemeğine karşı isyan etmeye başladı.

"Aman Tanrım."

"Ben değilim."

* * *

Ofise döndüğümü hatırlamıyorum. Megumi benden Spor salonumun adını öğrenmek için iki kez sorması gerekti. Hissettiğim korku daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Sevdiğiniz biri adına hissettiğinizde çok daha kötüydü.

Polis nasıl olur da başka birinden şüphelenebilir?

İçimde Gideon'u sarsmaya çalıştıkları gibi korkunç bir his vardı. Beni sarsmak.

Eğer amaç buysa, işe yarıyordu. En azından benim üzerimde. Gideon kısa konuşmamız sırasında sakın ve soğukkanlı görünüyordu. Bana üzülmememi, sadece polisin gelebileceği konusunda beni uyarmak istediğini söylemişti. daha fazla soru. Ya da sormayabilirler.

Tanrım. Yavaşça masama doğru yürüdüm, sinirlerim bozulmuştu. Bütün bir cezve kahveyi yutmuş gibi hissediyordum. Ellerim titriyordu ve kalbim

çok hızlı atıyordu.

Masama oturdum ve işime geri dönmeye çalıştım ama konsantre olamadım. Monitörüme baktım ve hiçbir şey göremedim.

Ya polisin elinde Gideon olmayan bir şüpheli varsa? Ne yapardık? Masum bir insanın hapse girmesine izin veremezdik.

Yine de içimden bir ses, başka birinin bu suçtan hüküm giymesi halinde Gideon'un yargılanmaktan kurtulacağını fısıldıyordu.

düşünce aklıma geldiği anda midemin bulandığını hissettim. Bakışlarım babamın fotoğrafına gitti. Üniformasını giymiş, devriye arabasının yanında yakışıklı bir şekilde duruyordu.

Kafam çok karıştı, çok korkmuştum.

Akıllı telefonum masamda titremeye başlayınca sıçradım. Babamın isim ve numara ekranda yanıp söndü. Hemen cevap verdim. "Hey! Neredesin?"

"Cincinnati. Uçak değiştiriyorum."

", uçuş bilgilerini yazayım." Bir kalem kaptım ve bana verdiği detayları not aldım. "İndiğinde seni bekliyor olacağım. Seni görmek için sabırsızlanıyorum."

"Evet . . . Eva. Tatlım." Derin bir iç çekti. "Yakında görüşürüz."

Telefonu kapattı ve ardından gelen sessizlik sağır ediciydi. O anda hissettiği en güçlü duygunun suçluluk olduğunu anladım. Sesini renklendirdi ve göğsümü ağrıttı.

Ayağa kalkarak Mark'ın ofisine doğru ilerledim. "Az önce babamdan haber aldım. Uçağı birkaç saat içinde LaGuardia'ya inecekmiş."

Bana baktı, sonra kaşlarını çatı, bakışları araştırıyordu. "Eve git, hazırlan ve onu al."

"Teşekkürler." Bu tek kelime yeterli olacaktı. Mark etrafta dolaşıp konuşmak istemediğimi anlamış gibiydi.

* * *

Eve taksiyle dönerken kullan-at telefonu mesaj göndermek için kullandım: Daireye gidiyorum. Babamı almak için 1 saat içinde çıkıyorum. Konuşabilir miyiz?

Gideon'un ne düşündüğünü, nasıl hissettiğini bilmem gerekiyordu. Enkaz halindeydim ve bu konuda ne yapacağımı bilmiyordum.

Eve döndüğümde basit, hafif bir yazlık elbise ve sandaletlerimi giydim. Martin'den gelen mesaja cevap verdim, Cumartesi gecesi birlikte takılmamızın harika olduğunu ve bunu tekrar yapmamız gerektiğini söylüyordu. Mutfağı iki kez kontrol ettim, babamın en sevdiği yiyecekleri stokladığımdan emin oldum. tam olarak koyduğum yerdeydi. Bir gün önce üzerinden geçmiş olmama rağmen misafir odasını tekrar kontrol ettim. İnternete girdim ve babamın uçuşunu kontrol ettim.

Bitti. Kendimi delirtecek kadar zamanım kalmıştı.

Google'da "Corinne Giroux ve kocası" şeklinde bir arama yaptım ve özellikle resimlere baktım.

Keşfettiğim şey Jean-François Giroux'nun gerçekten yakışıklı bir adam olduğuydu. Aslında seksi. Gideon kadar değil ama kim öyleydi ki? Gideon kendi başına bir ligdeydi ama Jean-François koyu dalgalı saçları ve soluk yeşim taşı rengindeki gözleriyle baş döndürücü biriydi. Bronz tenliydi ve keçi sakalı vardı, bu da ona çok yakışıyordu. O ve Corinne çarpıcı bir çift olmuşlardı.

Kullan-at telefonum çaldı ve aceleyle ayağa fırladım, ona ulaşmak için sehpanın etrafında tökezledim. Çantamdan çıkardım ve "Alo?" diye cevap verdim.

"Ben yan odadayım," dedi Gideon. "Fazla zamanım yok." "Ben de geliyorum."

Çantamı aldım ve evimden çıktım. Komşularımdan biri kapısının kilidini açıyordu, ben de kibar ve mesafeli bir gülümsemeyle asansörü bekliyormuş gibi yaptım. Dairesine girdiğini duyar duymaz Gideon'un kapısına yöneldim. Anahtarımı kullanamadan kapı açıldı.

Beni karşılayan Gideon kot pantolon ve tişört , başında da bir şapka vardı. Elimi tuttu ve şapkayı çekiştirerek beni içeri çekti. ağzını benimkine indirmeden önce. Öpücüğü şaşırtıcı derecede tatlıydı, sert dudakları yumuşak ve sıcaktı.

Çantamı bıraktım ve kollarımı ona dolayarak sarıldım. Onun gücünü hissetmek, derin bir nefes almamı sağlayacak kadar endişemi hafifletti.

"Merhaba," diye mırıldandı.

"Eve gelmene gerek yoktu." Bunu yapmanın gününü nasıl böldüğünü ancak hayal edebilirdim. Kıyafet değiştirmek, gidip gelmek ...

"Evet, söyledim. Bana ihtiyacın var." Elleri sırtımda gezindi ve sonra yüzüme bakacak kadar çekildi. "Bunun için endişelenme Eva. Ben halledeceğim."

"Nasıl?"

Mavi gözleri soğuktu, yüz ifadesi güven doluydu. "Şu anda daha fazla bilgi bekliyorum. Kime bakıyorlar? Neden ona bakıyorlar? İşe yaramama ihtimali çok yüksek. Biliyorsun

Bu."

Yüzüne bakıyorum. "Ya yaparlarsa?"

"Suçumun bedelini başkasının ödemesine izin mi vereceğim?" Çenesi gerildi. "Bunu mu soruyorsun?"

"Hayır." Parmak uçlarımla kaşlarını düzelttim. "Bunun olmasına izin vermeyeceğini biliyorum. Sadece bunu nasıl önleyeceğini merak ediyorum."

Kaşları daha da çatıldı. "Benden geleceği tahmin etmemi istiyorsun Eva. Bunu yapamam. Sadece bana güvenmek zorundasın."

"İstiyorum," diye söz verdim hararetle. "Ama yine de korkuyorum. Korkmama engel ."

"Biliyorum. Ben de endişeliyim." Başparmağı alt dudağımın üzerinde gezindi. "Dedektif Graves çok zeki bir kadın."

Onun bu gözlemi beni çok etkiledi. "Haklısın. Bu beni daha iyi hissettiriyor."

Shelley Graves'i tanıımıyordum, tam olarak değil. Ama onunla yaşadığım birkaç etkileşimde bana zeki ve sokak zekâsı olan biri gibi gelmişti. Onu denkleme dahil etmemiştim ama etmeliydim. Onun kim olduğundan hem korktuğum hem de bunu takdir ettiğim bir konumda olmak garipti.

"Babana tuzak mı kurdun?"

Bu hatırlatma bazı gerginlikleri geri getirdi. "Her şey hazır. Ben hariç."

Gözleri yumuşadı. "Onunla nasıl başa çıkacağın hakkında bir fikrin var mı?"

"Cary bugün işe geri döndü, bu yüzden şampanya ile kutlayacağız ve sonra akşam yemeğine çıkacağız."

"Sence buna hazır olacak mı?"

"Buna hazır *olup olmadığımı* bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Her şeyin ortasında Cristal içmek ve topuklarımı tekmelemek için planlar yapmak çok saçma."

devam ediyor. Ama başka ne ki? Babam iyi olduğumu görmezse, Nathan'ı öğrenmenin üstesinden gelemeyiz. Ona tüm bu çirkinliklerin geçmişte kaldığını göstermeliyim."

"Gerisini de bana bırakmalısın," diye uyardı. "Seninle *ve bizimle* ben ilgileneneğim. Bir süreliğine ailene odaklan."

Geri adım atarak elini tuttum ve onu kanepeye doğru götürdüm. İşe gittikten sonra bu kadar erken evde olmak garipti. Öğleden sonra güneşinin parlaklığının pencerelerin dışındaki şehre vurduğunu görmek, birlikte olmak için zaman çaldığımız fikrini pekiştirerek beni adımdan uzaklaştırdı.

Oturdum, bacaklarımı kıvırdım ve yüzümü ona döndüm, yanıma yerleşmesini izledim. Geçmişlerimiz de dahil olmak üzere birçok yönden birbirimize çok benziyorduk. Gideon'un da ailesiyle her şeyi açıklığa kavuşturmaya ihtiyacı var mıydı? Tamamen iyileşmesi için buna mı ihtiyacı vardı?

"İşe dönmen gerektiğini biliyorum," dedim, "ama benim için eve gelmene sevindim. Haklısın, seni görmeye ihtiyacım vardı."

Elimi dudaklarına götürdü. "Babanın Kaliforniya'ya ne zaman döneceğini biliyor musun?"

"Hayır."

"Dr. Petersen'la olan randevum zaten yarını bizim için geç bir gece yapacaktı." Gideon hafif bir gülümsemeyle bana baktı. "Birlikte olmanın bir yolunu bulacağız."

Onun yanında olmak ... ona dokunmak ... onun gülümsediğini görmek ... o sözleri duymak. Uzun bir günün ardından o yanımda olduğu sürece her şeyin üstesinden gelebilirdim.

"Beş dakikanızı alabilir miyim?" Ben sordum.

"Ne istersen alabilirsin meleğim," dedi usulca. "Sadece bu." Daha yakına kaydım ve onun yanına doğru kıvrıldım.

Gideon'un kolu omuzlarıma dolandı. Ellerimiz kucaklarımızda birleşti. Mükemmel bir daire oluşturduk. Parmaklarımıza taktığımız yüzükler kadar ışıltılı değildi ama yine de paha biçilemezdi.

Bir süre sonra bana doğru eğildiğini hissettim. İç çekti. "Benim de buna ihtiyacım vardı." Ona daha sıkı sarıldım. "Bana ihtiyacın olması sorun değil, as."

"Keşke sana biraz daha az ihtiyacım olsaydı. Sadece katlanılabilir kılacak kadar." "Bunun neresi eğlenceli olabilir ki?"

Yumuşak kahkahası beni ona daha da aşık etti.

* * *

Gideon DB9 konusunda haklıydı. Park görevlisinin şık metalik gri Aston Martin'i önümde durdurmasını izlerken, bunun tekerlekli bir Gideon olduğunu düşündüm. Gaz pedalı olan bir seks gibiydi; o kaba bir zarafet ki neredeyse ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olacaktı.

Direksiyona geçmekten çok korkuyordum.

New York'ta araba kullanmak Güney Kaliforniya'da araba kullanmaya *hiç* benzemiyordu. Papyonlu görevliden anahtarları almadan önce tereddüt ettim ve bir şehir arabası çağırmanın akıllıca olup olmadığını düşündüm.

Kullan-at telefon çalmaya başladı ve el yordamıyla hemen aradım. "Alo?"

"Yap şunu," diye mırıldandı Gideon. "Endişelenmeyi bırak ve sür."

Etrafımda döndüm, bakışlarım güvenlik kameralarını arıyordu. Farkındalık omurgamı titretti. Gideon'un bakışlarını üzerimde *hissedebiliyordum*. "Ne yapıyorsun?"

"Keşke seninle olsaydım. Seni kaputun üzerine yaymak ve yavaşça sikmek isterdim. Sikimi içine sokmak. O şoklara bir egzersiz yaptırmak. Umm. Tanrım, sertleştim."

Ve beni ıslatıyordu. sonsuza kadar dinleyebilirdim; sesini çok seviyordum. "Güzel arabayı mahvetmekten korkuyorum."

"Araba umurumda değil, sadece senin güvenliğin umurumda. İstedğin kadar çiz, yeter ki canın yanmasın."

"Bunun beni sakinleştirmesi gerekiyordusa, işe yaramadı."

"Sen boşalana kadar telefon seksi yapabiliriz, bu görür."

Bakışlarımı beni izlemiyormuş gibi yapan park görevlilerine diktim. "Seni kısa sürede bu kadar azdıran şeyin ne olduğu konusunda endişelenmeli miyim?"

"Seninle birlikte olduğumdan beri ne kadar zaman geçti?"

"DB9'u sürdüğünü düşünmek beni tahrik ediyor."

"Şimdi öyle mi?" Gülümsememi engellemek için mücadele ettim. ", ulaşım fetişi var?"

"Direksiyonun arkasına geç," diye ikna etti. "Yolcu koltuğunda olduğumu hayal et. Elim bacaklarının arasında. Parmaklarım yumuşak, kaygan amını beceriyor."

Titrek bacaklarımın üzerinde arabaya yaklaşırken, "Ölmek istiyor olmalısın," diye mırıldandım.

"Seni parmaklarken sikimi çıkarır ve yumruğumla okşardım, ikimizi de iyice azdırdım."

"Bu aracın döşemesine olan saygısızlığınız dehşet verici." Sürücü koltuğuna yerleştim ve bir dakika boyunca aracı nasıl ilerleteceğimi düşündüm.

Sesi arabanın ses sisteminden geliyordu. "Nasıl hissettiriyor?" Kullan-at telefonumu arabanın ses sistemiyle senkronize ettiğini Bluetooth. Gideon her zaman her şeyi düşünürdü.

"Pahalı," diye cevap verdim. "Bunu kullanmama izin verdiğin için delirmiş olmalısın."

"*Senin* için çıldırıyorum," diye cevap verdi, içimde bir sevinç sıçraması yaratarak. "LaGuardia GPS'te programlı."

Beni görmek için eve gelmesinin onun ruh halini bu kadar hafiflettiğini bilmek beni iyi hissettirdi. Nasıl hissettiğini biliyordum. Onun hissettiğini bilmek çok şey ifade ediyordu.

aynı şekilde.

GPS'i açtım, sonra da vitesi boşa almak için düğmeye bastım. "Biliyor musun, as? Sen bu şeyi sürerken sana sakso çekmek istiyorum.

Bu orta konsola bir yastık at ve

mil."

"Seni bu konuda ikna edeceğim. Bana nasıl hissettiğini söyle."

"Pürüzsüz. Güçlü." Arabadan inerken görevlilere el salladım. yeraltı . "Çok duyarlı."

"Tıpkı senin gibi," diye mırıldandı. "Elbette, sen benim en sevdiğim arabamsın." "Çok tatlısın bebeğim. Ve sen de benim en sevdiğim joystick'imsin." Birleştim dikkatlice trafiğe gir.

Güldü. "Tek joystick'in ben olsam iyi olur."

"Ama senin tek aracın ben değilim," diye belirttim, o anda onu çok sevdim çünkü beni kolladığını ve rahat olmamı sağladığını biliyordum. Kaliforniya'dayken araba kullanmak benim için nefes almak gibiydi ama New York'a taşındığımdan beri direksiyon başına geçmemiştim.

"Çıplak olmaktan hoşlandığım tek kişi sensin," dedi.

"Bu senin için büyük şans, çünkü ben çok sahipleniciyimdir."

"Biliyorum." Sesi erkeksi bir memnuniyetle doluydu.

"Neredesin?"

"İşte."

"Çoklu görev, eminim." Gaza bastım ve şeritleri keserken dua ettim. "Kız arkadaşın için bu kadar yoğunluğun arasında biraz sakinleştirici

dünya eğlence egemenliği?"

"Senin için dünyanın dönmesini durdurabilirim."

Bu aptalca cümle bana garip bir şekilde dokundu.

"Seni seviyorum." "Bunu sevdin, değil mi?"

Sırıttım, onun saçma espri anlayışından irkildim ve memnun oldum.

Etrafımın aşırı farkındaydım. Her yönde her şeyi yasaklayan işaretler vardı. Manhattan'da kullanmak hiçbir yere hızlı bir yolculuktu. "Hey, sağa ya da sola dönemiyorum. Sanırım Midtown Tüneli'ne doğru gidiyorum. Seni kaybedebilirim."

"Beni asla kaybetmeyeceksin meleşim," diye yemin etti. "Nereye gidersen git, ne kadar uzağa gidersen git, ben burada seninle olacağım."

* * *

Bagaj teslim alanının dışında babamı , tüm cesaretimi kaybettim.

İşten ayrıldığımdan beri Gideon bana güven aşılamıştı. Babam ve bitkin görünüyordu, gözleri kızarmış ve çenesi kirli sakallarla gölgelenmişti.

Ona doğru yürürken gözyaşlarımın sızladığını hissettim ama onu rahatlatmaya kararlı bir şekilde gözyaşlarımı geri kırtım. Kollarımı açarak elindekileri bırakışını izledim ve sonra bana sıkıca sarıldığında tüm hava ciğerlerimi terk etti.

"Merhaba baba," dedim, sesimde özlediğini umduğum bir titremeyle.

"Eva." Dudakları şakağıma sertçe bastırdı.

"Yorgun görünüyorsun. En son ne zaman uyudun?"

"San Diego'dan çıkarken." Geri çekildi ve benimkilerle aynı olan gri gözleriyle bana baktı. Yüzümü aradı.

"Başka bagajınız var mı?"

Başını salladı, hâlâ beni inceliyordu.

"Aç mısın?" diye sordum.

"Cincinnati'den bir şey aldım." Sonunda geri çekildi ve çantasını aldı. "Ama eğer acıktıysan ... ?"

"Hayır. Ben böyle iyiyim. Ama eğer istersen daha sonra Cary'yi yemeğe çıkarabiliriz diye düşünüyordum. Bugün işe geri döndü."

"Elbette." Elinde çantasıyla durakladı, biraz kaybolmuş ve kararsız görünüyordu.

"Baba, ben iyiyim."

". Bir Őeylere zarar vermek istiyorum ama vurabileceđim hićbir Őey yok."

Bu bana bir fikir verdi.

Elini tutarak onu havaalanından dıřarı ćıkarmaya bařladım. "Bu dūřūnceni unutma."

"H Derek'i GERÇEKTEN ," dedi Parker, tıraşlı kafasındaki hafif ter tabakasını el havlusuyla silerken.

İzlemek için döndüğümde babamın kendisinden iki kat büyük olan eğitmenle gördüm ve babam küçük bir adam değildi. Boyu 1.80'in üzerindeydi ve kasları iki yüz kilo ağırlığındaydı.

Reyes zorlu bir rakipti. Ayrıca, Krav Maga'ya olan ilgimi paylaştıktan sonra kendisinin de Krav Maga'yı kontrol edeceğini söylemişti ve görünüşe göre Bazı hareketleri çok biliyordu. "Atlamasına izin verdiğin için teşekkürler."

Parker bana baktı, koyu renk gözleri sabit ve . Bana kendimi nasıl savunacağımdan daha fazlasını öğretiyordu. Ayrıca bana korkuya değil, atılacak adımlara odaklanmayı öğretmişti.

"Normalde sınıfın öfkenizi ortaya koyacağınız yer olmadığını söyledim," dedi, "ama Derek'in meydan okumaya ihtiyacı vardı."

O sormasa da, dile getirilmeyen soruyu havada hissedebiliyordum. Parker babamın yardımcı eğitmenini tekeline almasına izin vererek bana iyilik yaptığı için cevap vermenin en iyisi olduğuna karar verdim. "Daha yeni öğrendi ki Uzun zaman önce biri beni incitti. Artık konuda bir şey yapmak için çok geç ve o da bunu kabullenmekte zorlanıyor."

Uzandı ve antrenman minderinin hemen kenarında duran su şişesini aldı. Bir dakika sonra, "Benim bir kızım var. Yapabilirim bunun nasıl bir his olduğunu hayal edin."

İçkisini almadan önce bana baktığında, kalın kirpikli koyu renk gözlerindeki anlayışı gördüm ve babamı doğru yere getirdiğim konusunda rahatladım.

Parker rahat biriydi, harika bir gülümsemesi vardı ve nadiren rastladığım bir şekilde samimiydi. Ama insanları dikkatli davranmaları konusunda uyaran bir havası vardı. İnsan ona karşı bir şey yapmaya çalışmanın aptallık olacağını hemen anlıyordu. Sokak zekası kabile dövmeleri kadar barizdi.

"O zaman onu buraya getir," dedi, "bırak bu işi çözsün ve senin kendi güvenliğini sağladığını görsün. İyi fikir."

"Başka ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf ettim. Parker'ın stüdyosu Brooklyn'in yeniden canlanan bir bölgesinde yer alıyordu. Dönüştürülmüş bir depoydu ve çıplak tuğla ve dev sürgülü yükleme bölmesi kapıları sert şıklık atmosferine katkıda bulunuyordu. Kendimi güvende ve kontrolü ele almış hissettiğim bir yerdi.

"Bazı fikirlerim var." Sırıttı ve çenesini doğru salladı. "Hadi ona neler yapabileceğini gösterelim."

Havlumu su şişemin üzerine bıraktım ve başımı salladım. "Hadi gidelim."

* * *

Apartmanımın yeraltı garajına üniformalı park görevlilerinden hiçbirini görmedim. Zaten bu onuru kendim yaşamak istediğim için bu benim işime geliyordu. DB9'u boş bir yuvaya kaydardım ve motoru durdurdum. "Muhteşem. Asansörün hemen yanında."

"Anlıyorum," dedi babam. "Bu senin araban mı?"

Ben de bu soruyu bekliyordum. "Hayır. Bir komşunun." "Dost canlısı bir komşu," dedi kuru bir sesle.

"Bir fincan şeker. Bir Aston Martin. Hepsi aynı, değil mi?" Ona gülümseyerek .

Çok yorgun ve yıpranmış görünüyordu, antrenmandan dolayı değil. Yorgunluk içten geliyordu ve bu beni öldürüyordu.

Arabayı durdurup emniyet kemerimi çözdüm ve ona bakmak için döndüm. "Baba. Ben . . . Seni bu konuda üzgün görmek beni mahvediyor. Buna dayanamıyorum."

Nefesini tutarak, "Sadece biraz zamana ihtiyacım var," dedi.

"Bunu hiç istemedim." Uzandım ve elini kavradım. "Ama eğer Nathan'ı sonsuza dek arkamızda bırakabilirsek, bunu yaptığımıza memnun olacağım."

"Raporları okudum-"

"Tanrım. Baba . . ." İçimdeki safrayı geri yuttum. "Kafanda böyle Şeyler istemiyorum."

"Bir olduğunu biliyordum." Gözlerinde yle bir keder ve acıyla bana bakıyordu ki, onlara bakmak acı veriyordu. "Cary'nin oturmaya gidiŐ Şekli Dedektif Graves, Nathan Barker'ın adını söylediğinde senin yanında. Bana bir Şey söylemediğini biliyordum. Sylemeni umuyordum."

"Nathan'ı geçmiŐime gömmek için çok uĐraŐtım. Hayatımda onun etkilemediği birkaç Şeyden biri sendin. Bu Şekilde kalmasını istedim."

Elimi sıkıca kavradı. "Bana doğruyu söyle. İyi misin?" "Baba. Ben birkaç hafta önce görmeye geldiğin kızınım. "Baba. San Diego'da seninle takılan aynı kız. Ben *iyiyim*."

"Hamileydin-" Sesi kesildi ve bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü. Kendiminkini görmezden gelerek onu fırçaladım. "Ve bir gün yine olacağım."

Belki birden fazla kez. Belki de torunlarınla kaynaŐacaksın." "Buraya gel."

Konsola doğru eğilerek bana sarıldı. Uzun bir süre arabada oturup ağladık. İimizi döktük.

Gideon güvenlik kayıtlarını izleyip bana sessiz bir destek mi gönderiyordu? Öyle olabileceğini düşünmek beni rahatlattı.

* * *

O akşamki yemek Cary, babam ve benim için her zamanki kadar gürültülü geçmedi ama korktuğum kadar da kötü değildi. Yemekler harikaydı, Şarap daha iyiydi ve Cary'nin ağzı kulaklarındaydı.

"Tatiana'dan daha kötüydü," dedi o gün çekimi paylaştığı modelden bahsederken. "Sürekli 'iyi yanından' bahsediyordu, Şahsen ben kapıdan çıkarken onun kıı olduğunu düşünüyordum."

"Tatiana ile çekimler mi yaptın?" Sordum, sonra babama açıkladım, "O Cary'nin görüŐtüĐü bir kız."

"Oh, evet." Cary alt dudağındaki kırmızı Şarabı yaladı. "Aslında birlikte çok çalışıyoruz. Ben Tatiana Tamer'ım. O krizlerinden birine giriyor ve ben onu sakinleŐtiriyorum."

"Nasıl- Boş ," dedim çabucak. "Nasıl olduğunu bilmek istemiyorum." "Zaten biliyorsun." Göz kırptı.

Babama baktım ve gözlerimi devirdim.

"Peki ya sen Victor?" Cary sotelenmiş mantardan bir ısırik alırken sordu.

"Görüşüğün biri var mı?"

Babam omuz silkti. "Ciddi bir şey değil."

Bu onun seçimiydi. Kadınların onun etrafında nasıl görmüşüm; onun dikkatini çekmek için kendilerini paralıyorlardı. Babam ateşliydi, harika bir vücudu, muhteşem bir yüzü ve Latin şehveti vardı. Seçtiğı kadınlar vardı ve onun bir aziz olmadığını biliyordum, ama onu gerçekten etkileyen biriyle hiç karşılaşmamış gibiydi. Son zamanlarda bunun sebebinin annemin ondan önce davranması olduğunu fark .

"Daha fazla çocuğun olacağını düşünüyor musun?" Cary bu soruyla beni şaşırtarak ona sordu.

Uzun zaman önce tek çocuk olmayı kabullenmişim.

Babam başını salladı. "Bu fikre karşı olduğumdan değil ama Eva hayatımda sahip olabileceğimi düşündüğümünden çok daha fazlası." Bana o kadar büyük bir sevgiyle baktı ki boğazım düğümlendi. "Ve o mükemmel. Umut edebileceğim her şeye sahip. Kalbimde başka birine yer olduğundan emin değilim."

"Ah, babacığım." Başımı omzuna yasladım, olabilecek en kötü nedenle bile olsa yanımda olduğu için çok mutluydum.

Daireye döndüğümüzde, geceyi sonlandırmadan önce bir film izlemeye karar verdik. Üzerimi değiştirmek için odama gittim ve şifonyerimin üzerinde beyaz güllerden oluşan muhteşem bir buket bulduğumda çok heyecanlandım. Gideon'un kendine özgü kalın el yazısıyla yazılmış kart beni neredeyse sersemletmişti.

HER ZAMANKI GIBI SENİ DÜŞÜNÜYORUM. VE BURADAYIM. SENİN, G.

Yatağı oturdum, karta sarıldım, o anda beni düşündüğünden . Ayrıca ayrı kaldığımız haftaların her anında beni düşündüğünü de anlamaya başlamışım.

O gece *Dredd*'i izledikten sonra kanepede uyuyakalmışım. Kısa bir süre sonra kaldırılıp odama götürölme hissiyle uyandım ve gülümsedim.

Babam beni bir çocuk gibi yatağa yatırıp alnımdan öperken uyuklu bir şekilde.
"Seni seviyorum baba," diye mırıldandım.
"Ben de seni seviyorum, tatlım."

* * *

Ertesi sabah alarımdan önce uyandım ve uzun hissetmediğim kadar iyi hissediyordum. Kahvaltı barına bir not bıraktım ve babama öğle yemeği için bir araya gelmek isterbeni aramasını söyledim. O gün için planladığı bir şey olup olmadığından emin değildim. Cary'nin öğleden sonra bir çekimi olduğunu biliyordum.

Taksiyle işe giderken, Shawna'nın kardeşinin Mark'la nişanlanmasından dolayı attığı mesaja cevap verdim. adına çok mutluyum, mesaj attım.

Seni seçiyorum! O da karşılık verdi.

Telefonuma bakıp gülümsedim. Ne ? Sinyal kesiliyor. Seni okuyamıyorum.

Taksi Crossfire'in önünde durduğunda, Bentley'in kaldırım beni her zamanki gibi heyecanlandırdı. Arabadan atladığımda ön koltuğa baktım ve Angus'un içeride oturduğunu görünce el salladım.

Şoför şapkasını kafasına geçirerek dışarı çıktı. Clancy gibi, ona bakarak tabanca taşıdığını anlayamazdınız; o kadar rahat takıyordu ki.

"Günaydın Bayan Tramell," diye selamladı beni. Genç bir adam olmamasına ve kızıl saçlarına bolca gümüş takılmış olmasına rağmen, Angus'un Gideon'u koruma yeteneğinden hiçbir zaman şüphe duymamıştım.

"Merhaba, Angus. Seni gördüğüme sevindim." "Bugün çok güzel görünüyorsun."

Soluk sarı elbiseme baktım. Parlak ve neşeli olduğu için seçmişim, babamın bende bırakmasını istediğim izlenim de buydu. "Teşekkür . Umarım günün harika geçer." Döner kapıya doğru geri geri gittim. "Sonra görüşürüz!"

Şapkasını bana doğru eğerken soluk mavi gözleri kibardı.

Yukarı çıktığımda Megumi'yi her zamanki gibi buldum. Gülümsemesi geniş ve gerçekti ve gözlerinde her sabah görmekten hoşlandığım o ışıltı vardı.

Masasına uğradım. "Nasılsın?"

"Güzel. Michael öğle yemeği için buluşacak ve ben de bitiriyorum. Güzel ve medeni."

Giydiği zümrüt yeşili elbiseye hayranlıkla bakarak, "Üzerindeki kıyafet harika," dedim. Elbise vücuda tam oturuyordu ve deri şeritleri elbiseye tam da olması gerektiği gibi bir hava katıyordu.

Ayağa kalktı ve diz üstü çizmelerini gösterdi.

"Çok Kalinda Sharma," dedim. "Sana tutunmak için ."

"Sanki," diye alay etti. "Bu botlar yürümek için yapılmış. Dün geceye kadar beni geri aramadı, bu da neredeyse dört gündür iletişim kurmadığımız anlamına geliyor.

Tamamen mantıksız değil, ama benim için deli olan bir adam bulmaya hazırım. Benim onu düşündüğüm kadar beni düşünen ve birlikte olamadığımız zaman bundan nefret eden bir adam."

Gideon'u düşünerek başımı salladım. "Bir tane için beklemeye değer. Öğle yemeğiniz sırasında sizi kurtarmak için telefon etmemi ister misiniz?"

Sırıttı. "Hayır. Ama teşekkür ederim."

"Pekâlâ. Fikrinizi değiştirirseniz bana haber verin."

Masama döndüm ve hemen işe koyuldum, bir gün önce erken ayrılmamı telafi etmek için ilerlemeye kararlıyım. Mark da çok heyecanlıydı ve bana Steven'ın yıllardır biriktirdiği düğün fikirleriyle dolu bir klasörü olduğunu söyleyecek kadar uzun süre işten uzaklaştı.

"Neden şaşırmadım?" Dedim.

"Olmamalıyım." Mark'ın ağzı şefkatle kıvrıldı. "Bunca zamandır benim haberim olmasın diye ofisinde saklıyormuş."

"Bakabildin mi?"

"Her şeyi benimle birlikte gözden geçirdi. *Saatler* sürdü." "Yüzyılın düğününü yapacaksınız," diye takıldım.

"Evet." Kelimede biraz fazlası vardı ama yüz ifadesi o kadar mutluydu ki gülümsememi engelleyemedim.

Babam 11'den hemen önce aradı.

"Selam tatlım," dedi her zamanki iş selamıma karşılık olarak. "Günün nasıl geçiyor?"

"Harika." Sandalyemde arkama yaslandım ve onun resmine baktım. "Nasıl uyudun?"

"Zor. Hâlâ uyanmaya çalışıyorum."

"Neden? Yatağına dön ve tembellik et."

"Öğle yemeğini erteleyeceğimi bilmenizi isterim."

Yarın bir araya geleceğiz. Bugün annenle konuşmam gerek."

"Oh." Bu sesi biliyordum. Bu ses tonunu biliyordum.

O mükemmel otorite ve onaylamama karışımı. "Dinleyin. Bu konuda ikinizin arasına girmeyeceğim. İkiniz de yetişkinsiniz ve ben taraf tutmuyorum. Ama annemin size söylemek istediğini söylemeliyim."

"Yapmalıydı."

"Yalnızdı," diye devam ettim, ayaklarım haliya huzursuzca vuruyordu, "boşanmayla ve Nathan'a karşı açılan davayla uğraşıyordu ve benim iyileşmemle uğraşıyordu. Eminim çaresizce yaslanacak bir omuz istiyordu - nasıl olduğunu bilirsiniz. Ama suçluluk duygusu içinde boğuluyordu. O zaman ona her şeyi kabul ettirebilirdim ve ettirdim de."

Hattın diğer ucunda sessizdi.

"Sadece onunla konuşurken bunu aklında tutmanı istiyorum," diye bitirdim.

"Pekâlâ. Ne zaman evde olacaksın?"

"Beşi biraz geçiyor. Spor salonuna gitmek ister misin? Ya da Parker'ın stüdyosuna?" "İçeri girdiğinde nasıl hissettiğime bir bakayım," dedi.

"Tamam." Annemle babam arasında geçecek konuşmanın beni ne kadar endişelendirdiğini görmezden gelmek için kendimi zorladım. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara."

Telefonu kapattık ve dikkatimi dağıttığı için minnettar bir şekilde işime geri döndüm.

Öğle yemeği , hızlıca bir şeyler alıp masama götürmeye ve bir saat boyunca çalışmaya karar verdim. Gün ortası saunasına cesaret ettim Bir paket kurutulmuş et ve bir şişe sağlıklı içecek almak için Duane Reade'e gittim. Gideon'la tekrar bir araya geldiğimizden beri antrenmanlarımı sık sık aksatıyordum ve bunun cezasını çekmenin zamanı geldiğini düşündüm.

Crossfire'in döner ön kapısından içeri girdiğimde Gideon'a bir "Seni düşünüyorum" notu göndermenin bilgeliğini tartışıyordum. Zor bir günü daha katlanılabilir hale getiren çiçekler için teşekkür etmek amacıyla küçük bir şey.

Sonra bir daha görmemeyi tercih ettiğim kadını gördüm - Corinne Giroux. Ve avucunu erkeğimin göğsüne dayamış, onunla konuşuyordu.

Güvenlik turnikelerine girip çıkan trafik akışının dışında bir sütun tarafından korunarak kenarda durdular. Corinne'in uzun siyah saçları neredeyse beline kadar uzanıyordu, parlak bir perde gibi saçlarına rağmen göze çarpıyordu.

klasik siyah elbise. Hem o hem de Gideon profilden baktıkları için gözlerini göremiyordum ama muhteşem bir akuamarin rengi olduklarını biliyordum. Çok güzel bir kadındı ve birlikte büyüleyici bir çift olmuşlardı. Özellikle de tam o anda, her ikisi siyah giyinmişken, tek renkli nokta Gideon'un mavi kravatıydı. Benim favorim.

Birden Gideon'un başı döndü ve sanki onu izlediğimi hissetmiş gibi beni buldu. Bakışlarımız buluştuğu anda, ruhumun derinliklerindeki o tanıma duygusunun, sadece onunla hissettiğim o ilkel farkındalığın içime işlediğini hissettim.

İçimden bir ses *onun benim* olduğunu biliyordu. Onu ilk gördüğüm andan beri biliyordum.

Ve başka bir kadının elleri onun üzerindeydi.

Kaşlarım sessiz bir *WTF* ile kalktı. O anda Corinne de onun bakışlarını takip etti. Devasa lobinin ortasında durmuş, onlara bakarken beni gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyordu.

Yanına gidip onu saçlarından tutup çekmediğim için şanslıydı.

Sonra adamın çenesini kavradı, dikkatini tekrar kendisine çekti ve parmak uçlarına kalkarak adamın sert ağzına bir öpücük kondurdu ve ben de bunu yapmayı gerçekten düşündüm. Hatta onlara doğru bir adım attım.

Gideon amacına ulaşmadan hemen önce başını geriye attı, elleri onu kollarından yakaladı ve uzaklaştırdı.

Öfkemi dizginledim, kızgınlığımı dışa vurdum ve onu kendi haline bıraktım. Kıskanmadığımı söyleyemem, çünkü elbette kıskandım - Corinne onunla herkesin önünde birlikte olabiliyordu ve ben . Ama içimde daha önce hissettiğim o hastalıklı korku, her şeyden çok sevdiğim adamı kaybedeceğimi söyleyen o korkunç güvensizlik yoktu.

O paniği hissetmemek garipti. Kafamın içinde hâlâ kendime fazla güvenmemem konusunda beni uyaran küçük bir ses vardı; bana korkmamın, incinmekten korunmamın daha iyi olacağını söylüyordu. Ama bir kereliğine de olsa

Görmezden gel. Gideon'la yaşadığımız onca şeyden, hâlâ olduğumuz şeyden, benim için yaptıklarından sonra ... inanmamak inanmaktan daha zordu.

Her şeye rağmen, hiç olmadığımız kadar güçlüydük.

Asansöre atlayıp işe giderken düşüncelerim aileme kayıyordu. Ne annemin ne de Stanton'ın babamı şikâyet etmek için aramamış olmasını iyiye işaret olarak kabul etmeyi seçiyordum. Parmaklarımı çapraz yaptım ve

Eve döndüğümde Nathan'ı sonsuza arkamızda bırakabileceğimizi umuyordum. Buna çok hazırdım. Hayatımın bir sonraki aşamasına geçmeye hazır olmanın ötesinde, bu her ne olursa olsun.

Asansör kabini onuncu katta yavaşlayarak durdu ve kapılar elektrikli aletlerin tiz vınlama sesi ve çekiçlerin ritmik vuruşlarıyla açıldı. Asansörün hemen önünde, tavandan plastik levhalar sarkıyordu. Crossfire'ın herhangi bir bölümünün inşaat halinde olduğunu fark etmemiştim ve önümdeki insanların etrafına bakarak bir şeyler görmeye çalıştım.

Kapıya en yakın adam omzunun üzerinden bakarak, "Dışarı çıkan var mı?" diye sordu.

Benimle şahsen konuşmamış olmasına rağmen doğruldum ve başımı salladım. Başka kimse kımıldamadı. Kapıların kapanmasını ve inşaat gürültüsünün kesilmesini bekledik.

Ama onlar da hareket etmedi.

Adam asansörün düğmelerine boş yere basmaya başlayınca neler olduğunu anladım.

Gideon.

Kendi kendime gülümseyerek, "Affedersiniz, lütfen" dedim.

Arabanın içindekiler beni indirmek için yer değiştirdiler ve başka bir adam da benimle birlikte indi. Kapılar arkamızdan kapandı ve araba yoluna devam etti.

"Bu da ne?" dedi adam, dönüp diğer üç asansörü incelerken kaşlarını çatarak. Benden biraz daha uzundu ama çok uzun değildi ve kısa kollu bir gömlek ve kravat ile elbise pantolon giymişti.

Başka bir arabanın gelişini haber veren ding sesi, inşaat gürültüsü tarafından neredeyse bastırılıyordu. Asansörün kapıları açıldığında Gideon dışarı çıktı, şık, gösterişli ve sinirli görünüyordu.

atlamak istedim, çok seksi görünüyordu. Ayrıca, itiraf etmeliyim ki üzerimde alfa erkeği gibi davranması beni tamamen tahrik etti.

Senin için dünyanın dönmesini durdururdum. Bazen öyle hissediyordum.

Kısa kollu adam nefesinin altında homurdanarak Gideon'un boşalan asansörüne girdi ve yanımızdan ayrıldı.

Gideon'un eli kalçalarına gitti, ceketi takım elbisesinin şıklığını ortaya çıkarmak için ayrıldı. Üç parça da siyahtı ve belli belirsiz pahalı bir parlaklığa sahipti. Gömleği siyahtı ve kol düğmeleri tanıdık bir altın ve oniks taşından yapılmıştı.

Onunla tanıştığım ilk günkü gibi giyinmişti. O zaman, onun şahane vücuduna tırmanmak ve onu anlamsızca becermek istemiştım.

Bunca hafta geçmesine rağmen bu durum değişmemiştir.

"Eva," diye başladı o ayak parmaklarını kıvıran seksi . "Düşündüğün gibi değil. Corinne geldi çünkü onun telefonlarına çıkmıyorum-"

Sözünü kesmek için elimi kaldırdım ve hediyesine, diğer bileğimdeki güzel saatime baktım. "Otuz dakikam var. Sakıncası yoksa eski sevgilin hakkında konuşmaktansa seni tercih ederim."

Uzun bir dakika boyunca sessiz ve hareketsiz durdu, bana baktı, ruh halimi ölçmeye çalıştı. Beyninin ve vücudunun vites değiştirmesini, kızgınlıktan farkındalığa geçmesini izledim. Bakışları daraldı, gözleri karardı. Bir kızarıklık elmacık kemiklerine geldi ve dudakları keskin bir nefesle ayrıldı. Kanı ısınıp aleti kalınlaştıkça ağırlığı yer değiştirdi, cinselliği tembel bir uykudan sonra gerinen bir panter gibi kıpırdandı.

Aramızdaki cinsel akımın çatırdayarak canlandığını neredeyse hissedebiliyordum. gibi karşılık verdim, yumuşadım ve hızlandım, göbeğim hafifçe sıkıldı. Onun için yalvarıyordum. Etrafımızdaki kargaşa beni daha da azdırıyor, kalbimin atışına aciliyet katıyordu.

Gideon ceketinin iç cebine uzandı ve telefonunu çıkardı. Hızlı arama yaptı, sonra telefonu kulağına götürdü, gözleri benimkilerle kilitlendi. "Otuz dakika gecikeceğim. Eğer bu Anderson için uygun değilse, yeniden planlayın."

Telefonu kapattı, telefonunu gelişigüzel bir şekilde cebine geri koydu.

"Şu anda senin için çok ateşliyim," dedim ona, sesim arzuyla boğuklaşmıştı.

Aşağı uzanarak kendini düzeltti, sonra bana yaklaştı, gözleri alev alev yanıyordu. "Gel bakalım."

Elini o çok sevdiğim şekilde sırtımın alt kısmına koydu, basınç ve sıcaklık içimde karıncalanmalara neden olan bir noktaya çarptı. Omzumun üzerinden ona baktım ve ağzındaki hafif gülümsemeyi gördüm, bu masum dokunuşun bana ne yaptığını bildiğinin kanıtıydı.

Asansör sırasını arkamızda bırakarak plastik örtülerin arasından geçtik. Önümüzde güneş ışığı, çimento ve baktığım her yerde asılı levhalar vardı. Plastiklerin arasından işçilerin sulu, sisli gölgelerini görebiliyordum. Gürültüden neredeyse boğulmak üzere olan bir müzik ve birbirlerine bağırarak adamlar duydum.

Gideon yolunu bilerek beni plastiğin içinden geçirdi. Sessizliği beni teşvik ediyordu, attığımız her adımda beklentinin ağırlığı artıyordu. Bir kapıya ulaştık ve beni birinin köşe ofisi olabilecek bir odaya doğru iterek kapıyı açtı.

Şehir önümde uzanıyordu; modern kent ormanı manzarası, tarihlerini gururla taşıyan binalarla süslenmişti. Bulutsuz mavi gökyüzüne düzensiz aralıklarla buharlar yükseliyor ve arabalar caddeler boyunca kollar gibi akıyor gibiydi.

Kapının arkamdan kilitlendiğini duydum ve Gideon'la yüzleşmek için döndüğümde onu ceketini çıkarırken yakaladım. Odada mobilyalar vardı. Bir masa, sandalyeler ve köşeye yerleştirilmiş bir oturma alanı. Hepsi muşambalarla örtülüydü, alan hâlâ tamamlanmamıştı.

Metodik bir dikkatle yeleğini, kravatını ve gömleğini çıkardı. izledim, erkeksi mükemmelliğine takılmıştım. "Sözümüz kesilebilir," dedi. "Ya da kulak misafiri olabiliriz."

"Bu seni rahatsız eder mi?"

"Sadece seni rahatsız ediyorsa." Fermuarı açık ve boxer külotunun bel bandı boşlukta açıkça görülebilecek şekilde bana yaklaştı.

"Beni kışkırtıyorsun. Rahatsız edilmemizi asla göze alamazsın."

"Duracağımdan değil. girdikten sonra beni durdurabilecek hiçbir şey düşünemiyorum." Elimden çantamı aldı ve sandalyelerden bıraktı. "Üzerinde çok fazla kıyafet var."

Kollarını bana dolayan Gideon, sırtındaki fermuarı pratik bir kolaylıkla indirdi, dudakları fısıldadı. "Seni fazla kirletmemeye çalışacağım."

"Dağınıklığı severim." Elbisemden çıktım ve tam sutyenimi çıkaracaktım ki beni omzuna attı.

Şaşkınlıkla ciyakladım ve iki elimle onun gergin kıkına vurdum. Beni acıtacak kadar sert bir şaplak attı, sonra elbisemi öyle bir kenara fırlattı ki, elbise doğrudan ceketinin üzerine düştü. diğer ucuna doğru yürürken eli uzandı ve külotumu popomun kıvrımından aşağıya çekti.

Kanepenin üzerine örtülmüş muşambanın kenarından tutup geriye attı, sonra önüme çömelerek beni oturttu. Topuklu ayakkabılarımın altından iç çamaşırımı çekerken, "Her şey yolunda mı meleşim?" diye sordu.

"Evet." Gülümsedim ve yanağına dokundum, bu sorunun ailemden işime kadar her şeyi kapsadığını biliyordum. Her zaman kontrol ederdi

Bedenimi ele geçirmeden önce başımın nerede olduğunu görmek için. "Her şey yolunda."

Gideon kalçalarımı kanepenin en ucuna çekti, bacaklarım onun iki yanında, yarığımı bakışlarına maruz bıraktı. "Söyle bakalım, bu güzel amcığı bugün bu kadar açgözlü yapan ne?"

"Sen."

"Mükemmel cevap."

Omzunu ittim. "Seninle tanıştığımda giydiğin takım elbiseyi giyiyorsun. O zamanlar seni sismeyi çok istiyordum ama elimden bir şey gelmiyordu. Şimdi yapabilirim."

Nazik elleriyle kalçalarımı bastırdı, başparmağıyla klitorisimi okşadı. Zevk içimde titreşirken cinsel organım titredi.

"Ve şimdi yapılabiliyorum," diye mırıldandı, koyu renkli başı eğilmişti.

Umutsuzca mindere tutundum, dili yarığımı yavaşça yaladığında karnım sıkıştı. Dilini içime sokmadan önce beni kızdırarak, titreyen cinsel organımın ağzını kapattı. Şiddetle doğruldum, o hassas etime işkence ederken sırtım eğildi.

"Sana o gün seni nasıl hayal ettiğimi anlatayım," diye mırıldandı, dilinin ucuyla klitorisimin etrafında dolaştı, okşamaya karşı koyacakken elleri beni tuttu. "Altımda siyah saten çarşafıara yayılmış, saçların her tarafına dağılmış, gözlerin sikimin dar, ipeksi amcığına girdiğini hissetmekten çıldırmış ve sıcak."

"Tanrım. Gideon," diye inledim, beni böylesine içtenlikle okşadığını görünce baştan çıkmıştım. Bu bir fantezinin gerçeğe dönüşmesiydi - nefes kesici takım elbisenin içindeki karanlık ve tehlikeli seks tanrısı, kadınları çılgına çevirmek için yapılmış o yontulmuş ağızıyla bana hizmet ediyordu.

"Bileklerini ellerimle sıkıştığımı hayal ettim," diye kabaca devam etti, "seni tekrar tekrar almaya zorladığımı. Küçük sert meme uçların ağızımdan şişmiş. Dudakların sikimi emmekten kıpkırmızı ve ıslak. Oda senin çıkardığın o seksi seslerle dolu... boşalmayı durduramadığında çıkardığın o çaresiz iniltilele."

Sonra inledim, dilinin hınzır kırbacıyla klitorisimin üzerinde gezinirken dudağıımı ısırdım. Bir bacağıımı çıplak omzuna attım, teninin sıcaklığı dizimin arkasındaki hassas eti kavuruyordu. "Ne istiyorsan onu istiyorum."

Sırıttışı parladı. "Biliyorum."

Beni emdi, sıkı sinir demetini çekti. Nefes nefese bir çığlıkla doruğa ulaştım, bacaklarım serbest bırakılma telaşıyla titriyordu.

Beni kanepede geriye ittiğinde hâlâ zevkten titriyordum, iri vücudu üzerimdeydi, aleti külotunu serbest bırakacak kadar aşağı ittiği yerden yukarı doğru kalkıyordu. Ona uzandım, ellerimde hissetmek istiyordum ama bileklerimi yakaladı ve kollarımı sabitledi.

"Seni seviyorum," dedi karanlık bir sesle. "Şehvetimin esiri olarak."

Gideon'un gözleri yüzüme odaklanmıştı, dudakları orgazmımdan dolayı parlıyordu, göğsü kabarıyordu. Beni bir hayvan gibi götürmek üzere olan erkeksi erkekle, başlangıçta yakıcı şehvetime ilham veren medeni iş adamı arasındaki fark beni büyülemişti.

"Seni seviyorum," dedim ona, sikiinin geniş başı şişmiş yarığımdan ağır ağır kayarken nefes nefese. Bana karşı itti, kaygan açıklığı ayırdı.

"Angel." Bir iniltiyle yüzünü boğazıma gömdü ve içime daldı, sert penisinin kalın boyu derinlere doğru tünel açtı. Adımı haykırarak kalçalarını bana doğru bastırdı, daha derine inmeye çalıştı, itip kaktı, daireler çizdi, becerdi. "Tanrım, sana ihtiyacım var."

Sesindeki çaresizlik beni şaşırttı. Ona dokunmak istedim ama o beni , kalçaları huzursuzca çalışıyordu. Onun hissi, o kadar sıcaktı ki, geniş tepesinin sürtünmesi ve masaj yapması aklımı başımdan alıyordu. Duramadan onu tekrar becerdim, ikimiz birlikte zorlanıyorduk.

Dudakları şakağıma değdi. "Az önce seni lobide o güzel sarı elbisenin içinde gördüğümde çok parlak ve güzel görünüyordun. Çok mükemmel."

Boğazım düğümlendi. "Gideon."

"Güneş arkanızda parlıyordu ve ben gerçek olamayacağınızı düşündüm."

Ellerimi serbest bırakmak için mücadele ettim. "Sana dokunmama izin ver."

"Peşinden geldim çünkü uzak kalamadım ve seni bulduğumda beni istedin." Bir eliyle iki bileğimi tuttu, diğer popomu kavradı, çekilirken beni kaldırdı, sonra derinlere itti.

İnledim, etrafında dalgalandım, seksim onun kalınlığını doyumsuzca emdi. "Tanrım, bu çok iyi. Çok iyi hissediyorsun."

"Her boşalmak istiyorum, içine boşalmak istiyorum. Seni dizlerinin üstünde ve sırt üstü istiyorum. Ve *sen de beni bu şekilde istiyorsun.*"

"Sana bu taraftan ihtiyacım var."

"Seni içine ve dayanamıyorum." Ağzı benimkine doğru alçaldı, erotik bir şekilde emiyordu. "Sana çok ihtiyacım var."

"Gideon. Sana dokunmama izin ver."

"Bir meleği yakaladım." Öpücüğü vahşi, ıslak ve tutkuluydu. Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor, dili derin ve hızlı bir şekilde sevişiyordu. "Ve açgözlü ellerimi üzerinde gezdirdim. Seni kirletiyorum. Ve sen buna bayılıyorsun."

"*Seni seviyorum.*"

İçime doğru okşadı ve ben kıvrandım, kalçalarım onun pompalayan kalçalarını kavradı. "Becer beni. Oh, Gideon. Sertçe sik beni."

Dizlerini içeri çekerek bana yalvardığım şeyi verdi, güçle girdi. Sikini içime , inlemeleri ve ateşli şehvet sözcükleri kulağıma çarpıyordu.

Göbeğim sıkılaştı, pelvisinin benimkine her çarpışında klitorisim zonkluyordu. Ağır kesesi kalçalarımın kıvrımına çarptı ve kanepe çıplak betona çarptı, Gideon içime girerken ilerledi, vücudundaki her kas aşağı vuruşlarında esnedi.

Öfkeli bir seksin müstehcen sesleri, diğerlerinin farkındalığını bastırıyordu. işçiler sadece birkaç metre . Doruğa ulaşma yarışı ikimizi de sürüklüyordu, bedenlerimiz duyularımızın şiddetinin çıkış noktasıydı.

"Ağzına boşalacağım," diye , ter şakağından aşağı kayıyordu.

Onun bu şekilde bitireceğini düşünmek bile beni azdırıyordu. Seksim dorukta kasıldı, onun tahrik edici horozunu kavradı ve yakaladı, orgazmın sonsuz darbeleri parmaklarıma ve ayak parmaklarıma doğru yayıldı. Ve hala durmadı, Kalçaları dönüp duruyor, ben altında gevşeyene kadar beni ustalıkla tatmin ediyordu.

"Eva. *Şimdi.*" Geri çekildi ve ben de onu takip ederek dizlerimin üzerine çöktüm ve ağzımı onun parlayan ereksiyonundan aşağı kaydardım.

Emmenin ilk ipucunda boşalıyordu, güçlü patlamalarla dilimin üzerine dökülüyordu. Tekrar tekrar yutkundum, onu içime çektim, göğsünden gelen tatmin seslerinin tadını çıkardım.

Elleri saçlarımdaydı, başı eğilmişti, karın kaslarında ter parlıyordu. Ağzım sikinde aşağı yukarı kayıyor, yanaklarım çukurlaşıyordu.

Çizim çeker.

"Dur," diye nefes nefese beni çekip çıkardı. "Beni tekrar sertleştireceksin." Hâlâ sertti ama bunu belli etmedim.

Gideon yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni öptü, tatlarımız birbirine karıştı.

"Teşekkür ederim."

"Bana teşekkür ediyorsun? Bütün işi sen yaptın."

"Seni becermek için hiçbir iş yapmıyorum meleğim." Yavaş gülümsemesi saf bir erkek doygunluğuydu. "Bu ayrıcalık için minnettarım."

Topuklarımın üzerine geri çöktüm. "Beni öldürüyorsun. O kadar da olamazsın. muhteşem ve seksi ve şeyler söylüyorlar. Aşırı yüklenme. Beynimi kızartıyor. Beni eritiyor."

Gülümsemesi genişledi ve beni tekrar öptü. "O hissi bilirim."

M Belki de Megumi'deki işaretleri gördüğüm için kendimle yeni yatmışım. Ya da belki de Cary'nin deyiimiyle seks radarım artık fritz. Sebep ne olursa olsun, arkadaşımın ayrılmayı planladığı adamla biliyordum ve bu konuda mutlu olmadığını söyleyebilirdim.

"Açık mı kapalı mı?" Resepsiyon bankosuna sordum.

"Oh, ayrıldım," dedi asık suratla. "Önce onunla tekrar birlikte olduktan sonra. Bunun özgürleştirici olacağını düşündüm. Ayrıca bir sonraki kuraklık dönemimin ne kadar süreceğini kim bilebilir?"

"Bitirme kararını yeniden mi sorguluyorsun?"

"Pek sayılmaz. Sadece onu seks için kullanmışım gibi incinmiş gibi davrandı. Sanırım öyle yaptım, ama o karşılık beklemeyen bir adam. Bağlantısız bir öglenciyle bir sorunu olmayacağını düşündüm."

"Yani şimdi kafan durumda." Ona sempatik bir gülümseme verdim. "Unutma, bu seni Cuma gününden beri aramayan adam. Güzel bir kızla ögle yemeği yedi ve orgazm oldu, hiç de fena bir anlaşma değil."

Başını yana eğdi. "Evet." "Evet."

Morali gözle görülür biçimde düzeldi. "Bu gece çalışıyor musun Eva?"

"Gitmeliyim ama babam şehirde ve onun programına göre oynuyorum. Eğer gidersek, sen de bizimle gelebilirsin ama iş bitene kadar haberim olmaz."

"Rahatsız etmek istemem."

"Bu duyduğum bir bahane mi?"

Sırıltısı utangaçtı. "Belki küçük bir tane."

"İstersen işten sonra benimle eve gelebilir ve onunla buluşabilirsin. Eğer spor yapmak istiyorsa, giymek için benden bir şey ödünç alabilirsin. İstemezse, yapacak başka bir şey buluruz."

"Bu hoşuma giderdi."

"Tamam, o zaman hazırız." Bu ikimiz için de iyi olacaktı. Babamın hayatımdaki normalliğe bir kez daha bakmasını sağlayacak ve Megumi'nin Michael için kendine işkence etmesini önleyecekti. "Saat beşte yola çıkıyoruz."

* * *

"Burada mı yaşıyorsun?" Megumi başını geriye doğru eğerek apartmanıma baktı. "Güzelmış."

Ağaçlarla çevrili caddedeki diğerleri gibi bir geçmişi vardı ve bunu çağdaş inşaatçıların artık kullanmadığı türden mimari detaylarla gösteriyordu. Bina güncellenmiş ve şimdi girişin üzerinde modern bir cam çıkıntı ile sakinleri barındırıyordu. Eklenti cepheyle şaşırtıcı derecede iyi uyum sağlamıştı.

"Hadi," dedim ona, kapıyı bizim için açan Paul'e gülümseyerek. Asansörden benim katıma çıktığımızda, ona bakmamak için kendimi zor tuttum. Gideon'un kapısı. Bir arkadaşımı Gideon ile paylaştığım bir eve götürmek nasıl bir şey olurdu?

Bunu istedim. Onunla bunu inşa etmek istedim.

Dairemin kilidini açtım ve içeri girdiğimizde Megumi'nin çantasını aldım.

"Kendini evinde hisset. Babama burada olduğumuzu haber vereceğim."

Gözlerini kocaman açarak oturma odası ve mutfağın açık kat planına baktı.

"Burası çok büyük."

"Bu kadar odaya ihtiyacımız yok, gerçekten."

Sırıttı. "Ama kim şikayet edecek ki?" "Doğru."

Misafir odasına giden koridora doğru dönüyordum ki annem benim ve Cary'nin yatak odalarına giden koridordan çıktı.

oturma alanının karşı tarafında. Eteğimi ve bluzumu giydiğini görünce irkilerek durdum. "Anne? Burada ne yapıyorsun?"

Kızarmış gözleri belimin etrafında bir noktaya kilitlenmişti, teni makyajını abartılı gösterecek kadar solgundu. İşte o zaman onun da benim makyaj malzemelerimi kullandığını fark ettim. Zaman zaman kardeş olduğumuz sanılsa da, gri gözlerim ve yumuşak zeytin ten rengim geliyordu ve annemin kullandığı pastel tonlardan farklı bir renk paleti gerektiriyordu.

Mideme bir bulantı yayıldı. "Anne?"

"Gitmek zorundayım." Bakışlarıma karşılık vermedi. "Bu kadar geç olduğunu fark etmemiştim."

"Neden benim kıyafetlerimi giyiyorsun?" *Bildiğim* halde sordum.

"Elbiseme bir şey döktüm. Bunları sana geri getireceğim." Hızla yanımdan geçti ve Megumi'yi görünce yine aniden durdu.

Hareket edemiyordum; ayaklarım halıya yapışmış gibiydi. Ellerim iki yanımda yumruk olmuştu. Utanç yürüyüşünü gördüğümde anlamıştım. Göğsüm öfke ve hayal kırıklığıyla gerildi.

"Merhaba Monica." Megumi ona sarılmak için öne çıktı. "?" "Megumi.

Merhaba." Annem açıkça söyleyecek daha fazla şey arıyordu. "Seni görmek harika.

görüşürüz. Keşke kalıp siz kızlarla takılabilsen ama gerçekten gitmem gerekiyor."

"Clancy burada mı?" Geldiğimde caddedeki diğer araçlara dikkat etmediğim için sordum.

"Hayır, bir taksi tutacağım." Başını bana doğru çevirdiğinde bile hâlâ doğrudan bana .

"Megumi, taksiyi annemle paylaşabilir misin? Seni ektiğim için üzgünüm ama birden kendimi iyi hissetmemeye başladım."

"Ah, tabii." Yüzüme baktı ve ruh halimdeki değişikliği anladığını görebiliyordum. "Sorun değil."

Annem o anda bana baktı ve ona söyleyecek bir şey bulamadım. Stanton'ı aldattığı düşüncesi kadar onun yüzündeki suçluluk ifadesinden de iğrenmiştim. Eğer bunu yapacaksa, en azından bunu kabullenebilirdi.

Babam bize katılmak için o anı seçti. Kot pantolon ve tişört giymiş, çıplak ayakları ve duştan yeni çıkmış nemli saçlarıyla odaya girdi.

Her zamanki gibi şansım kusursuz bir şekilde kötüydü.

"Baba, bu arkadaşım Megumi. Megumi, bu benim babam, Victor Reyes."

Babam Megumi'ye doğru yürüyüp elini sıkarken, annem ve babam birbirlerinden uzak durdular. Bu önlem, aralarındaki elektriklenmeyi durdurmak için hiçbir şey yapmadı.

"Belki takılabiliriz diye düşünmüştüm," dedim ani ve garip sessizliği doldurmak için, "ama şimdi kendimi pek iyi hissetmiyorum."

"Gitmem gerek," dedi annem tekrar, çantasını kaparken. "Megumi, benimle gelmek ister misin?"

"Evet, lütfen." Arkadaşım bana sarılıp vedalaştı. "Seni sonra ararım ve nasıl hissettiğini sorarım."

"Teşekkürler." Elini ve o çekilmeden önce sıktım. Kapı arkalarından kapandığı anda odama yöneldim.

Babam peşimden geldi. "Eva, bekle."

"Şu anda seninle konuşmak istemiyorum."

"Bu konuda çocukça davranma."

"Affedersiniz?" Ona doğru döndüm. "Bu dairenin parasını üvey babam ödüyor. Nathan'a karşı güvende olabilmem için çok iyi güvenli bir yerim olmasını istedi. Karısını becerirken bunu mu düşünüyordun?"

"Ağzından çıkanı kulağın duysun. Sen hâlâ benim kızımsın."

"Haklısın. Ve ne var biliyor musun?" Koridora doğru geri geri gittim. "Şimdiye kadar bu konuda hiç utanmamıştım."

* * *

Yatağıma uzandım ve tavana baktım, Gideon'un yanında olmayı diliyordum ama onun Dr. Petersen ile terapide olduğunu biliyordum.

Onun yerine Cary'ye mesaj attım: Sana ihtiyacım var. Hemen eve gel.

Yatak odamın kapısı çalındığında saat yediye geliyordu. "Bebeğim? Benim. Beni içeri al."

Kapıyı açmak için acele ettim ve ona sıkıca sarıldım. Ayaklarım yerden kesilecek şekilde beni kaldırdı ve odaya taşıdı, kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı.

Beni yatağa bıraktı ve yanıma oturdu, kolunu omuzlarıma doladı. Güzel kokuyordu, parfümü tanıdık. Ona doğru eğildim, minnettardım.

onun koşulsuz dostluğu için.

Birkaç dakika sonra ona söyledim. "Annemle babam birbirleriyle yatmışlar."

"Evet, biliyorum."

Ona bakmak için başımı arkaya yatırdım.

Yüzünü buruşturdu. "Bu öğleden sonra çekime giderken onları duydum."

"Eww." Midem çalkalandı.

"Evet, benim için de işe yaramıyor," diye mırıldandı. Parmakları saçlarımı karıştırdı. "Baban kanepede bitkin görünüyor. Ona bir şey mi söyledin?"

"Ne yazık ki. Kötü davrandım ve şimdi bunun için kendimi çok kötü hissediyorum. Onunla konuşmam ama bu çok garip çünkü kendimi en sadık hissettiğim kişi Stanton. Çoğu zaman ondan hoşlanmıyorum bile."

"Sana ve annene karşı hep iyi davrandı. Ve aldatılmak asla hoş bir şey değildir."

İnledim. "Başka bir yere gitmiş olsalardı daha az korkardım. Yani yine de yanlış olurdu ama burası Stanton'ın evi. Bu durumu daha da kötüleştiriyor."

"Öyle," diye kabul etti.

"Taşınmaya ne dersin?"

Kaşları kalktı. "Annenle baban burada seviştiği için mi?"

"Hayır." Ayağa kalktım ve volta atmaya başladım. "Burayı almamızın nedeni güvenlikti. Nathan bir tehditken ve güvenlik öncelikliyken Stanton'ın yardım etmesine izin vermek mantıklıydı, ama şimdi ..." Ona baktım. "Artık her şey farklı. Artık doğru gelmiyor."

"Nereye taşınalım? New York'ta kendi başımıza karşılayabileceğimiz başka bir yere mi? Ya da New York'u tamamen terk etmek mi?"

"New York'tan ayrılmak istemiyorum," diye onu temin ettim. "Senin işin burada. Benimkini de."

Ve Gideon.

Cary omuz silkti. "Tabii. Her neyse. Ben ."

Hâlâ yatağında oturduğu yere doğru yürüdüm ve ona sarıldım. "Ben babamla konuşurken akşam yemeği için bir şeyler sipariş edebilir misin?"

"Aklında özel bir şey var mı?" "Hayır.

Şaşırt beni."

Kanepede babama katıldım. Tabletimde geziniyordu ama ben oturunca bir kenara bıraktı.

"Daha önce söylediklerim için özür dilerim," diye başladım. " demek istememiştim."

"Evet, yaptın." Yorgun bir şekilde ensesini ovaladı. "Ve seni suçlamıyorum. Şu anda kendimle gurur duymuyorum. Ve hiçbir mazeretim yok. Daha iyisini biliyordum. O daha iyi biliyordu."

Bacaklarımı yukarı çekerek, omzumu kanepenin arkasına dayayarak ona doğru . "Aranızda çok iyi bir kimya var. Bunun ne demek olduğunu biliyorum. gibi."

Bana inceleyen bir bakış attı, gri gözleri fırtınalı ve ciddiydi. "Cross'la aranızda böyle bir şey var. Akşam yemeğine geldiğinde gördüm. Onunla aranı düzeltmeye çalışacak mısın?"

". Bu senin için sorun olur mu?" "Seni seviyor mu?"

"Evet." Ağzım kıvrıldı. "Ama bundan daha fazlası, ben onun için gerekliliyim. Benim için yapamayacağı hiçbir şey yok."

"Peki neden birlikte değilsiniz?"

"Şey... bu biraz karışık."

"Her zaman öyle değil mi?" dedi hayıflanarak. "Dinle. Bilmelisin ki ... Anneni ilk gördüğüm andan beri seviyorum. Bugün olanlar olmamalıydı ama benim için bir anlamı vardı."

"Anladım." Elini uzattım. "Peki şimdi ne olacak?" "Yarın eve gidiyorum. Aklımı başıma toplamaya çalışacağım."

"Cary ve ben önümüzdeki hafta sonu San Diego'ya gelmeyi konuşuyorduk. Bir uğrayıp takılırız diye düşündük. Siz ve Dr. Travis'le görüşürüz."

"Travis' başına gelenler hakkında konuştun mu?"

"Evet. Beni onunla tanıştırtarak hayatımı kurtardın," dedim dürüstçe. "Bunun için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Annem beni tüm bu havasız psikiyatristlere gönderiyordu ve bağlantı kuramıyordum. Kendimi bir vaka çalışması gibi hissediyordum. Dr. Travis bana normal olduğumu hissettirdi. Ayrıca Cary ile tanıştım."

"Siz ikiniz benim hakkımda konuşmayı bitirdiniz mi?" Cary sanki bir işaretmiş gibi elinde bir paket menü sallayarak odaya girdi. "Büyüleyici olduğumu biliyorum ama çenelerinizi gelecek olan Tayland yemeği için saklamak isteyebilirsiniz. Bir ton sipariş ettim."

* * *

Babamın New York'tan saat 11'de kalkacak bir uçağı vardı, bu yüzden onu uğurlama işini Cary'ye bırakmak zorunda kaldım. İşe gitmeden önce vedalaştık ve bir sonraki görüşmemizde San Diego'ya yolculuk için plan yapacağımıza söz verdik.

Brett aradığında işe giderken bir taksinin arkasıındaydım. Bir an için telesekretere düşmesine izin vermeyi düşündüm ama sonra vazgeçip cevap verdim. "Merhaba, sen."

"Merhaba, ." Sesi duyularımın üzerinde sıcak çikolata gibi yuvarlandı. "Yarın için hazır mısın?"

"Olacağım. Video lansmanı ne zaman? Times Meydanı'nda ne zaman olmamız gerekiyor?"

"Saat altıda varmamız gerekiyor."

"Tamam. Ne giyeceğimi bilmiyorum."

"Ne giy harika görüneceksin." "Umalım da öyle olsun.

Turne nasıl gidiyor?"

"Hayatımın en güzel anlarını yaşıyorum." Güldü ve boğuk, seksi sesi anıları canlandırdı. "Pete'in evinden çok uzakta."

"Ah, Pete'in Yeri." Orada geçirdiğim bazı geceler biraz bulanık olsa da o barı asla . "Yarın için heyecanlı mısın?"

"Evet, seni göreğim. Sabırsızlanıyorum."

"Kastettiğim bu değildi, bunu sen de biliyorsun."

"Video lansmanı için ben de heyecanlıyım." Tekrar güldü. "Keşke seni bu gece görebilseydim ama JFK'ye kırmızı gözle gideğim. Yine de yarın akşam yemeği için plan yap."

"Cary gelebilir mi? Onu zaten video lansmanına davet ettim. İkiniz birbirinizi tanıyorsunuz, o yüzden etmeyeceğini düşündüm. En azından çok fazla."

Homurdandı. "Sik engelleyiciye ihtiyacın yok Eva. Kendimi tutabilirim."

Taksi Crossfire'ın önünde durdu ve şoför taksimetreyi durdurdu. Parayı pleksiglas yuvadan içeri ittim ve dışarı kaydım, kapıyı aceleyle içeri atlayan adam için açık bıraktım. "Cary'den hoşlandığını sanıyordum."

"Seviyorum ama seninle başa kalmayı sevdiğim kadar değil. Cary'nin lansmana gelmesi ve senin de akşam yemeğine yalnız gelmen konusunda uzlaşmaya ne dersin?"

"Pekâlâ." Gideon'un sahibi olduğu bir restoranı seçerek durumu onun için daha kolay hale getirmenin zararı olmayacağını düşündüm. "Rezervasyonu benim yapmama ne dersiniz?"

"Harika."

"Koşmam lazım. Ben de işe gidiyordum."

"Bana adresini mesaj at, böylece seni nereden bileyim."

"Yapacağım." Döner geçip turnikelere doğru yöneldim. "Yarın konuşuruz."

"Dört gözle bekliyorum. Beş gibi görüşürüz."

Telefonumu bir kenara koyup en yakın açık asansöre bindim. Üst kata çıkıp cam güvenlik kapısından içeri girdiğimde Megumi'nin telefonu suratıma çarptı.

"Buna inanabiliyor musun?" diye sordu.

Ekranı odağa getirecek kadar geri çektim. "Michael'dan üç cevapsız arama."

"Onun gibi erkeklerden *nefret ediyorum*," diye yakındı. "Sıcak, soğuk ve her yerde. Seni elde edene kadar istiyorlar, sonra başka bir şey istiyorlar."

"Bunu ona söyle."

"Gerçekten mi?"

". Telefonlarına çıkmayabilirsin ama bu seni deli eder. onunla buluşmayı kabul etme. Onunla tekrar seks yapmak kötü olur."

"Doğru." Megumi başını salladı. "Seks kötüdür, gerçekten iyi olsa bile."

Gülerek odama geri döndüm. Başka birinin aşk hayatına hakemlik etmekten başka yapacak işlerim vardı. Mark aynı anda birden fazla hesapla uğraşıyordu ve üç kampanya son aşamaya gelmişti. Kreatifler iş başındaydı ve maketler yavaş yavaş masasına doğru ilerliyordu. Tüm stratejilerin bir araya gelişini görmek benim en sevdiğim kısımdı.

Saat 10'a doğru Mark ve ben çeşitli tartışmalara dalmıştık. bir boşanma avukatının reklam kampanyasına yaklaşımları. Bir boşanma avukatının

Bir insanın hayatındaki zor bir döneme duyulan sempati ile bir avukatın en değerli nitelikleri olan kurnaz ve acımasız olma becerisinin doğru bir karışımı.

"Bunlardan birine asla ihtiyacım olmayacak," dedi, biraz da damdan düşer gibi.

"Hayır," diye cevap verdim, beynim onun boşanma avukatlarından bahsettiğini anladığında. "Asla olmayacak. Öğle yemeğinde Steven'ı tebrik etmek için can atıyorum. İkiniz için gerçekten çok heyecanlıyım."

Mark'ın sırtışı, bana sevimli gelen hafif çarpık dişlerini ortaya . "Hiç bu kadar mutlu olmamıştım."

Saat on bire yaklaşıyordu ve masamdaki telefon bir gitar üreticisinin kampanyasına geçmiştik. Onu almak için odama koştum ve her zamanki selamlamam bir ciyaklamayla kesildi.

"Aman Tanrım, Eva! Az önce ikimizin de yarın Six- Ninths şeyinde olacağımızı öğrendim!"

"İrlanda mı?"

"Başka kim olacak?" Gideon'un kız kardeşi o kadar heyecanlıydı ki sesi on yedi yaşından daha genç geliyordu. "Six-Ninths'e *bayılıyorum*. Brett Kline çok seksi. Darrin Rumsfeld de öyle. O davulcu. Çok iyi biri."

Güldüm. "Sen de onların müziğini seviyor musun?"

"Pfft. Bu belli. Dinle" -sesi ciddileşti- "Bence yarın Gideon'la konuşmayı denemelisin. Bilirsin, sadece yanından merhaba demek gibi. Eğer kapıyı açarsan, kesinlikle içeri dalar, yemin ederim. O seni deliler gibi özlüyor."

Sandalyemde arkama yaslanıp ona eşlik ettim. "Öyle mi düşünüyorsun?" "Çok açık."

"Gerçekten mi? Nasıl?"

"Bilmiyorum. Senden bahsederken sesinin değişmesi gibi. Bunu açıklayamam ama sana söylüyorum, seni geri almak için can atıyor. Yarın beni de getirmesini söyleyen sendin, değil mi?"

"Tam olarak değil-"

"Ha! . O zaman senin dediğini yapar." Güldü. "Teşekkürler, bu arada."

"Ona teşekkür et. Sadece seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum."

İrlanda, Gideon'un ailesinde, ne kadar belli etmemeye çalışsa da, lekesiz bir sevgi hissettiği tek kişiydi. Belki de hayal kırıklığına uğramaktan ya da bir şekilde mahvetmekten korktuğunu düşündüm. I

ne olduğundan emin değildi ama İrlanda kardeşine kahramanca tapıyordu ve sevgiye çok ihtiyacı olmasına rağmen mesafesini koruyordu.

"Onunla konuşmaya çalışacağına söz ver," diye bastırdı. "Onu hâlâ seviyorsun, değil mi?"

"Her zamankinden daha fazla," dedim hararetle.

Bir dakika sessiz kaldı, sonra "Seninle tanıştığından beri değişti" dedi.

"Sanırım öyle. Ben de değiştim." Mark dışarı çıktığında doğruldum.

Ofisinde. "İşe dönmem gerekiyor ama yarın arayı kapatırız. Ve konuştuğumuz o kızlar günü için planlar yaparız."

"Güzel. Sonra görüşürüz!"

Telefonu kapattım, Gideon'un İrlanda ile planlar yapmasından memnun olmuştum. Hem birlikte hem de kendi başımıza ilerleme kaydediyorduk.

"Bebek adımları," diye fısıldadım. Sonra işe geri döndüm.

* * *

Öğle saatlerinde Mark ve ben Steven'la bir Fransız bistrosunda buluşmak üzere yola çıktık. Restorana girdiğimizde, mekanın büyüklüğüne ve yemek yiyenlerin sayısına rağmen Mark'ın ortağını fark etmek kolaydı.

Steven Ellison iri yarı bir adamdı; uzun boylu, geniş omuzlu ve ağır kaslıydı. Kendi inşaat işinin sahibiydi ve şantiyelerde ekibiyle birlikte çalışmayı tercih ediyordu. Ama asıl dikkati çeken muhteşem kıvıll saçlarıydı. Kıvıll kardeşı Shawna da aynı saçlara ve aynı eğlenceyi seven doğaya sahipti.

"Hey, sen!" Yanağına bir öpücük kondurarak onu selamladım, patronumla olduğumdan daha yakın olabilmıştim. "Tebrikler."

"Teşekkür , hayatım. Mark sonunda beni dürüst bir adam yapacak."

"Bunu yapmak için evlilikten fazlası gerekir," diye karşılık verdi Mark, sandalyemi benim için çekerek.

"Sana karşı ne zaman dürüst ki?" Steven itiraz etti.

"Bakalım." Mark beni koltuğuma oturttu, sonra yanımdakini aldı. "Evliliğin sana göre olmadığına yemin ettiğin zamana ne dersin?"

"Ah, *benim* için olmadığını hiç söylemedim." Steven bana göz kırptı, mavi gözleri muziplikle doluydu. "Sadece çoğu insan için olmadığını söyledim."

"Sana sorduğu için çok sinirlenmişti," dedim ona. "Adam için üzüldüm."

"Evet." Mark menüye göz gezdirdi. "Zalimce ve olağandışı cezanıza tanıklık edecek."

"Benim için üzül," diye verdi Steven. "Ona şarapla, güllerle ve keman çalanlarla kur yaptım. Teklifimi hazırlamak için günlerce çalıştım. Yine de reddedildim."

Gözlerini devirdi, ama gözlerinde daha önce hiç açılmamış bir yara olduğunu söyleyebilirim. oldukça iyileşmişti. Mark elini ortağınınkinin üzerine koyup sıkıldığında haklı olduğumu anladım.

"Peki bunu nasıl yaptı?" Mark bana söylemiş olmasına rağmen sordum.

Garson kız su isteyip istemediğimizi sorarak kesti. Onu bir dakika oyaladık ve yemeğimizi de sipariş ettik ve ardından Steven yıldönümü gecelerini anlatmaya başladı.

"Deli gibi terliyordu," diye devam etti. "Her iki dakikada bir yüzünü siliyordu."

"Yaz geldi," diye mırıldandı Mark.

"Restoranlar ve sinemalar da iklim kontrollüdür," diye karşılık verdi Steven. "Bütün geceyi onunla bu şekilde geçirdik ve sonunda eve döndük. Bunu yapmayacağını düşünmeye başlamıştım. Gece bitecekti ve o hala o lanet kelimeleri söyleyemeyecekti. Ve işte orada, sırf bu işi bitirmek için ona tekrar sormak zorunda kalıp kalmayacağımı merak ediyorum. Ve eğer yine hayır derse-"

"İlk seferinde hayır demedim," diye araya girdi Mark.

"yere sereceğim. Kıçına tekme basacağım, onu bir uçağa atacağım ve Vegas'a gideceğim çünkü burada gençleşmiyorum."

Mark, "Kesinlikle yaşlandıkça da olgunlaşmıyor," diye homurdandı.

Steven ona bir bakış attı. "Limuzinden iniyorduk ve ben daha önce bulduğum o hayranlık uyandırıcı teklifi hatırlamaya çalışıyordum ki dirseğimi tuttu ve ağzından kaçırıldı, 'Steve, kahretsin. Benimle evlenmek *zorundasın*.'"

Güldüm, garson salatamı koyarken arkama yaslandım. "Aynen böyle."

"Aynen öyle," dedi Steven başını sallayarak.

"Çok içten." Mark'a bir başparmak işareti yaptım. "."

"Gördün mü?" Mark dedi ki. "Ben hallettim."

"Kendi yeminini mi yazıyorsun?" diye sordum. "Çünkü bu gerçekten ilginç olacak."

Steven kahkahalarla gülerek etraftaki herkesin dikkatini çekti.

Yediğim çeri domatesi yuttum ve "Evlilik dosyanı görmek için can attığımı biliyorsun, değil mi?" dedim.

"Şey, öyle oluyor ki ..."

". Steven uzanıp sandalyesinin yanındaki postacı çantasından şişkin bir cilt çıkarırken Mark başını salladı.

O kadar doluydu ki kağıtlar üstten, alttan ve yandan dışarı çıkıyordu.

"Bulduğum bu pastayı görene kadar bekle." Steven ekmek sepetini kenara iterek dosyayı açmak için yer açtı.

Ayraçları ve içindekiler listesini gördüğümde sıırıtmamak için kendimi zor tuttum.

Mark kararlı bir şekilde, "Üzerinde vinçler ve reklam panoları olan bir gökdelen şeklinde düğün pastası yapmayacağız," dedi.

"Gerçekten mi?" Merakla sordum. "Bir bakayım."

* * *

O gece eve geldiğimde çantamı ve cüzdanımı her zamanki yerlerine bıraktım, ayakkabılarımı çıkardım ve doğruca kanepeye gittim. Yayıldım tavana bakıyordum. Megumi benimle saat altı buçukta CrossTrainer'da buluşacaktı, bu yüzden çok fazla zamanım yoktu ama biraz nefes almaya ihtiyacım olduğunu hissediyordum. Bir önceki öğleden sonra regl olmaya başladığım için

Sinirlilik ve huysuzluğun sınırında, tutam da yorgunluk var.

İçimi çektim, bir noktada annemle uğraşmak zorunda kalacağımı biliyordum. Halletmemiz gereken bir sürü sorun vardı ve bunu ertelemek beni rahatsız etmeye başlamıştı. Keşke babamla olduğu gibi onunla da işleri yoluna koymak kolay olsaydı, ama bu sorunlarımızı ele almaktan kaçınmak için bir bahane değildi. O benim annemdi ve onu seviyordum. Anlaşamadığımız zamanlar benim için zor oluyordu.

Sonra düşüncelerim Corinne'e kaydı. Sanırım bir erkek için kocasını terk edip Paris'ten New York'a taşınan bir kadının ondan kolay kolay vazgeçmeyeceğini tahmin etmeliydim, ama yine de. Gideon'un peşinden koşmanın işe yaramayacağını anlayacak kadar onu iyi tanıyor olmalıydı.

Ve Brett. . . onun hakkında ne yapacaktım?

Dahili telefon çaldı. Kaşlarımı çatarak ayağa kalktım ve ona doğru yöneldim. Megumi yanlış anlamış ve burada buluşacağımızı mı sanmıştı? Umursadığımdan değil, ama ...

"Evet?"

"Merhaba Eva," dedi resepsiyondaki adam neşeyle. "NYPD dedektifleri Michna ve Graves burada."

Saçmalık. O anda diğer her şey önemini yitirdi. Korku, buzdan parmaklarla sürünerek içime yayıldı.

bir avukat istedim. Çok şey . Ama saklayacak bir şeyim varmış gibi görünmek istemedim.

Cevap vermeden önce iki kez yutkunmak zorunda kaldım. "Teşekkürler. Onları yukarı gönderebilir misiniz lütfen?"

MAceleyle çantama gidip kullan-at telefonu susturup fermuarlı cebime sokarken kalbim küt küt atıyordu. Arkamı döndüm, Yerinde olmayan, saklamam gereken bir şey var mı diye bakıyordum. Yatak odamdaki çiçekler ve kart vardı.

Dedektiflerin elinde arama izni olmadığı sürece, sadece göz önünde olanları not alabilirlerdi.

Koşup kendi kapımı kapattım, sonra gidip Cary'ninkini de kapattım. Kapı zili çaldığında zor nefes alıyordum. Kendimi yavaşlamaya ve oturma odasına doğru sakince yürümeye zorlamak zorunda kaldım. Ön kapıya ulaştığımda, açmadan önce derin ve sakinleştirici bir nefes aldım.

"Merhaba, dedektifler."

Graves, sert bir yüzü ve tilki gibi mavi gözleri olan incecik bir kadındı ve önde gidiyordu. Ortağı Michna ise ikisinden daha sessiz, kıvrılmış saçları ve göbeğiyle yaşlı bir adamdı. İkisi arasında bir ritim vardı; Graves denekleri meşgul eden ve dengelerini bozan ağır biriydi. Michna'nın arka planda kaybolma konusunda iyi olduğu açıktı, polis gözleri ise her şeyi katalogluyor ve hiçbir şeyi kaçırmıyordu. Başarı oranları oldukça yüksek olmalıydı.

"İçeri girebilir miyiz, Bayan Tramell?" Graves soruyu bir talep haline getiren bir ses tonuyla sordu. Kıvrıcık kahverengi saçlarını arkadan bağlamış ve kılıfındaki silahını örtmek için bir ceket giymişti. Elinde bir el çantası vardı.

"Elbette." Kapıyı daha geniş açtım. "Sana bir şey getireyim mi? Kahve? Su mu?"

Michna, "Su harika olurdu," dedi.

Onları mutfağa götürdüm ve buzdolabından bir şişe su çıkardım. Dedektifler kahvaltı barında bekliyorlardı; Graves gözlerini bana dikmiş, Michna ise etrafını kolaçan ediyordu.

"İşten yeni mi geldin?" diye sordu.

Cevabı bildiklerini düşündüm ama de cevap verdim. "Birkaç dakika önce. Oturma odasında oturmak ister misiniz?"

Graves, yıpranmış deri çantayı tezgâhın üzerine koyarak, "İşte bu iyi," dedi saçma sapan bir şekilde. "Sakıncası yoksa size birkaç soru sormak istiyoruz. Ve size bazı fotoğraflar göstereceğiz."

Sustum. Nathan'ın çektiği fotoğraflardan herhangi birini görmeye dayanabilir miydim? Bir an için bunların ölüm sırasında çekilmiş fotoğraflar olabileceğini düşündüm. hatta otopsi görüntüleri. Ama bunun pek olası olmadığını biliyordum. "Bu neyle ilgili?"

Michna, "Nathan Barker'ın ölümüyle ilgili olabilecek bazı yeni bilgiler ortaya çıktı," dedi. "Tüm ipuçlarını takip ediyoruz ve siz de yardım edebilirsiniz."

Derin, titrek bir nefes aldım. "Denemekten mutluluk duyarım elbette. Ama nasıl yapabileceğimi bilmiyorum."

"Andrei Yedemsky'yi tanıyor musunuz?" Graves sordu. Ona kaşlarımı çattım. "Hayır. O kim?"

Çantasını karıştırdı ve sekize on boyutlarında bir fotoğraf demeti çıkarıp önüme koydu. "Bu adam. Onu daha önce gördünüz mü?"

Titreyen parmaklarımla uzanıp en üstteki fotoğrafı kendime doğru çektim. Bu trençkotlu bir adam, bekleyen bir şehir arabasının arkasına binmek üzere olan başka bir adamla konuşuyordu. Son derece sarı saçları ve bronz teniyle çekici biriydi. "Hayır. O da tanıştığını unutacağın biri değil." Başımı kaldırıp ona baktım. "Onu tanımalı mıyım?"

"Evinde senin fotoğrafların vardı. Sokakta, gelirken ve giderken çekilmiş samimi fotoğraflarınız. Barker'da da aynı fotoğraflar vardı."

"Anlamıyorum. Onları nasıl aldı?" "Muhtemelen Barker'dan," dedi Michna.

"Bu Yedemsky denen adam böyle mi söyledi? Nathan neden ona benim resimlerimi versin ki?"

Graves, "Yedemsky hiçbir şey söylemedi," dedi. "O öldü. Öldürüldü."

ağrımaya başladığını hissettim. "Anlamıyorum. Bu adam hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve onun da benim hakkımda neden bir şeyler bildiğine dair hiçbir fikrim yok."

"Andrei Yedemsky Rus mafyasının bilinen bir üyesi," diye açıkladı Michna. "Alkol ve saldırı silahları kaçakçılığının yanı sıra kadın ticareti yaptıklarından da şüpheleniliyor. Barker'ın seni bu amaçla satmak ya da takas etmek için ayarlamalar yapıyor olması mümkün."

Tezgâhtan uzaklaştım, başımı salladım, söylediklerine anlam veremiyordum. Nathan'ın beni takip etmesi inanabileceğim bir şeydi. Benden ilk görüşte nefret etmişti, annesinin yasını sonsuza dek tutmak yerine babasının yeniden evlenmesinden nefret etmişti. Onu psikiyatrik tedaviye kapattırdığım ve mirası olarak düşündüğü beş milyon dolarlık tazminatla ödüllendirildiğim için benden nefret ediyordu. Ama Rus mafyası? Seks Kaçakçılık mı? Bunu hiç anlayamadım.

Graves platin bir safir bileziğe gelene kadar fotoğrafları karıştırdı. Bir L-kare cetvel onu çerçeveliyordu-açıkça bir adli tıp çekimi. "Bunu tanıdınız mı?"

"Evet. Bu Nathan'ın annesine aitti. Ona uyması için değiştirtti. Onsuz hiçbir yere gitmezdi."

"Yedemsky öldüğünde bunu takıyordu," dedi sakınmadan. "Muhtemelen bir hatıra olarak."

"Neyin?"

"Barker'ın cinayetinden."

Daha iyi bilen Graves'e baktım. "Nathan'ın ölümünden Yedemsky'nin sorumlu olabileceğini mi söylüyorsun? O zaman Yedemsky'yi kim öldürdü?"

Bakışlarımı tuttu, sorunun ardındaki motivasyonu anlamıştı. "Kendi halkı tarafından öldürüldü."

"Bundan emin misin?" Gideon'un bu işe karışmadığını bildiklerini bilmem gerekiyordu. Evet, benim için öldürmüştü -beni korumak için- ama hapse girmemek için asla öldürmezdi.

Michna sorduğum soruya kaşlarını çatı. Cevap veren Graves oldu. "Hiç şüphe yok. Güvenlik kamerası kayıtlarına göre cinayeti işledik. Ortaklarından biri Yedemsky'nin reşit olmayan kızıyla yatmasını pek hoş karşılamamış."

Umut kabardı, ardından ürpertici bir korku geldi. "Peki şimdi ne olacak? Bu ne anlama geliyor?"

"Rus mafyasıyla bağlantısı olan birini tanıyor musunuz?" Michna sordu.

"Tanrım, hayır," dedim şiddetle. "Bu başka bir dünya. Nathan'ın herhangi bir bağlantısı olduğuna inanmakta güçlük . Ama aradan yıllar geçti."

onu tanıdığımndan beri ..."

Göğsümdeki gerginliği ovuşturdum ve Graves'e baktım. "Bunu arkamda bırakmak istiyorum. Hayatımı mahvetmeyi bırakmasını istiyorum. Bu hiç olacak mı

ne olacak? Öldükten sonra bile peşimi bırakmayacak mı?"

Fotoğrafları hızlı ve etkili bir şekilde topladı, yüzü ifadesizdi. "Biz elimizden geleni yaptık. Bundan sonra nereye gideceğiniz size kalmış."

* * *

Saat altıyı çeyrek geçe CrossTrainer'a gittim. Gittim çünkü Megumi'ye gideceğimi söylemişim ve onu bir kez ekmişim. Ayrıca kendimi Müthiş bir huzursuzluk, beni çıldırtmadan önce tüketmem gereken bir hareket etme dürtüsü. Dedektifler gider gitmez Gideon'a bir mesaj gönderdim,

Onu daha sonra görmem gerektiğini , ama çantamı dolaba koyana kadar geri dönmemişim.

Gideon'un her şeyi gibi CrossTrainer da hem büyüklüğü hem de sunduğu olanaklar açısından etkileyiciydi. Ülke çapında yüzlercesinden biri olan üç katlı kulüp, bir fitness tutkununun isteyebileceği her şeyin yanı sıra spa hizmetleri ve Smoothie barı.

Megumi biraz bunalmıştı ve bazı yüksek teknolojik makinelerde yardıma ihtiyacı vardı, bu yüzden yeni üyeler ve misafirler için eğitmen gözetiminde yapılan egzersizden yararlanıyordu. Koşu bandına bindim. için tempolu bir yürüyüşle başladım ve sonunda koşuya geçtim. Adımlarımı hızlandırdığımda düşüncelerimin de koşmasına izin verdim.

Gideon ve benim hayatlarımızın parçalarını toplayıp yolumuza devam edebilmemiz mümkün müydü? Nasıl? Neden? Zihnim, Gideon'a sormam gereken sorularla dolup taşıyordu; onun da benim kadar bilgisiz olduğunu umuyordum. Yedemsky'nin ölümüne karışmış olamazdı. Öyle olduğuna inanmazdım.

Kalçalarım ve baldırlarım yanana, ter vücudumdan düzenli akıntılar halinde akana ve ciğerlerim nefes alma çabasıyla ağrıyana kadar koştum.

Sonunda beni durduran Megumi oldu, koşu bandımın önünde ilerlerken elini görüş alanımda salladı. "Şu anda çok etkilendim. Sen bir makinesin."

Hızımı önce koşuya, sonra da tamamen durmadan önce yürüyüşe düşürdüm. Havlumu ve su şişemi alarak, kendimi çok uzun süre ve çok zorlamanın etkilerini hissederek indim.

"Koşmaktan nefret ediyorum," diye itiraf ettim, hâlâ nefes nefeseydim. "Antrenmanın nasıl geçti?"

Megumi spor kıyafetleri içinde bile şık görünüyordu. Pembemsi askılı atleti, taytıyla uyumlu parlak mavi ipliklere sahipti. yaz parlaklığında ve şıktı.

Benimle omuz omuza çarpıştı. "Beni başarısız biri gibi hissettiriyorsun. Sadece bir tur yaptım ve seksi erkeklere baktım. Çalıştığım antrenör iyiydi ama keşke onun yerine *şu* adamı alsaydım."

Parmağının ucunu takip ettim. "Bu Daniel. Onunla tanışmak ister misin?"

"Evet!"

Onunla birlikte açık alanın ortasındaki minderlere doğru yürüdüm ve Daniel bakışlarını kaldırıp bizi gördüğünde ona el salladım. Megumi saçlarını arkada tutan lastik bandı çabucak çekip çıkardı, ama bence o saçlarla da harika görünüyordu. Çok güzel bir teni vardı ve ağzını kısıkanıyordum.

"Eva, seni görmek çok güzel." Daniel elini sıkmam için bana uzattı.

"Yanındaki kim?"

"Arkadaşım Megumi. Daha bugün katıldı."

"Seni Tara'yla çalışırken gördüm." Megumi'ye megawatt gücündeki gülümsemesini gösterdi. "Ben Daniel. Herhangi bir konuda yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver."

Elini sıkarken, "Seni bu konuda ikna edeceğim," diye uyardı. "Lütfen yap. Belirli bir fitness hedefiniz var mı?"

Daha derinlemesine konuşmaya başladıklarında bakışlarım başka yerlere kaydı. Ekipmanı kontrol , konuşmalarını bitirmelerini beklerken yapabileceğim kolay bir şey arıyordum. Onun yerine tanıdık bir manzarayla karşılaştım.

Havlumu omzuma atarken yerde pek de sevmediğim muhabirimi fark ettim. Derin bir nefes alıp yanına yürüdüm ve on kiloluk bir el ağırlığıyla bukleler yapmasını izledim. Koyu kahverengi saçları balık sırtı örülmüştü, uzun bacakları daracık şortuyla sergileniyordu ve karnı sıkı ve dümdüzdü.

Harika görünüyordu. "Merhaba, Deanna."

"Buraya sık sık gelip gelmediğini sorardım," diye cevap , ağırlığı rafa geri koyup ayağa kalkarak, "ama bu çok klişe. Nasılsın Eva?"

"Ben iyiyim. Sen?"

Gülümsemesi, beni hiç şaşırtmayan keskinliğe sahipti. "Gideon Cross'un günahlarını tüm parasının altına gömmüş olması seni rahatsız etmiyor mu?"

Demek Gideon, Ian Hager'ın parasını aldıktan sonra ortadan kaybolduğu konusunda haklıydı. "Eğer gerçekten gerçeğin peşinde olduğunu düşünseydim, sana verirdim."

"Hepsi doğru, Eva. Corinne Giroux ile konuştum." "Oh? Kocasını nasıl?"

Deanna güldü. "Gideon kamuoyundaki imajını yönetmek için seni işe almalı." Bu, rahatsız edici bir şekilde eve yakın bir yere çarptı. "Neden ofisine gidip onu azarlamıyorsun? Bırak . Suratına bir içki fırlat ya da onu."

"Umurunda olmaz. Onun için zerre kadar fark etmez."

Hâlâ şakaklarımdan süzülen teri sildim ve bunun doğru olabileceğini kabul ettim. Gideon'un taş kalpli bir olabileceğini çok iyi biliyordum. "Her iki durumda da muhtemelen kendini çok daha iyi hissedersin."

Deanna bankın üzerinden havlusunu kaptı. "Beni neyin daha iyi hissettireceğini çok iyi biliyorum. Antrenmanının geri kalanının tadını çıkar Eva. Eminim yakında tekrar konuşacağız."

Çekip gitti ve ben onun bir şeylerin olduğu hissinden kurtulamadım. Ne olduğunu bilememek beni tedirgin ediyordu.

"Tamam, işim bitti," dedi Megumi bana katılarak. "Kimdi o?"

"Önemli biri yok." Midem homurdanmak için o anı seçti ve öğle yemeğinde yediğim boeuf bourguignon'u yaktığımı yüksek sesle duyurdu.

"Spor yapmak beni de hep acıktırır. Akşam yemeği yemek ister misin?"

"Elbette." Duşlara doğru yola çıktık, ekipmanlardan ve diğer Üyeler. "Cary'yi arayıp bize katılmak isteyip istemediğini soracağım."

"Oh, evet." Dudaklarını yaladı. "Sana onun lezzetli olduğunu düşündüğümü söylemiş miydin?" "Bir kereden fazla." Pistten ayrılmadan önce Daniel'a el salladım.

Soyunma odasına vardık ve Megumi havlusunu girişin hemen içindeki çöp kutusuna . Benimkini atmadan önce duraksadım, başparmağımı işlemeli CrossTrainer logosuna sürtündü. Aklıma Gideon'un banyosunda asılı olan havlular geldi.

Belki dahaki sefere onu arar, arkadaşlarımla akşam yemeğine gelmesini isterdim.

Belki de en kötüsü sona ermişti.

* * *

Spor salonunun yakınında bir Hint restoranı bulduk ve Cary akşam yemeği için Trey ile birlikte geldi, ikisi elleri birbirine bağlı olarak içeri girdiler. Masamız girişteki cadde seviyesindeki pencerenin hemen önündeydi, bu da yemek deneyimimize şehrin nabzını kattı.

Yerdeki minderlere oturduk, biraz fazla şarap içtik ve Cary'nin gelip insanlar hakkında yorum yapmasına izin verdik. Neredeyse küçükleri görebiliyordum.

En iyi arkadaşşıma baktığında Trey'in gözlerinde kalpler belirliyordu ve ben de Cary'nin karşılığında açıkça sevecen olduğunu görmekten mutlu . Cary birinden gerçekten hoşlandığında, ona dokunmaktan kendini alıkoyardı. Kasıtlı olarak Trey'e sık sık, öylesine dokunmasını Cary'nin ilgisini kaybetmesinden ziyade iki adamın yakınlaşmasının bir işareti olarak görmeyi tercih etti.

Megumi biz yemek yerken Michael'dan bir telefon daha aldı, ama o bunu duymazdan geldi. Cary zoru mu oynadığını sorduğunda ona hikayeyi anlattı.

"Eğer bir daha ararsa, bırak ben ," dedi. "Oh, Tanrım, hayır," diye inledim.

"Ne?" Cary masumca göz kırptı. "Telefona kadar bağlı olduğunu ve Trey'in arka planda seks komutları verebileceğini söyleyebilirim."

"Şeytani!" Megumi ellerini birbirine sürttü. "Michael bunun için doğru adam değil, ama erkekler konusundaki şansımı bildiğim için bir gün bu teklifini kabul edeceğimden eminim."

Başımı sallayarak gizlice çantamı karıştırıp kullan-at telefonumu buldum ve Gideon'dan hâlâ bir cevap gelmediğini görünce üzüldüm.

Cary masanın üzerinden bakıyormuş gibi yaptı. "Aşık adamdan bir seks çağrısı mı bekliyorsun?"

"Ne?" Megumi'nin ağzı açık kaldı. "Biriyle görüşüyorsun ve bana söylemedin mi?"

Cary'ye kısık gözlerle baktım. "Karmaşık bir durum."

"Karmaşıklığın tam tersi," diye söylendi Cary, yastığının üzerinde geriye doğru sallanırken. "Bu düpedüz şehvet."

"Peki ya Cross?" diye sordu. "Kim?"

Cary karşılık verdi.

Megumi ısrar etti. "Onu geri istiyor."

Bana ters ters bakma sırası Cary'deydi. "Onunla ne zaman konuştun?"

Başımı salladım. "Annemi aradı. Ve beni geri istediğini söylemedi."

Cary'nin gülümsemesi sinsiydi. "Maraton adamı Cross'la tekrar birlikte olmak için yeni sevgilini terk eder misin?"

Megumi bacağını dürttü. "Gideon Cross yatakta maratoncu bir adam mı? Vay anasını. Ve görünüyor. Tanrım." Eliyle kendini yelpazeledi.

"*Lütfen* cinsel hayatım hakkında konuşmayı bırakabilir miyiz?" Biraz destek almak için Trey'e bakarak mırıldandım.

O girdi. "Cary bana ikinizin yarın bir klip galasına gideceğinizi söyledi. Müzik kliplerinin artık önemli bir şey olduğunu bilmiyordum."

Can simidine minnetle sarıldım. "Biliyorum, değil mi? Beni de şaşırtıyor."

Cary masaya doğru eğilerek, "Bir de yaşlı Brett var," dedi. Megumi'ye doğru, sanki bir sır verecekmiş gibi. "Ona sahne arkası adamı diyeceğiz. Ya da arka koltuktaki adam."

Parmaklarımı bardağıma soktum ve ona su fırlattım. "Neden, Eva. Beni ıslatıyorsun."

"Böyle devam edersen," diye uyardım, "sırılsıklam olacaksın."

* * *

Saat ona çeyrek kala eve vardığımızda Gideon'dan hâlâ haber alamamıştım. Megumi metroyla evine dönerken, Cary, Trey ve ben aynı taksiyi paylaşarak eve döndük. Çocuklar doğruca Cary'nin odasına gittiler ama ben mutfakta oyalandım ve yan gidip Gideon'un orada olup olmadığına baksam mı diye düşündüm.

Tam anahtarlarımı çıkarmak üzereydim ki Cary üstsüz ve yalınayak mutfığa girdi.

Buzdolabından krem şanti aldı ama dışarı çıkmadan önce durakladı. "İyi misin?"

"Evet, iyiyim."

"Annenle konuştun mu?"

"Hayır, ama konuşmayı planlıyorum."

Kalçasını tezgâha yasladı. "Aklında başka bir şey var mı?" Onu . "Git eğlen. Ben . Yarın konuşuruz."

"Bu konuda. Ne zaman hazır olmalıyım?"

"Brett bizi saat beşte almak istiyor, benimle Crossfire'da buluşabilir misin?"

"Sorun değil." Eğildi ve başımın tepesine bir öpücük kondurdu.

"Tatlı rüyalar, bebeğim."

Cary'nin kapısının kapandığını duyana kadar bekledim, sonra anahtarlarımı alıp yan daireye gittim. Karanlık ve sessiz daireye girer girmez Gideon'un orada olmadığını anladım ama yine de odaları aradım. Bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtulamıyordum.

Neredeydi o?

Angus'u aramaya karar vererek daireme geri döndüm, kullan-at telefonu aldım ve yatak odama götürdüm.

Ve Gideon'u bir kâbusun içinde buldu.

İrkilerek kapımı itip ve kilitledim. Yatağında debeleniyor, acı dolu bir tıslamayla sırtı kamburlaşıyordu. Üzerinde hâlâ kot pantolon ve tişört vardı, iri vücudu yorganın üzerine uzanmış, sanki beni uyuyakalmış gibiydi. Dizüstü bilgisayarını yere düşmüştü, hala açıktı ve hareketlerinin şiddetiyle kağıtlar çatırdıyordu.

Yanına koştum, onu uyandırmanın beni tehlikeye atmayacak bir yolunu bulmaya çalıştım, kazara bana zarar verirse kendinden nefret edeceğini biliyordum.

Hırladı, alçak ve vahşi bir saldırganlık sesiydi. "Asla," diye . "Yapacaksın ona bir daha *asla*

dokunma." Donup kaldım.

Vücudu şiddetle sarsıldı ve sonra inledi ve titreyerek yan tarafına kıvrıldı.

Acısının sesi beni harekete geçirdi. Yatağa tırmandım, elim omzuna değdi. Bir sonraki an sırtüstü yatmıştım, gözleri sabit ve görmez bir şekilde üzerime dikilmişti. Korku beni felç etti.

"Bunun bir his olduğunu öğreneceksin," diye fısıldadı karanlık bir sesle, paylaştığımız aşkın hastalıklı bir taklidiyle kalçaları benimkilere çarpıyordu.

Başımı çevirdim ve pazılarını ısırdım, dişlerim sert kasları zar zor deldi.

"Siktir!" Benden uzaklaştı ve ben de Parker'ın bana öğrettiği gibi onu kenara fırlattım ve yataktan sıçrayıp koşmak için kendimi serbest bıraktım.

"Eva!"

Dönerek onunla yüzleştim, vücudum savaşmaya hazırды.

Yataktan kaydı, dengesini bulup doğrulmadan önce neredeyse dizlerinin üzerine düşüyordu. "Özür dilerim. Uyuyakalmışım. Tanrım, özür dilerim."

"Ben iyiyim," dedim zoraki bir sakinlikle. "Rahatla."

Bir elini saçlarında gezdirdi, göğsü kabarmıştı. Yüzü terden sırılsıklam olmuş, gözleri kızarmıştı. "Tanrım."

İçimdeki korkuyla savaşıyorak yaklaştım. Bu hayatımızın bir parçasıydı. İkimiz de bununla yüzleşmek zorundaydık. "Rüyayı hatırlıyor musun?"

Gideon sertçe yutkundu ve başını salladı. "Sana inanmıyorum."

"Lanet olsun. Yapmak zorundasın-"

"Rüyada Nathan'ı görüyordun. Bunu ne sıklıkla yapıyorsun?" Ona ulaştım ve elini tuttum.

"Bilmiyorum." "Bana yalan söyleme."

"Hatırlamıyorum!" diye tersledi. "Rüyalarımı nadiren hatırlarım."

Onu banyoya doğru çektim, kasıtlı olarak hem fiziksel hem de zihinsel olarak ilerlemesini sağladım. "Dedektifler bugün beni görmeye geldi."

"Biliyorum."

Sesinin kısıklığı beni endişelendirdi. Ne kadar zamandır uyuyor ve rüya görüyordu? Kendi zihninin ona eziyet ettiği, yalnız ve acı içinde olduğu düşüncesi beni yaraladı. "Seni de ziyaret ettiler mi?"

"Hayır. Ama soruşturma yapıyorlar."

Işıkları yaktım ve o da durdu, beni de durdurmak için elini sıktı. "Eva."

"Duşa gir, as. İşin bitince "

Yüzümü ellerinin arasına aldı, başparmakları elmacık kemiğimin üzerinde gezindi. "Çok hızlı hareket ediyorsun. Yavaşla."

"Her kabus gördüğünde telefonu kapatmak istemiyorum."

"Bir dakika bekle," diye mırıldandı, alnını benimkine dayamak için indirdi.

"Seni korkuttum. Korkuyorum. Bir dakika duralım ve bununla başa çıkalım."

Yumuşadım, elim hızla atan kalbinin üzerine geldi.

Burnunu saçlarıma gömdü. "Seni koklamama izin ver meleğim. Seni hissedeyim. Üzgün olduğumu söyle."

"Ben iyiyim."

"Bu değil," diye karşı çıktı, sesi hâlâ alçak ve ikna ediciydi. "Seni bizim evde beklemeliydim."

Yanağımı göğsüne yasladım, "bizim" yerimiz fikri hoşuma gitmişti. "Bütün gece telefonumu kontrol ettim, bir mesaj ya da mesaj bekliyorum."

"Geç saate kadar çalıştım." Elleri gömleğimin altından kayarak sırtımın çıplak tenini okşadı. "Sonra buraya geldim. Sana sürpriz yapmak istedim. . . seninle sevişmek . . ."

"Sanırım özgür olabiliriz," diye fısıldadım gömleğine tutunarak. "Dedektifler Sanırım iyi olacağız."

"Açıkla."

"Nathan'ın her zaman taktığı bir bilekliği vardı-" "Safir.

Çok kadınsı."

Başımı kaldırıp ona baktım.

"Evet." "Devam et."

"Ölü bir mafya üyesinin kolunda buldular. Rus mafyası. Kötü giden bir suç örgütü olduğu teorisiyle hareket ediyorlar."

Gideon kıpırdamadan durdu, bakışları kısıldı. "Bu çok ilginç."

"Bu çok *garip*. Benim fotoğraflarımdan ve seks kaçakçılığından bahsediyorlardı, ki bu hiç uyuşmuyor-"

Parmaklarını dudaklarıma bastırarak beni susturdu. "Bu ilginç çünkü Nathan onu terk ettiğimde o bileziği takıyordu."

* * *

Ben dişlerimi fırçalarken Gideon'un duş almasını izledim. Sabunlu elleri vücudunun üzerinde ekonomik bir kayıtsızlıkla kayıyor, hareketleri hızlı ve sert oluyordu. Onu okşadığım samimi tapınmanın, huşu ya da sevginin yoktu. Dakikalar içinde işini bitirdi, tüm çıplaklığıyla duştan çıktı ve bir havlu kapıp cildindeki suyu temizledi.

İşi bittiğinde arkamdan geldi, kalçalarımı kavradı ve enseme bir öpücük "Benim yeraltı dünyasıyla bir bağım yok," diye mırıldandı.

Ağzımı çalkalamayı bitirdim ve aynadan ona baktım. "Bunu bana söylemek zorunda olmak seni rahatsız ediyor mu?"

"Sormanızdansa söylemeyi tercih ederim."

"Birisi seni korumak için çok zahmete girmiş." Dönerek onunla yüzleştım.
"Angus olabilir mi?"

"Hayır. Bana mafya adamının nasıl öldüğünü anlat."

Parmak uçlarım karnının çıkıntıları üzerinde geziniyor, kasların dokunuşuma karşılık olarak esneme ve sıkışma şeklini seviyordum. "İçlerinden biri onu öldürdü. Misilleme. Gözetim altındaymış, bu yüzden Graves ellerinde kanıt olduğunu söyledi."

"O zaman bağlantılı biri. Ya mafyaya ya yetkililere ya da her ikisine. Sorumlu her kimse, suçu üstlenebilecek bir adam seçmişler.
suçlayın ve bedelini ödemeyin."

"Kimin ayarladığı umurumda değil, yeter ki sen güvende ol."

Alnımdan öptü. "Önemsememiz gerekiyor," dedi usulca. "Beni korumak için ne yaptığımı bilmeleri gerekiyor."

S Sabah BEŞ'ten hemen sonra, bir kalp atışı kadar kısa bir sürede baygınlıktan uyanıklığa geçtim. Bir rüyanın kalıntıları üzerime yapışmıştı. Gideon'la ayrıldığımıza hâlâ inanıyordum. Yalnızlık ve keder beni ağırlaştırmış, birkaç dakika boyunca yatağa mihlamişti. Gideon'un olmasını diledim. Yuvarlanıp bedenimi onunkine bastırabilmeyi diledim.

Kısmen regl dönemim nedeniyle bir gece önce seks yapmamıştık. Bunun yerine, sadece birlikte olmanın basit rahatlığının tadını çıkarmıştık. Yatağıma kıvrılmış ve koşu bandında yaptığım aşırı koşunun yorgunluğu beni aşağı çekene kadar televizyon izlemiştik.

Birbirimize sarıldığımız o sessiz anları seviyordum. Cinsel çekimin yüzeyin hemen altında kaynadığı zamanları. Nefesinin tenimdeki hissini ve kıvrımlarımın onun sert düzlemlerine sanki birbirimiz için tasarlanmış gibi oturmasını seviyordum.

İç çekerek, beni neyin gerdiğini biliyordum. Günlerden perşembeydi ve Brett New York'a geliyordu, eğer zaten şehirde değilse.

Gideon ve ben yeni bir ritim bulmaya başlamıştık, bu Brett'in hayatıma geri dönmesi için olabilecek en kötü zamandı. Bir şeylerin yanlış, yanlış anlaşılacak ve Gideon'la aramda yeni sorunlara yol açacak bir hareket ya da bakıştan endişe ediyordum.

Gideon ve ben "ayrılığımızdan" bu yana ilk kez insan içine çıkacağız. Bu işkence olacaktı. Kalbim Gideon'la birlikteyken Brett'in yanında durmak.

Yataktan kayarak banyoya gittim ve temizlendikten sonra üzerime bir şort ve . Gideon'la birlikte olmam gerekiyordu. Birbirimize ihtiyacımız vardı.

Gün büyük bir şiddetle başlamadan önce birlikte biraz zaman geçirdik.

Dairemden sessizce onun dairesine geçtim, koridordan *onun* kapısına doğru koşarken kendimi biraz yaramaz .

İçeri girdikten sonra anahtarlarımı kahvaltı barına attım ve koridordan misafir odasına yöneldim. Orada değildi ve kalbim sıkıştı ama aramaya devam ettim çünkü onu *hissedebiliyordum*. Sadece o yakınımdayken yaşadığım bir karıncalanma farkındalığı vardı.

Onu ana yatak odasında buldum, kısmen uyurken kolları yastığıma sarılmıştı. Çarşaf kalçalarına yapışmış, güçlü sırtını ve yontulmuş kollarını çıplak bırakmış ve muhteşem poposunun en üst kıvrımının sadece bir ipucunu ortaya çıkarmıştı.

Erotik bir fantezinin hayata geçmiş hali gibiydi. Ve o *benimdi*. Onu çok sevmiştim.

Ve en azından bir kez olsun korku, üzüntü ve pişmanlık yerine zevkle uyanmasını istedim.

Şafağın ilk ışıklarında sessizce soyundum, düşüncelerim erkeğimi nasıl memnun edebileceğimi . Ellerimi ve ağzımı onun üzerinde gezdirmek, onu nefessiz ve ateşli bırakmak, vücudunun titrediğini hissetmek istiyordum. Karşılaştığımız sert gerçekler aramıza girmeden önce birbirimize olan bağlılığımızı, ona olan bütün ve geri dönülmez bağlılığımı yeniden teyit etmek istedim.

Dizim yatağa battığında kıpırdandı. Ona doğru süründüm, dudaklarımı sırtının küçük kısmına bastırdım ve yavaşça yukarı doğru ilerledim.

"Umm. Eva," dedi boğuk bir sesle, altımda hafifçe gerinerek.

"Dua et de ben olayım, as." Kürek kemiğini ısırdım. "Aksi takdirde bu senin için kötü olur."

Üzerine eğildim, vücudumu onunkinin üzerine koydum. Sıcaklığı harikaydı ve bunun tadını çıkarmak için bir an ayırdım.

"Senin için erken," diye mırıldandı, rahatça dinleniyordu, birbirimize dokunmaktan en az benim kadar memnundu.

"Öyle," diye kabul ettim. "Yastığıma sarılıyorsun."

"Senin gibi kokuyor. Uyumama yardımcı oluyor."

Saçlarını kenara ittim ve dudaklarımı boğazına bastırdım. "Bu söylediğin çok güzel bir şey. Keşke bütün gün böyle uzanabilseydim."

"Bu hafta sonu seni götürmek istediğimi hatırlıyorsun."

"Evet." Elimi pazularının üzerinde gezdirdim, parmaklarım sert kasların üzerinde kayıyordu. "Sabırsızlanıyorum."

"Cuma günü işten çıkar çıkmaz yola çıkacağız ve Pazartesi günü tam zamanında geri döneceğiz. Pasaportun dışında hiçbir şeye ihtiyacın olmayacak."

"Ve sen." Omzunu öptüm, sonra gergin bir telaşla konuştum. "Seni istiyorum ve sana sahip olmak için hazırlandım, ama karışık olabilir. Demek istediğim, bu kuyruk sonu, bu yüzden belki de değil, ama eğer dönemsel seks senin olayın değilse - ki kesinlikle anlarım, çünkü *hiçbir zaman* benim olayım olmadı -"

"*Sen* benim şeyimsin, meleğim. her şekilde alırım."

Geriye döneceği konusunda beni uyarırcasına esnedi. Yan tarafa kaydım ve vücudunun akıcı bir kas dalgalanmasıyla yuvarlanışını izledim.

"Benim otur," dedim ona, ona verdiğim değerden daha da harika olduğunu düşünerek. Ya da daha azgın, ki bunu asla ona karşı kullanmazdım. "Sırtını yatak başlığına yasla."

Kendini benim istediğim gibi düzenledi, uykulu gözlü ve seksi görünüyordu, çenesi kirli sakallarla gölgelenmişti. Kucağına tırmandım ve ona sarıldım. Aramızdaki çekimin, lezzetli ve kışkırtıcı ilişkinin tadını çıkarmak için uzun bir an ayırdım.

Dinlenirken bile tehlike saçıyordu. Çünkü Gideon evcilleşmemiştir ve asla da evcilleşmeyecekti. Tıpkı bir panterin kınına sokulduğunda bile pençelerinin hâlâ yerinde olması gibi.

Bu benim mutluluklarımdan biriydi. Benim için yumuşadı ama kendine sadık kaldı. Hâlâ aşık olduğum adamdı - sert ve pürüzlü yanları vardı - ama o da değişmişti. Benim için her şeydi, tek bir kusurlu adamda istediğim ve ihtiyaç duyduğum her şeydi.

Saçlarını yüzünden geriye doğru düzleştirerek dilimin ucuyla alt dudağının kıvrımında gezindim. Elleri çok sıcak ve güçlüydü, kalçalarımı kavradı. Ağzı açıldı, dili benimkine değdi.

"Seni seviyorum," diye fısıldadım.

"Eva." Başını eğerek öpücüğü devraldı ve derinleştirdi. Çok sert ama yumuşak dudakları benimkilere bastırdı. Dili derinlerde gezindi, yaladı ve tattı. Dilinin ağzımın içindeki yumuşak ete sürtünmesi tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Aleti aramızda kalınlaşmaya ve uzamaya başladı, ipeksi eti karnımın alt kısmına doğru sıcaktı.

Meme uçlarım gerildi, sızladı ve göğsüne sürtünerek titredim.

Ellerinden biri enseme kavradı, beni yakaladı, tutkuyla öperken beni sabit tuttu. Ağzı benimkine doğru eğildi, arıyordu ve açgözlüydü, dudaklarımı ve dilimi emiyordu. İnleyerek ona doğru eğildim.

parmakları siyah saçlarını tutuyordu.

"Tanrım, beni ediyorsun," diye homurdanarak dizlerini yukarı çekti. Beni geriye doğru itti, vücudu beni destekleyen bir beşik oluşturdu. Elleri göğüslerimi kavradı, başparmakları meme uçlarımda dolaştı. "Kendine bir bak.

Çok güzelsin."

İçime bir sıcaklık yayıldı. "Gideon . . ."

"Bazen , eli kolu bağlı bir sarışın oluyorsun." Çenesi gerildi ve bir elini bacaklarımdan arasına soktu, parmakları hafifçe yarıklarımın gezindi. "Ve sonra böyle oluyorsun. Çok ateşli ve muhtaç. Ellerimi üzerinde, sikimi içinde istiyorsun."

"*Senin için böyleyim.* Bana yaptığın şey bu. Seninle tanıştığım andan beri bana yaptığın şey."

Gideon'un bakışları üzerimde gezindi, ardından eli geldi. Parmak uçları göğsümün dış kıvrımını okşarken aynı anda klitorisimi de okşayınca ürperdim.

"Seni istiyorum," dedi hoyratça.

"Ve işte buradayım, cırılçıplak."

Ağzı yavaş ve seksi bir gülümsemeye kıvrıldı. "Bunu kaçıramazdım."

Parmağının ucu açıklığımı çevreledi. Ona daha iyi erişim sağlamak için biraz kalktım, ellerim omuzlarının üzerinde kayıyordu.

"Ama seksten bahsetmiyordum," diye mırıldandı. "Gerçi bunu ben de istiyorum."

"Benimle birlikte."

"Sadece sen," diye kabul etti. Başparmağı göğüs ucuma hafifçe dokundu. "Sonsuza kadar ve daima."

İnledim ve sikine uzandım, ellerimle kavradım, kökünden ucuna kadar okşadım.

"Sana bakıyorum meleğim ve seni çok istiyorum. Seninle olmak, dinlemek, seninle konuşmak istiyorum. Güldüğünü duymak ve ağladığında sana sarılmak istiyorum. Yanında oturmak, aynı havayı solumak, aynı hayatı paylaşmak istiyorum. Sonsuza kadar her gün böyle uyanmak istiyorum. Seni istiyorum."

"Gideon." Öne doğru eğildim ve onu usulca öptüm. "Ben de seni istiyorum."

Göğsümün ucuyla oynadı, sertleşmiş tepeyi parmaklarının arasında çekiştirdi ve yuvarladı. Klitorisimi ovaladı ve benden yumuşak bir ses çıktı. Gideon ellerimde sertleşti, vücudu artan arzuma karşılık veriyordu.

Güneş yükseldikçe oda aydınlanıyordu ama dışarıdaki dünya bir ömür boyu uzakta gibiydi. O anın samimiyeti hem yakıcı hem de tatlıydı, içimi sevinçle dolduruyordu.

Ellerim ereksiyonunu şefkatli bir saygıyla okşadı, tek amacım onu memnun etmek ve onu ne kadar sevdiğimi göstermekti. O da bana aynı şekilde dokundu, gözleri benim ona ihtiyacım olduğu kadar bana ihtiyacı olan yaralı bir ruha bakıyordu.

"Seninle mutluyum, Eva. Beni mutlu ediyorsun."

"Hayatının geri kalanında seni mutlu edeceğim," diye söz verdim ona. Kalçalarım çalkalandı, arzu damarlarımda sıcak ve yoğun bir şekilde kayıyordu. "Daha fazla istediğim bir şey yok."

Gideon öne doğru eğilerek dilinin ucunu meme ucumun üzerinde gezdirdi, hızlı bir hareketle göğsümde keskin bir sızı yarattı. "Göğüslerini seviyorum. Bunu biliyor muydun?"

"Ah, demek seni içeri tıkan şey buydu."

"Beni kızdırmaya devam et, meleğim. Seni tokatlamam için bana bir bahane ver. Ben de senin kışını seviyorum."

Bir elini sırtıma bastırarak beni ağzına doğru eğdi. Sıcak Islaklık göğsümün hassas tepesini çevreledi. Yanakları derin bir emişle çukurlaştı ve seksim onun horozu için aç olan ağzını yankıladı.

Onu her yerde, etrafımda ve hissediyordum. Isısını ve sıcaklığını. Tutkusunu. Ellerimde siki sertleşmiş ve zonkluyordu, pelüş başı ön spermle kayganlaşmıştı.

"Beni sevdiğini söyle," diye yalvardım.

Gideon'un gözleri benimkilerle buluştu.

"biliyorsun."

"Bu sözleri sana hiç söylemediğimi düşün. Onları benden hiç duymamış olsaydın."

Derin bir nefesle göğsü genişledi. "Çapraz Ateş."

Ellerim onun üzerinde hareketsiz kaldı.

Yutkundu, boğazı çalışıyordu. "Bir şeyler çok fazla olduğunda, çok yoğun olduğunda bu senin sözün. Benim de sözüm, çünkü bana böyle hissettiriyorsun. Her zaman."

"Gideon, ben ..." Beni dilsiz bırakmıştı.

"Sen söylediğinde, bu dur demek oluyor." Parmak uçları göğsümden ayrılıp yanağımdan aşağı kaydı. "Ben söylediğimde, bu asla durma anlamına geliyor. Bana her ne yapıyorsan, yapmaya devam etmeni istiyorum."

Kaldırarak, üzerinde gezindim. "Bırak beni."

"Evet." Parmakları yarığımı terk etti ve bir kalp atışı sonra siki içimi dolduruyordu, alevlenmiş tepesi hassas dokuları geriyordu.

"Yavaş ol," diye usulca emretti, parmaklarını dilinin uzun, duyusal turlarıyla yalarken bakışları kapalıydı. O kadar kötü, o kadar utanmazca çökmüş görünüyordu ki.

"Bana yardım et." Onu bu şekilde, sadece yerçekimini ve vücudumun ağırlığını kullanarak almak benim için her zaman daha zor olmuştur. Beni ne kadar çaresiz bırakmış olsa da, ona hâlâ dar geliyordu.

Kalçalarımı yakaladı, beni yavaşça yukarı ve aşağı kaydırды, beni kalın ereksiyonu. "Her santimini hisset meleğim," diye mırıldandı. "Beni ne kadar hisset."

hassas bir noktaya sürtünürken kalçalarım titredi. Bileklerini kavradım, seksim dalgalanıyordu.

"Gelme," diye uyardı, gelmemi neredeyse garantileyen o otoriter ısırlığıyla. "Her şeyimi alana kadar olmaz."

"Gideon." Dikkatli penetrasyonunun yavaş, istikrarlı sürtünmesi beni çıldırtıyordu.

"Senin içindeyken ne kadar iyi hissettirdiğimi düşün meleğim. Açgözlü küçük amcığının boşalırken sıkacağı bir şey olduğunda."

O zaman ona daha sıkı sarıldım, sesindeki ikna edici törpü beni baştan çıkardı. "Acele et."

"Beni içeri almak zorunda olan sensin." Gözleri mizahla parlıyordu. Beni geriye yaslanmaya teşvik ederek iniş açımı değiştirdi.

Üzerine kaydım, pürüzsüz, kaygan bir ile onu köküne kadar götürdüm. "Oh!"

"Siktir." Başı geriye düştü, hızlı ve sert nefes alıyordu. "Hissediyorsun İnanılmaz. Beni yumruk gibi sıkıyorsun."

"Bebeğim." Sesimdeki yalvarışı gizleyemiyordum. O kadar sert ve kalındı ki içimde, o kadar derindi ki nefesimi zor tutuyordum.

Bana yakıcı bir bakış fırlattı. "Ben *bunu* istiyorum. Sen ve ben, aramızda hiçbir şey olmasın."

"Hiçbir şey," dedim hararetle, nefes nefese. Kıpırdanıyordum. Aklımı kaybediyordum. Boşalmaya çok ihtiyacım vardı.

"Şşş. Seni yakaladım." Gideon başparmağını ağzına pedi yaladı, sonra aramıza uzanıp ustalıkla uyguladığı basınçla klitorisimi ovdu. Tenimde bir ter sisi halinde ısı çiçek açtı, ateşim çıkana kadar kızarıklık yayıldı.

Yakıcı bir zevk patlamasıyla doruğa ulaştım, seksim sert bir şekilde kasıldı, çaresizce kavradı. Hırıltısı saf cinselliğin sesiydi, siki vücudumun açgözlülükle sağılmasına karşılık olarak şişiyordu.

Ama , bu da orgazmımı daha da samimi hale getirdi. Açıktım, savunmasızdım, arzu tarafından parçalanmıştım. Ve o benim parçalanmamı izledi.

O unutulmaz mavi gözleri, mutlak kontrolü. Hareket etmemesi, sadece kendini derinden tutması, aramızdaki bağlantı hissini güçlendirdi.

Bir damla gözyaşı yanağımdan aşağı süzüldü, orgazm duygularımı uçurumun kenarına itmişti.

"Buraya gel," dedi kısık sesle, elleri sırtımdan yukarı kayarak beni kendine çekti. Gözyaşımı yaladı, sonra burnunun ucuyla beni tatlı tatlı dürttü. Göğüslerim göğsüne bastırdı, kollarım beline dolandı ve onunla yatak başlığı arasındaki boşluğa kaydı. Onu kendime yakın tuttum, vücudum artçı şoklarla titriyordu.

"Çok güzelsin," diye mırıldandı. "Çok yumuşak ve tatlısın. Öp beni meleğim."

Başımı eğerek ona ağzımı sundum. Kaynaşma sıcak ve ıslaktı, Onun doymak bilmeyen şehveti ve benim ezici aşkımın erotik bir karışımı.

Parmaklarımı saçlarının arasına soktum ve onu sabit tutmak için başının arkasını kavradım. O da aynısını bana yaptı, ikimiz kelimeler olmadan iletişim kurduk. Dudakları üzerine yapıştı, siki içimde kıpırdamadan dururken bile dili ağzımı sikiyordu.

Öpüşünde ve dokunuşunda alttan alta bir gerginlik hissettim ve onun da günün olayları hakkında endişelendiğini biliyordum. Sırtımı dikleştirdim, ona doğru kıvrıldım, bizi ayrılmaz kılabilmeyi diledim. Dişleri alt dudağımı yakaladı, şişmiş kıvrıma hafifçe battı. Ben inledim, o da mırıldandı, dilinin ritmik darbeleriyle beni yatıştırdı.

"," dedi kısık sesle, ensemde tutarak beni dizginledi. "Seni etrafımda hissederek boşalmak istiyorum."

"Lütfen," diye nefes aldım. "İçime gel. Seni hissetmeme izin ver."

Tamamen sarmaş dolaş olmuştuk, birbirimizi kavırıyor ve çekiyorduk, siki içimde sertleşmişti, ellerimiz birbirimizin saçlarında, dudaklarımız ve dillerimiz çılgınca çiftleşiyordu.

Gideon tamamen benimdi. Yine de zihnimin bir kısmı ona bu şekilde sahip olduğum için, paylaştığımız bir yatakta, paylaştığımız bir dairede çıplak olduğu için, içimde olduğu için, benim bir parçam olduğu için, sevgimin ve tutkumun her bir parçasını aldığı ve bana çok daha fazlasını geri verdiği için hayrete düşmüştü.

"Seni seviyorum," diye inledim, göbeğimi sıktım ve onu sıktım. "Seni çok seviyorum."

"Eva. Tanrım." Ürperdi, boşaldı. Ağzımın içine doğru inledi, elleri kafa derime doğru esnedi, nefesi dudaklarımda sertçe dolaştı.

fişkırdığını, beni doldurduğunu hissettim ve başka bir orgazmıla titredim, zevk içimde hafifçe titreyordu.

Elleri huzursuzca dolaşüyor, sırtımı aşağı yukarı ovuyor, öpücüğü aşk ve arzusun mükemmel bir karışımıydı. Minnettarlığını ve ihtiyacını hissettim, bunu anladım çünkü ben de aynı şekilde hissediyordum.

Onu bulmuş olmam, bana hissettirebilmesi, taşıdığım tüm yüklere rağmen bir erkeği bu kadar derinden, tamamen ve cinsel olarak sevebilmem bir mucizeydi. Ve karşılığında aynı sığınağı ona sunabilmem.

Yanağımı göğsüne yaslayarak kalbinin , terinin benimkine karışmasını dinledim.

"Eva." Nefesini sertçe verdi. "Benden istediğin cevaplar... Soruları senin sormana ihtiyacım var."

Uzun bir dakika boyunca ona sarıldım, vücutlarımızın kendine gelmesini ve kendi paniğimin azalmasını bekledim. Hâlâ içimdeydi. Olabileceğimiz kadar yakındık ama bu onun için yeterli değildi. Daha fazlasına sahip olmalıydı, her cephede. Her yerime sahip olana ve hayatımın her alanına sızana kadar pes etmeyecekti.

Geri çekilerek ona baktım. "Hiçbir yere gitmiyorum, Gideon. Hazır değilsen kendini zorlamana gerek yok."

"Ben hazırım." Bakışları benimkileri tuttu, güç ve kararlılıkla parlıyordu. "Hazır olmana ihtiyacım var. Çünkü çok geçmeden sana bir soru soracağım Eva. Ve bana doğru cevabı vermene ihtiyacım olacak."

"Daha çok erken," diye fısıldadım, boğazım . Biraz mesafe kazanmak hafifçe doğruldum ama beni geri çekti ve yere yatırdı. "Yapabilir miyim bilmiyorum."

"Ama sen hiçbir yere gitmiyorsun," diye hatırlattı çenesini . "Ben de öyle. Kaçınılmaz olanı neden erteleyelim ki?"

" bu şekilde bakmamalısınız. Çok fazla tetikleyicimiz var. Eğer dikkatli olmazsak, birimiz ya da ikimiz birden kendimizi kapatır, diğerini keseriz."

"Sor bana Eva," diye emretti. "Gideon-"

"Şimdi."

İnatçılığından dolayı hayal kırıklığına uğrayarak bir dakika düşündüm, sonra sebebi ne olursa olsun cevaplanması gereken sorular *olduğuna* karar verdim.

"Dr. Lucas. Annene neden yalan söylediğini biliyor musun?"

Dişlerini sıkarken çenesi çalıştı, gözleri sertleşti ve soğudu. "Kayınbiraderini koruyordu."

"Ne?" Arkama yaslandım, düşüncelerim dönüyordu. "Anne'in kardeşi mi? Birlikte olduğun kadın mı?"

"Lanet olsun," diye düzeltti sertçe. "Anne'in ailesindeki herkes akıl sağlığı alanında çalışıyor. boktan bir sürü. O bir psikiyatrist. Google aramalarında *bunu bulabildin* mi?"

Dalgınca başımı salladım, daha çok *psikiyatrist* kelimesini neredeyse tükürürcesine söylediği şiddetle ilgileniyordum. Bu yüzden mi daha önce yardım almamıştı? Nefretine rağmen Dr. Petersen'i görmek için çaba sarf edecek kadar beni seviyor muydu?

"Bunu anlayamadım," diye devam etti. "Nedenini anlayamadım Lucas yalan söyledi. Tanrı aşkına, o bir çocuk doktoru. Çocukları önemsemesi gerekirdi."

"Boş ver onu. Onun insan olması gerekiyordu!" İçimi öfke doldurdu, Lucas'ı bulup yakmak için içimde bembeyaz bir arzu vardı. "Gözlerimin içine baka baka söylediği o saçmalıkları söyleyebildiğine inanamıyorum."

Her şey için Gideon'u suçluyor... aramızı açmaya çalışıyor...

"Seninle tanışana kadar nihayet anlamaya başlamıştım," dedi, elleri belimde sıkılaşıyor. "Anne'i seviyor. Belki de benim seni sevdiğim kadar.

Gerçeği öğrenmemesi için aldatmasını görmezden gelecek ve kardeşini örtbas edecek kadar. Ya da utançtan."

"Doktorluk yapmamalı." "Buna katılmıyorum."

"Peki ofisi neden sizin binalarınızdan birinde?"

"Binayı onun olduğu için aldım. Ona ve ne kadar iyi iş çıkardığına göz kulak olmama yardımcı oluyor... ya da olmuyor."

"Ya da değil" deyişindeki bir şey beni meraklandırdı: Lucas'ın kötü zamanlarıyla bir ilgisi var mıydı? Cary'nin hastaneye kaldırıldığı zamanı ve Gideon çok cömert bir hayırsever olduğu için onun ve benim için nasıl özel düzenlemeler yapıldığını hatırladım. Ne kadarını etkileyebilirdi?

Lucas'ı dezavantajlı duruma düşürmenin bir yolu varsa, Gideon'un hepsini bildiğinden emindim.

"Peki ya kayınbirader?" diye sordum. "Ona ne oldu?"

Gideon'un çenesi kalktı ve bakışları daraldı. "Benim için zaman aşımı süresi doldu ama onunla yüzleştim ve eğer bir daha mesleğe başlarsa ya da başka bir çocuğa elini sürerse kurbanları adına onu hukuki ve cezai olarak kovuşturmak için sınırsız bir fon oluşturacağımı söyledim. Bundan kısa bir süre sonra da kendini öldürdü."

Sonuncusu, ense kökümdeki tüylerin diken diken olmasına neden olan bir tonlama olmadan söylendi. İçimden gelen ani bir ürpertiyle titredim.

Ellerini kollarımda aşağı yukarı gezdirerek beni ısıtmaya çalıştı ama beni kendine çekmedi. "Hugh evliydi. Bir çocuğu vardı. Bir oğlan. Sadece birkaç yaşında."

"Gideon." Anlayarak ona sarıldım. O da intihar eden bir baba kaybetmişti. "Hugh'un yapmayı seçtiği şey senin hatan değil. Bu olaydan sen sorumlu değilsin. verdiği kararlar."

"Öyle değil miyim?" sordu, sesindeki o buzla.

"Hayır, değilsin." Ona olabildiğince sıkı sarıldım, aşkımı onun gergin ve katı bedenine yerleştirdim. "Ve çocuk Babasının ölümü senin yaşadıklarını yaşamasını engellemiş olabilir. Bunu hiç düşündün mü?"

Göğsü kabaca inip kalktı. "Evet, bunu düşündüm. Ama babasının ne olduğunu bilmiyor. Tek bildiği babasının kendi tercihiyle gittiği ve kendisinin de geride kaldığı. Babasının onu kalacak kadar önemsemediğine inanacak."

"Bebeğim." Başını kendime doğru çektim ve bana yaslanması için onu zorladım. Ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Geoffrey Cross için bahane ve Gideon'un onu ve bir zamanlar kendisinin de olduğu çocuğu düşündüğünü biliyordum. "Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Kalmana ihtiyacım var Eva," diye fısıldadı, kolları nihayet bana dolanmıştı. "Ve sen kendini tutuyorsun. Bu beni deli ediyor."

Onu kucaklayarak nazikçe salladım. "Temkinli davranıyorum çünkü benim için çok önemlisin."

"Benimle birlikte olmanı istemenin adil olmadığını biliyorum"-başını arkaya eğdi -"Aynı yatakta bile uyuyamazken, seni herkesin daha çok seveceğim. Sana bakacağım ve seni mutlu edeceğim. Yapabileceğimi biliyorum."

." Saçlarını şakaklarından geriye doğru taradım ve yüzündeki özlemi gördüğümde ağlamak istedim. "Seninle kalacağıma inanmanı istiyorum."

"Korkuyorsun."

"Senden değil." İçimi çektim, kelimeleri anlamlı bir şekilde bir araya getirmeye çalıştım. "Yapamam. Sadece senin bir uzantın olamam."

"Eva." Yüz hatları yumuşadı. "Kim olduğumu değiştiremem ve senin kim olduğunu da değiştirmek istemiyorum. Sadece olduğumuz kişi olmamızı istiyorum - birlikte."

Onu öptüm. Ne söyleyeceğimi bilemedim. Ben de aynı hayatı yaşamamızı, olabileceğimiz her şekilde birlikte olmamızı istiyordum. Ama aynı zamanda ikimizin de hazır olmadığına inanıyordum.

"Gideon." Onu tekrar öptüm, dudaklarım onunkilere yapıştı. "Sen ve ben, Kendi başımıza ancak yeterince güçlüyüz. Her geçen daha iyiye gidiyoruz ama henüz o noktada değiliz. Bu sadece kâbuslarla ilgili değil."

"O zaman bana ne hakkında olduğunu söyle."

"Her şeyi. Bilmiyorum. Artık Nathan bir tehdit olmadığına göre Stanton'ın parasını ödediği bir yerde yaşamak benim için doğru değil. Özellikle de annemle babam birleştiğine göre."

Kaşları havaya kalktı. "Affedersiniz?"

"Evet," diye onayladım. "Tam bir karmaşa."

"Yanıma taşın," dedi ve beni rahatlatmak için sırtımı ovdu.

"Yani . . . Kendi başımın çaresine bakmayı es mi geçeceğim? Hep başkasının sırtından mı geçin?"

"Tanrı aşkına." Sinirli bir ses çıkardı. "Kırayı paylaştık daha mı iyi ?"

"Ha! üçte birini ödesem bile senin çatı katını karşılayabilirim. Ve Cary'nin bunu yapmasına imkan yok."

"İsterseniz buraya ya da yan taşınırız ve kira kontratını devralırız. Nerede olduğu umurumda değil Eva."

Ona baktım, teklif ettiği şeyi ama bize zarar verecek büyük bir tuzağı kaçırmaktan korkuyordum.

"Bu sabah kalkar kalkmaz bana geldin," diye . "Benden uzak kalmayı sen de sevmiyorsun. Neden kendimize işkence edelim?"

Aynı mekânı paylaşmak sorunlarımızın en küçüğü olmalı."

"Bunu mahvetmek istemiyorum," dedim , parmaklarım göğsünde gezinirken. "Çalışmamıza *ihtiyacım* var, Gideon."

Elimi tuttu ve kalbinin üzerine bastırdı. "Benim de çalışmamıza ihtiyacım var meleğim. Ve bunu yaparken böyle sabahlar ve dün geceki gibi geceler istiyorum."

"Kimse görüştüğümüzü bile bilmiyor. Ayrılıktan birlikte yaşamaya nasıl ?"

"Bugün başlıyoruz. Video lansmanına Cary'yi de götürüyorsun. İrlanda ile ikinizin yanına gelip merhaba diyeceğim."

"Beni aradı," diye araya girdim, "ve sana gelmemi söyledi. Tekrar bir araya gelmemizi istiyor."

"O akıllı bir kız." Gülümsedi ve ona açılabilceği düşüncesiyle biraz heyecanlandım. "Yani birimiz diğerine yaklaşacak, havadan sudan konuşacak ve ben de Cary'ye merhaba diyeceğim. Sen ve ben aramızdaki çekimi taklit etmek zorunda kalmayacağız. Yarın seni yemeğe çıkaracağım. Bryant Park Grill ideal olur. Bir gösteri yaparız."

Her şey kulağa harika ve kolay geliyordu ama ... "Güvenli mi?"

"Nathan'ın bileziğinin bir suçlunun bulunması makul şüpheyi kapı açar. İhtiyacımız olan tek şey bu."

Birbirimize baktık, daha düne kadar çok daha belirsiz görünen bir geleceğe dair umut, heyecan ve beklenti duygusunu paylaşıyorduk.

Yanağıma dokundu. "Bu gece için Tableau One'da rezervasyon yaptırmışsın."

Başımı salladım. "Evet, listeye girmek için senin adını kullanmak zorunda kaldım ama Brett beni yemeğe davet etti ve ben de seninle bağlantılı bir yere gitmemizi istedim."

"İreland ve benim aynı saatte rezervasyonumuz var. Size katılacağız."

Bu düşünceyle gerginleşerek beceriksizce yer değiştirdim ve Gideon içimde kalınlaştı. "Uh ..."

"Merak etme," diye mırıldandı, odağı açıkça daha ateşli düşüncelere kaymıştı. "Eğlenceli olacak."

"Evet, doğru."

Gideon kollarını kalçalarım ve kürek kemiklerime dolayarak beni kaldırdı ve hareket ettirdi, yuvarlayarak beni altına aldı. "Güven bana."
Cevap verecektim, ama beni sessizce öptü ve anlamsızca becerdi.

* * *

Gideon'un evinde duş giyindim, sonra da gizlice dolaşıyormuşum gibi görünmemeye çalışarak çantamı ve cüzdanımı almak için aceleyle dairemin koridoruna geri döndüm. Gideon'un dairesinde hazırlanmak kolaydı, çünkü banyoyu her zamanki banyo malzemelerim ve kozmetik ürünlerimle doldurmuş ve kendi dolabımdan hiçbir şey giymeme gerek kalmayacak kadar giysi ve iç çamaşırı satın almıştı.

Bu çok fazlaydı ama o böyleydi.

Trey mutfığa girdiğinde kahve içmek için kullandığım fincanı duruluyordum.

Utangaç bir şekilde gülümsedi. Cary'nin bir çift eşofmanını ve dün gecedan kalma kendi gömleğini giymiş, evindeymiş gibi görünüyordu. "Günaydın."

"Ben de sana." Bardağı bulaşık makinesine koydum ve onunla yüzleştirdim.
"Yemeğe gelmene sevindim."

"Ben de eğlendim. Çok
eğlendim." "Kahve?"

Ona sordum.

"Lütfen. İşe gitmek için hazırlanmam lazım ama çok
yorgunum." "Benim de öyle günlerim oldu." Ona bir fincan
hazırladım ve uzattım.

Kupayı aldı ve bir teşekkür selamıyla kaldırdı. "Size bir şey sorabilir miyim?"

"Ateş et."

"Sen de Tatiana'dan hoşlanıyor musun? İkimizin de etrafta olması senin için garip mi?"

Omuz silktim. "Dürüst olmak gerekirse Tatiana'yı pek tanımıyorum. O senin
gibi Cary ve benimle takılmıyor."

"Oh."

Dışarı çıkmaya başladım ve onu geçmeden önce omzunu sıktım. "İyi günler."

"Sen de."

İşe gitmek için taksiye binerken telefonumu kontrol ettim. Neredeyse yürümeyi dileyecektim, çünkü taksici ön camları kapalı tutuyordu ve görünüşe göre deodorant sürmekten hoşlanmıyordu. Tek kurtarıcı lütuf, yürümekten daha hızlı olmasıydı.

Brett'ten sabah altı civarında bir mesaj gelmiş: Yere yat.

Akşam görüşmek için sabırsızlanıyorum!

Ben de ona bir gülen surat gönderdim.

İş yerinde karşılaştığımızda Megumi iyi görünüyordu, bu da beni mutlu ediyordu ama Will'in suratı asıktı. Çantamı çekmeceye koyarken odama uğradı ve çapraz kollarını alçak duvara dayadı.

"Sorun nedir?" Sandalyemden başımı kaldırıp ona bakarak sordum.

"Yardım. Karbonhidrat lazım."

Gülerek başımı salladım. "Bence kız arkadaşın için bu diyetle çok tatlı."

"Şikâyet etmemeliyim," dedi. "Yaklaşık beş kilo verdi - ki gerektiğini düşünmüyordum, dikkatinizi çekerim - ve harika görünüyor ve tüm bu enerjiye sahip. Ama Tanrım. Kendimi sümüklü böcek gibi hissediyorum. Vücudum bunun için yaratılmamış."

"Beni yemeğe mi davet ediyorsun?"

"Lütfen." Ellerini dua eder gibi birbirine kenetledi. "Yemek yemekten gerçekten hoşlanan tanıdığım birkaç kadından birisin."

"Benim bunu gösterecek bir kıçım var," dedim hayıflanarak. "Ama tabii. Ben varım."

"Sen en iyisisin, Eva." Geri geri gitti ve Mark'a çarptı. "Oops. Üzgünüm."

Mark sırtıttı. "Sorun değil."

Will hücrelerine geri döndü ve Mark gülümsemesini bana çevirdi.

"Saat dokuz buçukta Drysdell ekibi gelecek," hatırlattım. "Doğru. Ve onlar gelmeden önce stratejilerini gözden geçirmek istediğim bir fikrim var. Burada."

Tabletimi aldım ve son düzlüğe girdiğimizi düşünerek ayağa kalktım. "Sınırdan yaşıyorsun patron."

"Bunu yapmanın tek yolu. Haydi."

Gün su gibi akıp geçti ve ben gün boyunca huzursuz bir enerjiyle dolup taşım. Çok erken kalkmak, ardından öğle yemeğinde bir tabak pierogi yemek beni yavaşlatmadı.

Saat tam beşte toparlandım ve banyoda üzerimi hızlıca değiştirdim, eteğimi ve bluzumu çıkarıp soluk mavi renkte daha rahat bir jarse elbise giydim. Bir çift kama sandalet giydim, elmas gümüş halkalarla değiştirdim ve at kuyruğumu dağınık bir topuz haline getirdim. Sonra lobiye yöneldim.

Döner giriş kapısına doğru ilerlerken, Cary'nin ayakta durduğunu gördüm. Dışarıda, kaldırımda Brett'le konuşuyordu. Yavaşladım, eski aşkımın görüntüsünü özümsemek için kendime bir dakika verdim.

Brett'in kısa kesilmiş saçları doğuştan koyu sarıydı ama uçlarını platine boyatmıştı ve bronz teni ve güzel zümrüt yeşili gözbebekleriyle bu görünüm ona çok yakışıyordu. Sahnede genellikle üstsüzdü ama bugün siyah kargo pantolonu ve kan kırmızısı tişört giymişti, kolları kaslarının üzerinde kıvrılan dövmelele kaplıydı.

O sırada başını çevirip lobinin içine baktı ve ben tekrar yürümeye başladım, beni gördüğünde midem biraz bulandı ve sert yakışıklı yüzü, öldürücü bir gamzeyi ortaya çıkaran bir gülümsemeyle yumuşadı.

Tanrım, çok seksiydi.

Kendimi biraz fazla açıkta hissederek güneş gözlüklerimi çıkardım ve taktım. Sonra döner kapılardan geçerken derin bir nefes aldım. bakışları Brett'in limuzininin hemen arkasına park etmiş Bentley'e kayıyor.

Brett ıslık çaldı. "Kahretsin, Eva. Seni her gördüğümde daha da güzelleşiyorsun."

Cary'ye gergin bir gülümseme attım, nabzım deli gibi atıyordu.

"Merhaba." "Harika görünüyorsun bebeğim," dedi elime uzanarak.

Göz ucuyla Angus'un Bentley'den çıktığını gördüm. O anki dikkat dağınıklığıyla Brett'in bana doğru uzandığını tamamen kaçırdım. Ellerinin belimde olduğunu fark ettikten bir saniye sonra beni öpeceğini anladım ve başımı zorlukla çevirdim. Dudakları ağzımın köşesine dokundu, sıcak ve tanıdık geliyordu. Tökezleyerek geri çekildim ve beni omuzlarımdan yakalayan Cary'ye takıldım.

Utançtan kızarmış ve ne yapacağımı şaşırmış bir halde Brett'ten başka her yere baktım.

Ve kendimi Gideon'un buz gibi mavi gözlerine bakarken buldum.

S Crossfire'ın döner kapılarının hemen dışında DONMUŞ BİR ŞEKİLDE BEKLEYEN Gideon bana öyle yoğun bir şekilde baktı ki kıvrandım.

Özür dilerim, diye mırıldandım, geçen gün Corinne dudaklarını ona değdirseydi nasıl hissedeceğimi bildiğim için kendimi berbat hissediyordum.

"Merhaba," diye selamladı Brett beni, birkaç metre ötede yumruklarını ve çenesini sıkmış duran karanlık figüre dikkat edemeyecek kadar bana odaklanmıştı.

"Hey." Gideon'un beni izlediğini hissedebiliyordum ve ona acı veriyordu. "Hazır mısın?"

Adamları beklemeden limuzinin kapısını açtım ve sürünerek içeri girdim. Çantamdan kullan at telefonumu çıkarıp Gideon'a hızlı bir mesaj gönderdiğimde kışımı koltuğa daha yeni koymuştum: Seni seviyorum.

Brett yanımdaki koltuğa yerleşti, sonra da Cary kayd.

Brett, Cary ile konuşurken, "Her yerde senin güzel suratını görüyorum, dostum," dedi.

"Evet." Cary bana çarpık bir gülümseme attı. Sıkıntılı giysiler içinde harika görünüyordu. kot pantolon ve tasarımcı tişörtü, bileklerinde botlarıyla uyumlu deri manşetler vardı.

"Grubun geri kalanı da sizinle mi geldi?" diye sordum.

"Evet, hepsi burada." Brett gamzesini yine bana doğru çevirdi. "Darrin otele varır varmaz yatağa düştü."

"Saatlerce nasıl davul çalıyor bilmiyorum. Sadece izlemek bile çok yorucu."

"Sahne olmanın heyecanı ile kafanız güzel olduğunda, enerji sorun."

"Erik nasıl?" Cary sıradan bir ilginin ötesinde bir ilgiyle sordu, bu da beni -ilk kez değil- grubun başçısıyla hiç

. Bildiğim kadarıyla Erik heteroseksüeldi.

En iyi arkadaşımın biraz deney yapmış olabileceğini düşünmemen neden olan işaretler.

Brett, "Erik turne sırasında ortaya çıkan bazı sorunlarla uğraşıyor," diye yanıtladı. "Lance de geçen sefer New York'tayken tanıştığı bir kızla takılıyor. Birkaç dakika içinde hepsini göreceksiniz."

"Bir rock yıldızının hayatı," diye takıldım. Brett omuz silkti ve gülümsedi.

Cary'yi yanımda getirme kararından pişmanlık duyarak başka tarafa baktım. Çünkü onun orada olması Brett'e söylemem gereken şeyi söyleyemeyeceğim anlamına geliyordu - başka birine aşık olduğumu ve bizim için umut olmadığını.

Brett'le olan ilişkim Gideon'la olan ilişkimden tamamen farklı olurdu. O turnedeyken kendime ayıracak çok zamanım olacaktı. Yuva kurmadan önce yapmam gerektiğini düşündüğüm her şeyi yapabiliirdim - kendi imkanlarımla yaşar, arkadaşlarımla ve kendi başıma vakit geçirirdim. Her iki dünyanın da en iyisi: bir erkek arkadaşına sahip olmak ama bireyselliğin tadını çıkarmak.

Ancak üniversiteden ömür boyu sürecek bir bağlılığa atlamak konusunda endişeli olsam da, Gideon'un istediğim adam olduğundan hiç şüphem yoktu. Sadece zamanlamamız uyuşmuyordu, acele etmemiz için bir neden olmadığını düşünüyordum,

Beklemek için bir neden olmadığını düşünürken.

Brett pencereden kalabalığa bakarak, "Geldik," dedi.

Günün bunaltıcı sıcağına rağmen Times Meydanı her zamanki gibi tıklım tıklımdı. Duffy Meydanı'ndaki yakut kırmızısı cam merdivenler birbirlerinin fotoğraflarını çeken insanlarla doluydu ve yaya trafiği taşan kaldırımları tıkamıştı.

Polis memurları köşe başlarını tutmuş, belaya karşı tetikte bekliyordu. Sokak sanatçıları birbirlerini gölgede bırakıyor ve yiyecek arabalarından yayılan kokular, sokağın çok daha az lezzetli kokusuyla yarışlıyordu.

Binaların kenarlarına yapıştırılmış devasa elektronik reklam panoları dikkat çekmek için mücadele ediyordu; bunlardan biri de Cary'nin bir kadın model tarafından arkadan sarılmış haliydi. Kameramanlar ve boom operatörleri, hareketli bir platforma bağlı olan ve tribün benzeri merdiven oturma yerlerinin önüne yerleştirilen mobil bir video ekranının etrafında dolaşıyordu.

Limuzinden ilk Brett indi ve hemen ardından Çoğu kadın olan hayranlarının heyecanlı çığlıklarını duydum. O öldürücü gülümsemesiyle el salladı ve sonra bana yardım etmek için elini uzattı. Karşılamam

çok daha az sıcaktı, özellikle de Brett kolunu belime doladıktan sonra. Ancak Cary'nin ortaya çıkışı bir mırıltı uğultusu başlattı. Bir çift gözlük taktığında, kendi heyecanlı bağırs ve çağırışlarını ortaya çıkardı.

Duyusal girdilerden bunalmışım ama Christopher Vidal Jr'ın bir eğlence dedikodu programının sunucusuyla konuştuğunu gördüğümde çabucak odaklandım. Gideon'un kardeşi iş için gömlek, kravat ve lacivert giymişti. Koyu kumral saçları, akşamın erken saatlerinde etrafımızı saran yüksek binaların gölgesinde bile göze çarpıyordu. Beni görünce el salladı, bu da ev sahibinin bakışlarını bana çevirdi. Ben de el salladım.

Six-Ninths'in geri kalanı tribünlerin önünde durmuş imza dağıtıyor, ilginin tadını çıkarıyorlardı. Brett'e baktım. "Git işini yap."

"Öyle mi?" Beni inceledi, beni terk etmesini sorun etmediğimden emin olmaya çalışıyordu.

"Evet." Ona salladım. "Bu senin için. Keyfini . Gösteri zamanı geldiğinde burada olacağım."

"Tamam." Gülümsedi. "Hiçbir yere gitme."

Fırladı gitti. Cary ve ben Vidal Records logosunu taşıyan çadıra doğru yürüdük. Özel güvenlik tarafından kalabalıktan korunan bu çadır, Times Meydanı'nın çılgınlığı içinde küçük bir vahaydı.

"Şey, bebeğim, onunla çok meşgulsün. İkinizin nasıl unutmuşum."

"Önemli olan kelimeydi," diye belirttim.

"Eskisinden farklı," diye devam etti. "Daha oturaklı."

"Bu onun için harika. Özellikle de şu anda hayatında olup bitenlerden sonra."

Beni . "Seni hâlâ beyinsiz bir şekilde becerip beceremeyeceğini görmekle biraz olsun ilgilenmiyor musun?"

Ona bir bakış attım. "Kimya kimyadır. Ve eminim zaten muhteşem olan becerilerini geliştirmek için pek çok şansı olmuştur."

"Bone up, ha! Bu kelime ." Kaşlarını bana doğru salladı. "Sağlam görünüyorsun."

"Ah, işte bu bir yanılsama olurdu."

"Bakın burada kim varmış?" diye mırıldandı ve dikkatimi yanında Ireland'la yaklaşmakta olan Gideon'a çevirdi. "Ve doğruca bize doğru geliyor. Eğer senin yüzünden bir arbede çıkarsa, tribünden izleyeceğim."

Onu ittim. "Teşekkürler."

Hava bu kadar sıcakken Gideon'un takım elbisesinin içinde bu kadar havalı görünebilmesi beni şaşırttı. Ireland düşük belli kloş eteği ve karın dekoltesi atletiyile harika görünüyordu.

"Eva!" diye bağırdı, kardeşini geride bırakıp koşarak yanıma geldi. Beni kucaklayarak karşıladı, sonra beni etmek için geri çekildi. "Harika! Kendini tekmeliyor olmalı."

Etrafından Gideon'a baktım, yüzünde herhangi bir işaret olup olmadığını araştırdım. Brett'e kızgındı. Ireland dönüp Cary'ye de sarıldı ve onu şaşırttı. Bu sırada Gideon bana doğru yürüdü, kollarımın üstünden hafifçe ve her iki yanağımı da Fransız usulü öptü.

"Merhaba Eva." Sesi, ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden olan yumuşak bir törpüyle tatlandırılmıştı. "Seni görmek güzel."

Gözlerimi kırıpıştırarak ona baktım, şaşkınlığımı gizlememe hiç gerek yoktu. "Merhaba. Gideon."

"Çok lezzetli görünmüyor mu?" Ireland hiçbir incelik denemesinde bulunmadan sordu.

Gideon'un gözleri yüzümden hiç ayrılmadı. "Hep öyle yapar. Bir ihtiyacım var Eva."

"Elbette." Cary'ye ne halt ediyorsun der gibi bir bakış attım ve Gideon'un beni çadırın bir köşesine götürmesine izin verdim. Birkaç adım atmıştık ki, "Deli misin sen? Lütfen olmayın."

"Elbette öyleyim," dedi soğukkanlılıkla. "Ama sana ya da ona değil." "Tamam." Bunun ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Durdu ve bana baktı, bir elini muhteşem saçlarında gezdirdi. "Bu durum tahammül edilemez. Başka seçeneğim olmadığında buna katlanabiliyordum ama şimdi ..." Bakışları şiddetle yüzümdeydi. "Sen benimsin. Dünyanın bunu bilmesine ihtiyacım var."

"Brett'e sana aşık olduğumu söyledim. Cary'ye de. Babama da. Megumi. Sana karşı hissettiklerim hakkında hiç yalan söylemedim."

"Eva!" Christopher yanıma geldi ve beni öpmek için kendine çekti. yanaktan. "Brett'in seni getirmesine çok sevindim. Eskiden birlikte olduğunuzu hiç bilmiyordum."

Gideon'un bakışlarının aşırı farkında olarak gülümsemeyi başardım. "Uzun zaman önceydi."

"O kadar da uzun değil." Sırıttı. ", değil mi?"

"Christopher," dedi Gideon selamlama amacıyla.

"Gideon." Christopher'ın gülümsemesi değişmedi ama gözle görülür bir şekilde soğudu. "Gelmene gerek yoktu. Bu işi ben hallederim."

Üvey kardeşiler ama fiziksel olarak çok az ortak noktaları vardı. Gideon daha uzun boylu, daha iri ve hem rengi hem de tavırları inkar edilemez derecede karanlıktı.

Christopher seksi bir gülümsemesi olan yakışıklı bir adamdı ama Gideon'un cızırtılı çekiciliğinden hiçbirine sahip değildi.

"Eva için buradayım," dedi Gideon yumuşak bir sesle, "gösteri için değil."

"Gerçekten mi?" Christopher bana baktı. "Brett'le aranızın düzeldiğini."

"Brett bir arkadaş," diye cevap verdim.

Gideon, "Eva'nın özel hayatı sizi," dedi.

"Senin de olmamalı." Christopher ona öyle bir düşmanca baktı ki rahatsız oldum. "Golden'ın gerçek bir hikâye olması ve Brett ile Eva'nın burada birlikte olması Vidal ve grup için harika bir pazarlama açısı."

"Şarkı bu hikayenin sonu."

Christopher kaşlarını çatı ve elini cebine atarak akıllı telefonunu çıkardı. Ekranı okudu, sonra da kardeşine kaşlarını çatı. "Corinne'i ara, olur mu? Sana ulaşmak için çıldırıyor."

"Onunla bir saat önce konuştum," dedi Gideon.

"Ona karışık sinyaller vermeyi bırak," diye tersledi Christopher. "Eğer onunla konuşmak istemiyorsan, dün gece onun evine gitmemeliydin."

Gerildim, nabzım hızla atmaya başladı. Gideon'a baktım, çenesinin gerildiğini gördüm ve ondan nasıl bir cevap mesajı beklediğimi hatırladım. Benim yanımdaydı.

Ama bana neden mesaj atmadığını hiç açıklamamıştı. Corinne'in dairesine gitmekle ilgili hiçbir şey söylememişti.

Ve onun telefonlarına çıkmadığını söylememiş miydi?

Midem düğümlenmiş halde geri çekildim. Bütün gün kendimi kötü hissetmişim ve Gideon ile Christopher arasında kaynayan hoşnutsuzlukla yüzleşmek bunun üzerine çok fazlaydı. "Affedersiniz."

"Eva," dedi Gideon sert bir sesle.

"İkinizi de görmek güzeldi," diye mırıldandım, arkamı dönüp birkaç adım ötedeki Cary'ye doğru ilerlemeden önce senaryodaki rolümü oynuyordum.

Gideon sadece iki adım sonra bana yetişti, dirseğimden tuttu ve kulağıma fısıldadı. "Sürekli telefonumu ve iş yerimi arıyor. Onunla konuşmam gerekiyordu."

"Bana söylemeliydin."

"daha önemli şeylerimiz vardı."

Brett bize doğru baktı. Yüz ifadesini göremeyeceğim kadar uzaktaydı ama duruşu gergin görünüyordu. Etrafını saran ve yaklaşmak için birbirini iten insanlar onun yerine bana odaklanmıştı.

Lanet olsun. Beni Gideon'la görmüştü ve bu onun için harika olması gereken deneyimi mahvediyordu. Korktuğum gibi, bütün gezi berbattı.

"Gideon," dedi Christopher sıkıca. "Seninle konuşmam bitmemişti."

Gideon ona baktı. "Bir dakika içinde sana ulaşacağım."

"Benimle şimdi konuşacaksın."

"Yürü git, Christopher." Gideon kardeşine öyle soğuk baktı ki sığağa rağmen ürperdim. "Tüm dikkatleri Altı Dokuz'dan uzaklaştıracak bir olay çıkarmadan önce."

Christopher uzun bir süre öfkeleni, sonra kardeşinin şaka yapmadığını anlar gibi oldu. İçinden küfretti ve arkasını döndüğünde İrlanda ile karşılaştı.

"Onları rahat bırakın," dedi ellerini kalçalarına koyarak. "Tekrar bir araya gelmelerini istiyorum."

"Sen bu işe karışma."

"Her neyse." Ona karşı burnunu kırıştırdı. "Gel bana etrafı göster."

Durakladı, bakışları daraldı. Sonra içini çekti ve onu dirseğinden tutarak uzaklaştırdı. Yakın olduklarını fark ettim.

Gideon'un onlarla böyle bir bağ kuramamış olması beni üzdü.

Gideon parmak uçlarını yanağıma değdirerek dikkatimi tekrar ona çekti; yumuşak bir okşayış, çok fazla sevgi ... ve sahiplenme ifade ediyordu. Bize bakan hiç kimse bu iddiayı yanlış anlayamazdı. "Bana Corinne'le aranızda bir şey söyle."

İçimi çektim. "Onunla hiçbir şey yapmadığını biliyorum."

"Güzel. Kendisi gibi davranmıyor. Onu hiç böyle görmemiştim. Lanet olsun. Bilmiyorum. Muhtaç. Mantıksız."

"Yıkılmış mı?"

"Olabilir. Evet." Yüzü yumuşadı. "Nişanımızı bozduğunda böyle değildi."

İkisi için de kötü hissettimÇirkin vedalar kimse için eğlenceli değildi. "O zaman çekip gitti. Bu sefer . Her zaman zor olan

geride kaldı."

"Onu sakinleştirmeye çalışıyorum ama aramıza girmeyeceğine bana söz vermeni istiyorum."

"Ona izin vermeyeceğim. Sen de Brett için endişelenmeyeceksin."

Birkaç saniye sürdü ama sonunda, "Endişelenirim ama hallederim," dedi.

Bunun onun için kolay bir taviz olmadığını söyleyebilirim.

Dudakları inceldi. "Gidip Christopher'la ilgilenmem gerek. İyi miyiz?"

Başımı sallayarak, "Ben iyiyim. Ya sen?" dedim.

"Kline seni öpmediği sürece." Sesindeki uyarı açıktı. "Aynısı geçerli."

"Eğer beni öperse, dayak yer." Güldüm.

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

Elimi tuttu ve başparmağını yüzüğümün üzerinde gezdirdi. "Crossfire."

Kalbim en iyi şekilde acıdı. "Ben de seni seviyorum, as."

* * *

BRETT hayranlarından ayrıldı ve çadıra doğru yöneldi, yüzü asıktı. "Eğleniyor musun?" Olumlu hissetmesini sağlamayı umarak ona sordum.

"Seni geri istiyor," dedi açık açık. Hiç tereddüt etmedim. "Evet."

"Eğer ona ikinci bir şans vereceksen, bana da bir şans vermelisin." "Brett-"

"Yolda olmamın zor olduğunu biliyorum-" "Ve San

Diego'da yerleşik" diye belirttim.

"-ama buraya yeterince sık gelebilirim ve benimle her zaman buluşabilir, yeni yerler görebilirsiniz. Ayrıca, tur Kasım'da bitiyor. Tatillerde gelip burada kalabilirim." O yeşil gözleriyle bana baktı ve aramızda bir çekim oluştu. "Baban hâlâ SoCal'da, yani dışarı çıkmak için birden fazla nedeniniz var."

"Sen yeterli bir sebep olurdun. Ama, Brett. . . Ne diyeceğimi bilemiyorum. Ona aşığım."

Kollarını kavuşturdu ve tam da olduğu gibi kötü ve lezzetli bir çocuk gibi görünüyordu. "Umurumda değil. Onunla işin yürümeyecek ve ben yanında olacağım Eva."

Ona bakarken, onu zamandan başka hiçbir şeyin ikna edemeyeceğini fark ettim.

Brett bir adım daha yaklaştı, sonra elini kolumda gezdirmek için uzandı. durdu, vücudu benimkine doğru kıvrılmıştı. Bu şekilde durduğumuz diğer zamanları hatırladım, beni bir şeye yaslayıp sertçe sikmeden hemen önceki anları.

"Sadece bir kez olacak," diye mırıldandı kulağıma, sesi her zamanki gibi günahkârdı. "Bir kez içine girdiğinde aramızdaki ilişkinin nasıl olduğunu hatırlayacaksın."

Boğazım kuruduğu halde yutkundum. "Böyle bir şey , Brett."

Ağzı yavaş bir gülümsemeyle kıvrıldı ve o çökmekte olan gamzesini ortaya çıkardı. "Bunu göreceğiz."

* * *

"Yüz yüze çok daha seksi olduklarına inanamıyorum," dedi Ireland, çocukların TV programı sunucusuyla lansman öncesi röportaj yaptıkları yere bakarak. "Sen de Cary."

Gülümsedi, dişleri göz kamaştıracak kadar beyazdı. "Teşekkür , hayatım." "Yani ..." Bana o mavi gözleriyle baktı.

Gideon's. "Eskiden Brett Kline ile mi çıkıyordun?"

"Pek sayılmaz. Dürüst olmak gerekirse, sadece ." "Onu seviyor muydun?"

Bunu bir dakika düşündüm. "Sanırım yakındım, belki. Farklı koşullar altında ona aşık olabilirdim. O harika bir adam."

Dudakları büzüldü.

"Peki ya sen?" Ben sordum. "Görüştüğün biri var mı?"

"Evet." Dudakları hüznle büküldü. "Ondan gerçekten hoşlanıyorum -çok hoşlanıyorum- ama bu garip, çünkü ailesinin benimle çıktığını bilmesine izin veremez."

"Neden olmasın?"

"Büyükannesi ve büyükbabası paralarının çoğunu Gideon'un babasının çevirdiği dolaplar yüzünden kaybetti."

Bakışlarım, kaşları gözlüklerinin çizgisinin üzerine kalkmış olan Cary'ye gitti.

"Bu senin hatan değil," dedim onun adına kızarak.

"Rick, ailesinin Gideon'un bu kadar zengin olmasının 'uygun' olduğunu düşündüğünü söylüyor," diye mırıldandı.

"Uygun mu? Bunun *uygun* olduğunu mu düşünüyorlar?" "Angel."

Gideon'sesiyle arkamı döndüm, arkamdan geldiğini fark etmemiştim. "Ne?"

Sadece bana baktı. O kadar sinirlenmişim ki yüzündeki gülümsemeyi fark etmem bir dakika sürdü.

"Başlama," dedim ona, bakışlarımı uyarırcasına kısarak. Tekrar İrlanda'ya döndüm. "Rick'in ailesine Crossroads Vakfı'nı araştırmalarını söyle."

"Benim hatırım için gücenmeyi bıraktıysan," dedi Gideon, arkamdan bana sürtünecek kadar yaklaşarak, "videonun başlamasına yaklaşık beş dakika var."

Bakışlarım kalabalığa yeniden katılan Brett'i aradı ve onun bana el salladığını gördüm.

Cary'ye baktım.

"et," dedi çenesini sallayarak. "Ben burada Ireland ve Cross'la takılacağım."

Grubun yanına gittim ve ne kadar heyecanlı olduklarını görünce gülümsedim. "Büyük an, çocuklar," dedim onlara.

"Ah, pekala." Darrin sırtıttı. "Tüm bu olay sadece bizi bu TV programına ve internet simültane yayınına çıkarmak için ayarlandı. Vidal'in bize vermelerini sağlamasının tek yolu buydu. Umalım da işe yarasan, çünkü burası cehennem gibi sıcak."

Sunucu videonun özel prömiyerini duyurdu ve ardından ekran programın logosundan videonun başlangıcına geçti ve şarkının ilk akorları başladı.

Siyah ekran aniden aydınlandı ve Brett'in tıpkı konserde olduğu gibi bir ışık birikintisi içinde mikrofونun önünde bir taburede oturduğu görüldü. Şarkı söylemeye başladı, sesi derin ve sertti. Çılgınca seksi. Sesinin üzerimdeki etkisi her zaman olduğu gibi güçlü ve ani oldu.

Kamera yavaşça Brett'ten uzaklaşarak şarkı söylediği sahnenin önündeki dans pistini ortaya çıkardı. Dans eden bir kalabalık vardı ama onlar siyah beyaz, yalnız bir sarışın ise çarpıcı bir şekilde renkliydi.

şok yayılırken hareketsiz kaldım. Kamera sadece arka tarafını ve profilini çekmeye dikkat etmişti ama kızın ben olduğum inkar edilemezdi. Benim boyumdaydı, yakın zamanda kestirmeden önceki saç rengim ve stilim aynıydı. Benim kıvrımlı popoma ve kalçalarım sahıpti ve profili, kim olması gerektiğini hemen anlamak için benimkine yeterince benziyordu.

Hayatımın sonraki üç dakikası dehşet dolu bir şaşkınlık içinde geçti. "Golden" cinsellik yüklü bir şarkıydı ve aktris Brett'in söylediği her şeyi yaptı - Brett'in bir benzeri için dizlerinin üzerine çöktü, bir bar tuvaletinde onunla öpüştü ve tıpkı Brett'in sahip olduğu gibi klasik bir 67 Mustang'in arkasında onun kucağına oturdu. Bu samimi anılar, gerçek Brett'in hala gruptaki diğer elemanlarla birlikte sahnede şarkı söylerken çekilen görüntüleriyle kesildi.

Aktörlerin bizi oynuyor olması, bununla biraz daha iyi başa çıkmama yardımcı oldu, ama Gideon'un taşlaşmış yüzüne bir bakışım, bunun onun için önemli olmadığını söyledi. O Hayatımın en çılgın zamanlarından birini gözlerinin önünde yeniden yaşıyordu ve bu onun için çok gerçkti.

Video, Brett'in yanağından süzülen tek bir damla gözyaşıyla, duygulu ve ıstıraplı bir şekilde çekilmiş bir fotoğrafıyla sona erdi.

Geri çekildim ve onunla yüzleştim.

Yüz ifademi iyice gördüğünde gülümsemesi yavaşça soldu.

Videonun bu kadar kişisel olduğuna inanamıyordum. Milyonlarca insanın bunu görecektiklerinden korkuyordum.

"Vay canına," dedi sunucu, elinde mikrofonla gruba doğru eğilerek. "Brett, bu şarkıyla kendini gerçekten ortaya koydun. Seni ve Eva'yı tekrar bir araya getiren şarkı bu muydu?"

"Dolaylı yoldan, evet."

"Peki Eva, videoda kendini mi oynadın?"

Gözlerimi kırıştırdım, ulusal televizyonda beni Eva olarak ifşa ettiğini fark ettim. "Hayır, o ben değilim."

"Golden' hakkında ne düşünüyorsun?"

Kuru dudaklarımı yaladım. "Muhteşem bir grubun muhteşem bir şarkısı." "İnanılmaz bir aşk hikayesi hakkında." Sunucu kameraya gülümsedi ve ama ben onu duymazdan geldim, bakışlarım Gideon'u arıyordu. Yapamadım.

Onu her yerde görebilirsin.

Ev sahibi grupla biraz daha konuştu ve ben arayış içinde uzaklaştım. Cary yanında Ireland ile geldi. "Ne video ama," dedi.

Bakışlarım İrlanda'ya kaymadan önce ona acınası bir şekilde baktım. "Kardeşinin nerede olduğunu biliyor ?"

"Christopher yapıyor. Gideon gitti." Özür dileyerek yüzünü buruşturdu.

"Christopher'dan beni eve götürmesini istedi."

"Lanet olsun." Kullan-at telefon için çantamı karıştırdım ve hızlıca bir mesaj yazdım: Seni seviyorum. 2nite beni arayacağını söyle.

Bir cevap bekledim. Birkaç dakika sonra cevap gelmeyince telefonu elimde tutarak titremesini istedim.

Brett bana doğru yaklaştı. "Burada işimiz bitti. Kaçmak ister misin?"

"Elbette." İrlanda'ya döndüm. "Önümüzdeki iki hafta sonu şehir dışındayım ama ondan sonra bir araya gelelim."

"Programımı açık tutacağım," dedi ve bana sıkıca sarıldı.

Cary'ye dönerek elini tuttum ve sıktım. "Geldiğin için teşekkürler." "Şaka mı yapıyorsun? Uzun bu kadar ." O ve

Brett karmaşık bir el sıkışması yaptı. "İyi işti dostum. Senin için çok heyecanlıyım."

"Geldiğiniz için teşekkürler. Sonra görüşürüz."

Brett elini sırtımın alt kısmına koydu ve yola çıktık.

GIDEON Tableau One'a GELMEDİ.

Bir bakıma minnettardım çünkü Brett'in bu kesintiyi benim planladığımı düşünmesini istemiyordum. İlişkimizle ilgili uzun vadeli umutlarının dışında, Brett geçmişte benim için önemli olan biriydi ve mümkünse onunla arkadaş olmak

Ama ben Gideon'un ne düşündüğünü ve hissettiğini hayal etmekle meşguldüm.

Yemek yiyemeyecek kadar huzursuz bir şekilde yemeğimi karıştırdım. Arnaldo Ricci merhaba demek için uğradığında, beyaz şef önlüğü içinde çok gösterişli ve yakışıklı , güzel yemeklerinin çoğu hala tabağında olduğu için kendimi kötü hissettim.

Ünlü şef Gideon'un bir arkadaşıydı. Gideon Tableau One'ın sessiz ortağıydı, restoranı seçmemin nedeni de buydu. Brett' yemeğin nasıl geçeceği konusunda herhangi bir şüphesi varsa, güvenebileceği insanlara sorabilirdi.

Elbette, Gideon'un *bana* inanacak kadar güvenmesini umuyordum, ama ben İlişkimizin sorunları olduğunu biliyordum ve karşılıklı sahiplenme duygumuz bunlardan sadece biriydi.

Arnaldo o güzel İtalyan aksanıyla, "Seni görmek güzel Eva," dedi. Yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra masamızdaki boş sandalyelerden birini çekip oturdu.

Arnaldo elini Brett'e uzattı. "Tableau One'a hoş geldiniz." "Arnaldo bir Six-Ninths hayranı," diye açıkladım. "Konsere Brett'le birlikte geldi. Gideon ve ben."

İki adam el sıkışırken Brett'in dudakları hüznle kıvrıldı. "Tanıştığımıza memnun oldum. İki gösteriyi de izlediniz mi?"

Gideon'la yaşadığı kavgadan bahsediyordu. Arnoldo anladı. "Anladım. Eva, Gideon için çok önemli."

"O benim için de önemli," dedi Brett, buz gibi Nastro Azzurro bira bardağını eline alarak.

"Peki o zaman." Arnoldo gülümsedi. "*Che vinca il migliore*. En iyi adam kazansın."

"Ugh." Sandalyeme geri oturdum. "Ben bir ödül değilim. Ya da şöyle demeliyim: Ben ödül değilim."

Arnoldo bana bir bakış attı. Belli ki benimle tamamen aynı fikirde değildi. Onu suçlamadım; Brett'i öptüğümü biliyordu ve bunun Gideon üzerindeki görmüştü.

"Yemeğinde bir sorun mu var Eva?" Arnoldo sordu. "Beğenseydin tabağın boş olurdu."

Brett, "Büyük porsiyonlar servis ediyorsunuz," dedi. "Eva da çok yiyen biri."

Brett bana baktı. "Öyle misin?"

Omuz silktim. Birbirimiz hakkında ne kadar az şey bildiğimizi mi anlamaya başlamıştı? "Birçok kusurumdan biri."

"Bana göre değil," dedi Arnoldo. "Video gösterisi nasıl gitti?"

"Bence iyi geçti." Brett cevap verirken yüzümü inceledi.

Grup için bir kutlama olması gereken bu anı bozmak istemediğim için başımı salladım. Olan oldu. Brett'i suçlayamazdım.

niyetleri, sadece uygulamaları. "Megastardom olma yolunda ilerliyorlar." "Ve seni ne zaman tanıdığımı söyleyebilirim." Arnoldo Brett'e gülümsedi. "Ben satın aldım

iTunes'daki ilk single'ınız hâlâ tek single'ınızken."

"Desteğiniz için minnettarım, dostum," dedi Brett. "Hayranlarımız olmasaydı bunu başaramazdık."

"Bu kadar iyi olmasaydın başaramazdın." Arnoldo bana . "Tatlı yiyeceksin, değil mi? Ve biraz daha şarap."

Arnoldo sandalyesine yerleşirken, onun şaperon rolünü üstlenmeye niyetli olduğunu anladım. Brett'e baktığımda, alaycı gülümsemesinden onun da bunu anladığını söyleyebilirdim.

"Peki," diye başladı Arnoldo, "Shawna'nın nasıl olduğunu anlat Eva."

İçimden iç çektim. En azından Arnoldo bakması eğlenceli bir bebek bakıcısıydı. at.

Brett'in kiraladığı şoför beni saat onu biraz geçe evime bıraktı. Brett'i yukarı davet ettim, çünkü kaba olmayan bir şekilde bundan bir yolunu göremiyordum. Biraz şaşkınlıkla binanın dışını, gece kapıcısını ve resepsiyonu inceledi.

Asansörlere doğru yürürken, "Dumanlı bir işin olmalı," dedi.

Topukların mermer üzerinde çıkardığı tıkırtılar beni takip etti. "Eva!"

Deanna'nın sesini duyunca irkildim. "Muhabir alarmı," diye fısıldadım arkamı dönmeden önce.

"Bu kötü bir şey mi?" diye sordu, benimle birlikte

dönerek. "Merhaba Deanna." Onu zoraki bir

gülümsemeyle selamladım.

"Merhaba." Koyu renk gözleri Brett'i tepeden tırnağa taradı ve sonra elini ona doğru uzattı. "Brett Kline, değil mi? Deanna Johnson."

"Memnun oldum Deanna," diyerek cazibesini ortaya koydu.

"Sizin için ne yapabilirim?" El sıkışırken ona sordum.

"Randevunuzu böldüğüm için özür dilerim. Sizi Vidal etkinliğinde görene kadar tekrar birlikte olduğunuzu fark ." Brett'e gülümsedi. "Anladığım kadarıyla Gideon Cross'la tartışmanızdan bir zarar görmediniz?"

Brett'in kaşları kalktı. "Beni kaybettin."

"Cross'la tartışırken birkaç yumruk yediğinizi duydum." "Birilerinin hayal gücü çok geniş."

Gideon onunla konuşmuş muydu? Yoksa medya eğitimi Brett'e kaçınması gereken tuzakları mı öğretmişti?

Deanna'nın daha önce yakınımında olup beni izlemiş olmasından nefret ediyordum. Ya da daha doğrusu Gideon'u izlemesinden. Kafayı taktığı kişi . Bana ulaşması daha kolaydı.

Cevap gülümsemesi kırılıyordu. "Kötü bir kaynak sanırım."

"Olur böyle şeyler," dedi kolayca.

Dikkatini tekrar bana çevirdi. "Bugün Gideon'u seninle gördüm Eva.

Fotoğrafçım ikinizin harika fotoğraflarını çekmiş. Senden bir açıklama istemek için uğradım, ama şimdi kiminle olduğunu gördüğüme göre, Brett ile ilişkinin durumu hakkında yorum yapar mısınız?"

Soruyu bana yöneltti ama Brett sırtarak ve o göz kamaştırıcı gamzesini göstererek araya girdi. "Bence 'Altın' her şeyi anlatıyor. Bir geçmişimiz ve dostluğumuz var."

"Bu harika bir alıntı, teşekkürler." Deanna bana baktı. Ben de ona . "Tamam. Sizi bekletmek istemem. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim."

"Elbette." Brett'elini tuttum ve çektim. "İyi geceler."

Onu aceleyle asansöre götürdüm ve kapılar kapanana kadar rahatlamadım. "Bir muhabirin kiminle çıktığınızla neden bu kadar ilgilendiğini sorabilir miyim?"

Ona baktım. Tırabzana yaslanmıştı, elleri kalçalarının iki yanındaki pirinçleri kavırıyordu. Verdiği poz ateşliydi ve inkar edilemeyecek kadar seksiydi ama benim aklım Gideon'daydı. Onunla birlikte olmak ve konuşmak için sabırsızlanıyordum.

"Gideon'un kin beslediği eski sevgililerinden biri." "Ve bu senin için bir şey ifade etmiyor mu?"

Başımı salladım. "Muhtemelen düşündüğün gibi değil."

Asansör benim katıma geldi ve ben de Gideon'un evinin önünden geçmek zorunda kalmaktan nefret ederek daireme doğru yol aldım. Corinne'le vakit geçirdiğinde de böyle hissetmiş miydi? Suçluluk duygusu ve endişeyle mi?

Kapıyı açtım ve Cary'nin kanepede takılmadığına üzuldüm. Ev arkadaşım evdeymiş gibi bile görünmüyordu. Işıklar kapalıydı, bu da dışarıda olduğunun güçlü bir göstergesiydi. Etrafta olduğu zamanlarda ışıkları hep açık bırakırdı.

Düğmeye bastığımda, gömme tavan armatürleri mekânı aydınlattığında Brett'in yüzünü görmek için tam zamanında döndüm. İnsanlar param olduğunu ilk fark ettiklerinde kendimi hep tuhaf hissedirdim.

Kaşlarını çatarak bana baktı. "Kariyer seçimimi yeniden gözden geçiriyorum."

"Bunun parasını işim ödemiyor. Üvey babam ödüyor. En azından şimdilik." Mutfağa gidip çantamı ve çantamı bir bar taburesine bıraktım.

"Sen ve Cross aynı çevrelerde mi takılıyorsunuz?"

"Bazen."

"Senin için çok mu farklıyım?"

Soru tamamen geçerli olsa da beni tedirgin etti. "Ben insanları paralarına göre yargılamam, Brett. İçecek bir şey ister misin?"

"Yok, ben iyiyim."

Kanepeye doğru işaret ettim ve oraya yerleştik.

"Demek videoyu beğenmedin," dedi kolunu kanepenin yaslayarak.

"Ben öyle bir şey demedim!"

"Gerek yoktu. Yüzünü gördüm." "Bu gerçekten kişisel bir şey."

Yeşil gözleri beni kızartacak kadar sıcaktı. "Seninle ilgili tek bir şeyi bile unutmadım Eva. Video bunu kanıtlıyor."

"Çünkü hatırlayacağın pek bir şey yoktu," diye belirttim.

"Seni tanımadığımı sanıyorsun ama eminim Cross'un hiç görmediği ve görmeyeceği yönlerini görmüşümdür."

"Bu tersten de geçerli."

"Belki," diye kabul etti, parmakları sessizce yastığa vuruyordu. "Yarın sabahın köründe uçmam gerekiyordu ama daha geç bir uçağa bineceğim. Benimle gelin. Seattle ve San Francisco'da gösterilerimiz var.

hafta sonu. Pazar gecesi geri dönebilirsin."

"Gelemem. Planlarım var."

"Ondan sonraki hafta sonu San Diego'dayız. Oraya gel." Parmakları kolumdan aşağı kaydı. "Eski günlerdeki gibi olacak, fazladan yirmi bin insanlar."

Göz kırptım. Aynı evde olma neydi ki? "O zaman SoCal'da olmak için planlarım var. Sadece ben ve Cary."

"O zaman gelecek hafta sonu takılırız."

", " diye düzelttim, o ayağa kalkınca ben de kalktım. "Gidiyor musun?"

Bir adım daha yaklaştı. "Kalmamı mı istiyorsun?"

"Brett. . ."

"Doğru." Bana alaycı bir gülümseme verdi ve kalbim biraz hızlandı. "Gelecek hafta sonu görüşürüz."

Birlikte kapıya doğru yürüdük.

"Bugün beni de davet ettiğin için teşekkür ederim," dedim ona, bu kadar erken gideceği için garip bir şekilde üzgün hissederek.

"Videoyu beğenmediğiniz için üzgünüm."

"Hoşuma gitti." Elini tuttum. "Beğendim. Harika bir iş . Kendimi dışarıdan görmek çok garip, anlıyor musun?"

"Evet, ." Diğer eliyle yanağımı kavradı ve öpmek için eğildi.

Başımı çevirdim ve onun yerine bana sokuldu, burnunun ucu yanağımda aşağı yukarı sürtündü. Kolonyasının hafif kokusu, teninin kokusuyla karışarak duyularımı okşadı ve sıcak anıları geri getirdi. Vücudunun benimkine bu kadar yakın durması acı verici bir şekilde tanıdıktı.

Bir zamanlar ona deli gibi aşık olmuştum. Karşılığında onun da benim için aynı hissetmesini istemiştım ve şimdi hissettiğine göre, bu buruk bir tatlıydı.

Brett üst kollarımı kavradı ve yumuşak bir şekilde inledi, ses içimde titreşti. "Nasıl hissettiğini hatırlıyorum," diye fısıldadı, sesi derin ve boğuktu. "İçimde. Tekrar hissetmek için sabırsızlanıyorum."

Çok hızlı nefes alıyordum. "Yemek için teşekkürler."

Dudakları yanağıma doğru kıvrıldı. "Ara beni. Ne olursa olsun seni arayacağım, ama bir ara beni ararsan iyi olur. Tamam mı?"

Başımı salladım ve konuşmadan önce yutkunmak zorunda kaldım. "Tamam."

Bir dakika sonra gitmişti ve ben de kullan-at telefonumu almak için çantama koşuyordum. Gideon'dan hiç mesaj yoktu. Cevapsız arama ya da mesaj da yoktu.

Anahtarlarımı kaptığım gibi dairemnden çıktım ve aceleyle onun dairesine gittim ama karanlık ve cansızdı. girdiğim anda, ceplerini boşalttığı ustalıklarla renklendirilmiş cam kaseyi kontrol etmek zorunda kalmadan orada olmadığını biliyordum.

Bir şeylerin ters gittiğini hissederek evime geri döndüm. Anahtarlarımı tezgâhın üzerine bıraktım ve odama doğrudan banyoya ve duşa yöneldim.

Sıcak öğleden sonrasının yapışkanlığını ve kirini giderden aşağı yıkarken bile midemdeki huzursuzluk hissi geçmiyordu. Kafa derimi şampuanla ovduım ve günü düşündüm, Gideon evde benimle birlikte işleri yoluna koymak yerine bir yerlerde bir şeyler yaptığı için her an daha da sinirleniyordum.

Ve sonra onu hissettim.

Gözlerimdeki sabunu duruladıktan sonra döndüm ve odaya girerken kravatını çıkardığını gördüm. Yorgun ve yıpranmış görünüyordu, bu da beni öfkeden daha fazla rahatsız ediyordu.

"Hey," diye selamladım onu.

Hızlı, metodik hareketlerle soyunurken beni izledi.

Muhteşem bir şekilde çıplaktı, duşta bana katıldı, içime doğru yürüdü ve beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti.

"Hey," dedim tekrar ona . "Sorun nedir? Video yüzünden mi üzgünsün?"

"Videodan nefret ediyorum," dedi açıkça. "Şarkının seninle ilgili olduğunu fark ettiğimde o lanet şeyi taramalıyım."

"Özür dilerim."

Geri çekildi ve bana baktı. Düşün buğusu yavaş yavaş saçlarını ıslatıyordu. Brett'ten çok daha seksiydi. Ve onun bana karşı hissettikleri -ve benim de ona karşı hissettiklerim- sonsuz derecede daha derindi.

"Corinne video bitmeden hemen önce aradı. Histerikti. Kontrolden çıkmıştı. Bu beni endişelendirdi ve onu görmeye gittim."

Derin bir nefes aldım ve kıskançlık patlamasıyla savaştım. Böyle hissetmeye hakkım yoktu, özellikle de Brett'le geçirdiğim zamandan sonra. "Nasıl gitti?"

Nazik parmaklarıyla başımı geriye itti. "Gözlerini kapat." "Konuş benimle, Gideon."

"Yapacağım." Saçımdaki köpükleri durularken, "Sanırım sorunun ne buldum. Antidepresan kullanıyormuş ve bunlar onun için doğru reçete değilmiş."

"Oh, vay canına."

"Doktora nasıl bildirmesi gerekiyordu ama bu kadar tuhaf davrandığının farkında bile değildi. Bunu anlaması ve nedenini bulması için onunla saatlerce konuşmam gerekti."

Doğrudum ve gözlerimi sildim, başka bir kadının erkeğimin ilgisini tekeline almasından duyduğum rahatsızlığı bastırmaya çalışıyordum. Sırf Gideon'un onunla vakit geçirmesini sağlamak için bir sorun uydurmasını göz ardı edemezdim.

Duş spreyinin altından geçerek benimle yer değiştirdi. Su muhteşem vücudundan aşağı akıyor, sert çıkıntıların ve kas tabakalarının üzerinden sevgiyle akıyordu.

"Peki şimdi ne olacak?" Ben sordum.

Acımasızca omuz silkti. "Hapları bırakmayı ya da başka bir şeye geçmeyi konuşmak için yarın doktoruyla görüşecek."

"Onunla birlikte yürümen mi gerekiyor?" Şikayet ettim.

"O benim sorumluluğumda değil." Bakışları benimkileri tuttu ve bana Korkumu, endişemi ve öfkemi anladığını söyledi. Tıpkı beni her zaman anladığı gibi. "Ona söyledim. Sonra Giroux'yu aradım ve ona da söyledim. Gelip karısıyla ilgilenmesi gerekiyor."

Diğer kişisel duş malzemeleriyle birlikte cam bir rafta duran şampuanına uzandı. Eşyalarını hemen hemen benim evime taşımıştı.

Onunla çıkmayı kabul ettiğim anda, tıpkı evini benim günlük eşyalarımın kopyalarıyla gibi.

"Yine de kışkırtıldı, Eva. Deanna bu akşam erken saatlerde video lansmanında senin ve benim çektiğimiz fotoğraflarla onu ziyaret etti."

"Harika," diye mırıldandım. "Bu Deanna'nın neden burada beni pusuya düşürmek için beklediğini açıklıyor."

"Gerçekten öyle miydi?" diye tehlikeli bir şekilde mırıldandı ve yarım saniye kadar Deanna'ya acımama neden oldu. Kendine güzel bir mezar kazıyordu.

"Muhtemelen Corinne'in evine gittiğin anları çekmiş ve beni kızdırmak istemiştir." Kollarımı kavuşturdum. "Seni takip ediyor."

Gideon durulamak için başını suya doğru eğdi, parmaklarını saçlarında gezdirirken pazuları esnedi.

Çok açık bir şekilde, cinsel olarak, güzel bir şekilde erkekti.

Dudaklarımı yaladım, eski sevgililerine olan kızgınlığıma rağmen onu görmekten tahrik olmuşum. Aramızdaki mesafeyi kapattım ve avuçlarımın içine biraz vücut losyonu sıktım. Sonra ellerimi göğsünde gezdirdim.

İnleyerek bana baktı. "Ellerinin üzerimde olmasına bayılıyorum."

"Bu iyi, çünkü ellerimi senden uzak tutamıyorum."

Yanağıma dokundu, gözleri yumuşacıktı. Yüzümü aradı, belki de beni becerme bakışını takınıp takınmadığımı ölçüyordu. Öyle olduğumu düşünmüyordum. Onu istiyordum, bu hiç bitmedi, ama aynı zamanda onunla birlikte olmaktan da zevk almak istiyordum. Aklımı başımdan alırken bu çok zordu.

"Buna ihtiyacım vardı," dedi. "Seninle olmaya."

"Üzerimize çok şey geliyor gibi görünüyor, mi? Hiç ara veremiyoruz. Bir şey değilse, başka bir şeydir." Parmak uçlarım sert bir şekilde Karnındaki çıkıntılar. Aramızda arzu uğulduyordu ve o harika Değerli ve gerekli olan birinin yanında olma hissi. "Ama iyi gidiyoruz, değil mi?"

Dudakları alnıma dokundu. "Oldukça iyi idare ettiğimizi söyleyebilirim. Ama yarın seni alıp götürmek için sabırsızlanıyorum. Bir süreliğine buradan, herkesten uzaklaşmak ve sadece bana ait olmak için."

Gülümsedim, bu düşünce beni mutlu etti. "Ben de sabırsızlanıyorum."

* * *

Gideon yatağımdan çıkınca uyandım.

Gözlerimi kırpıştırarak televizyonun sesinin kısılmış olmasına rağmen hâlâ açık olduğunu fark ettim. Onunla birlikte kıvrılmış uyuyakalmıştım, onca şeyden sonra baş başa geçirdiğimiz zamanın tadını çıkarıyordum.

ayrı geçirmek zorunda kaldığımız saatler ve günler.

"Nereye gidiyorsun?" Fısıldadım.

"Yatağa." Yanağıma dokundu. " çarpılıyorum." "Gitme."

"Kalmamı isteme."

Korkusunu anlayarak iç çektim. "Seni seviyorum."

Üzerime eğilen Gideon dudaklarını dudaklarıma bastırdı. "Pasaportunu çantana koymayı unutma."

"Unutmam. Yanıma bir şey almamam gerektiğine emin misin?" "Hiçbir şey." Beni tekrar öptü, dudakları dudaklarıma yapıştı.

Sonra da gitti.

* * *

Cuma günü işe giderken hafif bir jarse şal elbise giydim, işten uzun bir uçuşa kolayca gidebilecek bir şey. Gideon'un beni ne kadar uzağa götüreceği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama ne olursa olsun rahat edeceğimi biliyordum.

İşe gittiğimde Megumi'yi telefonda buldum, birbirimize el salladık ve doğruca odama yöneldim. Ben sandalyeme yerleşirken Bayan Field uğradı.

Waters Field & Leaman'ın icra kurulu başkanı yumuşak gri pantolon takımının içinde güçlü ve kendinden emin görünüyordu.

"Günaydın Eva," dedi. "Mark geldiğinde ofisime ."

Üç telli siyah inci kolyesine hayranlıkla bakarak başımı salladım. ". "

Beş dakika sonra talebi Mark'a ilettiğimde başını . "Adrianna Vineyards hesabını alamadığımıza bahse girerim."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Şu lanet olası sığır çağrılı RFP'lerden nefret ediyorum. Kalite ve deneyim aramıyorlar. Sadece kendi işlerini yapacak kadar aç birini istiyorlar.

hizmetler uzakta."

Kingsman Vodka hesabında harika bir iş çıkardığı için Mark'a öncülük etmesi için verilen teklif talebinin son teslim tarihine yetişmek için her şeyi bırakmıştık.

"Onların kaybı," dedim ona.

"Biliyorum ama yine de Hepsini kazanmak istiyorum. Yanıldığım için bana şans dile."

Ona bir başparmak işareti yaptım ve o da Christine Field'ın ofisine yöneldi. Mola odasından bir fincan kahve almak için ayağa kalkarken telefon çaldı.

"Mark Garrity'nin ofisi," diye cevap verdim, "Eva Tramell konuşuyor." "Eva, tatlım."

Annemin sulu sesiyle nefesimi verdim. "Merhaba anne. Nasılsın?"

"Beni görecek misin? Belki öğle yemeği yeriz?" "Tabii.

Bugün mü?"

"Eğer yapabilirsen." Hıçkırık gibi gelen bir nefes aldı. "Seni görmeye gerçekten ihtiyacım var."

"Tamam." Midem endişeyle düğümlendi. Annemi bu kadar üzgün duymaktan nefret ediyordum. "Seninle bir yerde buluşmamı ister misin?"

"Clancy ve ben gelip seni alacağız. Öğlen yemek yiyorsun, değil mi?"

"Evet. Kaldırımında buluşuruz."

"Güzel." Durakladı. "Seni seviyorum." "Biliyorum anne. Ben de seni seviyorum."

Telefonu kapattık ve ben telefona bakakaldım.

Ailemiz bundan sonra nasıl ilerleyecekti?

Gideon'a kısa bir mesaj göndererek öğle yemeğini ertelemek zorunda olduğumu bildirdim. Annemle ilişkimi yeniden rayına oturtmam gerekiyordu.

Önümdeki günün üstesinden gelebilmek için daha fazla kahveye ihtiyacım olduğunu bildiğimden, kahvemi doldurmak için yola koyuldum.

* * *

Tam öğle vakti masamdan ayrıldım ve lobiye indim. Saatler geçtikçe, Gideon'la birlikte kaçmak için duyduğum heyecan daha da artıyordu.

Corinne'den, Deanna'dan ve Brett'ten uzakta.

Onu gördüğümde güvenlik turnikelerinden yeni geçmiştim.

Jean-François Giroux güvenlik masasında duruyordu, belirgin bir şekilde Avrupalı ve çok çekici görünüyordu. Dalgalı siyah saçları fotoğraflarında gördüğümde daha uzundu, yüzü daha az bronzdu ve keçi sakalıyla çerçevelenmiş ağzı daha sertti. Gözlerinin soluk yeşili, yorgunluktan kızarmış olsalar da şahsen daha da çarpıcıydı. Ayaklarının dibindeki küçük el çantasına bakılırsa, havaalanından doğruca Crossfire'a geldiğinden şüphelenmiştim.

"*Mon Dieu*. Bu binadaki asansörler ne kadar yavaş?" diye sordu güvenlik görevlisine kırılmış bir Fransız aksanıyla. "Yukarıdan aşağı inmenin yirmi dakika sürmesi imkânsız."

"Bay Cross yolda," diye cevap verdi muhafız, sandalyesinden kalkmadan.

Sanki bakışlarımı hissetmiş gibi Giroux'nun başı bana doğru döndü ve bakışları daraldı. Tezgâhtan uzaklaştı ve bana doğru yürüdü. Takım elbisesinin kesimi Gideon'unkinden daha dar, beli ve baldırları daha dardı. Onun hakkında edindiğim izlenim çok düzgün ve katı, kuralları uygulayarak güç sahibi olan bir adamdı.

"Eva Tramell?" diye sordu, beni tanımasıyla şaşırtarak. "Bay Giroux." Elimi uzattım.

Aldı, sonra eğilip her iki yanağımı da öperek beni şaşırttı. Üstünkörü, dalgın öpücüklerdi ama mesele bu değildi. Bir Fransız için bile, bana tamamen yabancı olan birinden gelen tanıdık bir jestti.

Geri adım attığımda kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Benimle konuşmak için vaktin var mı?" diye sordu, hâlâ elimi tutuyordu.

"Korkarım bugün olmaz." Yavaşça çekiştirdim. İnsanların sağa sola koşuşturduğu devasa bir alanda bulunmak bile anonimlik yaratıyordu ama Deanna etrafta dolanırken kiminle görüldüğüm konusunda çok dikkatli olamazdım. "Öğle yemeği randevum var ve işten hemen sonra ayrılıyorum."

"Yarın, belki?"

"Bu hafta sonu şehir dışında olacağım. En erken Pazartesi olur." "Şehir dışında. Cross'la mı?"

Onu incelemeye çalışırken başımı yana eğdim ve onu okumaya çalıştım. "Bu gerçekten seni ilgilendirmez ama evet."

Gideon'un hayatında Corinne dışında bir kadın olduğunu bilsin diye gerçeği söyledim.

"Seni kışkandırmak ve ona geri döndürmek için karımı kullanması seni rahatsız etmiyor mu?" dedi, ses tonu fark edilir derecede soğuktu.

"Gideon Corinne ile arkadaş olmak istiyor. Arkadaşlar birlikte vakit geçirir."

"Sarıışsın ama buna inanacak kadar saf olamazsın."

"Streslisin," diye karşı çıktım, "ama eminim eşeklik ettiğinin farkındasıdır."

Elini kolumda hissetmeden önce Gideon'un varlığını fark ettim.

"Özür dileyeceksin Giroux," diye araya girdi tehlikeli bir yumuşaklıkla. "Ve bunu içtenlikle yapacaksın."

Giroux ona öyle öfke ve nefret dolu bir bakış fırlattı ki, ayaklarımın üzerinde huzursuzca kaymama neden oldu. "Beni bekletmek senin için bile klas bir davranış değil Cross."

"Hakaret kasıtlı olsaydı, bunu bilirdin." Gideon'un ağzı bıçak gibi keskin bir çizgiyle inceldi. "Özür dilerim Giroux. Corinne'e karşı kibar ve saygılı olmaktan başka bir şey yapmadım. Sen de Eva'ya aynı nezaketi göstereceksin."

Sıradan bir gözlemciye göre duruşu gevşek ve rahattı ama içindeki öfkeyi hissettim. Bunu her iki adamda da hissettim; biri sıcak, diğeri buz gibi soğuktu ve gerilim her an artıyordu. Etrafımızdaki alan sanki içimize kapanıyor gibiydi, lobinin ne kadar geniş ve derin olduğu ve tavanın ne kadar yükseldiği düşünüldüğünde bu delice bir şeydi.

Bu kadar kalabalık bir yerde olmalarına aldırmadan hemen orada yumruklaşacaklarından korkarak uzandım ve Gideon'un elini kendi alıp hafifçe sıktım.

Giroux'nun bakışları birbirine bağlı ellerimize kaydı, sonra gözlerimle buluşmak için yükseldi.

"*Pardonnez-moi*," dedi başını hafifçe bana doğru eğerek. "Burada hatalı olan siz değilsiniz."

"Seni tutmamıza izin verme," diye mırıldandı Gideon, başparmağı eklemlerimin üzerinde gezinirken.

Ama uzaklaşmaktan nefret ederek oyalandım. Giroux'ya "Karının yanında olmalısın," dedim.

"Benimle birlikte olmalı," diye düzeltti.

Kendime, onu terk ettiğinde peşinden gelmediğini hatırlattım. Evliliğini düzeltmek yerine Gideon'u suçlamakla meşguldü.

"Eva," diye seslendi annem, beni bulmak için içeri girmişti. Çıplak Louboutin'leriyle yaklaştı, ince vücudu aynı renkte yumuşak ipek askılı elbiseyle örtülüydü. Mermer kaplı karanlık lobide parlak bir noktaydı.

"Hadi seni yola çıkaralım meleğim," dedi Gideon. "Bana bir dakika ver Giroux."

Uzaklaşmadan önce tereddüt ettim. "Güle güle, Mösyö Giroux."

"Bayan Tramell," dedi bakışlarını Gideon'dan ayırarak. "Bir dahaki sefere kadar."

Başka seçeneğim olmadığı için ayrıldım ama bundan hoşlanmadım. Gideon beni annemin yanına götürürken ona baktım ve yüzümdeki endişeyi görmesine izin verdim.

Gözleri bana güven verdi. İlk tanıştığımızda fark ettiğim aynı gizli gücü ve tavizsiz kontrolü gördüm. Giroux ile başa çıkabilirdi. Her şeyin üstesinden gelebilirdi.

"Afiyet olsun," dedi Gideon, annemin yanağını öptükten sonra bana dönüp dudaklarıma hızlı ve sert bir öpücük kondurdu.

Onun uzaklaşmasını izledim ve Giroux'nun gözlerinin onun dönüşünü takip ettiği yoğunluktan rahatsız oldum.

Annemin kolunun benimkiyle birleşmesi dikkatimi ona çekti.

"Merhaba," dedim tedirginliğimi çalışarak. Erkeklerin de bize katılıp katılmayacağını sormasını bekledim, zira o erkeklerle vakit geçirmekten başka bir şey sevmezdi.

zengin yakışıklı erkeklerle zaman geçirdi, ama o yapmadı.

"Gideon'la aranızı düzeltmeye mi çalışıyorsunuz?" sordu. "Evet."

Döner kapıdan geçmeden önce ona şöyle bir baktım. Her zamankinden daha kırılğan görünüyordu, teni solgun ve gözleri her ışıltısından yoksundu. Dışarıda bana katılana kadar bekledim, duyularım serin, kavernöz lobiden çıkıp bunaltıcı sıcağa ve sokaktaki gürültü ve hareket patlamasına adım atmanın yarattığı değişime uyum sağlamakta zorlanıyordu.

Arabanın arka kapısını açarken Clancy'ye gülümsedim. "Hey, Clancy."

Annem zarifçe arabanın arkasına doğru kayarken, o gülümsedi. En azından ben gülümsediğini düşünüyorum. Ağzı biraz seğirdi.

"Nasılsın?" Ona sordum.

Cevap olarak bana hızlıca başını salladı. "Ya sen?"
"Dayanıyorum."
"olacaksın," dedi, tam annemin yanında arabaya binerken.
Sesi bu konuda benim hissettiğimden çok daha emin geliyordu.

* * *

Öğle yemeğinin ilk birkaç dakikası garip bir sessizlikle geçti. Annemin seçtiği New American bistroya güneş ışığı vuruyor, bu da aramızdaki huzursuzluğu daha da belirginleştiriyordu.

Konuşmak isteyen o olduğu için annemin başlamasını bekledim. Söyleyecek çok şeyim vardı ama önce onun için önceliğin ne olduğunu bilmem gerekiyordu. Rolex'ime takip cihazı yerleştirerek kırdığı güven mi? Stanton'ı babamla aldatması mıydı?

"Çok güzel bir saat," dedi yeni saatime bakarak. "Teşekkür ederim."

Elim onu koruyarak örttü. Saat

Benim için paha biçilemez ve son derece kişisel. "Gideon bunu benim için aldı."

Dehşete düşmüş görünüyordu. "Ona izleyiciden bahsetmedin, değil mi?"

"Ona her şeyi anlatıyorum anne. Bizim hiç sırrımız yok."

"Belki de . Peki ya o?"

"Sağlamız," dedim kendimden emin bir şekilde. "Ve her geçen gün daha da güçleniyoruz."

"Oh." Başını salladı, kısa bukleleri hafifçe sallanıyordu. "Bu harika, Eva. Sana çok iyi bakabilir."

"Zaten , ona ihtiyacım olduğu şekilde, ki bunun parasıyla hiçbir ilgisi yok."

Acı ses tonum karşısında annemin dudakları gerildi. Aslında kaşlarını çatmadı, cildinin kusursuzluğunu korumak için bundan özenle kaçınırdı. "Parayı bu kadar çabuk göz ardı etme Eva. Ona ne zaman ve neden ihtiyacın olacağını asla bilemezsin."

İçimde bir öfke kaynadı. Hayatım boyunca parayı ön planda tutmuş, bu süreçte babam gibi kimi incittiğine .

"İstemiyorum," diye karşı çıktım. "Sadece hayatımı yönetmesine izin vermeyeceğim. Ve sen "Bunu söylemek benim için kolay" gibi bir şey söylemeden önce, Gideon'un

sahip olduğu her kuruşu kaybetseydi, yine de onunla birlikte olurdum."

"Hepsini kaybetmeyecek kadar zeki biri," dedi sıkıca. "Ve eğer şanslıysan, seni finansal olarak tüketecek bir şey asla olmayacak."

İçimi çektim, konudan bıkmıştım. "Bu konuda asla fikirde olamayacağız, biliyorsun."

Güzel manikürlü parmakları gümüş çatal bıçak takımının sapını okşadı. "Bana çok kızgınsın."

"Babamın sana aşık olduğunun farkında mısın? Sana kadar aşık ki, hayatına devam edemiyor. Asla evleneceğini sanmıyorum. Hayatında asla ona bakacak sabit bir kadın olmayacak."

Sertçe yutkundü ve bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzüldü.

"Sakin ağlamaya kalkma," diye emrettim, öne doğru eğilerek. "Bu seninle ilgili değil. Burada kurban siz değilsiniz."

"Acı hissetmeme izin yok mu?" diye karşılık verdi, sesi hiç duymadığım kadar sertti. "Kırık bir kalp için ağlamama izin yok mu? Ben de babanı seviyorum. Onun mutlu olması için her şeyimi verirdim."

"Onu yeterince sevmiyorsun."

"Yaptığım her şey aşk için. *Her şeyi*." Esprili bir şekilde güldü. "Tanrım. Bu kadar aşağılık bir düşünceye sahipken benimle birlikte olmaya nasıl dayanabiliyorsun merak ediyorum."

"benim annemsin ve her zaman benim oldun. Her zaman beni korumaya çalışıyorsun, bunu yanlış şekilde yapsan bile. Seni de babamı da seviyorum. O mutlu olmayı hak eden iyi bir adam."

Suyundan titrek bir yudum aldı. "Eğer sen olmasaydın, keşke hiç tanışmasaydık derdim. Bu şekilde ikimiz de daha mutlu olurduk. Artık bu konuda yapabileceğim bir şey yok."

"Onunla birlikte olabilirsin. Onu mutlu edebilirsin. Bunu yapabilecek tek kadın senmişsin gibi görünüyor."

"Bu imkânsız," diye fısıldadı. "Neden?"

Zengin olmadığı için mi?"

"Evet." Eli boğazına gitti. "Çünkü o zengin değil."

Acımasız dürüstlük. Kalbim sıkıştı. Mavi gözlerinde daha önce hiç görmediğim kasvetli bir bakış vardı. Onu bu kadar çaresizce paraya ihtiyaç duymaya iten şey neydi?

Hiç bilebilir ya da anlayabilir miydim? "Ama *sen* zenginsin. Bu yeterli değil mi?"

Üç boşanma sürecinde milyonlarca dolarlık kişisel servet biriktirmişti.

"Hayır."

İnanamayarak ona baktım.

Uzaklara baktı, üç karatlık elmas küpeleri ışığı yakalıyor ve gökkuşağı renkleriyle parlıyordu. "Anlamıyorsun."

"O zaman bana açıkla anne. Lütfen."

Bakışları bana döndü. "Belki bir gün. Bana bu kadar kızgın olmadığın zaman."

Sandalyeme geri oturduğumda başımın hissettim. "İyi. Ben anlamadığım için üzgünüm, sen de ben üzgün olduğum için açıklamıyorsun. Hızla bir yere varamıyoruz."

"Özür dilerim, tatlım." Yüz ifadesi yalvarır gibiydi. "Babanla benim aramda ne oldu-"

"Victor. Neden onun adını hiç söylemiyorsun?"

İrkildi. "Beni daha ne kadar cezalandıracaksın?" diye sordu sessizce.

"Seni cezalandırmaya çalışmıyorum. Sadece anlamıyorum."

İnsanlarla dolu, aydınlık ve kalabalık bir yerde oturup acı verici kişisel meselelerle uğraşmıyor olmamız çılgıncaydı. Keşke beni de yanına alsaydı. Stanton'la paylaştığı ev yerine. Ama sanırım kendimi tamamen kaybetmemi engellemek için bir izleyici tamponu istemişti.

"Dinle," dedim kendimi yorgun hissederek. "Cary ve ben evden taşınacağız, kendi başımıza bir şeyler bulacağız."

Annemin omuzları dikleşti. "Ne oldu? Neden? Pervasız olma, Eva! Gerek yok-"

" var. Nathan gitti. Gideon ve ben birlikte daha fazla zaman geçirmek istiyoruz-"

"Bunun senin taşınmanla ne ilgisi ?" Gözleri yaşlarla doldu. "*Üzgünüm* Eva. Daha ne diyebilirim ki?"

"Bu seninle ilgili değil anne." Saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırdım, kıpırdanıyordum çünkü ağlaması beni her zaman rahatsız ediyordu. "Tamam, dürüst olmak gerekirse, babamla aranızda olanlardan sonra Stanton'ın parasını ödediği bir yerde yaşamak garip hissettiriyor ama bundan da öte, Gideon ve ben birlikte yaşamak istiyoruz. Bir yerde yeni bir başlangıç yapmak mantıklı geliyor."

"Birlikte yaşamak mı?" Annemin gözyaşları . "Evlenmeden önce mi? Eva, hayır. Bu korkunç bir hata olur. Peki ya Cary? Onu da New York'a yanında getirdin."

"O da benimle kalacak." Gideon'un ev arkadaşı olması fikrini henüz Cary'ye açmadığını söylemek içimden ama Cary'nin bunu sorun etmeyeceğinden emindim. Daha çok yanında olacaktım ve kira üçe bölündüğünde daha kolay katlanılacaktı. "Üçümüz olacağız."

"Gideon Cross gibi bir adamla evli değilsen birlikte yaşayamazsın. onu." Öne doğru eğildi. "Bu konuda bana güvenmek zorundasın. Yüzüğü bekle."

"Evlenmek için acelem yok," dedim, başparmağım yüzüğün üzerinde gezinirken bile.

yüzüğümün arkasına.

"Aman Tanrım." Annem başını salladı. "Ne sen? Onu seviyorsun."

"Daha çok erken. Ben çok gencim."

"Yirmi dört yaşındasın. Bu mükemmel bir yaş." Kararlılık annemin omurgasını düzeltti. İlk defa bu beni rahatsız etmedi, çünkü annemin ruhunun bir kısmını. "Bunu mahvetmene izin vermeyeceğim Eva."

"Anne-"

"Hayır." Gözleri hesapçı bir parıltıya büründü. "Bana güven ve yavaşla. Bunu ben hallederim."

Hay aksi. Evlilik tartışmasında benim değil de Gideon'un tarafındayken bu hiç de güven verici değildi.

(Saat beşte Crossfire'dan çıktığımda hâlâ annemi düşünüyordum. Bentley kaldırımda bekliyordu ve ben ona doğru yürürken Angus

dışarı çıktı ve bana gülümsedi. "İyi akşamlar, Eva."

"Merhaba." Ben de gülümsedim. "Nasılsın, Angus?"

"Mükemmel." Arabanın arkasına dolandı ve benim için arka kapıyı açtı.

Yüzünü aradım. Nathan ve Gideon hakkında ne kadar şey biliyordu?

Clancy kadar çok şey biliyor muydu? Ya da ondan daha fazlasını?

Soğuk arka koltuğa kayarak akıllı telefonumu çıkardım ve Cary'yi aradım.

Telesekretere düştü, ben de mesaj bıraktım. "Hey, bu hafta sonu evde

olmayacağımı hatırlatmak istedim. Bana bir iyilik yapıp Gideon'la

paylaşacağımız bir eve taşınmayı düşünür müsün, döndüğümde bunu

konusuruz? Hepimizin karşılayabileceği yeni bir yere. Bu konuda

endişelenmesine gerek yok," diye ekledim, Cary'nin yüz ifadesini hayal ederek.

"Tamam. Eğer bana ihtiyacın olursa ve cep telefonumdan ulaşamazsan, bana bir e-posta gönder. Seni seviyorum."

Tam bitiş düğmesine basmıştım ki kapı açıldı ve Gideon bana katıldı. "Selam, as."

ensemden yakaladı ve öptü, ağzı ağızıma yapıştı. Dili ağızımın içinde yaladı, beni tattı ve

düşüncelerim durma noktasına geldi. Beni nefes nefese

kalmıştım. "Merhaba meleğim," dedi kabaca.

"Vay canına."

Ağzı kıvrıldı. "Annenle öğle yemeği nasıldı?" İnledim.

"O kadar iyi, ha?" Elimi tuttu. "Bir de bana sor." "Bilmiyorum. Garipti."

Angus sürücü koltuğuna oturdu ve arabayı trafiğe soktu.

"Tuhaf mı?" Gideon sordu. "Yoksa rahatsız edici mi?"

"İkisi de." Trafik nedeniyle yavaşladığımızda renkli camdan dışarı baktım. Kaldırımlar insanlarla tıkanmıştı ama hızlıca ilerliyorlardı. Sıkışan arabalardı. "Paraya o kadar odaklanmış ki. Bu yeni bir şey değil ama finansal güvence istemenin sağduyulu bir davranış olduğunu düşünmesine alışkınım. Bugün üzgün görünüyordu. İstifa etmiş gibiydi."

Başparmağı parmak eklemlerimi yatıştırıcı bir şekilde okşadı. "Belki de aldattığı için kendini suçlu hissediyordur."

"Yapmalı! Ama ben olduğunu sanmıyorum. Bence başka bir şey var ama hiçbir fikrim yok."

"Araştırmamı ister misin?"

Bakışlarıyla buluşmak için başımı çevirdim. Hemen cevap vermedim, düşündüm. "İstiyorum, evet. Ama ben de bu konuda iğrenç hissediyorum. Sizi araştırdım, Dr. Lucas,

Corinne. . . İnsanların sırlarını doğrudan yerine araştırmaya devam ediyorum."

"Öyleyse ona sor," dedi, o gerçekçi erkek tarzıyla.

"Söyledim. Ben üzgün olmadığımda bu konu hakkında konuşacağını söyledi." "Kadınlar," diye alay etti, gözlerinde sıcak bir eğlenceyle.

"Giroux ne istiyordu? Buraya geleceğini biliyor muydun?"

Başını iki yana salladı. "Evliliğindeki sorunlar için suçlayacak birini arıyor. Ben uygun biriyim."

"Neden suçlamayı bırakıp düzeltmeye başlamıyor? Danışmana gitmeleri gerekiyor."

"Ya da boşan."

Sertleştim. "İstediğin bu mu?"

"Benim istediğim sensin," diye mırıldandı ve elimi bırakıp onun yerine beni tuttu ve kucağına çekti.

"Şeytan."

"Hiçbir fikrin yok. Bu hafta sonu senin için şeytani planlarım var."

Bana attığı ateşli bakış, düşüncelerimin çok daha yaramaz bir yöne kaymasına neden oldu. Bentley döndüğünde ve ortalık aniden karardığında öpmek için başını aşağı çekiyordum. Etrafıma baktığımda, arabayı çektiğimizi fark ettim.

bir girdik. İki kat dolaştık, bir yere girdik, sonra hemen tekrar çıktık.

Diğer dört siyah Bentley SUV ile birlikte.

" oluyor?" Önümüzde iki, arkamızda iki Bentley ile çıkışa doğru ilerlerken sordum.

"Kabuk oyunu," dedi boğazıma sokularak.

Tekrar trafiğe çıktık, farklı yönlerle doğru ilerliyorduk. "Takip ediliyor muyuz?" diye sordum.

"Sadece tedbirli davranıyorum." Dişleri etime hafifçe battı ve meme uçlarım sertleşti. Bir koluyla sırtımı destekleyerek başparmağıyla göğsümün yan tarafını okşadı. "Bu hafta sonu bizim."

Başka bir otoparka girdiğimizde ağzımı gür, derin bir öpücükle almıştı. Bir yere girdik ve kapı çekilerek açıldı. Neler olduğunu anlamaya çalışıyordum ki Gideon bacaklarını yana salladı ve beni kollarının arasında sıkıca tutarak Bentley'den indi, ancak hemen başka bir arabanın arkasına geçti.

Bir dakikadan kısa bir süre içinde tekrar , Bentley önümüzde trafiğe çıktı ve ters yönde ilerliyordu.

"Bu çılgınlık," dedim. "Ülkeden ayrılacağımızı sanıyordum."

"Gidiyoruz. Güven bana."

"İstiyorum."

Gözleri yüzümde yumuşacıktı. "İsteddiğini biliyorum."

Havaalanı yolunda başka durağımız yoktu. Kısa bir güvenlik kontrolünden sonra doğrudan piste çıktık ve Gideon'un önünden giderek kısa merdivenlerden onun özel jetlerinden birine bindim. Kabin lüks ama zarafeti abartısızdı; sağ tarafta koltuklar, sol tarafta ise masa ve sehpa vardı. Soldaki sandalyeler. Uçuş görevlisi siyah pantolonlu, üzerinde Cross Industries logosu ve adı Eric yazılı yeleği olan yakışıklı bir gençti.

"İyi akşamlar Bay Cross. Bayan Tramell," Eric bizi gülümseyerek karşıladı. "Kalkışa hazırlanırken bir şeyler içmek ister misiniz?"

"Benim için kızılçık ve Kingsman," dedim.

"Aynen," diye yanıtladı Gideon, ceketini çıkarıp Eric'e uzattı, o da Gideon yeleğini ve kravatını çıkarırken bekledi.

Takdirle izledim, iyi bir önlem için bir ıslık attım. "Bu yolculuğu şimdiden sevmeye başladım."

"Angel." Başını salladı, gözleri gülüyordu.

Lacivert takım elbiseli bir beyefendi uçağı girdi. Gideon'u sıcak bir şekilde karşıladı, tanıştıırken elimi sıktı ve ardından pasaportlarımızı istedi. Kendisi Geldiğı gibi hızla gitti ve kabin kapısı kapandı. Uçak pistte taksi yapmaya başladıında Gideon ve ben masada içkilerimizi yudumluyorduk.

"Bana nereye gittiğimizi söyleyecek misin?" İçkimi kadeh kaldırarak sordum.

Kristal bardağını benimkiyle tokuşturdu. "Bunun bir sürpriz olmasını istemiyor musun?"

"Oraya varmamızın ne kadar süreceğine bağı. İnmeden önce meraktan çıldırabilirim."

"Sanırım bunu düşünemeyecek kadar meşgul olacaksın." Ağzı kıvrıldı. "Ne olsa bu bir ulaşım aracı."

"Oh." baktım, uçağın arka tarafındaki kapılardan oluşan küçük koridoru gördüm. Biri tuvalet, biri ofis, diğeri de yatak odası olacaktı.

Beklenti işledi. "Öldürmek için ne kadar zamanımız var?" "Saatler," diye mırıldandı.

Ayak parmaklarım kıvrıldı. "Oh, ace. Sana yapacağım şeyler."

Başını iki yana salladı. "Bunun benim hafta sonum olduğunu ve sana istediğim gibi sahip olabileceğimi unutuyorsun. Anlaşma buydu."

"Yolculuğumuzda mı? Bu adil görünmüyor." "Bunu daha önce de söylemiştin."

"O zaman da doğruydı."

Gülümsemesi genişledi ve bir içki aldı. "Kaptan kalkmanız için izin verir vermez yatak odasına gidip soyunmanızı istiyorum.

Sonra yatağı uzan ve beni bekle."

Kaşlarımdan biri kalktı. "Çırılçıplak beni becermeni beklemem fikrini seviyorsun."

"Evet, biliyorum. Tersinin sizin bir fanteziniz olduğunu hatırlıyorum."

"Hmm." Bir içki aldım, votkanın buz gibi ve pürüzsüz bir şekilde mideme inişinin, sonra da midemde ısınmasının tadını çıkardım.

Uçak düzlüğe çıktı ve kaptan kısa bir anons yaparak bizi kabinde hareket etmemiz için serbest bıraktı.

Gideon bana "Eee?" der gibi bir bakış attı. *Şimdi git.*

Bakışlarımı ona dikerek ayağa kalktım, içimi de yanıma aldım. Acele etmedim, onu kışkırttım. Ve kendimi daha da heyecanlandırdım. Onun merhametine kalmayı seviyordum. Benim üzerimde aklını kaybetmesini sağlamayı sevdiğim kadar, kontrolünün büyük bir tahrik edici olduğunu da inkâr edemezdim. Bu kontrolün ne kadar mutlak olabileceğini biliyordum, bu da ona tamamen güvenmemi mümkün kılıyordu. Bana yapmasına izin vermeyeceğim bir şey olduğunu düşünmüyordum.

Uyku kabinine girip beyaz yorganın üzerinde çok güzel bir şekilde yatan kırmızı ipek ve süet bağları gördüğümde, bunun er ya da geç test edilecek bir inanç olduğunu fark ettim.

Başımı çevirip Gideon'a baktığımda onu bulamadım. Boş bardağı masanın üzerinde duruyordu, kare buz küpleri elmas gibi parlıyordu.

Kalbim güm güm attı. İçkimin geri kalanını fırlatarak odaya girdim. Gideon tarafından olmadığı sürece seks sırasında kısıtlanmaya dayanamıyordum. Elleriyle ya da kaslı vücudunun ağırlığıyla. Bunun ötesine hiç geçmemiştik. Yapabileceğimden emin değildim.

Boş bardağımı komodinin üzerine koydum, ellerim hafifçe titriyordu. Bunun korkudan mı yoksa heyecandan mı kaynaklandığını bilmiyordum.

Gideon'un bana asla zarar vermeyeceğini biliyordum. Asla korkmamam için çok çalıştı. Ama ya onu hayal kırıklığına uğrattıysam? Ya ona bir şey veremezsem?

Ona ihtiyacı olan şeyi? Daha önce esaretten bahsetmişti ve fantezilerinden birinin beni tamamen bağlayıp ona açmak olduğunu biliyordum, bedenim onun kullanması için yayılmış ve çaresizdi. Bu arzuyu, tam ve mutlak bir sahiplenme hissetme ihtiyacını anlıyordum. Ben de ona karşı böyle hissediyordum.

Soyundum. Hareketlerim yavaş ve dikkatliydi, çünkü nabzım çok hızlı atmaya başlamıştı. Neredeyse nefes nefese kalmıştım, beklentim acı verecek kadar şiddetliydi. Kıyafetlerimi küçük dolaptaki askıya astım, sonra yavaşça yükseltilmiş yatağa tırmandım. Elimde Gideon içeri girdiğinde ellerimde kelepçeler, kendimden şüphe ediyor ve kendimi sorguluyordum.

", " dedi nazikçe ve kapıyı kapatıp arkasından kilitledi.

Bağları tuttum.

"Özel yapım, sadece senin için." Yaklaştı, çevik parmakları gömleğinin düğmelerini çözmeye başlamıştı bile. "Kıpkırmızı senin rengin."

Gideon da benim gibi yavaşça soyunarak bana açıkta bıraktığı her santim teni takdir etme fırsatı verdi. Vücudundaki dalgalanmaları biliyordu.

Bronzlaşmış etinin kaba ipeğinin altındaki kaslar benim için bir afrodisyak olurdu.

"Buna hazır mıyım?" Yumuşakça sordum.

Pantolonunu çıkarırken bakışları yüzümde kaldı. Sadece siyah boxer külotuyla durduğunda, aleti ön tarafta kalın bir çıkıntı , "Asla kaldırabileceğinden fazlasını değil, meleğim. Sana söz veriyorum."

Derin bir nefes alarak arkama yaslandım ve kelepçeleri karnıma yerleştirdim. Yanıma geldi, yüzü şehvetle gerilmişti. Yanımdaki yatağa yerleşti ve elimi ağzına götürerek bileğimi öptü. "Nabzın çok hızlı atıyor."

Ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım.

Kelepçeleri aldı, iki süet bilek parçasını bir arada tutan kıpkırmızı ipek şeridi ustalıklı çözdü. "Bağlanmak teslim olmana yardımcı olur, ama bunun gerçek olması gerekmez. Sadece seni doğru kafa yapısına sokmak için yeterli olmalı."

Kayışı koyduğunda karnım titredi. Bir kelepçeyi koydu ve diğerini kaldırdı.

"Bana bileğini ver, meleğim."

Elimi ona uzattım, süeti sıkıca bağladığında nefes alışverişim hızlandı. İlkel malzemenin çırpınan nabzıma verdiği his şaşırtıcı derecede tahrik ediciydi.

"Çok sıkı değil, değil mi?" diye sordu.

"Hayır."

"Daralmayı sürekli farkında olacak kadar hissetmelisiniz, ancak bu sizi incitmemelidir."

Yutkundum. "Acımıyor."

"Güzel." Diğer bileğimi de benzer şekilde bağladı, sonra el işçiliğini hayranlıkla seyretmek için doğruldu. "Çok güzel," diye mırıldandı. "Bana sana ilk sahip olduğumda giydiğin kırmızı elbiseyi hatırlattı. Benim için öyleydi, biliyorsun. Beni harap etmiştin. Bunun geri dönüşü yoktu."

"Gideon." Endişem beni terk etti, sevgisinin ve arzusunun sıcaklığı tarafından kovuldu. Onun için değerliydim. Beni asla gidebileceğimden daha ileri itmezdi.

"Uzan ve yastığın kenarlarından tut," diye emretti.

Yaptım ve bileklerimin kelepçelerin daha da farkına varmamı sağladı. Bağlanmış hissediyordum. Yakalanmış.

"Hissediyor musun?" diye sordu ve ben de anladım.

O an onu o kadar çok sevmiştim ki canım yanmıştı. "Evet."

"Sana gözlerini kapatmanı söyleyeceğim," diye devam etti, ayağa kalktı ve üzerindeki son giysiyi de çıkardı. Aşırı derecede uyarılmıştı, kalın siki kendi ağırlığı altında sallanıyordu, geniş tepesi dölle parlıyordu. Ağzım doldu, açlık içimde zonkluyordu. Benim için çok ateşliydi, çok açtı ve yine de sesinden ya da yaydığı sakinlikten bunu asla anlayamazdınız.

Onun mükemmel kısıtlaması beni ıslattı. Gideon benim için her şeyin en iyisiydi; beni şiddetle isteyen -ki kendimi güvende hissetmek için buna acilen ihtiyacım vardı- ama beni bunaltmayacak kadar da kendine hâkim bir adamdı.

"gözlerini kapalı tutmanı istiyorum," diye devam etti, sesi alçak ve yatıştırıcıydı, "ama çok fazla gelirse aç. Ama önce güvenli kelimeni söyle."

"Tamam."

Saten kayışı aldı ve hafifçe tenimde gezdirdi. Bir ucundaki bağlayıcının soğuk metali meme ucuma takıldı ve büzülmesine neden oldu. "Bu konuda çok açık olalım Eva. Güvenli kelimen benim için değil. *Senin* için.

Bana söylemen gereken tek şey *hayır* ya da *dur*, ama tıpkı kelepçeleri takmak gibi bağlı hissettiriyorsa, güvenli kelimenizi söylemek zihninizi doğru yere koyacaktır. Anlıyor musunuz?"

Başımı salladım, her an daha rahat ve istekli hale geliyordum. "Gözlerini kapat."

Emri yerine getirdim. Neredeyse anında, bileklerimdeki baskının keskin şekilde farkına vardım. Uçağın motorlarının titreşimi ve donuk uğultusu daha belirgin hale geldi. Dudaklarım aralandı. Nefes alışım hızlandı.

Kayış göğüs dekoltemin üzerinden diğer göğsüme doğru kaydı. "Çok güzelsin meleğim. Mükemmel. Seni böyle görmenin bana ne yaptığını bilemezsin."

"Gideon," diye fısıldadım, ona umutsuzca aşık olmuştum. "Anlat bana."

Yayvan parmak uçları boğazıma dokundu ve sonra gövdemden aşağı doğru yavaşça kaymaya başladı. "Kalbim seninki kadar hızlı atıyor."

Hafif gıcıklayıcı dokunuşunun altında doğruldum ve titredim. "Güzel."

"O kadar sertleştim ki acıyor."

"Islandım."

"Göster bana," dedi kabaca. "Bacaklarını aç." Parmakları yarığımın içinden geçti. "Evet. Kaygan ve ateşlisin meleğim."

Seksim açlıkla sıkı tı, tüm vücudum onun dokunu una karşılık verdi. "Ah, Eva. En açgözlü amcık sende. Hayatımın geri kalanını Hayatım onu tatmin etmekle geçecek." " imdi ba lamalısın."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Aslında, a zınla ba lıyoruz. Beni emmeni istiyorum, böylece inene kadar seni doğrudan becerebilirim."

"Aman Tanrım," diye inledim. "Lütfen bana bunun on saatlik bir uçuş olmadığını söyle." "Bunun için seni tokatlamam gerekebilir," diye mırıldandı.

"Ama ben iyi bir kızım!"

 zerine tırmandı ında  ilte e ildi. Omzumun yanında diz   kene kadar bana doğru ilerlediğini hissettim. " imdi uslu bir kız ol Eva. Bana doğru d n ve ağzını a ."

Hevesle itaat ettim. Aletinin ipeksi yumuşak tepesi dudaklarıma de di ve ben daha da açıldım, onun işkence dolu iniltisiyle hissettiğim zevk  okunu emdim. Parmakları sa larımin arasına girdi, avuçları enseme kavradı. Beni istediği yerde tutuyordu.

"Tanrım," diye nefesi kesildi. "A zın da bir o kadar açgözlü."

Sırt  st  yattı ım ve ellerimle yastı ı kavradı ım pozisyon, kalın kafasından daha fazlasını almamı engelliyordu. A zıma aldım, dilimi ucundaki hassas deliğin üzerinde gezdirdim, zevkten heyecanlandım. Gideon'a odaklanmak. Onunla yatmak benim için bencilce değildi. Aslında, onu bu kadar çok sevmemin sebebi çoğunlukla kendim içindi.

"böyle," diye , kalçalarını sallayarak a zımı sikti. "Sikimi böyle em... Çok iyi, mele im. Beni çok sert bo altıyorsun."

Onu içime çektim, vücudumun onun kokusuna tepki verdiğini, içgüdüsel olarak eşine tepki verdiğini hissettim. Tüm duyularım Gideon'a doymu ken, kendimi karşılıklı zevkimize bıraktım.

* * *

Rüyamda d  uyordum ve sarsılarak uyandım.

 a kınlıktan kalbim hızla çarpmaya başladı ve sonra uçağın aniden d  t   n  fark ettim. Türbülans. Ben iyiydim. Gideon da iyiydi, o da d  m  t .

yanımda uyuyordu. Bu beni gülümsetti. Beni öyle bir siktikten sonra nihayet orgazm olduğunda neredeyse kendimden geçmiştım, boşalma ihtiyacıyla neredeyse kendimden geçmiştım. Onun da biraz bitkin düşmesi adil olurdu.

Saatime hızlıca bir göz attığımda neredeyse üç saattir havada olduğumuzu gördüm. Yirmi dakika kadar uyukladığımızı tahmin ettim, belki daha da az. İki saate yakın bir süredir benimle birlikte olduğundan oldukça emindim. Kalın sikinin içime girip çıkmasının, tüm hassas noktalarımı okşamasının ve sürütmesinin yankısını hâlâ hissedebiliyordum.

Onu uyandırmak istemediğim için yataktan dikkatlice kayarak çıktım ve ensuite tuvaleti gizleyen cep kapısını kapatırken çok sessizdim.

Koyu renkli ahşap ve krom armatürlerle donatılan tuvalet hem maskülen hem de zarıftı. Tuvaletin bir taht gibi görünmesini sağlayan kolçakları vardı ve buzlu bir pencere mekana güneş ışığı girmesini sağlıyordu. Bir gömme dolap Duşta çok cazip görünen bir el duş başlığı vardı, ama hâlâ kıpkırmızı kelepçelerim . Bu yüzden işimi hallettim, ellerimi yıkadım, sonra çekmecelerden birinde el losyonu buldum.

Kokusu hafif ama harikaydı. Sürerken aklıma kötü bir fikir geldi. Tüpü kaptığım gibi yatak odasına geri götürdüm.

Tekrar içeri girdiğimde beni karşılayan manzara nefesimi kesti.

Gideon kraliçe boy yatağın üzerine yayılmış, altın sarısı güzel vücuduyla yatağı cüceleştirmişti. Bir kolunu başının üzerine atmış, diğerini göğüs kaslarının üzerine sarkıtmıştı. Bir bacağı bükülmüş ve yana düşmüştü, diğer bacağı ise ayağı yatağın ucundan sarkana kadar uzanmıştı. Aleti alt karın kaslarının üzerinde ağır bir şekilde uzanıyordu, tepesi neredeyse göbeğine ulaşıyordu.

Tanrım, çok erkeksiydi. Şaşırtıcı derecede. Ve güçlüydü, tüm vücudu fiziksel güç ve zarafet üzerine bir çalışmaydı.

Yine de ona diz çöktürebildim. Bu beni alçalttı. Yatağa tırmandığımda uyandı, gözlerini kırpıştırarak bana baktı.

"Hey," dedi huysuzca. "Buraya gel."

"Seni seviyorum," dedim ona, uzanmış kollarına doğru eğilerek. Teni sıcak ipek gibiydi ve ben de ona sokuldum.

"Eva." Tatlı, aç bir öpücükle ağzımı aldı. "Seninle işim daha bitmedi."

Cesaretle derin bir nefes alarak losyon tüpünü karnının üzerine koydum.

"Senin içinde olmak istiyorum, as."

Kaşlarını çatarak yere baktı, sonra sustu. Nefes alışının değiştiğini hissedecek kadar yakındım. "Anlaşmamız bu değil," dedi dikkatle.

"Sanırım tekrar gözden geçirmemiz ve revize etmemiz gerekiyor. Ayrıca, hala Cuma, yani henüz tam olarak hafta sonu değil."

"Eva-"

"Bunu düşünmek bile beni tahrik ediyor," diye fısıldadım, bacaklarımı kalçasına doladım ve ona sürtünerek ıslak olduğumu hissettirdim. Hassas cinsel organıma sürtünen kaba tüyler, utanmaz ve yaramaz olma duygusu gibi beni inletti. "Dur derssen dururum. Sadece denememe izin ver."

Dişleri sesli bir şekilde gıcırdadı.

Onu öptüm. Bedenimi ona bastırdım. Gideon bana yeni bir şey anlatırken, o da benimle konuşurdu. Ama onunla, Bazen konuşmak değildi. Bazen zihnini kapatmasına yardımcı olmak en iyisiydi.

"Angel-"

Üzerine doğru kaydım, onu kucakladım, losyonu bir kenara koydum, böylece bunu çok fazla düşünmeyecekti. Eğer onu yeni bir yere götürürsem, ikimizin de bunu fazla düşünmesini istemiyordum. Ve eğer doğal gelmiyorsa, bunu yapmazdım. Birlikte sahip olduğumuz şey bozulamayacak kadar değerliydi.

Ellerimi göğsünde gezdirerek onu yumuşattım, ona olan sevgimi hissetmesini sağladım. Ona nasıl taptığımı. Onun için yapamayacağım hiçbir şey yoktu, vazgeçmek dışında.

Kolları bana dolandı, bir eli saçlarımı okşarken diğeri sırtımın alt kısmına yerleşti ve beni daha da yaklaştırdı. Ağzı bana açıktı, dili yalıyor ve tadına bakıyordu. Öpücüğün içine gömüldüm, ona ulaşmak için başımı eğdim.

Aleti sertleşti, karnıma doğru kalınlaştı. Kalçalarını yukarı doğru kaldırarak aramızdaki baskıyı artırdı ve ağzımın içine doğru inledi.

Yanağından boğazına doğru ilerledim, yapışmadan önce derisindeki tuzu yaladım. Ritmik bir şekilde emdim, dişlerimle onu çizdim, onu işaretliyordu. Elini enseme tutarak beni kendine yaklaştırdı, dudaklarımdan kaba zevk sesleri yükseliyordu.

Geri , ona bıraktığım parlak kırmızı morluğa baktım. "Benim," diye fısıldadım.

"Senin," diye kabaca yemin etti, gözleri kapüşonlu ve sıcaktı.

"Her santimini." Daha aşağılara indim, meme uçlarının yassı disklerini buldum ve onlarla alay ettim. Küçük noktaların üzerini, sonra etrafını yaladım, onu emene kadar dokunuşum tüy kadar hafifti.

Gideon, yanaklarım bir çekişle çukurlaşırken tısladı, elleri kalçalarının her iki yanındaki yorganı kavramak için uzaklaştı.

"İçten ve dıştan," dedim usulca, diğer meme ucuna dönüp ona da benzer bir ilgi gösterirken.

Gergin vücudunda aşağı doğru ilerlerken, gerginliğinin arttığını hissettim. Dilim göbeğinin kenarına geldiğinde şiddetle sarsıldı.

"Şşş," diye onu yatıştırdım, yanağımı zonklayan sikine sürttüm.

Önceki turumuzdan sonra yıkanmış, temiz ve nefis kokuyordu. Kesesi bacaklarının arasında ağır bir şekilde asılı duruyordu, satenimsi eti titiz bakımıyla ortaya çıkmıştı. Onun da benim kadar pürüzsüz olmasını seviyordum. O içimdeyken, bağlantı her yönden tamdı, ten tene dokunarak hisler vurgulanıyordu.

Ellerimle uyluklarının iç kısmını kavrayarak, bana rahatça yerleşebilmem için daha fazla açılmasını sağladım. Sonra gergin kesesinin dikişi boyunca yaladım.

Gideon hırladı. Evcilleşmemiş, hayvani ses içimde bir endişe dalgası yarattı. Yine de durmadım. Duramazdım. Onu çok fazla istiyordum.

Sadece ağzımı kullanarak ona taptım, yumuşakça emdim ve dilimle okşadım. Sonra testislerini başparmaklarımdan pedleri üzerinde askıya aldım ve altındaki hassas deriye erişmek için kaldırdım. Taşakları yukarı kalktı, derisi gerildi ve vücuduna yaklaştı. Dilim biraz daha aşağıya uzandı, nihai hedefime doğru bir keşif gezisi.

"Eva. Dur." Nefes nefese kaldı. "Yapamam. Yapma."

Ona dokunmaya devam ederken, elim sikini kavrayıp okşarken aklım gitti. Hâlâ kendi kafasının içindeydi, şu anda olanlar yerine gelecek olanlara .

Ama başka bir şeye odaklanmasını nasıl sağlayacağımı biliyordum.

"Neden bunu birlikte yapmıyoruz, as?" Yer değiştirerek arkamı döndüm ve ona sırt üstü bindim.

Dengemi tam olarak sağlayamadan elleri kalçalarımı kavradı ve beni bekleyen ağzına doğru çekti. Klitorisime yapıştığında şaşkınlıkla haykırdım,

açlıkla emiyordum. Önceden şişmiş ve hassaslaşmış olan ben, aniden gelen zevke zor dayanıyordum. Vahşi ve açgözlüydü, tutkusu hayal kırıklığı ve korku.

Dudaklarımı sikinin etrafına sararak, bana verdiği şeyi ona geri verdim.

Ereksiyonunun başını sertçe emdiğimde, iniltisi klitorisimde ve neredeyse neden oluyordu. Beni kendine doğru çekti, parmakları kalçalarımın morartıcı bir güçle saplanıyordu.

Buna bayıldım. Çözülüyordu ve o bunun ne anlama geldiğinden korkarken, bu beni heyecanlandırıyordu. O bana karşı kendine güvenmiyordu ama ben ona güveniyordum. Bu, uğruna çok çalıştığımız, gözyaşı ve kan döktüğümüz bir güven seviyesiydi ve ben buna hayatımdaki her şeyden daha fazla değer veriyordum.

Aletini yumruklayarak onu pompaladım, dökülen pre-cum dalgalarını yaladım. Bizi yanlarımıza doğru çekip üst üste değil de yan yana yerleştirdiğinde titrediğini yeni fark etmiştim.

Beni sert ve hızlı bir şekilde yedi, dili seksimin içine girdi ve öfkeli itişlerle beni çıldırttı. Parmağımın ucuyla anüsünün kıvrımına dokundum, ağzım hararetle kalınlığında aşağı yukarı kayıyordu. Ürperdi ve çıkardığı kısık ses tüylerimi diken diken etti.

terden buğulanmış tenimde.

Kalçalarım istemsizce çalışıyor, kaygan seksimi onun çalışan ağzına sürüyordu. inliyordum, içim zevkten titriyordu. Diliyle beni o kadar iyi beceriyordu ki... beni çıldırtıyordu.

Sonra parmak ucu benimkini taklit ederek arka girişime sürtünmeye başladı. Serbest kalan elim körü körüne losyonu aradı.

Gideon tüpü elime tutuşturdu, bu çok ihtiyaç duyulan bir rıza göstergesiydi.

Parmağı içime girdiğinde kapağı zar zor açmıştım. Sırtımı kamburlaştırdığımda, siki ağzımdan kaydı ve adını soludum, vücudum beklenmedik girişinin şokunu emiyordu. Aletini yağlamıştı. tüpü geçirmeden önce parmaklarınızı kullanın.

Bir an için, onun tarafından boğulmuştum. Her yerdeydi; etrafımda, , bana yapışmıştı. Ve nazik değildi. Arkamdaki parmağı bir dalıyor, bir geri çekiliyor, beni beceriyordu, sertliği hâlâ öfkeyle karışıktı. Onu gitmek istemediği yerlere itiyordum ve o da beni baş edemeyeceğim kadar hızlı gelen bir zevkle cezalandırıyordu.

Ona karşı daha nazıktım. Ağzımı açarak sikini emdim. Ona sürtmenden önce losyonun parmaklarımda ısınmasına izin verdim. Ve tek bir parmağımla içine girmeden önce beni itmesini, çiçek açmasını bekledim.

Ondan çıkan ses daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemiyordu. Yaralı bir hayvanın ığılığıydı ama ruhunun derinliklerindeki acıyla doluydu. Bana karşı dondu kaldı, cinsel organıma karşı sertçe nefes alıyordu, parmağı derine gömülmüştü, sert vücudu titriyordu.

Ağzımı ondan çektim ve mırıldandım, "Artık senin içindeyim bebeğim. Çok iyi gidiyorsun. Sana kendini çok iyi hissettireceğim."

Biraz daha derine indiğimde nefesi kesildi, parmak ucum prostatının üzerinde kayıyordu. "*Eva!*"

Aleti daha da şişmiş, kırmızıya dönmüş, kalın damarlar uzunluğu boyunca öne çıkmış, ön boşalması karnının alt kısmına sıçramıştı. Taş gibi sertleşmiş, göbeğinin hemen yanından bir noktaya doğru kıvrılmıştı. Onu hiç bu kadar uyarılmış görmemiştim ve bu beni çok azdırmıştı.

"Seni yakaladım." hafifçe okşadım, dilim azgın ereksiyonu boyunca yaladı. "Seni çok seviyorum, Gideon. Sana böyle dokunmayı seviyorum Seni bu şekilde görmek."

"Ah, ." Şiddetle sarsıldı. "Becer beni meleğim. Şimdi," diye , ben onu tekrar ovarken. "*Sertçe.*"

Ereksiyonunu yuttum ve ona istediğini verdim, içinde onu lanetleyen ve kıvrınmasına neden olan noktaya masaj yaptım, vücudu his bombardımanına karşı savaştı. Elleri beni bıraktı, iri gövdesi eğilerek uzaklaştı ama ben dudaklarımla ve ellerimle onu tutarak ilerlemesini sağladım.

"Ah, Tanrım," diye hıçkırdı, yorganı yumruklarıyla yırttı, yırtılma sesi kapalı alanda yankılandı. "Dur. Eva. Yeter artık. Lanet olsun!"

Dışarıda sertçe emdiğim anda içeri bastırdım ve öyle bir güçle boşaldı ki, sıcak selde boğuldum. Ben çekilirken dudaklarıma, karnına ve göğüslerime doğru fışkırdı, bir saat içinde iki kez boşaldığına inanmayı zorlaştıran bir sel gibi boşaldı. Parmak ucumdaki kasılmaları hissedebiliyordum. meniye sikinden iten nabız atışları.

Vücudu sakinleşene kadar geri çekilmedim, titreyerek döndüm ve onu kollarıma çektim. Terli, yapışkan bir karmaşaydık ve ben bunu seviyordum.

önemli değildi.

Gideon nemli yüzünü göğüslerimin arasına gömdü ve ağladı.

GIDEON'un seçtiği yer cennetti. Pilotu bizi Windward Adaları'nın üzerinden geçirdi, inanılmaz güzellikteki maviliğin üzerinde alçaktan uçtu. Karayipler'in sakin suları, nihai varış noktamız olan Crosswinds tatil beldesinden çok uzak olmayan özel bir havaalanına.

Uçak indiğinde ikimiz de hâlâ şoktaydık. Ne de olsa Gideon hayatının orgazmını yaşamıştı. Saçlarımız hâlâ ıslak, ellerimiz birbirine sıkıca bağlıyken pasaportlarımızı damgalattık. Ne birbirimizle ne de başka biriyle neredeyse hiç konuşmadık. Sanırım ikimiz de çok hamdık.

Bekleyen limuzine bindik ve Gideon kendine sert bir içki doldurdu. Yüzü hiçbir şey vermiyordu, gardını almış ve geçit vermiyordu. Sessiz bir sorgulamayla kristal sürahiyi kaldırdığında başımı salladım.

Yanımdaki koltuğa yerleşti ve kolunu omuzlarıma doladı. Ona sokuldum ve bacaklarımı kucağına doğru uzattım. "İyi miyiz?"

Alnıma sert bir öpücük kondurdu. "Evet." "Seni seviyorum."

"Biliyorum." İçkisini geri attı ve boş bardağı bardak tutucusuna yerleştirdi.

Havaalanından tesise kadar olan uzun yolculukta başka bir şey konuşmadık. Vardığımızda hava kararmıştı ama açık hava lobisi ıslık . Yemyeşil saksı bitkileri ile çerçevelenmiş, koyu renkli ahşaplar ve renkli seramik karolarla dekore edilmiş resepsiyon, konukları kaygısız ama zarif bir tarzla karşıladı.

Biz durduğumuzda otelin müdürü dairesel ön bekliyordu. Görünüşü tertemizdi, gülümsemesi genişti. Belli ki

Gideon'u evinde ağırlamaktan heyecan duyuyordu ve Gideon onun adını - Claude- bildiği için iki kat heyecanlıydı.

Claude hararetli bir şekilde konuşurken biz de arkasından takip ediyorduk. Ellerimiz sıkıca birbirine bağlıydı. Kimse Gideon'a bakarak sadece bir saat kadar önce birbirimize ne kadar yakın ve açık olduğumuzu anlayamazdı. Benim saçlarım dağınık bir şekilde kurumuşken, onunki her zamanki gibi muhteşem ve seksi görünüyordu. Onun takımı mükemmel bir şekilde ütülenmiş ve güzelce giyilmişti, benim elbisem ise uzun günün ardından biraz gevşek görünüyordu. Makyajım duşta akmış, beni rakun gözlerinin kalıntılarıyla solgun bırakmıştı.

Yine de Gideon'un bana karşı sahipleniciliği, beni tutuş şeklinden ve eliyle beni önündeki süitimize yönlendirmesinden açıkça anlaşılıyordu. sırtımı okşadı. Kendisi işteki kişiliğiyle ve ben de ona yansıyan en iyi halimle olmasam da beni güvende ve kabul edilmiş hissettirdi.

Onu bu yüzden severdim.

Keşke bu kadar sessiz olmasaydı. Bu beni endişelendiriyordu. Ve bana birden fazla kez durmamı söyledikten sonra onu zorlama kararımdan tamamen şüphe duymama neden oldu. İyileşmek için neye ihtiyacı olduğu hakkında ne biliyordum ki?

Müdür Gideon'la konuşmaya devam ederken ben de geniş terası ve beyaz koltuklarıyla devasa yaşam alanında yavaşça ilerledim. bambu zeminler arasında. Ebeveyn yatak odası da aynı derecede etkileyiciydi; cibinlikle çerçevelenmiş geniş bir yatak ve hemen ötesinde parıldayan okyanusun bir parçası gibi görünmesini sağlayan sonsuzluk kenarına sahip özel bir yüzme havuzuna doğrudan açılan başka bir açık teras vardı.

Ilık bir meltem esiyor, yüzümü öpüyor ve saçlarımı karıştırıyordu. Yükselen ay okyanusun üzerinde bir iz bırakıyor, uzaktan gelen kahkaha ve reggae sesleri beni pek de hoş olmayan bir şekilde yalnız hissettiriyordu.

Gideon kapalıyken hiçbir şey doğru değildi.

"Beğendin mi?" diye sordu sessizce.

Yüzümü ona döndüğümde diğer odanın ön kapısının kapandığını duydum. "Bu harika."

Başını salladı. "Akşam yemeği sipariş . Tilapia ve pilav, biraz taze meyve ve peynir."

"Harika. Açlıktan ölüyorum."

"Dolapta ve çekmecelerde sizin için kıyafetler var. Bikiniler de bulacaksınız, ancak havuz ve plaj özeldir, bu yüzden onlara ihtiyacınız yoktur."

onları istiyorum. Eksik bir şey varsa bana haber verin, getirtiriz."

Aramızdaki birkaç metreye dikkat ederek ona baktım. Gözleri ışıltı ışıltı parlıyordu. loş cam aydınlatmasının ve komodinin lambalarının yaydığı yumuşak ışık. Sinirli ve mesafeliydi ve boğazımda gözyaşlarının biriktiğini hissettim.

"Gideon . . ." Elimi ona doğru uzattım. "Bir hata mı yaptım? Aramızdaki bir şeyi mi bozdum?"

"Angel." İç çekti. Elimi tutup dudaklarına götürecektik kadar yaklaştı. Yakından bakınca bakışlarının nasıl uzaklaştığını görebiliyordum. bana bakıyordu. İçime hastalıklı bir his yerleşti. "Crossfire."

Tek kelime o kadar alçak sesle çıktı neredeyse hayal ettiğimi düşünecektim. Sonra beni kollarına çekti ve tatlı tatlı öptü.

"Ace." Parmak uçlarıma basarak boynunun arkasını kavradım ve onu tüm gücümle öptüm.

Çok çabuk geri çekildi. "Akşam yemeği üstümüzü değiştirelim. Daha az kıyafet giymeye dayanabilirim."

İsteksizce geri çekildim, takım elbisesinin içinde seksi olması gerektiğini kabul ediyordum ama yine de bir şeylerin doğru olmadığını hissediyordum. Gideon üstünü değiştirmek için odadan çıktığında ve aynı yatak odasını paylaşmayacağımızı fark ettiğimde bu his daha da kötüleşti.

* * *

Bir hafta sonu gezisi için gereğinden fazla kıyafetle dolu olan gömme dolapta ayakkabılarımı çıkardım. Çoğu beyazdı. Gideon beni beyazlar içinde severdi. Beni meleği olarak gördüğünden şüpheleniyordum.

Beni hâlâ öyle mi ? Yoksa ben şeytan mıydım? Onu unutmayı tercih ettiği şeytanlarla yüzleştiren bencil bir sürtük müydüm?

Cansız ruh halime uyan siyah, pamuklu, sade bir elbise giydim. Aramızda bir şeyler ölmüş gibi hissediyordum.

Gideon'la daha önce de birçok kez tökezlemiştik ama ondan hiç bu kadar uzaklaşmamıştım. Bu rahatsızlık ve huzursuzluk.

Bunu başka erkeklerde de hissetmişim, beni artık görmek istemediklerini söylemeye hazırlandıklarında.

Akşam yemeği geldi ve terastaki masanın üzerine özenle yerleştirildi. تنها bir plaj. Kumların üzerinde beyaz bir çadır kabin gördüm ve Gideon'un suyun kenarında iki kişilik bir şezlongda yuvarlanıp seviştiğimiz hayalini hatırladım.

Kalbim acıdı.

İki kadeh gevrek, meyveli beyaz şarap yudumladım ve İştahımı kaybetmiş rağmen yemek yeme hareketleri yapıyordum. Gideon beyaz keten bol bir pantolon giymiş ve başka hiçbir şey giymemiş olarak oturuyordu, bu da her şeyi daha da kötüleştiriyordu. O kadar yakışıklı, o kadar seksiydi ki Ona bakmamak imkansızdı. Ama benden kilometrelerce uzaktaydı. Ruhumun her zerresiyle beni *arzulatan* sessiz, güçlü bir varlık.

Aramızdaki duygusal uçurum büyüyordu. Bunu aşamazdım.

Tabağımı kaldırdığımda Gideon'un neredeyse hiç yemek yemediğini fark ettim. Sadece yemeğini çatallamış ve şarap şişesini boşaltmama yardım etmişti.

Derin bir nefes alarak ona, "Özür dilerim. Yapmalıydım. Yapmadım .." Sertçe yutkundum. "Özür dilerim bebeğim," diye fısıldadım.

Sandalyenin ayaklarının fayans üzerinde çıkardığı gürültülü bir gıcırtyla masadan kalkarak aceleyle verandadan uzaklaştım.

"Eva! Bekle."

Ayaklarım ılık kuma değdi ve okyanusa doğru koştum, elbisemi çıkardım ve bir banyo kadar sıcak hissettiren suyla çarpıştım. Su birkaç metre sığıdı, sonra aniden alçaldı ve beni başımın altına kadar daldırdı. Dizlerimi büktüm ve suya daldım, ağlarken suya battığım ve saklandığım için minnettardım.

Ağırlıksızlık ağır kalbimi yatıştırdı. Saçlarım dalgalanıyor ve sessiz, huzurlu dünyalarında işgalcinin yanından geçip giden balıkların yumuşak fırçasını hissediyordum.

Gerçekliğe geri çekilmek beni çırpınmaya ve çırpınmaya itti.

"Angel." Gideon homurdandı ve ağzımı tutarak beni sertçe öptü. Sudan çıkıp sahile doğru ilerlerken öfkeliydi. Beni sahile götürdü. Kabin ve beni şezlonga bıraktı, nefesimi tam olarak beni vücuduyla sardı.

"Evlen benimle" diye inlediğinde hâlâ başım dönüyordu.

Ama "Evet" dememin nedeni bu değildi.

* * *

GIDEON peşimden pantolonuyla suya girmişti. Üzerime yayılıp beni , sanki sadece benim giderebileceğim bir susuzluktan ölüyormuş gibi, sıırıslıklam çamaşırlar çıplak bacaklarıma yapışmıştı. Elleri saçlarımdaydı, beni hareketsiz tutuyordu. Ağzı çılgıncaydı, dudakları benimkiler gibi şişmişti. açgözlü ve sahiplenici bir dil.

Kımıldamadan altında yatıyordum. Şok olmuştum. Şaşkın beynim hemen toparlandı.

Beni terk edeceği için değil, soruyu sormak için acı çekiyordu.

"Yarın," diye ve yanağını yanağıma sürüttü. Çenesindeki kirli sakalın ilk sızısı beni daha derin bir sarsıntıya sürükledi.

Nerede olduğumuzun ve ne istediğinin farkındaydı. "I-"

Zihnim yine durma noktasına geldi.

"Sözcük *evet*, Eva." Ayağa kalktı ve bana şiddetle baktı. "Çok basit, evet."

Sertçe yutkundum. "Yarın evlenemeyiz."

"Yapabiliriz," dedi ısrarla, "ve yapacağız. Buna ihtiyacım var Eva.

Yeminlere, yasallığa ihtiyacım var. Onlar olmadan delireceğim."

Dünyanın döndüğünü hissettim, sanki o lunaparktaki birindeydim, o kadar hızlı dönüyordu ki zemin ayaklarınızın altından kayıp gittiğinde merkezkaç kuvvetiyle duvara yapışıyordunuz. "Daha çok erken," diye itiraz ettim.

"Bunu bana uçuştan sonra da söyleyebilir misin?" diye tersledi. "Seni lanet olası Bana *sahip ol*, Eva. Eğer ben de sana sahip olmazsam

lanetleneceğim." "Nefes alamıyorum," diye nefes nefese kaldım, açıklanamaz bir şekilde paniklemişim.

Gideon yuvarlanarak beni üstüne çekti ve kollarıyla beni sardı.

Bana sahip olmak. "Bunu istiyorsun," diye ısrar etti. "Beni seviyorsun."

"Var, evet." Alnımı göğsüne yasladım. "Ama acele ediyorsun _"

"Bunu sana anında soracağımı mı sanıyorsun? Tanrı aşkına Eva, beni bundan daha iyi tanırırsın. Bunu haftalardır planlıyordum. Tek düşündüğüm buydu."

"Gideon... öylece gidemeyiz."

"Yapamayız."

"Peki ya ailelerimiz? Ya da arkadaşlarımız?"

"Onlar için tekrar evleneceğiz. Bunu ben de istiyorum." Yanağımdaki ıslak saçları fırçaladı. "Gazetelerde, dergilerde fotoğraflarımızın çıkmasını istiyorum. . . her yerde. Ama bu aylar sürer. O bekleyemem. Bu bizim için. İstemiyorsan kimseye söylemek zorunda değiliz. Buna nişan diyebiliriz. Bu bizim sırrımız olabilir."

Ne diyeceğimi bilemeden ona baktım. Aceleciliği hem romantik hem de korkutucuydu.

"Babana sordum," diye devam etti, beni yeniden şoke ederek. "Hiç yoktu-"

"Ne? Ne zaman? Ne zaman?"

"O şehirdeyken. Bir fırsatım vardı ve onu değerlendirdim."

Nedense bu canımı yaktı. "Bana söylemedi."

"Ona yapmamasını söyledim. Bunun hemen olmayacağını söyledim. Hâlâ seni geri almak için çalıştığımı söyledim. Konuşmayı kaydettim, eğer bana inanmıyorsan dinleyebilirsin."

Gözlerimi kırıpıştırarak ona baktım. "Sen mi kaydettin?" Tekrar ettim.

"Hiçbir şeyi şansa bırakmıyordum," dedi özür dilemeden. "Ona hemen olmayacağını söyledin. Ona yalan söyledin."

Gülümsemesi jilet gibi keskindi. "Yalan söylemedim. Birkaç gün oldu." "Aman Tanrım. Sen delisin."

"Muhtemelen. Eğer öyleyse, beni bu sen getirdin." Yanağıma sert bir öpücük kondurdu. "Sensiz yaşayamam Eva. Denemeyi hayal bile edemiyorum. Düşüncesi bile beni çıldırtıyor."

"*Bu* delilik."

"Neden?" Kaşlarını çattı. "İkimiz için de başka kimse olmadığını biliyorsun. Ne bekliyorsun?"

Argümanlar aklımdan geçiyordu. Beklememiz için her neden, her olası tuzak çok net görünüyordu. Ama ağzımdan hiçbir şey çıkmadı.

"Sana burada hiçbir seçenek sunmuyorum," dedi kararlı bir şekilde ve beni kollarının arasına alarak ayağa kalktı. "Bunu yapıyoruz Eva. Bekâr bir kadın olarak kalan son saatlerinin tadını çıkar."

* * *

"GIDEON," diye nefes nefese kaldım, orgazm akarken başım dönüyordu.

Teri göğsüme damlıyordu, muhteşem penisini içime sokarken kalçaları yorulmak bilmiyordu, yuvarlanıyor ve itiyordu, önce sık sonra derin.

" " diye övdü kısık sesle, "sikimi aynen böyle sık. Çok iyi hissediyorsun meleğim. Beni tekrar boşaltacaksın."

Nefes nefese kalmıştım, onun amansız taleplerinden dolayı kemiksiz ve yorgundum. Beni daha önce iki kez uyandırmış, beni ustaca bir hassasiyetle ele geçirmiş, beynime ve bedenime ona ait olduğumu kazımişti. Onun olduğumu ve bana ne isterse yapabileceğini.

Beni çok azdırdı.

"Umm . . " Mırıldandı, horozunu derinlere kaydırды. "Döllerimle çok kremsin. Bütün gece seninle olduğumda hissettiklerine bayılıyorum. Bunu bir ömür boyu yapacağım Eva. Asla durmayacağım."

Bacağımı kalçasının üzerine sarkıtıp onu içimde tuttum. "Öp beni." Hızırca kıvrılmış ağzı benimkinin üzerinde gezindi.

"Sev beni," o içimde esnerken tırnaklarım kalçalarına batıyordu.

"İstiyorum meleğim," diye fısıldadı, gülümsemesi genişledi. "Seviyorum."

* * *

Uyandığımda gitmişti.

Seks ve Gideon kokan çarşafaların arasında gerindim ve açık veranda kapılarından süzölen tuzlu esintiye içime çektim.

Bir süre orada yattım, geceyi ve önceki günü düşündüm. Sonra önceki haftaları ve Gideon'la tanıştığımdan beri geçen birkaç ayı. Sonra bunun ötesini. Brett'e ve çıktığım diğerlerine. Bir zamanlar çok

Beni ben olduğum için, tüm duygusal yaralarım, yüküm ve muhtaçlığımın seven bir adamı asla bulamayacağımdan emindim.

Bir mucize eseri onu bulduğuma göre, evetten başka ne diyebilirdim ki?

Yatağımdan kalkarken, Gideon'u bulma ve hiç tereddüt etmeden onunla evlenmeyi kabul etme düşüncesi beni heyecanlandırdı. Onunla kaçma fikrini, ilk yeminimizi özel olarak, kimsenin şüpheleri, hoşnutsuzlukları ya da kötü dilekleri olmadan söyleme fikrini çok sevmiştim. İkimizin de yaşadığı onca şeyden sonra, yeni başlangıcımızın sevgi, umut ve mutluluktan başka bir şeyle dolu olmaması çok mantıklıydı.

Her şeyi mükemmel bir şekilde planlayacağını bilmeliydim, mahremiyetten özel bir yer. Elbette bir plajda evlenecektik. Kumsallar ikimiz için de güzel anılar barındırıyordu, en azından en son

Outer Banks.

Yatak odasının oturma alanındaki sehpanın üzerinde duran kahvaltı tepsisini görünce gülümsedim. Sandalyenin da beyaz ipek bir bornoz örtülmüştü.

Gideon hiçbir numarayı kaçırmazdı.

Bornozu üzerime ve süitte onu arayıp cevabımı vermeden önce kafein almak için kendime bir fincan kahve koymaya uzandım. İşte o zaman kapalı kahvaltı tabağının altına sıkıştırılmış evlilik sözleşmesini gördüm.

Elim sürahinin yarısına kadar dondu. Anlaşma, ince beyaz bir vazodaki tek kırmızı gülün altına zevkle yerleştirilmişti ve gümüş çatal bıçak takımı ustaca katlanmış bir bez peçetenin üzerinde parlıyordu.

Neden bu kadar şaşırdığımı ve yıkıldığımı bilmiyorum. Elbette Gideon evlilik sözleşmesinden başlayarak her şeyi en ince ayrıntısına kadar planlamıştı. Ne de olsa ilişkimizi bir evlilik sözleşmesiyle başlatmaya çalışmamış mıydı?

Anlaştık mı?

Tüm baş döndürücü mutluluğum bir beni terk etti. Sönmüş bir halde tepside ve duşa girdim. Yıkanmak için zaman ayırdım, ağır çekimde hareket ettim. Aşkına fiyat biçen yasal bir belgeyi okumaktansa hayır demeyi tercih etmeye karar verdim. Değerli bir aşk ve benim için paha biçilemez.

Yine de çok geç olduğundan, zararın çoktan verildiğinden korkuyordum. Evlilik sözleşmesi hazırlattığını bilmek bile her şeyi değiştirdi.

Bunun için onu suçlayamam. Tanrı aşkına, o Gideon Cross'tu. Gideon Cross'tu. dünyanın en zengin yirmi beş adamı. Evlilik öncesi bir anlaşma talep *etmemesi* . Ve ben saf değildim. Beyaz atlı prens ve gökyüzünde şatolar hayal etmekten daha iyisini biliyordum.

Duş aldım ve hafif bir güneş elbisesi giydim, saçlarımı ıslak bir at kuyruğu yaptım ve kahveye gittim. Bir fincan doldurdum, krema ve tatlandırıcı ekledim, sonra prenup'ı serbest bıraktım ve verandaya çıktım.

Sahilde düğün için hazırlıklar devam ediyordu. Kıyı şeridinde çiçeklerle kaplı bir kemer yerleştirilmiş ve doğaçlama bir koridoru işaretlemek için kumun üzerine örgülü beyaz kurdele serilmişti.

Manzaraya sırtımı dönerek oturmayı tercih ettim, çünkü ona bakmak canımı yakıyordu.

Kahveden bir yudum aldım, içime çekmesine izin verdim, sonra bir tane daha aldım. Lanet olası yasal metni okuyacak cesareti topladığımda fincanımın yarısını bitirmiştim. İlk birkaç sayfada evlenmeden önce ayrı ayrı sahip olduğumuz mal varlıkları ayrıntılı olarak anlatılıyordu. Gideon'un mal varlığı şaşırtıcıydı. *Uyumak için ne zaman vakit buluyordu?* Bana atfedilen dolar miktarının yanlış olduğunu düşündüm, ta ki anaparanın yatırımlarda ne kadar süredir beklediğini düşünene kadar.

Stanton beş milyonumu almış ve ikiye katlamıştı.

O zaman, ihtiyacı olanlara yardımcı olabilecek bir yere yatırmak yerine paranın üzerinde oturarak ne kadar aptalca davrandığımı fark ettim. İşe yaraması gerekirken o kanlı para yokmuş gibi davranıyordum. I New York'a döner dönmez bu projeyi ele almak için aklıma bir not aldım.

Bundan sonra okuma ilginç bir hal aldı.

Gideon'un ilk şartı Cross ismini kendi ismim olarak almamdı. Tramell'i ikinci isim olarak kullanabilirdim ama soyadı olarak tire işareti kullanmayacaktım. *Eva Cross*. Tartışmaya açık değildi. Ve ona çok benziyordu. Otoriter sevgilim mağara adamı eğilimleri için hiç özür dilemedi.

İkinci şartı ise evlendikten sonra ondan on milyon dolar almamdı, yani sadece kabul *ediyorum* dediğim için kişisel mal varlığımı iki katına çıkaracaktı. Ondan sonraki her yıl bana daha fazlasını verdi. Birlikte sahip olduğumuz her çocuk için ikramiye alacaktım, onunla çift terapisine gittiğim için para alacaktım. Boşanma durumunda danışmanlık ve arabuluculuğu kabul ettim. Bir ev paylaşmayı kabul ettim.

Onunla ikamet, iki ayda bir tatil, randevu geceleri . . .

Okudukça daha iyi anladım. Evlilik sözleşmesi Gideon'un mal varlığını hiç korumadı. Onları özgürce vermiş, evliliğimizden itibaren edindiği her şeyin yüzde ellisinin kendisine ait olacağını önceden şart koşacak kadar ileri gitmişti.

inkar edilemez bir şekilde benimdi. Hile yapmadığı sürece. Eğer böyle bir şey olduysa, bu ona pahalıya patlar.

Evlilik sözleşmesi onun kalbini korumak, beni bağlamak ve ne olursa olsun onunla kalmam için bana rüşvet vermek için tasarlanmıştı. Sahip olduğu her şeyi veriyordu.

Son sayfayı çevirdiğimde terasta bana katıldı, üzerinde kısmen düğmeli bir kot pantolon vardı ve başka hiçbir şey giymemişti. Mükemmel zamanlamayla gelişinin tesadüf olmadığını biliyordum. Bir yerlerden beni izliyor, tepkimi ölçüyordu.

Yanaklarımdaki gözyaşlarını çalışılmış bir umursamazlıkla fırçaladım. "Günaydın, as."

"Günaydın meleğim." Eğildi ve masanın sol tarafındaki sandalyeye oturmadan önce yanağıma bir öpücük kondurdu.

biri kahvaltı ve kahveyle geldi, ortaya çıktığı kadar hızlı bir şekilde ortadan kaybolmadan önce yer ayarlarını hızlı ve verimli bir şekilde düzenledi.

Gideon'a baktım, tropikal esintinin onu nasıl sevdiğine ve o seksi saçlarıyla nasıl oynadığına. Orada olduğu gibi oturuyordu, kadar erkeksi ve rahattı ki, evlilik sözleşmesinde gördüğüm dolar işaretlerinin kesilmiş ve kurutulmuş sunumu gibi değildi.

Sayfaların ilk sayfaya dönmesine izin vererek elimi sayfanın koydum ve "Bu belgedeki hiçbir şey beni seninle evli tutamaz" dedim.

Hızlı ve derin bir nefes aldı. "O zaman tekrar . Şartlarınızı söyleyin."

"Ben senin paranı istemiyorum. Bunu istiyorum," elimle işaret ettim. "Özellikle de Bu." Öne doğru eğildim ve elimi kalbinin üzerine koydum. "Beni tutabilecek tek şey sensin, Gideon."

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum Eva." Elim tuttu ve göğsüne bastırdı. "Her şeyi edeceğim. Ve sen kaçmak isteyeceksin."

"Artık değil," diye karşı . "Fark etmedin mi?"

"Dün gece okyanusa koştuğunu ve lanet bir taş gibi battığını fark ettim!" Öne doğru eğilerek bakışlarımı tuttu. "Evlilik sözleşmesini prensip olarak tartışmayın. Eğer içinde senin için anlaşmayı bozacak bir şey yoksa, onunla yaşa. Benim için."

Arkama yaslandım. "Senin ve benim uzun bir yol var," dedim usulca. "Bir belge bizi birbirimize inanmaya zorlayamaz. Ben güvenden bahsediyorum, Gideon."

"Evet, şey-" Tereddüt etti. "Bu işi berbat etmeyeceğim konusunda kendime güvenmiyorum, sen de ihtiyacım olan şeyin sende olduğuna güvenmiyorsun. Birbirimize gayet iyi güveniyoruz."

Geri kalanı üzerinde birlikte çalışabiliriz."

"Tamam." Gözlerinin parladığını gördüm ve bunun çok erken verdiğimiz bir karar olduğuna hâlâ kısmen ikna olmuş olsam da doğru kararı verdiğimi anladım. "Bir revizyonum var."

"Adını söyle."

"Az önce yaptın. İsim meselesi."

"Tartışmaya açık değil," dedi kesin bir ifadeyle ve elini empatik bir salladı.

Kaşlarımı kaldırdım. "Lanet bir Neandertal olma. Ben de babamın adını almak istiyorum. O da bunu istiyordu ve bu onu hayatım boyunca rahatsız etti. Bunu düzeltmek için bu benim şansım."

"Ee, Eva Lauren Reyes Cross?"

"Eva Lauren Tramell Reyes Cross."

Bu biraz fazla meleğim, ama seni ne mutlu edecekse onu yap. Tek istediğim bu."

"Tek istediğim sensin," dedim ona, öne doğru eğilip ağzımı öpmesi için ona uzattım.

Dudakları benimkilere dokundu. "Hadi bunu resmileştirelim."

* * *

Gideon Geoffrey Cross ile Karayip sahilinde, otel müdürü ve Angus McLeod'un şahitliğinde yalınayak evlendim. Angus'un orada olduğunu fark etmemiştim ama orada olmasından memnundum.

Hızlı, güzel ve sade bir tören oldu. Peder ve Claude'un ıslıl ıslıl gülümsemelerinden Gideon'un nikâhını kıymaktan onur duydukları anlaşılıyordu.

Dolapta bulduğum en güzel elbiseyi giydim. Straplez, göğüslerden kalçalara kadar dantelli, organze yaprakları ayaklarıma kadar inen, tatlı ama seksi, romantik bir elbiseydi. Saçlarım zarifçe dağınık bir şekilde toplanmış ve içine kırmızı bir gül sıkıştırılmıştı. Otel beyaz kurdeleli bir yasemin buketi sağlamıştı.

Gideon grafit gri pantolon ve düğmeleri açık beyaz bir gömlek giymişti. O da yalınayaktı. Yeminlerini tekrarladığında ağladım, sesi güçlü ve emindi, gözleri ateşli bir özlemi ele verirken bile.

Beni çok severdi.

Tüm tören samimi ve son derece kişiseldi. Mükemmeldi.

Annemi, babamı ve Cary'yi özledim. İrlanda'yı, Stanton'ı ve Clancy'yi özledim. Ama Gideon evliliğimizi bir öpücükle mühürlemek için eğildiğinde fısıldadı, "Bunu tekrar yapacağız. Ne kadar istersen."

Onu çok sevdim.

Angus yaklaşıp beni iki yanağımdan öptü. "İkinizi de bu kadar mutlu görmek bana iyi geliyor."

"Teşekkür ederim Angus. Uzun zamandır ona çok iyi bakıyorsun."

Gülümsedi, Gideon'a dönerken gözleri parlıyordu. İskoç mirasının o kadar ağır aksanıyla bir şeyler söyledi ki, herhangi bir İngilizce olduğundan emin olamadım. Her neyse, Gideon'un da gözlerinin parlamasına neden oldu. Angus yıllar boyunca Gideon için ne kadar vekil bir baba olmuştu? Gideon'un umutsuzca ihtiyaç duyduğu zamanlarda ona destek ve şefkat verdiği için ona her zaman minnettar olacağım.

Küçük bir pasta kestik ve süitimizin terasında şampanya ile kadeh kaldırdık. Pederin sunduğu kayıt defterini imzaladık ve evlilik belgesini de imzaladı. Gideon'un parmakları belgenin üzerinde saygıyla gezindi.

"İhtiyacın olan bu muydu?" Ona takıldım. "Bu kağıt parçası mı?"

"Size ihtiyacım var, Bayan Cross." Beni kendine çekti. "Bunu ben istedim."

Angus ortalıktan kaybolurken hem belgeyi hem de evlilik sözleşmesini yanına aldı. Her ikisi de otel müdürü tarafından usulüne uygun olarak notere tasdik ettirilmişti ve Gideon bu tür şeyleri nerede saklıyorsa oraya gidecekti.

Gideon ve bana gelince, kendimizi kabanada çırılçıplak sarılmış halde bulduk. Soğuk şampanyalarımızı yudumladık, şakacı ve açgözlü bir şekilde birbirimize dokunduk ve gün ilerledikçe tembelce öpüştük.

Bu da mükemmeldi.

* * *

"Peki, döndüğümüzde bununla nasıl başa çıkacağız?" Süitimizin yemek salonunda mum ışığında akşam yemeğimizi yerken ona sordum. "Bütün o kaçık-ve-kaçırıldık açıklaması."

Gideon omuz silkti ve başparmağındaki erimiş tereyağını yaladı. "Nasıl istersen."

Bir yengeç bacağından et çıkardım ve seçenekleri değerlendirdim. "Cary'ye kesinlikle söylemek istiyorum. Babamın da bunu sorun etmeyeceğini düşünüyorum. Onu daha önce aradığımda bu konuyu konuştuk ve bana senin ona sorduğunu söyledi, yani hazırlıklı. Stanton'ın da pek umursayacağını sanmıyorum, alınmasın."

"Alınmadı."

"Yine de annem için endişeleniyorum. Aramız zaten kötü. Evlendiğimiz için çok mutlu olacak" -bir dakika duraksadım, bunu milyonuncu kez düşündüm- "ama ona kızdığım için onu dışarıda bıraktığımı düşünmesini istemiyorum."

"Ona ve diğer herkese nişanlandığımızı söyleyelim."

Gideon'u gömleksiz, doygun ve rahat görmeye iyice alışmak istediğimi düşünerek yengeç etini çekilmiş tereyağına batırdım. "Düğünden önce birlikte yaşarsak sinir krizi geçirir."

"O zaman hızlı plan yapması gerekecek," dedi kuru bir sesle. "Sen benim karımsın, Eva. Başkalarının bunu bilip bilmemesi umurumda değil, *ben* biliyorum. Ve eve gelmek, sabahları kahve içmek, elbiselerinin arkasını fermuarlamak ve gece fermuarını açmak istiyorum."

Elleriyle bir yengeç bacağı koparmasını izlerken, "takacak mısın?" diye sordum.

"Dört gözle bekliyorum."

Bu beni gülümsetti. Durdu ve bana baktı.

"Ne?" Bir şey söylemeyince ben sordum. "Yüzüme tereyağı mı sıçradı?"

Derin bir nefes vererek arkasına yaslandı. "Çok güzelsin. Sana bakmayı seviyorum."

Yüzümün ısındığını hissettim. "Sen de o kadar kötü

." "Geçmeye başlıyor," diye mırıldandı.

Gülümsemem soldu. "Ne? Ne gidiyor?"

"Endişe. Güvende hissettiriyor, değil mi?" Şarabını yudumladı. "Yerleşti. Güzel bir duygu. Hoşuma gidiyor. Hem de çok."

Evli olma fikrine alışmak için o kadar zamanım olmamıştı ama arkama yaslanıp gerçekten düşündüğümde aynı fikirdeydim. O benimdi. Artık kimse bundan şüphe edemezdi. "Ben de sevdim."

Elimi dudaklarına götürdü. Bana verdiği yüzük mum ışığını yakaladı ve rengârenk bir ateşle parıldadı. Eski bir ayarda zevkli bir şekilde büyük bir Asscher kesim pırlantaydı. Yüzüğün zamansız sofistikeliğini sevmiştim ama daha çok babasının annesiyle evlendiği yüzük olduğu için sevmiştim.

Gideon ailesinin ihanetinden derin bir yara almış olsa da, üç kişilik bir aile olarak birlikte geçirdikleri zaman, benimle tanışmadan önce hatırladığı son gerçek mutluluktu.

Ve romantik olmadığına yemin etti.

Beni yüzüğe hayran hayran bakarken yakaladı. "mi?"

"" Ona baktım. "Türünün tek örneği. Evimizde de sıra dışı bir şeyler yapabileceğimizi düşünüyordum."

"Öyle mi?" Elim sıkı ve yemeye devam etti.

"Ayrı yatma ihtiyacını anlıyorum ama aramızda kapılar ve duvarlar olmasından hoşlanmıyorum."

"Ben de istemiyorum ama güvenliğiniz her şeyden önce gelir."

"Kapısız bir banyo ile birbirine bağlanan iki yatak odalı bir ana suite ne dersiniz? Sadece kemerler veya geçitler. Yani teknik olarak hala aynı açık alandayız."

Bunu bir dakika düşündü, sonra başını salladı. "Projeyi hazırlayın ve biz de bunu gerçekleştirmesi için bir tasarımcı . Yukarı Batı'da kalmaya devam edeceğiz.

Biz çatı katını tamir ettirene kadar şimdilik yan tarafta kalsın. Cary bitişikteki tek yatak odalı daireye bir göz atabilir ve aynı zamanda istediği değişiklikleri yapabilir."

Teşekkür etmek için çıplak ayağımı baldırının arkasına sürttüm. Akşam rüzgârıyla gelen müzik sesleri bana ıssız bir adada yalnız olmadığımızı hatırlattı.

Angus bir yerlerde iyi vakit geçiriyor muydu? Yoksa bizim süitin kapısının önünde mi duruyordu?

"Angus nerede?" Ben

sordum. "Buralarda."

"Raúl de burada mı?"

"Hayır. New York'ta Nathan'ın bileziğinin nasıl bu hale geldiğini araştırıyor."

"Oh." Birden iştahım kaçtı. Peçetemi alıp parmaklarımı sildim.

"Endişelenmeli miyim?"

Bu retorik bir soruydu, çünkü endişelenmeyi hiç bırakmamıştım. Polisin başka bir yöne gönderilmesinden kimin sorumlu olduğu gizemi her zaman aklımın bir köşesinde duruyordu.

"Biri bana hapisten kurtulma kartı verdi," dedi alt dudağını yalayarak. "Bunun bana bir şeye mal olacağını bekliyordum ama henüz kimse bana yaklaşmadı. Ben de onlara yaklaşacağım."

"Onları bulduktan sonra."

"Oh, onları bulacağım," diye mırıldandı karanlık bir sesle. "O zaman nedenini öğreniriz." Masanın altında bacaklarımı onunkilere doladım ve tutundum.

* * *

Ay ışığında sahilde dans ettik. Yemyeşil nem geceleri çok duygulandırıcıydı ve biz de bunun tadını çıkardık. Gideon o gece yatağımı paylaştı, her ne kadar bu riski almanın onun için ne kadar zor olduğunu anlayabilsem de. Düğün gecemde yalnız uyumayı hayal bile edemiyordum ve reçetesinin önceki gecenin uykusuzluğuyla birleştiğinde derin bir uyku çekmesine yardımcı olacağına güveniyordum. Öyle de oldu.

Pazar günü bana muhteşem bir şelaleye gitme, tatil köyünün katamaranıyla denize açılma ya da ormandaki bir nehirde rafting yapma seçeneklerinden birini sundu. Gülümsedim ve ona bir dahaki sefere dedim ve sonra onunla kötü yoluma devam ettim.

Bütün gün tembellik ettik, özel havuzda çıplak yüzdük ve canımız istediğinde uyukladık. Ayrıldığımızda saat gece yarısını geçiyordu ve ben gittiğim için üzgündüm. Hafta sonu çok kısa sürmüştü.

Havaalanına dönerken aklımdan geçenleri okuyarak, "Ömür boyu hafta sonlarımız var," diye mırıldandı.

"Sana karşı bencilim. Seni tamamen kendime istiyorum."

Jete bindiğimizde, tatil köyünde elimizin altında bulunan kıyafetler de bizimle birlikte geldi. Ne kadar az giydiğimizi düşünmek beni gülümsetti.

iki gün boyunca.

Dişlerimi fırçalayabilmek için kozmetik çantasını yatak odasına götürdüm. Eve dönüş uçuşu boyunca uyumadan önce. İşte o zaman üzerinde *Eva Cross* yazan ruan ve pirinç bagaj etiketini gördüm.

Gideon arkamdan tuvalete girdi ve omzumu öptü. "Hadi yatalım meleğim. İşe gitmeden önce biraz uyumamız gerek."

Bagaj etiketini göstererek, "Evet demem gerçekten de o kadar kesin bir sonuç muydu?" diye sordum.

"Bunu yapana kadar seni rehin tutmaya hazırdım."

Ondan şüphe etmedim. "Gururum okşandı."

"Sen evlisin." Kı ıma bir şaplak attı. "şimdi edin, Bayan. Haç."

Aceleyle yatağa, onun yanına girdim. Hemen arkama geçip beni kendine yaklaştırdı.

"Tatlı rüyalar bebeğim," diye fısıldadım, kollarımı onunkilerin ortasına dolayarak.

Ağzı boynuma doğru kıvrıldı. "Hayallerim çoktan gerçek oldu."

I Pazartesi sabahı işe gitmek ve kimsenin olmaması çok garipti. hayatımın derinden farklı olduğunu fark ettim. Birkaç kelime söylemenin ve metal bir yüzük takmanın bir insanın kendisine dair algısını ne kadar değiştirebileceğini kim bilebilirdi?

Ben sadece Eva değildim, New York'ta en iyi arkadaşıyla büyük şehirde kendi başına geçinmeye çalışan bir çaylak. Bir patronun eşiydim. Yepyeni sorumluluklarım ve beklentilerim vardı. Bunu düşünmek bile beni korkutuyordu.

Megumi beni Waters Field & Leaman'ın güvenlik kapısından geçirirken ayağa kalktı. Alışılmadık bir sakinlikle siyah bir elbise giymişti. kolsuz, asimetrik etekli bir elbise ve parlak fuşya topuklu ayakkabılar. "Vay canına. Harika bronzlaşmışsın! Çok kıskandım."

"Teşekkürler. Hafta sonun nasıl geçti?"

"Aynı tas aynı . Michael aramayı bıraktı." Burnu kırıştı. "Tacizleri özlüyorum. İstendiğimi hissettiriyordu."

Ona başımı salladım. "Sen delisin."

"Biliyorum. Nereye gittiğini söyle. Rock yıldızıyla mı yoksa Cross'la mı gittin?"

"Dudaklarım mühürlü." Yine de her şeyi açıklamak istiyordum. Beni engelleyen tek şey Cary'ye henüz söylememiş olmamdı ve önce onun söylemesi gerekiyordu.

"Asla olmaz!" Koyu renk gözleri kısıldı. "Cidden bana söylemeyecek misin?"

"Tabii ki yaparım." Göz kırptım. "Sadece şimdi değil."

Koridordan odama doğru arkamdan "Nerede çalıştığını biliyorum, biliyor musun?" diye seslendi.

Masama ulaştığımda, Cary'ye hızlıca bir mesaj yazmaya hazırlandım ve hafta sonu boyunca bana birkaç mesaj gönderdiğini ancak daha sonra ulaştığını fark ettim. Cumartesi günü babamı her zamanki gibi aradığımda kesinlikle orada değillerdi.

Öğle yemeği yemek ister misin? Mesaj attım.

Hemen cevap gelmeyince sessize aldım ve üst çekmeceme koydum.

"Hafta sonunu nerede geçirdin?" Mark işe gelirken bana sordu. "Harika bronzlaşmışsın."

"Teşekkürler. Karayipler'de tembellik ettim."

"Gerçekten mi? Olası balayı noktaları için adaları araştırıyordum. Nerede kaldıysanız bunun için tavsiye eder misiniz?"

Güldüm, uzun zamandır olmadığım kadar mutluydum. Belki de sonsuza dek. "Kesinlikle."

"Bana detayları ver. Burayı olasılıklar listesine ekleyeceğim."

"Balayı keşif görevin mi var?" Güne başlamadan önce birlikte kahve içebilmek için ayağa kalktım.

"Evet." Mark'ın ağzı bir tarafa doğru kıvrıldı. "Düğün işini Steven' bırakacağım, çünkü o uzun zamandır planlıyor. Ama balayı benim."

Sesi çok mutluydu ve nasıl hissettiğini biliyordum. Onun iyi ruh hali güne daha iyi başlamamı sağladı.

* * *

Saat ondan kısa bir süre sonra Cary masa telefonumu aradığında sorunsuz seyir sona erdi.

"Mark Garrity'nin ofisi," diye cevap verdim. "Eva Tramell-"

Cary sözlerini, "Kıçının tekmelenmeye ihtiyacı var," diye bitirdi. "Sana en son ne zaman bu kadar kızdığımı hatırlamıyorum."

Kaşlarımı çattım, midem bulandı. "Cary, sorun ne?"

"Tanıdığım bazı insanların aksine, önemli konuları telefonda konuşmayacağım Eva. Öğle yemeğinde buluşuruz. Ve sadece farkında ol diye söylüyorum.

Bu öğleden sonra seni düzeltmek için görüşmeyi reddetti, çünkü arkadaşlar böyle yapar," dedi öfkeyle. "Önemli şeyler hakkında konuşmak için programlarında zaman ayırırlar. Şirin sesli mesajlar bırakıp bunun her şeyi hallettiğini düşünmezler!"

Hat kesildi. Orada oturdum, şok olmuştum ve biraz da korkmuştum.

Hayatımdaki her şey gıcırdayarak durdu. Cary benim dayanağımdı. Aramız iyi olmadığında hemen dağılırdım. Onun için de aynısının geçerli olduğunu biliyordum. İrtibatımız koptuğunda, her şeyi berbat etmeye başladı.

Cep telefonumu çıkardım ve onu geri aradım.

"Ne?" diye tersledi. Ama cevap vermesi iyiye işaretti. "Eğer şeyi berbat ," dedim çabucak, "özür dilerim ve bunu düzelteceğim. Tamam mı?" Sert bir ses çıkardı. "Beni çok kızdırıyorsun Eva."

"Evet, fark etmediysen insanları kızdırmakta iyiyimdir ama bunu sana yapmaktan nefret ediyorum." İçimi çektim. "Bu beni çıldırtacak Cary, ta ki biz bunu çözene kadar. Aramızın sağlam olmasına ihtiyacım var, bunu biliyorsun."

"Son zamanlarda önemliymiş gibi davranmıyorsun," dedi hışımla.

"Ben sonradan düşünülmüş biriyim ve bu çok acıtıyor."

"Her zaman seni düşünüyorum. Eğer bunu göstermediysem, bu benim hatam." Hiçbir şey söylemedi.

"Seni seviyorum, Cary. Her şeyi ettiğimde bile."

Ahizeye doğru nefes verdi. "İşinin başına dön ve bu konuda stres yapma. Öğle yemeğinde hallederiz."

"Özür dilerim.

Gerçekten." "Öğlen görüşürüz."

Telefonu kapattım ve konsantre olmaya çalıştım ama çok zordu. Cary'nin bana kızgın olması bir şeydi; onu incittiğimi bilmek tamamen başka bir şeydi. Hayatında onu hayal kırıklığına uğratmayacağına güvendiği çok az insandan biriydim.

* * *

Saat on bir buçukta, küçük bir yığın ofis içi zarf aldım. İçlerinden birinden Gideon'dan bir not çıkınca çok heyecanlandım.

**BENİM MUHTEŞEM, SEKSI KARIM,
SENİ DÜŞÜNMEKTEN ASLA
VAZGEÇMEYECEĞİM. SENİN,
X**

Ayaklarım masamın altında küçük bir mutluluk dansı yaptı. Çarpık günüm kendini biraz düzeltti.
Ona cevap yazdım.

**Karanlık ve Tehlikeli,
sana deli gibi aşığım.
Topunuz ve
zinciriniz,
Bayan X.**

Bir zarfın içine koydum ve dışarıdaki kutuma attım.
Masamdaki telefon çaldığında bir hediye kartı kampanyası üzerinde çalışan sanatçıya bir yanıt hazırlıyordum. Her zamanki selamlamamla cevap verdim ve tanıdık bir Fransız aksanıyla bir cevap duydum.
"Eva, ben Jean-François Giroux."
Sandalyeme geri oturarak, "*Bonjour*, Monsieur Giroux," dedim.
"Bugün buluşmamız için en uygun saat nedir?"
Benden ne istiyordu? Öğrenmek istiyorsam, sonuna kadar gitmeliydim. "beşte? Crossfire'dan çok uzakta olmayan bir şarap barı var."
"Bu iyi olur."
Ona yolu tarif ettim ve kapattı, beni biraz sarsılmış hissettirdi. Sandalyemde dönüp düşünmeye başladım. Gideon ve ben hayatlarımızda ilerlemeye çalışıyorduk ama geçmişimizden gelen insanlar ve sorunlar bizi hâlâ geride tutmaya çalışıyordu. Evliliğimizin, hatta nişanımızın duyurulması bunu değiştirecek miydi?

Tanrım, umarım öyledir. Ama hiçbir şey bu kadar kolay mıydı?
Saate bakarak işime yeniden odaklandım ve e-postamı yazmaya geri döndüm.

* * *

Öğleden sonra beşte lobideydim ama Cary henüz gelmemişti. Onu beklerken sinirlerim bozulmaya başladı. Cary ile yaptığım kısa konuşmayı tekrar tekrar gözden geçirdim ve onun haklı olduğunu biliyordum. Kendimi Gideon'un yaşamımıza katılmasını sorun etmeyeceğine ikna etmiştim. çünkü alternatifiyle yüzleşmeyi hayal edemiyordum - en iyi arkadaşım ve erkek arkadaşım arasında seçim zorunda kalmak.

Ve artık başka seçeneğim yoktu. Evliydim. Mest edici bir şekilde.

Yine de evlilik yüzüğümü çantamın fermuarlı cebine sıkıştırdığım için kendimi minnettar buldum. Cary giderek artan bir mesafe olduğunu hissediyorsa, hafta sonu evlendiğimi öğrenmesi buna yardımcı olmayacaktı.

Midem bulanıyordu. Aramızdaki sırlar giderek artıyordu. Buna dayanamıyordum.

"Eva."

En iyi arkadaşımın sesiyle düşüncelerimden sıyrıldım. Bol bir kargo şortu ve V yakalı bir tişört giymiş bana doğru yürüyordu. Güneş gözlüklerini takmamıştı ve ellerini ceplerine sokmuştu.

uzak ve soğuk görünüyordu. Yanından geçerken kafalar döndü ama o fark etmedi, dikkati benim üzerimdeydi.

Ayaklarım hareket etti. Aklıma gelmeden önce ona doğru koşuyordum, sonra ona öyle bir çarptım ki nefesi hırıltıyla kesildi. Ona sarıldım, yanağımı göğsüne bastırdım.

"Seni özledim," dedim, nedenini tam olarak bilmese de bunu tüm kalbimle söyledim.

Nefesinin altında bir şeyler mırıldandı ve bana sarıldı. "Bazen baş belası oluyorsun, bebeğim."

Geri çekilerek ona baktım. "Özür dilerim."

Parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve beni Crossfire'dan dışarı çıkardı. Benimle en son le yemeği için buluştuğunda gittiğimiz harika tacoların olduğu yere gittik. Ayrıca buharlı bir yaz gününde mükemmel olan harika sulu bakire margaritaları da vardı.

Yaklaşık on dakika sırada bekledikten sonra, uzun zamandır spor salonuna gitmediğim için sadece iki taco sipariş ettim. Cary altı tane sipariş etti. Eski sakinleri çekip gittiğinde bir masa kaptık ve ben daha pipetimin ambalajını bile çıkarmadan Cary bir taco'yu mideye indirdi.

"Sesli mesaj için özür dilerim," dedim.

"Anlamıyorsun." Gülümsediğinde akllı başında kadınları kıkırdayan kızlara eviren dudaklarında bir peçete gezdirdi. "Bütün durum bu, Eva. Bana bir mesaj bırakıp Cross'la aynı evi paylaşmayı düşünmemi söylüyorsun, annene anlaştığımızı söyledikten *sonra* ve sen hafta sonu için yeryüzünden kaybolmadan *nce*. Sanırım bu konuda ne hissettiğimin senin için hiçbir önemi yok."

"Bu doğru değil!"

"Zaten bir erkek arkadaşın varken neden bir oda arkadaşı isteyestin ki?" diye sordu, belli ki ısınmaya başlamıştı. "Ve neden üçüncü bir tekerlek olmak isteyeceğimi düşündün?"

"Cary-"

"Sadakaya falan ihtiyaım yok Eva." Zümrüt gözleri kısıldı.

"Kalabileceğim yerler, birlikte kalabileceğim insanlar var. Bana iyilik yapma."

Göğsüm sıkıştı. Cary'yi bırakmaya henüz hazır değildim. Gelecekte bir gün yollarımızı ayıracak, belki de birbirimizi sadece özel günlerde görecektik. Ama o zaman şimdi değildi. O zaman . Bunu düşünmek bile kafamı karıştırıyordu.

"Bunu senin için yaptığımı kim söyledi?" Ben de karşılık verdim. "Belki de sadece senin yanımda olmayacağın düşüncesine katlanamıyorumdur."

Homurdandı ve taco'sundan bir ısırık kopardı. Öfkeyle iğnedikten sonra pipetini uzun uzun çekerek yemeğini yuttu. "Neyim ben, iyileşmeni simgeleyen üç yıllık çipin mi? Eva için kutlama simgen mi? İsimsiz mi?"

"Affedersiniz." ne doğru eğildim. "Kızgınsın, . zgn olduğumu . Seni seviyorum ve hayatımda olmanı seviyorum ama burada oturup sııp batırdığım için tekmelenmeyeceğim."

Masadan uzaklaştım ve ayağa kalktım. "Seni sonra yakalarım."

"Sen ve Cross evleniyor musunuz?"

Duraksayarak ona baktım. "O sordu. Ben de evet dedim."

Cary sanki bu sürpriz değilmiş gibi başını salladı ve bir ısırık daha aldı.

Sandalyemin arkasında asılı duran çantamı aldım.

"Onunla yalnız yaşamaktan korkuyor musun?" diye sordu çiğnemeye devam ederken. Tabii ki böyle düşünenecekti. "Hayır. Kendi yatak odasında uyuyacak."

"Onunla birlikte geçirdiğiniz son birkaç hafta sonu ayrı bir odada mı uyuyordunuz?"

Bakakaldım. Gideon'un birlikte vakit geçirdiğim "aşık adam" olduğunu kesin olarak biliyor muydu? Yoksa sadece balık mı tutuyordu? Umurumda olmadığına karar verdim. Ona yalan söylemekten bıkmıştım. "Çoğunlukla, evet."

Taco'sunu yere bıraktı. "Sonunda senden biraz gerçek çıktı. Nasıl dürüst olunacağını unuttuğunu düşünmeye başlamıştım."

"Siktir git."

Sırıtarak boş sandalyemi işaret etti. "Otur yerine bebeğim. Konuşmamız bitmedi."

"Pislik gibi davranıyorsun."

Gülümsemesi soldu ve bakışları sertleşti. "Haftalardır yalan söylemek beni huysuzlaştırıyor. Otur."

Oturdum ve ona ters ters baktım. "Orada mısın? Mutlu musun?" "Ye.

Söyleyeceklerim var."

Hayal kırıklığımı dışa vurarak çantamı tekrar sandalyenin üzerine attım ve kaşlarımı kaldırarak ona baktım.

"Ayık olmanın ve düzenli çalışmanın saçmalık ölçerimi bozduğunu düşünüyorsan," diye başladı, "artık daha iyi biliyorsun. Tekrar çalışmaya başladığın andan itibaren Cross'u tekrar çivileyeceğini biliyordum."

Taco'mu ısırırken ona şüpheli bir bakış attım.

"Eva tatlım, sence de New York'ta Cross gibi bütün gece sevişebilecek başka bir erkek olsaydı, onu şimdiye kadar bulmuş olmaz mıydım?"

Öksürdüm ve neredeyse yemeğimi tükürecektim.

"Kimse böyle iki adamı arka arkaya bulacak kadar şanslı değildir," diye .
"Sen bile. Önce kurak bir dönem geçirmeliydin ya da en azından birkaç kez gerçekten kötü yatmalıydın."

Saman sargımı ona fırlattım, o da gülerek savuşturdu.

Sonra ayıldı. "Mastürbasyon yaptıktan sonra onunla tekrar birlikte olduğun için seni yargılayacağımı mı düşündün?"

"Bundan daha karmaşık, Cary. Her şey . . . bir karmaşaydı. Çok fazla baskı vardı. Hâlâ da öyle, Gideon'u takip eden muhabir yüzünden-"

"Onu takip mi ediyorsun?"

"Kesinlikle. Sadece istemedim..." *Açığa çıktın. Savunmasız. Olaydan sonra suç ortağı olarak suçlanmaya açık.* "Olayların gelişmesine izin vermek ," diye bitirdim.

Adamın bunu izin verdi, sonra başını salladı. "Ve şimdi onunla evleneceksin." "Evet." Boğazımdaki yumruyu gevşetmek için bir yudum aldım. "Ama

Bunu bizden başka bilen tek kişi sensin."

"Sonunda, bana açıkladığın bir sır." Dudakları birkaç saniyeliğine büzüldü. "Ve hâlâ seninle yaşamamı istiyorsun."

Tekrar öne doğru eğildim ve elimi onunkine uzattım. "Başka bir şey yapabileceğini, başka bir yere gidebileceğini biliyorum. Ama gitmemeni tercih ederim. Evli ya da değil, henüz sensiz olmaya hazır değilim."

Elimi öyle sıkı kavradı ki kemiklerim birbirine yapıştı. "Eva-" "Bekle," dedim çabucak. Birdenbire çok ciddileşti. Ben yapmadım Her şeyi dökmeden önce beni kesmesini istiyorum. "Gideon'un çatı katının bitişiğinde kullanmadığı tek yatak odalı bir daire var."

"Tek yatak odalı bir daire. Beşinci Cadde'de."

"Evet. Harika, değil mi? Hepsi senin. Kendi alanın, girişin ve Central Park . Ama hala bana bağlısın. Her iki dünyanın da en iyisi." Üzerine bir şeyler söylemeyi umarak acele ettim. "Ben çatı katında değişiklikler yaparken bir süre Yukarı Batı Yakası'nda kalacağız. Gideon diyor ki Aynı zamanda dairenizde istediğiniz değişiklikleri de yaptırabilirsiniz."

"Benim dairem." Bana baktı, bu da beni daha da gerginleştirdi. Bir adam ve bir kadın masamız ile yürüme yoluna doğru çok fazla itilmiş olan dolu bir sandalyenin arkası arasına sıkışmaya çalıştı ama onları görmezden geldim.

"Sadakadan bahsetmiyorum," diye onu temin ettim. "Üzerinde oturduğum parayı bir işe yarayacak şekilde değerlendirmeyi düşünüyordum. Bir vakıf ya da benzeri bir şey kurarak bu paranın hayır işlerinde nasıl kullanılacağına karar vermek.

. Yardımına ihtiyacım var. Ve bunun için sana ödeme yapacağım. Sadece girdileriniz için değil, yüzünüz için de. Vakfın ilk sözcüsü olmanı istiyorum."

Cary'nin elimi tutuşu gevşedi.

Endişeyle ben de elimi sıktım.

"Cary?"

Omuzları çöktü. "Tatiana hamile."

"Ne?" Yüzümdeki kanın çekildiğini hissettim. Küçük restoran cıvılcı ve tezgâhın arkasından gelen sipariş bağırırları ve Tepsiler ve mutfak eşyaları duymamı zorlaştırıyordu ama Cary'nin ağzından çıkan iki kelimeyi sanki bana bağırmış gibi yakalamıştım. "Şaka mı yapıyorsun?"

"Keşke." Elini çekti ve bir gözünün üzerine dökülen perçemini geriye attı. "Çocuk istemediğimden değil. O kısmı . Ama . . . lanet olsun. Şimdi olmaz, anlıyor musun? Ve onunla değil."

"Nasıl hamile kaldı?" Cary kendini koruma konusunda dindardı, yüksek riskli bir yaşam tarzı olduğunu çok iyi biliyordu.

"Şey, sikimi içine soktum ve etrafına ittim-" "Kapa çeneni," diye ısırdım. "*Dikkatli* ol."

"Evet, ama çorap giymek koruma sağlamıyor," dedi bıkkın bir ifadeyle, "Tat da hap almıyor çünkü hapın kendisini patlattığını ve çok yemek yemesine neden olduğunu söylüyor."

"Tanrım." Gözlerim acıdı. Senin olduğuna emin misin?"

Homurdandı. "Hayır, ama bu olmayacağı anlamına gelmez. Altı haftalık hamile, yani bu mümkün."

Sormak zorundaydım. "Onu saklayacak mı?" "Bilmiyorum. Düşünüyor."

"Cary. ." Yanağımdan aşağı süzülen gözyaşlarımı tutamadım. Kalbim onun için acıyordu. "Ne yapacaksın?"

"Ne ki?" Sandalyesinde geriye doğru yığıldı. "Bu onun kararı."

Güçsüzlüğü onu öldürüyor olmalıydı. Annesi onu istemediği halde doğurduktan sonra kürtaşı doğum kontrolü olarak kullanmıştı. Bunun onu rahatsız ettiğini biliyordum. Bana öyle söylemişti. "Ve eğer bunu yapmaya karar verirse

Hamilelik mi? Babalık testi yaptıracaksınız, değil mi?"

"Tanrım, Eva." Kızarmış gözlerle bana baktı. "Henüz o kadar ilerisini düşünmedim. Trey'e ne söylemem gerekiyor? Aramız daha yeni düzelmeye başlamıştı ve ben ona bununla mı vuracağım? Beni terk edecek. Her şey biter."

Derin bir nefes çekerek sandalyemde doğruldum. Cary ve Trey'in ayrı düşmesine izin veremezdim. Artık Gideon ve ben iyi olduğumuza göre, her şeyi düzeltmenin zamanı gelmişti.

hayatımın ihmal ettiğim diğer alanlarıyla ilgilenmeye başladım. "Her seferinde bir adım atacağız. İlerledikçe bir şeyleri çözeriz. Bunu da atlatacağız."

Sertçe yutkundu. "Sana ihtiyacım var."

"Benim de sana ihtiyacım var. Bir arada kalacağız ve bu işi çözeceğiz."
Gülümsemeyi başardım. "Ben hiçbir yere gitmiyorum, sen de öyle. San Diego dışında

Bu hafta sonu," diye aceleyle düzelttim ve kendime bu konuyu Gideon'la konuşmam gerektiğini hatırlattım.

"Tanrı'ya şükür." Cary tekrar öne doğru oturdu. "Şu anda Dr. Travis'in evinde basket atmak için neler vermezdim."

"Evet." Basketbol oynamıyordum ama Dr. Travis'le bire bir görüşmenin benim de işime yarayacağını biliyordum.

New York'ta bulunduğumuz birkaç ay içinde ne kadar raydan çıktığımızı öğrendiğinde ne diyecekti? Son kez bir araya geldiğimizde büyük hayaller kurmuştuk. Cary bir Super Bowl reklamında oynamak istiyordu ve ben de o reklamın perde arkasındaki kişi olmak istiyordum. Şimdi o bir bebek ihtimaliyle karşı karşıyaydı ve ben de tanıdığım en karmaşık adamla evliydim.

Cary aklımdan geçenleri okuyarak, "Dr. Trav çıldırarak," diye mırıldandı. Nedense bu ikimizi de ağlayana kadar güldürdü.

* * *

Masama döndüğümde, küçük bir yığın ofis içi zarf daha buldum. Alt dudacağımı dişlerimin arasında yakalayarak, umduğumu bulana kadar her aradım.

**BU ZİNCİR İÇİN BİRÇOK KULLANIM ALANI DÜŞÜNEBİLİRİM,
BAYAN. X. HEPSİNDEN BÜYÜK KEYİF ALACAKSINIZ.
SENİN, X**

Öğle yemeğinden kalan kara bulutların bir dağıldı.

* * *

Cary'nin akıllara durgunluk veren ifşaatından sonra, iş çıkışı Giroux'yla buluşmak, bundan sonra-olası-yanlış-olabilecekler-ölçeğimde neredeyse hiç yer almadı.

Ben geldiğimde çoktan şarap barındaydı. Mükemmel bir şekilde ütülenmiş haki pantolon ve kolları ve boğazı açık beyaz elbise gömleği giymiş, iyi görünüyordu. Rahat. Ama bu onu daha rahat göstermiyordu. Adam bir yay gibi gergindi, gerginlikle ve içini kemiren başka her neyse onunla titreşiyordu.

"Eva," diye selamladı beni. İlk seferinde hoşlanmadığım o açık samimiyetle beni tekrar iki yanağımdan öptü. *"Enchanté."*

"Bugün senin için fazla sarışın değil sanırım?"

"Ah." Bana gözlerine ulaşmayan bir gülümseme verdi. "Bunu hak ettim."

Pencere kenarındaki masasında ona katıldım ve kısa bir süre sonra servis yapıldı.

Mekân uzun zamandır var olan bir işletmenin görünümüne sahipti. Tavanı teneke karolar kaplarken, parke zeminler ve karmaşık bir şekilde oyulmuş bar, buranın tarihinin bir noktasında bir bar olduğunu gösteriyordu. Krom armatürler ve barın arkasında soyut bir heykel olabilecek bir şarap rafı ile modernize edilmişti.

Servis görevlisi şarabımızı doldururken Giroux açıkça beni inceliyordu. Ne aradığına dair hiçbir fikrim yoktu ama kesinlikle bir şey arıyordu.

Ben güzel bir Şiraz şarabından bir yudum alırken, o sandalyesine rahatça yerleşti ve şarabını kadehinde döndürdü. "Karımla tanıştınız."

"Var, evet. Çok güzel bir kız."

"Evet, öyle." Bakışları şarabına kaydı. "Onun hakkında başka ne düşünüyorsun?"

"Benim ne düşündüğümün ne önemi var?"

Tekrar bana baktı. "Onu bir rakip olarak mı görüyorsun? Yoksa bir tehdit olarak mı?" "İkisi de değil." Bir içki daha aldım ve siyah bir Bentley SUV'un

Yanında oturduğum pencerenin hemen dışındaki kaldırımda dar bir yere park etmişti. Angus direksiyon başındaydı ve görünüşe göre önünde kamp kurduğu PARK YASAĞI tabelasını umursamıyordu.

"Cross'tan bu kadar emin misin?"

Dikkatim Giroux'ya döndü. "Evet ama bu, karını da alıp Fransa'dönmeni istemediğim anlamına gelmiyor."

Ağzının bir tarafı acımasız bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Cross' aşıksın, değil mi?"

"Evet."

"Neden?"

Bu beni gülümsetti. "Corinne'in onda ne gördüğünü *benim* onda ne gördüğümünden anlayabileceğini sanıyorsan, unut gitsin. O ve ben, birbirimize karşı diğer insanlara olduğumuzdan daha farklıyız."

"Bunu gördüm. Onunla birlikte." Giroux bir içki aldı ve yutmadan önce tadını çıkardı.

"Bağışlayın ama neden burada oturduğumuzu bilmiyorum. Benden ne istiyorsun?"

"Her zaman bu kadar açık sözlü müsün?"

"Evet." Omuz silktim. "Kafamın karışması beni sabırsızlandırıyor."

"O zaman ben de direkt olacağım." Uzandı ve sol elimi tuttu. "Bir yüzükten dolayı bronz bir çizginiz var. Görünüşe göre oldukça büyük bir yüzük. Nişan yüzüğü olabilir mi?"

Elime baktım ve haklı olduğunu gördüm. Yüzük parmağımda kare şeklinde bir leke vardı ve tenimin geri kalanından birkaç ton daha açıktı. Soluk tenli olan annemin aksine, babamın sıcak ten bana miras kalmıştı ve kolayca bronzlaşıyordum.

"Çok anlayışlısınız. Ancak spekülasyonlarınızı kendinize saklamanızı rica ederim."

Gülümsedi ve bu ilk kez gerçektir. "Belki de her şeye rağmen karımı geri alacağım."

"Bence deneseydin yapabiliirdin." Gitme vaktinin geldiğine karar vererek doğruldum. "Karın bir keresinde bana ne demişti biliyor musun? Senin kayıtsız olduğunu söylemişti.

Onun geri dönmesini beklemek yerine, onu geri almalısın. Sanırım onun istediği de bu."

Ben ayağa kalktığımda o da ayağa kalktı ve başımda dikildi. "Cross'u kovaladı. Kovalayan bir kadının kendisini kovalayan bir erkeği çekici bulacağını sanmıyorum."

"Bundan emin değilim." Cebimden bir yirmilik çıkardım ve kaşlarını çatmasına rağmen masanın üzerine koydum. "Ona evlenme teklif ettiğinde evet dedi, değil mi? Daha önce ne yaptıysan, yine yap. Güle güle, Jean-François."

Konuşmak için ağızını açtı ama ben çoktan kapıyı yarılamiştim.

* * *

şarap barından çıktığımda ANGUS Bentley'in yanında bekliyordu.

"Eve gitmek ister misiniz, Bayan Cross?" diye sordu, ben arkaya geçerken.

Selamlaması beni . Giroux ile son konuşmamla birleşince aklıma bir fikir geldi. "Aslında, sakıncası yoksa bir yere uğramak istiyorum."

"Hiç de değil."

Ona yolu tarif ettim, sonra arkama yaslandım ve beklentimin artmasının tadını çıkardım.

* * *

Günü sonlandırmaya hazır olduğumda saat altı buuktu ama Angus'a Gideon'un nerede olduğunu sorduğumda hâlâ ofisinde olduğunu öğrendim.

"Beni ona götüreceksin?" diye sordum. "Elbette."

Saatler sonra Crossfire'a dönmek tuhaftı. Lobide hâlâ insanlar dolaşıyor olsa da, gündüzden farklı bir havası vardı. En üst kata ulaştığımda Cross Industries'in cam güvenlik kapılarının açık olduğunu ve bir temizlik ekibinin çöp kutularını boşaltmak, camları silmek ve süpürmek için çalıştığını gördüm.

Doğrudan Gideon'un ofisine yöneldim, asistanı Scott'inki de dahil olmak üzere boş masaların sayısına dikkat ettim. Gideon kendi masasının arkasında duruyordu.

Kulağında kulaklık vardı ve ceketi köşedeki portmantoya asılmıştı. Elleri kalalarındaydı ve konuşuyordu, dudakları hızla hareket ediyordu ve yüzü bir konsantrasyon maskesiydi.

Karşısındaki duvar, dünyanın dört bir yanından haber akışı sağlayan düz ekranlarla kaplıydı. Bunun sağında, ofisin siyah, beyaz ve griden oluşan soğuk paletindeki tek renk noktası olan ışıklı cam raflarda mücevherli sürahilerin bulunduğu bir bar vardı. Üç farklı oturma alanı şunları sunuyordu Gideon'un siyah masası modern teknolojinin bir mucizesi olarak tüm toplantılar için bir kanal görevi , daha az resmi toplantılar için rahat alanlar Odadaki elektronikler.

Etrafı pahalı oyuncaklarıyla çevrili olan kocam yenilebilirden başka bir şey gibi görünmüyordu. Yeleğinin ve pantolonunun güzelce dikilmiş hatları vücudunun mükemmelliğini gösteriyordu ve onu komuta merkezinde, imparatorluğunu kuran gücü kullanırken görmek kalbime çılgınca şeyler yaptı. Onu iki taraftan çevreleyen tavandan tabana pencereler Şehir heybetli bir fon oluşturuyordu ama bu manzara onu hiçbir şekilde küçültmüyordu.

Gidyon denetlediği her şeyin efendisiydi ve bunu gösteriyordu.

Çantama uzandım, küçük cebin fermuarını açtım ve halkaları taktım, benimkini taktım. Sonra onu diğer herkesten ayıran cam duvara ve çift kapıya yaklaştım.

Başımı bana doğru çevirdi ve bakışları beni görünce ısındı. Masasındaki bir düğmeye bastı ve çift kapı otomatik olarak açıldı. Bir an sonra camlar ve ofiste kalan hiç kimsenin bizi göremeyeceğinden emin oldu.

İçeri girdim.

"Katılıyorum," dedi konuştuğu . "Bu işi halledin ve bana rapor verin."

Kulaklığını çıkarıp masasına bırakırken bakışları beni hiç terk etmedi. "Hoş bir sürpriz yaptın meleğim. Bana Giroux ile görüşmeni anlat."

Omuz silktim. "Nereden biliyorsun?"

Ağzı bir tarafa doğru eğildi ve bana "*Gerçekten mi?*" der gibi bir bakış attı. *Soracak mısın?*

"Bir süreliğine mi buradasınız?" Sorguladım.

"Yarım saat içinde Japon bölümüyle bir konferans görüşmem var, sonra işim bitecek. Sonrasında yemeğe gideriz."

"Hadi eve bir şeyler götürelim ve Cary ile birlikte yiyelim. Bebeği olacak."

Gideon'un kaşları havaya kalktı. "Yine mi geldin?"

"Bir bebeği olabilir." İçimi çektim. "Bu konuda kafası çok karışık ve ben de onun yanında olmak istiyorum. Ayrıca, senin etrafında olmana alışmalı. tekrar."

Beni değerlendiren bir bakışla süzdü. "Sen de bu konuda berbat durumdasın. Buraya gel." Masanın etrafında döndü ve kollarını açtı. "Sana sarılmama izin ver."

Çantamı yere bıraktım, topuklarımı tekmeledim ve ona doğru yürüdüm. Kolları beni sardı ve dudakları, o kadar sert ve sıcaktı ki, alnıma bastırdı.

"Bir yolunu ," diye mırıldandı. "Merak etme." "Seni seviyorum, Gideon."

Kucaklaması sıkılaştı.

Arkama yaslanarak onun muhteşem yüzüne baktım. Gözleri masmaviydi ve seyahatimiz sırasında aldığı güneş ışığıyla daha da mavileşmiş görünüyordu. "Senin için bir şeyim var."

"Oh?"

Geri çekildim ve sol elini benden uzaklaşmadan yakaladım. Onu tutarak, ona yeni aldığım yüzüğü parmağına geçirdim ve son eklemimin üzerine oturması için döndürdüm. Tüm bu süre boyunca hareketsizdi. Daha iyi görebilmesi için elini bıraktığımda, sanki olduğu yerde donup kalmış gibi, tuttuğum yerden hiç kıpırdamadı.

Başımı öne eğerek yüzüğüne hayranlıkla baktım ve tam da etkiyi yarattığını düşündüm. Ama bir an ondan tek kelime gelmeyince kafamı kaldırdım ve sanki daha önce hiç görmemiş gibi eline baktığını gördüm.

Kalbim sıkıştı. "Hoşuna gitmedi."

Derin bir nefes alınca burun delikleri açıldı ve elini çevirip aynı olan arka tarafa . Seçtiğim desen sürekli etrafını sarıyordu.

Platin alyans, sağ eline taktığı yüzüğe çok benziyordu. Değerli metalin üzerinde aynı eğimli oluklar vardı ve bu da ona benzer endüstriyel, erkeksi bir görünüm veriyordu. Ancak alyans yakutlarla süslenmişti, bu da onu gözden kaçırmayı imkânsız hale getiriyordu. Kan kırmızısı tonu bronz teninde ve koyu renk takım elbisesinde göze çarpıyordu, sahip olduğum şeyin göze çarpan bir işaretiydi.

"Bu çok fazla," dedim sessizce.

"Her zaman çok fazla," dedi kısık sesle. Ve sonra üzerimdeydi, elleri başımı kavıyor ve dudakları dudaklarımda, beni şiddetle öpüyordu.

Bileklerinden tuttum ama çok hızlı hareket etti, ayaklarım yerden kesilsin diye beni belimden tutup kaldırdı ve haftalar önce bedenini benimkinin üzerine ilk kez serdiği kanepeye taşıdı.

"Bunun için vaktin yok," diye nefes nefese kaldım.

Beni popom kanepenin kenarına gelecek şekilde oturttu. "Bu uzun sürmeyecek."

Şaka yapmıyordu. Eteğimin altından uzanarak külotumu bacaklarımdan aşağı kaydırdı, sonra bacaklarımdan arasını açtı ve başını eğdi.

Gideon Cross, az önce gücüne ve hükmedici varlığına hayran kaldığım ofisinde, kalçalarımın arasına diz çöktü ve beni acımasız bir ustalıklarla yedi. Boşalmak için kıvrınana kadar dili klitorisimin üzerinde gezindi, ama onun takım elbisesi içinde, ofisinde, bana bu kadar iyi hizmet ederkenki görüntüsü beni onun adını haykırarak doruğa ulaştırdı.

O yalarken ben zevkten titriyordum, hassas dokularım onun hınzırca yaptığı sığ dalmaların etrafında titriyordu.

bilgili bir dil. Fermuarını açıp ereksiyonunu serbest bıraktığında, onun için çaresizdim, vücudum utanmaz bir sessiz yalvarışla ona doğru eğildi.

Gideon sikinin ağır uzunluğunu eline aldı ve kalın tepesini yarığımın içinden okşayarak orgazmımın kayganlığıyla kendini kapladı. Yoldan gerekenler dışında ikimizin de hâlâ giyinik olması her şeyi daha da ateşli hale getiriyordu.

"Boyun eğmeni istiyorum," dedi karanlık bir sesle. "Eğil ve yayıl. Seni derinden becereceğim."

Bu düşünceyle içimden bir inilti kaçtı ve itaat etmek için çabaladım. Ne kadar uzun boylu olduğunun farkında kanepenin yan tarafına geçtim ve kolçağın üzerine katlandım, eteğimi yukarı çekmek için arkama uzandım.

Hiç tereddüt etmedi. Kalçalarını güçlü bir şekilde iterek girdi ve beni gerdi. "Eva."

Nefes nefese koltuk minderlerini tırmaladım. Kalın ve sertti ve çok, çok derindi. Karnımı kanepenin kolunun kıvrımına bastırduğimde, onun içten dışa doğru bastırıldığını hissedebildiğime yemin edebilirdim.

Üzerime katlanarak kollarını bana doladı ve dişlerini boynumun yan tarafına . Bu ilkel talep, cinsel organımın sıkışmasına neden oldu.

Onu okşayarak.

Hırladı ve dudaklarını üzerimde gezdirdi, çenesindeki akşam kirli sakalının beni hafifçe aşındırdı. "Çok iyi hissediyorsun," dedi kısık sesle. "Seni sikmeyi seviyorum."

"Gideon."

"Bana ellerini ver."

Ne istediğinden emin olamayınca kollarımı vücuduma yaklaştırdım ve parmaklarıyla bileklerimi çevreleyerek ellerimi yavaşça sırtımın alt kısmına doğru çekti.

Sonra beni beceriyordu. Acımasızca seksime vuruyor, kalçalarının itişlerini karşılamak için beni geri çekmek için kollarımı kullanıyordu. Ağır kesesi klitorisime çarpıyor, ritmik tokatlar beni başka bir orgazma doğru teşvik ediyordu. Her dalışında homurdanıyor, çığlıklarımı yansıtıyordu.

Orgazm olma yarışı, vücudum üzerindeki tam kontrolü gibi çılgınca heyecan vericiydi. Sadece orada uzanabilir ve onu alabilirdim, onun şehvetini ve açlığını alabilirdim, bana sahip olduğu gibi ona hizmet edebilirdim. İtişlerinin sürtünmesi çok lezzetliydi, beni arzudan çılgına çeviren sabit bir sürtünme ve çekme.

Onu görebilmeyi diledim; odaklarını kaybettiklerinde ve zevk ele geçirdiğinde gözlerini görebilmeyi, yüzünün acı çeken bir coşkuyla buruşmasını. Bunu sevdim.

Onu bu kadar şiddetli etkileyebildiğimi, vücudumun ona bu kadar iyi geldiğini, benimle seks savunmasını kırdığını.

Ürperdi ve . Aleti uzadı, taşakları sıkılaşıp yukarı çekilirken kalınlaştı. "Eva . . . Tanrım. Seni seviyorum."

İçimde onun menisinin sıcak ve yoğun bir şekilde pompalandığını hissettim. Ağlamamı engellemek için dudağımı ısırdım. Onun için çok ateşliydim, çok yakındım.

Bileklerimi serbest bırakarak beni sardı, bir elinin parmakları yarığıma kaydı ve şişmiş klitorisimi ovdu. O hala pompalarken ben boşaldım, o içime boşalırken benim seksim onun fişkırıan sikini sağıyordu. Dudakları , nefesi benimde sıcak ve nemli bir şekilde dolaşıyordu, sert ve uzun bir şekilde boşalırken göğsünden alçak gümbürtüler dökülüyordu.

Orgazmlarımız hafifledikçe ikimiz de nefes nefese kalıyorduk ve birbirimize iyice yaslanmıştık.

Zorlukla yutkunarak nefes nefese konuştum. "Sanırım yüzüğü beğendin." Sert kahkahası içimi sevinçle doldurdu.

* * *

BEŞ dakika sonra kanepede solmuş ve doymuş bir halde yatıyordum, hareket edemiyordum. Gideon masasında oturmuş, bozulmamış ve mükemmel görünüyor, iyi sikilmiş bir erkeğin sağlık ve canlılığını yayıyordu.

Telekonferans boyunca adımlarını hiç aksatmadan attı, çoğunlukla İngilizce konuştu, ancak açılış ve kapanışı Japonca konuşarak yaptı. sesi derin ve pürüzsüzdü. Bakışları ara üzerimde geziniyor, ağzı inkâr edilemez bir erkeksi zaferle süslenmiş bir gülümsemenin hayaletinde kıvrılıyordu.

Sistemimde o kadar çok postorgazmik endorfin dolaşıyordu ki neredeyse sarhoş hissettiğimi düşünürsek, buna hakkı olduğunu sanıyordum.

Gideon konuşmasını bitirdi ve ayağa kalkarak ceketini tekrar çıkardı. Gözlerindeki parıltı bana nedenini anlattı.

Kaşlarımı kaldıracak enerjiyi toplayarak, "Gitmiyor muyuz?" diye sordum.

"Elbette gidiyoruz. Ama henüz değil."

"Belki de o vitaminleri azaltmalısın, as."

Yeleğinin düğmelerini çözerken dudakları seğirdi. "Seni o kanepede becerme fanteziyle çok fazla gün geçirdim. Henüz o fantezilerin yarısını bile gerçekleştirmedik."

Kasıtlı olarak onu baştan çıkararak gerindim. "Artık evli olduğumuza göre hâlâ yaramazlık mıyız?"

Muhteşem gözlerini aydınlatan kıvılcımdan, bu konudaki görüşlerini tahmin edebiliyordum.

Saat neredeyse dokuzda Crossfire'dan ayrıldığımızda, Gideon soruyu kesin olarak yanıtlamıştı.

G Saat onu biraz geçe Cary içeri girdiğinde IDEON VE BEN oturma odamda yerde oturmuş eşofmanlarımızla pizza yiyorduk. Tatiana onunla birlikteydi. Bir paket parmesan peyniri almak için Gideon'a uzandım ve fısıldadım, "Bebeğim anne."

Yüzünü buruşturdu. "O bir bela. Zavallı adam."

Uzun boylu sarışın içeri girip pizzamıza kaba bir şekilde burnunu kırıstırırken ben de aynen böyle düşünüyordum. Sonra Gideon'u gördü ve yüzünde bir gülümseme belirdi.

Derin bir nefes aldım ve kendime boş vermemi söyledim.

Gideon kolunu omzuma atıp yüzünü boynuma gömmeden önce en iyi arkadaşımı, "Selam Cary," diye selamladı.

"Hey," dedi Cary. "Siz ne izliyorsunuz?"

"*End of Watch*," diye cevap verdim. "Gerçekten çok iyi. Siz ikiniz bize katılmak ister misiniz?" "Elbette." Cary, Tatiana'nın elini tuttu ve onu kanepeye doğru götürdü.

Bu fikri onaylamadığını gizleme nezaketini göstermedi.

Kanepeye oturdular ve onlar için tanıdık olduğu belli olan rahat bir düzene geçtiler. Gideon pizza kutusunu onlara doğru itti. "Açsanız buyurun," dedi.

Cary bir dilim kaptı, Tatiana ise onun kendisini itip kakmasından şikâyet etti. Onunla daha rahat takılamadığı için . Eğer Cary'nin bebeğini doğuracaksa, benim hayatımda da olacaktı ve bu ilişkinin garip olacağı düşüncesinden nefret ediyordum.

Sonunda oturma odasında fazla kalmadılar. Filmdeki el kamerası çekimlerinin midesini bulandırdığı konusunda ısrar etti ve Cary onu odasına geri götürdü. Kısa bir süre sonra, onun güldüğünü duyduğumu sandım,

Bu da bana onun en büyük sorununun Cary'yi kendine saklamak olduğunu düşündürüyor. Bu güvensizliği anlayabiliyordum. Kendim de buna yakından aşinaydım.

"Sakin ol," diye mırıldandı Gideon, beni göğsüne yaslanmaya teşvik ederek. "Bunu onlarla birlikte çözeceğiz. Biraz zaman ver."

Omzumun üzerinden sarkan sol elini yakaladım ve yüzüğüyle oynadım. Dudaklarını şakağıma bastırdı ve filmi izlemeyi bitirdik.

* * *

Gideon yandaki dairesinde uyuyor olsa da, bana bir kılıf elbise giydirecek ve kahve hazırlayacak kadar erken gelmişti. İnci küpelerimi takmayı yeni bitirmiştım ve Tatiana elinde iki su şişesiyle mutfığa doğru giderken görüldüğünde koridora adım atıyordum.

Çırlıçıplaktı.

Öfkem neredeyse taşacaktı ama ses tonumu sakın tuttum. Hamilelik kesinlikle belli olmuyordu ama bunu bilmek bağırış atlamak için yeterli bir nedendi.

"Affedersiniz. Dairemde dolaşmanızda kıyafet olması gerekiyor."

"Burası sadece senin dairen değil," diye karşılık verdi, yanımdan geçerken sarı yelesini omzunun üzerinden savurdu.

Kolumu koridora doğru iterek onun yolunu kapattım. "Benimle oyun oynamak istemezsin, Tatiana."

"Yoksa ne olur?"

"Kaybedeceksin."

Uzun bir süre bana baktı. "Beni seçecek."

"İş o noktaya gelirse, sana kızar ve yine de kaybedersin." Kolumu indirdim. "Bunu bir düşün."

Cary'nin kapısı açıldı. "Ne halt , Tat?"

Başımı çevirdiğimde, en iyi arkadaşımın üzerinde sadece boxer'ıyla kapısını doldurduğunu gördüm. "Ona güzel bir bornoz almak için iyi bir bahanen oldu, Cary."

Çenesi gerildi ve Tatiana'nın çıplak kıcını içeri sokması için sessiz bir emirle kapısını daha da açarak bana el salladı.

Dişlerimi gıcırdatarak mutfağa doğru yürümeye devam ettim. Gideon'u mutfakta, tezgâha yaslanmış ve yavaşça kahvesini içerken bulduğumda ruh halim daha da kötüleşti. Siyah bir takım elbise giymiş, soluk gri bir kravat takmıştı ve dayanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu.

"Gösteriyi beğendin mi?" Sıkıca sordum. Başka bir kadını çıplak görmüş nefret ediyordum. Hem de herhangi bir kadını değil, zayıf, söğüt gibi vücudu olan bir modeli.

tercih ettiği biliniyor.

Bir omzunu dikkatsizce silkerek kaldırdı. "Özellikle değil."

"Uzun ve sıksa seviyorsun." Tezgâhın üzerinde, onun yanında beni bekleyen kahve fincanına uzandım.

Gideon sol elini benimkinin üzerine koydu. Alyansındaki yakutlar mutfağın parlak ışıkları altında parlıyordu. "Son baktığımda, karşı koyamadığım karım ufak tefek ve şehvetliydi. Olağanüstü bir şekilde."

Kıskançlığımı bastırmaya çalışarak gözlerimi kapattım. "Neden senin yüzüğünü seçtiğimi biliyor musun?"

"Kırmızı bizim rengimiz," dedi sessizce. "Limuzinlerde kırmızı elbiseler. Bahçe partilerinde kırmızı topuklu ayakkabılar. Benimle evlendiğinde saçında kırmızı bir gül vardı."

Anlamış olması beni rahatlattı. Ona doğru döndüm, bedenimi onunkine bastırdım.

"Umm," diye ve bana sarıldı. "Sen yumuşak, lezzetli, küçük bir avuçsun, meleşim."

Başımı salladım, öfkem dönüştü. Burnunu yanağıma doğru yaklaştırdı. "Seni seviyorum."

"Gideon." Başımı arkaya yatırarak ağzımı uzattım ve kötü ruh halimi öpüp yok etmesine izin verdim.

Dudaklarını dudaklarımda hissetmek ayak parmaklarımdan kıvrılmasına neden oluyordu. Geri çekilip mırıldandığında biraz sersemlemiştim: "Bu akşam Dr. Petersen'le randevum var. İşim bittiğinde seni ararım ve akşam yemeği konusunda ne yapmak istediğimize bakarız."

"Tamam."

Benim mutlu ve umursamaz cevabıma gülümsedi. "Perşembe günü onu görmemiz için bir randevu ayarlayabilirim."

"Gelecek Perşembe'ye ayarlayın lütfen," dedim ayılarak. "Daha fazla terapiyi kaçırmak istemem ama annem Cary'yle birlikte bir hayır galasına gitmemizi istiyor."

Perşembe günü. Bana bir elbise ve her şeyi aldı. Gitmezsem yanlış anlayacağından korkuyorum."

"Birlikte gideceğiz."

"Öyle mi?" Smokin giyen Gideon benim için bir afrodisyaktı. Elbette, Gideon'un herhangi bir şey ya da hiçbir şey giymesi de beni tahrik ederdi. Ama smokin içinde. . . Tanrım, cayır cayır yanıyordu.

"Evet. Tekrar birlikte görünmek için çok iyi bir zaman. Ve nişanımızı ilan etmek için."

Dudaklarımı yaladım. "Limuzinde senden faydalanabilir miyim?" Gözleri bana güldü. "Elbette, meleğim benim."

* * *

İşe gittiğimde Megumi masasında değildi, bu yüzden nasıl göremedim. Bu bana Martin'i aramak ve Primal'daki çılgın gecemizden sonra Lacey'le aralarının nasıl olduğunu öğrenmek için bir bahane verdi.

Hatırlatıcı programlamak için akıllı telefonumu çıkardım ve annemin bir gece önce sesli mesaj bıraktığını gördüm. Masama giderken dinledim. Perşembe günü yemekten önce saçımı ve makyajımı yaptırmak isteyip istemediğimi soruyor, bir güzellik ekibiyle gelmesini ve birlikte süslenmemizi öneriyordu.

Masama ulaştığımda ona geri mesaj attım, fikri sevdiğimi ama saat beşten önce işten çıkamayacağım için zamanın kısıtlı olacağını bildirdim.

Will bugün için yerleşiyordum.

"Öğle yemeği için planın var mı?" diye sordu, sadece kendisinin çok iyi taşıyabildiği ekose gömleği ve lacivert kravatıyla çok şirin görünüyordu.

"Başka bir karbonhidrat ziyafeti olmasın lütfen. Kıçım kaldırmıyor."

"Hayır." Sırıttı. "Natalie diyetinin acımasız aşamasını geride , yani daha iyiye gidiyor. Ben çorba ve salata barı düşünüyordum."

Gülümsedim. "Ben varım. Megumi'nin gelmek isteyip istemediğini görmek ister misin?" "Bugün burada değil."

"Hasta mı?"

"Bilmiyorum. Sadece duydum çünkü onun yerine bakacak biri için geçici ajansı aramak zorunda kalan bendim."

Kaşlarımı çatarak arkama yaslandım. "Mola verdiğimde onu arayıp nasıl hissettiğini sorarım."

"Ona selam söyle." Kabin duvarımın tepesine bir vuruş yaptı ve gitti.

* * *

Günün geri kalanı bir bulanıklık içinde geçti. Mola verdiğimde Megumi'ye mesaj bıraktım, sonra işten sonra Clancy beni Krav Maga dersim için Brooklyn'e götürürken ona tekrar ulaşmaya çalıştım. Sesli mesajımda "Eğer kendini çok hasta hissediyorsan Lacey beni arasın," dedim. "Sadece iyi olduğunu bilmek istiyorum."

Aramayı sonlandırdım, sonra arkama yaslandım ve Brooklyn Köprüsü'nün ihtişamını takdir ettim. Doğu Nehri üzerinde yükselen devasa taş kemerlerden geçmek her zaman farklı bir dünyaya seyahat etmek gibi hissettirirdi. Aşağıda, su yolu banliyö feribotları ve kalabalık New York limanına doğru yol yalnız bir yelkenliyle doluydu.

Bir dakikadan kısa bir sürede uzun rampaya ulaştık ve dikkatimi tekrar telefonuma verdim.

Martin'i aradım.

"Eva," neşeyle cevap verdi, numaramı kişi listesinden tanıdığı belliydi. "Sesini duyduğuma sevindim."

"Nasılsın?"

"İyiyim. Sen
nasılsın?"

"Dayanıyorum. Bir ara bir araya gelmeliyiz." Brooklyn tarafındaki son derece karmaşık kavşakta trafiği ustaca yöneten bir polise gülümsedim. Dişlerinin arasından çıkardığı bir ısıklık ve ciddi bir şımarıklık içeren akıcı el hareketleriyle işlerin yürümesini sağlıyordu. "İşten sonra bir şeyler içebiliriz ya da akşam yemeğinde çift olarak buluşabiliriz."

"Bu hoşuma giderdi. Özellikle görüştüğün biri var mı?" "Gideon ve ben işleri yoluna koymaya çalışıyoruz."

"Gideon Cross mu? Ona kancayı takabilecek biri varsa o da sensin."

Güldüm ve keşke yüzüğümü dedim. Gün içinde Gideon'un taktığı gibi takmıyordum. Kimin ya da kimler tarafından kaçırıldığını bilmek onun umurunda değildi ama yine de hayatımda herkese söylemem gereken şeyler vardı. "Güven oyu için teşekkürler. Peki ya sen? Biriyle görüşüyor musun?"

"Lacey ve ben . Ondan hoşlanıyorum. Çok eğlenceli biri."

"Bu harika. Bunu duyduğuma sevindim. Dinle, eğer bugün onunla konuşursan, Megumi'nin nasıl bana bildirmesini isteyebilir ? Dışarıda hasta ve ben sadece onun iyi olduğundan ve bir şeye ihtiyacı olmadığından emin olmak istiyorum."

"Elbette." Ahize ani bir gürültüyle doldu.

Dışarı çıkarken çıkardığı ses. "Lacey şehir dışında ama bu akşam beni arayacaktı."

"Teşekkür ederim. Minnettarım. Hareket halindesin, bu yüzden gitmene izin vereceğim. Önümüzdeki hafta bir araya gelmeyi planlayalım ve önümüzdeki birkaç gün içinde ayrıntıları hallederiz."

"Kulağa hoş geliyor. Aradığına sevindim." Gülümsedim. "Ben de."

Telefonu kapattık ve ben de bir şeyler yapmak istediğim için Shawna'ya ve Brett'e birer mesaj gönderdim. Gülen yüzlerle hızlıca selamlaştık.

Kafamı kaldırdığımda Clancy'nin dikiz aynasından bana baktığını gördüm.

"Annem nasıl?" diye sordum.

"İyi olacak," dedi her zamanki saçma sapan üslubuyla.

Başımı salladım ve pencereden dışarı baktım, Cary'nin reklam panosunu gösteren pırıl pırıl çelik otobüs durağı durağını gördüm. "Aile bazen çok zor, biliyorsun."

"Biliyorum."

"Hiç erkek ya da kız kardeşin var mı, Clancy?"

"İkisinden de birer tane."

Neye benziyorlardı? Clancy gibi çivi gibi sert ve ölümcüller miydi? Yoksa o kara koyun muydu? "Sormamın sakıncası yoksa, yakın ?"

"Aramız iyi. Kız kardeşim eyalet dışında yaşıyor, bu yüzden onu pek görmüyorum ama en azından haftada bir kez telefonda konuşuyoruz. Erkek kardeşim New York'ta, o yüzden daha sık görüşüyoruz."

"Harika." Rahatlamış bir Clancy'nin ona benzeyen biriyle bira içtiğini hayal etmeye çalıştım ama . "O da güvenlikte mi çalışıyor?"

"Henüz değil." Ağzı o küçük dudak seğirmesi, neredeyse gülümseme şeyini yaptı. "Şimdilik FBI'da."

"Kız kardeşin kolluk kuvvetlerinde mi?"

"Deniz kuvvetlerinde."

"Vay be. Müthiş." "Evet, öyle."

Onu ve askeri kesim saçlarını inceledim. "Sen de ordudaydın, değil mi?"

"Öyleydim." Bundan daha fazla gönüllü olmadı.

Daha fazla burnumu sokmak için ağzımı açtığımda bir köşeyi döndük ve Parker'ın stüdyosunun bulunduğu eski depoya ulaştığımızı fark ettim.

Spor çantamı aldım ve Clancy kapıyı açamadan dışarı çıktım. "Bir saat sonra görüşürüz!"

Ben içeri girene kadar beni izleyerek, "Söyle bakalım Eva," dedi.

Bir daha görmemeyi tercih edeceğim tanıdık bir esmer kapı arkamdan ancak kapanmıştı. Asla. Kollarını kavuşturmuş, antrenman minderlerinin hemen dışında, kenarda duruyordu. Siyah bir antrenman kıyafeti giymişti. Uzun kollu gömleğiyle uyumlu, yanları parlak mavi şeritli bir pantolon. Kahverengi kıvrıkcık saçları geriye doğru taranarak acımasız bir at kuyruğu haline getirilmişti.

Döndü. Soğuk mavi gözleri beni tepeden tırnağa taradı.

Kaçınılmaz olanla yüzleşerek derin bir nefes aldım ve ona yaklaştım.

"Dedektif Graves."

"Eva." Başını salladı. "Harika bronzlaşmışsın."

"Teşekkürler."

"Cross seni hafta sonu için götürdü mü?"

Sıradan bir soru değildi. Sırtım kalktı. "Biraz izin aldım."

İnce ağzı bir tarafa doğru kıvrıldı. "Hâlâ temkinli. Güzel. Baban Cross hakkında ne düşünüyor?"

"Babamın benim kararına güvendiğine inanıyorum."

Graves başını salladı. "Yerinde olsam Nathan Barker'ın bileziğini düşünmeye devam ederdim. Ama sonra, yarım kalmış işler beni geriyor."

Sırtımdan aşağıya bir tedirginlik aktı. Bütün bunlar beni ama bu konuyu kiminle konuşabilirdim ki? Gideon'dan başka hiç kimseyle ve onu, bu konuda elinden gelen her şeyi yaptığından şüphe duymayacak kadar iyi tanıyordum. bu gizemi çözmek.

Dedektif aniden, "Bir antrenman partnerine ihtiyacım var," dedi. " sende."
"Uh, ne?" Ona göz kırptım. "Bu mı? ? Biz ?"
"Dava soğudu, Eva." Minderin üzerine çıktı ve gerinmeye başladı. "Acele et.
Bütün gece bekleyemem."

* * *

GRAVES kışımı tekmeledi. O kadar ince, sıırım gibi bir kadına göre güçlüydü. Odaklanmış, kesin ve acımasızdı. Aslında bir buçuk saat boyunca ondan çok şey öğrendim, özellikle de gardımı asla düşürmemeyi. Herhangi bir avantajı kullanmak için yıldırım hızında ve hızlıydı.

Sekizi biraz geçte daireme girdiğimde doğruca küvete yöneldim. Mumlarla çevrili vanilya kokulu suda ıslandım ve Gideon'un ben budamadan önce gelmesini umdum.

Tam üzerime bir havlu sararken içeri girdi, nemli saçları ve kot pantolonundan antrenörüyle yaptığı ziyaretten sonra duş aldığı anlaşılıyordu.

"Selam, Ace."

"Merhaba, karıcığım." Yanıma geldi, havlumu çekiştirerek açtı ve başını göğsüme eğdi.

Bir meme ucunu ağzına alıp sertleşene kadar ritmik bir şekilde çektiğinde nefesim kesildi.

Doğrulurken, yaptığı işe hayranlıkla baktı. "Tanrım, çok seksisin."

Parmak uçlarıma kalktım ve çenesinden öptüm. "Bu gece işler nasıl gitti?"

Dudaklarında alaycı bir kıvrımla bana baktı. "Dr. Petersen bizi tebrik etti, sonra da çift terapisinin ne kadar önemli olduğunu anlattı."

"Çok erken evlendiğimizi düşünüyor."

Gideon güldü. "Seks yapmamızı bile istemedi Eva."

Burnumu kırıştırarak havlumu tekrar tuttum ve ıslak saçlarım için bir tarak aldım.

"Bana bırak," diyerek tarağı aldı ve beni küvetin geniş kenarına götürdü. Oturmam için ısrar etti.

Saçımı tararken ona Dedektif Graves'i Krav Maga dersimde gördüğümü anlattım.

Gideon, "Avukatlarım bana davanın rafa kaldırıldığını söyledi,"

dedi. "Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Güvendesin. Önemli olan tek şey bu."

Sesinde hiçbir tonlama yoktu, bu da onun için bana söylediğinden daha önemli olduğunu gösteriyordu. Bunu onun içinde, derinlerde bir yerde biliyordum,

Nathanın cinayeti peşini bırakmıyordu. Çünkü Gideon'un benim için yaptıkları peşimi bırakmıyordu ve biz aynı ruhun iki yarısıydık.

Gideon'un evlenmemizi bu kadar istemesinin nedeni buydu. Ben onun güvenli bir yer. Sahip olduğu her karanlık, işkence dolu sırrı bilen tek kişiydim ve yine de onu umutsuzca sevdim. Ve onun sevgiye daha çok ihtiyacı vardı. tanıdığım herkes.

Omzumda bir titreşim oldu ve ben de "Cebindeki yeni bir oyuncak mı, as?" diye takıldım.

"Şu lanet şeyi kapatmalıydım," diye mırıldanarak telefonunu çıkardı. Ekranı baktı, sonra kırılmış bir "Cross" ile cevap verdi.

Ahizeden bir kadının tedirgin sesinin geldiğini duydum ama kelimeleri çıkaramadım.

"Ne zaman?" Cevabı duyduktan sonra, "Nerede?" diye sordu. Evet. Yola çıkıyorum."

Telefonu kapattı ve bir elini saçlarında gezdirdi.

Ayağa kalktım. "Sorun nedir?"

"Corinne hastanede. Annem durumunun kötü olduğunu söylüyor." "Ben giyineyim. Ne oldu?"

Gideon bana baktı. diken diken oldu. Onu hiç bu kadar paramparça görmemiştim.

"Haplar," dedi boğuk bir sesle. "Bir şişe hap yutmuş."

* * *

DB9'u aldık. Görevlinin arabayı bize getirmesini beklerken, Gideon Raúl'ü aradı ve arabayı devralmak üzere bizimle hastanede buluşmasını söyledi.

Geldiğimizde Aston Martin vardı.

Gideon direksiyona geçtiğinde, sıkı bir odaklanmayla sürdü; direksiyonun her dönüşü ve gaza her basışı yetenekli ve kesindi. Onunla birlikte küçük bir alana kapandığımda, kendini kapatacağını biliyordum. Duygusal olarak ulaşılmazdı. Rahatlatmak ve destek olmak için elimi dizine koyduğumda kıpırdamadı bile. Hissettiğinden bile emin değildim.

Acil geldiğimizde Raúl bizi bekliyordu. Benim için kapıyı açtı, sonra kaputu yuvarladı ve Gideon indikten sonra sürücü koltuğuna oturdu. Biz otomatik kapılardan içeri girmeden önce pırıl pırıl araba garaj yolundan çekilmişti.

Gideon'un elini tuttum ama onun da bunu hissettiğinden emin değildim. Dikkati, yönlendirildiğimiz özel bekleme alanına girdiğimizde ayağa kalkan annesinin üzerindeydi. Elizabeth Vidal bana bakmadı bile, doğruca oğlunun yanına gitti ve ona sarıldı.

O da ona sarılmadı. Ama de çekilmedi. Elim sıkıca kavradı.

Bayan Vidal beni tanımadı bile. Bunun yerine bana sırtını döndü ve yakınlarda oturan çifti işaret etti. Corinne'in anne babası oldukları belliydi. Gideon'la ben Elizabeth'le konuşurken

Jean-François Giroux pencerenin yanında tek başına duruyordu ve Elizabeth'in bana hissettirdiği gibi bir yabancı gibi görünüyordu.

Annesi onu Corinne'in ailesine doğru çekerken Gideon'un elimi tutuşu gevşedi. Kapıda tek başıma durmanın tuhaf olduğunu hissederek Jean-François'nın yanına gittim.

Onu usulca selamladım. "Çok özür dilerim."

Bana ölü gözlerle baktı, yüzü bir gün önce şarap barında tanıştığımızdan beri on yıl yaşlanmış gibiydi. "Burada ne işin var?"

"Bayan Vidal, Gideon'u aradı."

"Tabii ki öyle." Oturma alanına doğru baktı. "İnsan benim değil de onun kocası olduğunu sanırdı."

Bakışlarını takip ettim. Gideon Corinne'in ailesinin önünde çömelmiş, annesinin elini tutuyordu. İçime yayılan hastalıklı bir korku hissi beni üşüttü.

"Onsuz yaşamaktansa ölmeyi tercih eder," dedi sesi çıkmadan.

Ona dönüp baktım. Birdenbire anladım. "Ona , değil mi? Nişanımız hakkında."

"Ve bakın haberi ne kadar iyi karşıladı."

Tanrım. Desteğe ihtiyacım olduğu için duvara doğru titrek bir adım attım. İntihar girişiminin Gideon'a ne yapacağını nasıl bilemezdi? O kadar kör olamazdı. Yoksa başından beri amacı onun tepkisi, suçluluk duygusu muydu? Birinin bu kadar manipülatif olduğunu düşünmek beni hasta ediyordu ama sonucu inkâr etmek mümkün değildi. Gideon tekrar onun yanındaydı. En azından şimdilik.

Odaya bir doktor girdi; kırpılmış gümüşü sarı saçları ve soluk mavi gözleriyle nazik görünümlü bir kadındı. "Bay Giroux?"

"*Oui.*" Jean-François bir adım öne çıktı.

"Ben Dr. Steinberg. Eşinizi tedavi ediyorum. Bir dakika özel olarak konuşabilir miyiz?"

Corinne'in babası ayağa kalktı. "Biz onun ailesiyiz."

Dr. Steinberg nazikçe gülümsedi. "Anlıyorum. Ancak Corinne'in kocasıyla konuşmam gerekiyor. Corinne'in birkaç gün dinlendikten sonra iyi olacağını söyleyebilirim."

O ve Giroux odadan dışarı çıktılar, bu da seslerinin duyulmasını engelledi, ancak cam bir duvarın arkasından hala görülebiliyorlardı.

Giroux kendisinden çok daha kısa boylu olan doktordan daha iriydi, ama ona söylediği şey Giroux'nun gözle görülür bir şekilde çökmesine neden oldu. Bekleme odasındaki gerilim dayanılmaz bir dereceye kadar yükseldi. Gideon annesinin yanında duruyordu, dikkati önümüzde cereyan eden yürek parçalayıcı sahneye takılmıştı.

Dr. Steinberg uzandı ve hâlâ konuşmakta olan Jean-François'nın koluna bir el koydu. Bir süre sonra durdu ve onu bıraktı. Orada öylece durmuş yere bakıyordu, omuzları sanki üzerlerine büyük bir ağırlık gibi çökmüştü.

Yanına gitmek üzereydim ki Gideon önce davrandı. Bekleme odasından dışarı adımını atar atmaz Giroux ona saldırdı.

İki adam çarpışırken çıkan gümbürtü dişleri titretecek şiddetteydi. Gideon kalın cam duvara çarparken oda sarsıldı.

Birisi şaşkınlıkla bağırdı, sonra da güvenliği çağırdı.

Gideon Giroux'yu savurdu ve bir yumruğu engelledi. Sonra eğilerek yüzüne gelen bir darbeyi önledi. Jean-François bir şeyler haykırdı, yüzü öfke ve acıyla buruşmuştu.

Corinne'in babası, güvenlik görevlilerinin şok tabancalarını çekip nişan alarak gelmesiyle aynı anda dışarı fırladı. Gideon Jean-François'yı bir kez daha itti ve kendi yumruğunu bile atmadan kendini savundu. Yüzü taş kesilmişti, gözleri soğuktu ve neredeyse Giroux'nunki kadar cansızdı.

Giroux, Gideon'a bağırdı. Corinne'in babası kapıyı açık bıraktığı için söylenenlerin bir kısmını yakalayabildim. *Enfant* kelimesinin tercüme ihtiyacı yoktu.

İçimdeki her şey ölüm büründü, tüm sesler kulaklarımdaki uğultuya karıştı.

Gideon ve Giroux gardiyanlar tarafından esnek bir şekilde kelepçelenip servis asansörüne doğru götürülürken herkes odadan dışarı fırladı. Angus kapıda belirdiğinde gözümü kırptım, onu hayal ettiğimden emindim.

"Bayan Cross," dedi usulca, kasketi elinde bana dikkatle yaklaşarak.

Sadece nasıl görüldüğümü hayal edebiliyordum. *Bebek* kelimesine ve bunun ne anlama gelebileceğine takılıp kalmıştım. Ne de olsa Corinne, Gideon'u tanıdığımdan beri New York'taydı ama kocası değildi.

"Seni eve götürmeye geldim."

Kaşlarımı çattım. "Gideon nerede?"

"Bana mesaj attı ve gelip seni almamı istedi."

Şaşkınlığım keskin bir acıya dönüştü. "Ama bana ihtiyacı var."

Angus derin bir nefes aldı, gözleri acımaya bir şeyle doluydu. "Benimle gel Eva. Geç oldu."

"Beni burada istemiyor," dedim açıkça, anlamaya başladığım tek şeye tutunarak.

"Evde ve rahat olmanı istiyor."

Ayaklarım yere çakılmış gibi hissediyordum. "Metinde böyle mi yazıyordu?" "O da böyle düşünüyor."

"Çok naziksin." Otomatik pilotta koşarak yürümeye başladım.

Giroux'nun bir malzeme arabasına itilmesiyle oluşan dağınıklığı toplayan hademelerden birinin yanından geçtim. Bana bakmaktan kaçınma şekli acı gerçeği doğruluyor gibiydi.

Bir kenara atılmıştım.

GIDEON o gece eve gelmedi. İşe giderken dairesini kontrol ettiğimde, yatakları düzgünce yapılmış buldum.

Geceyi nerede geçirmiş olursa olsun, benim yakınımda değildi. Corinne'in hamileliğinin ortaya çıkmasından sonra, hiçbir açıklama yapılmadan tek başıma bırakıldığım için şaşkına dönmüştüm. Sanki kocaman bir bomba patlamış ve ben de gürültünün içinde yapayalnız ve kafam karışık bir şekilde kalakalmıştım.

Dışarı çıktığımda Angus ve Bentley aşağıda beni bekliyorlardı. Öfke kaynıyordu. Gideon benden her uzaklaştığında Angus'u vekil olarak gönderiyordu.

"*Seninle* evlenmeliydim Angus," diye mırıldandım arka koltuğa kayarken. "Her zaman yanımdasın."

Kapıyı kapatmadan önce, "Gideon bundan emin olur," dedi.

Her zaman sadık, diye düşündüm acı acı.

İşe gittiğimde Megumi'nin hâlâ hasta olduğunu öğrendiğimde, hem onun için endişelenmiş hem de kendi adıma rahatlamıştım. İşe gelmemek onun tarzı değildi - her zaman erkenden masasında olurdu - bu yüzden tekrarlanan devamsızlıklar bana gerçekten bir sorunu olduğunu söyledi. Ama onun orada olmaması, ruh halimi yakalayamayacağı ve cevaplamak istemediğim soruları soramayacağı anlamına geliyordu. Aslında cevaplayamazdım. Kocamın nerede olduğu, ne yaptığı ya da ne hissettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Ve bu konuda kızgın ve kırgındım. Korkmadığım tek şey korkmaktı. Gideon evliliğin yerleşik bir duyguyu beslediği konusunda haklıydı. Onun üzerinde kırmak için uğraşması gereken bir hakimiyetim vardı. Öylece ortadan kaybolamaz ya da beni sonsuza dek görmezden gelemezdi. Ne olursa olsun, bir noktada benimle yüzleşmek zorunda kalacaktı. Tek soru şuydu: Ne zaman?

İşime odaklanarak saatlerin hızla geçmesini istedim. Saat beşte işten çıktığımda Gideon'dan hâlâ haber alamamıştım ve ben de ona ulaşamamıştım. Bana kalırsa, aramızda yarattığı uçurumu kapatması gerekiyordu.

İşten sonra Krav Maga sınıfıma gittim ve Parker bir saat boyunca benimle bire bir çalıştı.

Onu altıncı ya da yedinci kez mindere fırlattığımda, "Bu gece yanıyorsun," dedi

Ona Gideon'u onun yerinde hayal ettiğimi söylemedim.

Eve geldiğimde Cary ve Trey'i oturma odasında takılırken buldum. Torpido sandviçi yiyorlar ve bir komedi şovu izliyorlardı.

Trey sandviçinin yarısını bana doğru iterek, "Bizde bolca var," dedi. "Buzdolabında bira da var."

Harika bir adamdı, harika bir kişiliği vardı. Ve en iyi arkadaşımı seviyordu. Cary'ye baktım ve bir an için şaşkınlığını ve acısını görmeme izin verdi. Sonra bunu parlak, muhteşem gülümsemesinin arkasına sakladı. Yanındaki mindere vurdu. "Gel otur, bebeğim."

"Tabii ki," diye kabul ettim, çünkü kısmen de olsa Odamda yalnızdım ve düşüncelerim beni deli ediyordu. "Önce bir duş alayım."

Temizlendikten ve yıpranmış eşofmanlarımın içinde rahatladıktan sonra kanepede iki adama katıldım. Bana verdiği talimatlarla Gideon'un akıllı telefonunu takip etmeye çalıştığımda "bulunamadı" hatası almam üzerine kara kara düşündüm.

Kayıp kocam gibi kokabilecek bir yatak yerine kanepeyi tercih oturma odasında uyudum.

* * *

Yine de onun kokusuyla uyandım ve beni kaldırırken kollarının beni sardığını hissettim. Yorgun bir halde başımı Gideon'un göğsüne yasladım ve kalbinin güçlü ve emin atışını dinledim. Beni yatak odama kadar taşıdı.

"Nerelerdeydin?" Mırıldandım.

"Kaliforniya."

Sarsıldım. "Ne?"

Başımı iki yana salladı. "Sabah konuşuruz." "Gideon ..."

"Sabah Eva," dedi sertçe, beni yatağa yatırdı ve alnıma sert bir öpücük kondurdu.

Doğrulurken bileğini yakaladım. "Beni bırakmaya cüret etme."

"Neredeyse iki gündür uyumadım." Sesinde alarmları harekete geçiren bir gerginlik vardı.

Dirseklerimin üzerine basarak yarı karanlıkta yüzünü görmeye çalıştım ama çok zordu ve hâlâ uykuyu üzerimden atmaya çalışıyordum. Kot pantolon ve uzun kollu bir gömlek giydiğini söyleyebilirim, hepsi bu kadar. "Ee? Burada bir yatak var."

Bıkkın ve yorgun bir nefes verdi. ". Reçetemi getireyim."

Gideli çok uzun zaman olmamıştı ki banyomda bir şişe hap bulundurduğunu hatırladım. Gitmek için başka bir nedeni yoktu. Battanileri üzerimden ittim ve tökezleyerek odadan çıktım, anahtarlarımı bulmak için karanlık oturma odama doğru ilerledim. Gideon'un dairesine gidip içeri girdim, neredeyse kapının yanında dikkatsizce bırakılmış bir valize takılıp düşüyordum.

Bana gelmeden önce onu bırakmak için yeterince zaman olmalı.

Yine de geceyi yatağımda geçirmeyi düşünmemişti. Neden gelmişti ? Sadece beni uyurken görmek için mi? Beni kontrol etmek için mi?

Lanet olsun. Onu hiç anlayabilecek miydim?

Onu aradım ve ana yatakta yüzükoyun yatarken buldum, başı yastığının üzerindeydi ve kıyafetleri hâlâ üzerindeydi. Botları, sanki aceleyle tekmelemiş gibi yatağın ucunda birbirinden birkaç metre duruyordu ve akıllı telefonu ile cüzdanı komodinin üzerine atılmıştı.

Telefon karşı konulmazdı.

Elime aldım, şifre olarak *angel* yazdım ve utanmadan içinde gezindim. Eğer beni bunu yaparken yakalarsa, umurumda olmazdı. Eğer bana cevapları vermeyecekse, onları kendim aramak için her hakka sahiptim.

Beklediğim son şey, fotoğraf albümünde bu kadar çok resmimin olmasıydı. Düzinelerce vardı: bazılarımız paparazziler tarafından birlikte çekilmişti, diğerleri

Ben farkında değilkken telefonuyla çekmiş. Bana kendimi onun gözünden görme fırsatı veren samimi çekimler.

Endişelenmeyi bıraktım. Beni seviyordu. Bana tapardı. Başka hiçbir erkek benimle fotoğrafları çekemezdi, dağınık saçlarımla ve makyajsız. Bir şeyler okumaktan ya da açık bir buzdolabının önünde durup ne istediğimi düşünmekten daha ilginç bir şey yoktu. Uyurken, yemek yerken ve konsantrasyon içinde kaşlarımı çatarken çekilmiş resimlerim. Sıkıcı, sıradan şeyler.

Telefon kayıtları çoğunlukla Angus, Raúl ya da Scott ile yaptığı görüşmeleri gösteriyordu. Corinne'den gelen ve dinleyerek kendime işkence etmeyi reddettiğim sesli mesajlar vardı ama bir süredir ona cevap vermediğini ya da onu aramadığını görebiliyordum. İş ortaklarıyla yaptığı görüşmeler vardı; Arnoldo ile birkaç, avukatlarıyla da birkaç görüşme.

Ve Deanna Johnson ile arasında üç telefon görüşmesi yapılmış.

Bakışlarım daraldı. Bunlar birkaç dakika ile çeyrek saat arasında değişiyordu.

Mesajlarını kontrol ettim ve biz hastanedeyken Angus'a gönderdiği mesajı buldum.

Onun buradan gitmesi gerek.

Odanın köşesindeki koltuğa çökerek mesaja baktım. *İhtiyaç, istek* değil. Nedense bu kelime seçimi olanları algılayışımı değiştirmişti. Hâlâ tam olarak anlamamıştım ama kendimi o kadar da kenara itilmiş hissetmiyordum.

Onunla İrlanda arasında beni mutlu eden mesajlar da vardı. Onları okumadım ama sonuncusunun Pazartesi günü geldiğini görebiliyordum.

Telefonu eski yerine koyarak, sevdiğim adamın yorgunluğun derin uykusuna dalmasını izledim. Olduğu gibi yayılmış, olduğu gibi giyinmiş, kendi yaşında görünüyordu. Çok fazla sorumluluk taşıyordu ve bunu öyle gösteriyordu ki Zahmetsiz ... o kadar doğuştan kuralsızdı ki, aşırı çalışmaya ve strese karşı herkes kadar savunmasız olduğunu unutmak kolaydı.

Karısı olarak benim görevim bununla başa çıkmasına yardım etmektir. Ama bu Beni dışlarsa bunu yapmam imkansızdı. Beni endişeden kurtarıırken, kendi üzerine daha fazlasını aldı.

Biraz uyur uyumaz bu konuyu konuşacaktık.

* * *

Boynumda bir tutulma ve bir şeylerin ters gittiğine dair kalıcı bir hisle uyandım. Bir yerimi çekmemek için yavaşça hareket ederek koltuktaki kıvrılmış pozisyonumdan kalktım ve şafağın sökmeye başladığını fark ettim. Pencereleden pembemsi-turuncu bir ışık görünüyordu ve hızlıca Başucumdaki saate bir göz attığımda saatin sabaha doğru ilerlediğini gördüm.

Gideon inledi ve ben sustum, bu sesle içime bir korku yayıldı. Bu Korkunç bir sestir, hem bedeninden hem de ruhundan yaralanmış bir yaratığın sesiydi. Tekrar inlediğinde içimi bir ürperti kapladı, içimdeki her şey onun işkencesine şiddetle tepki veriyordu.

Yatağa doğru koşarak tırmandım ve diz çökerek omzunu ittim. "Gideon. Uyan artık."

Benden uzaklaştı, yastığının etrafında kıvrıldı ve onu sıkı. İçinden bir hıçkırık kaçarken vücudu sarsıldı.

Arkasına geçip bir kolumu beline doladım. "Şşş, bebeğim," diye fısıldadım. "Yanımdayım. Ben buradayım."

Uykusunda ağlarken onu salladım, gözyaşlarım gömleğini ıslattı.

* * *

"meleğim," diye mırıldandı Gideon, dudakları çenemin üzerinde gezinirken. "Sana ihtiyacım var."

Yatağa geçip ona katılmadan önce son iki gecedir yaptığım sıkı antrenman ve koltukta uyuyarak geçirdiğim birkaç saatten kalan ağrıları hissederek gerindim.

Tiştörtümü yukarı iterek göğüslerimi onun hırslı ve aç ağzına sundu. Bir el bel bandının altından itti ve sonra külotumu, yarığımı buldu ve ustalıklarla beni hızlı bir şekilde uyarmak için ikna etti.

"Gideon ..." Dokunuşundaki ihtiyacı, deriden çok daha derin olan arzuyu hissedebiliyordum.

Ağzımı aldı, beni bir öpücükle susturdu. Parmakları içime girip beni nazıkçe sikerken kalçalarım kalktı. Daha fazlası için sessiz talebine cevap vermeye hevesliydim, eşofmanlarımı ittim, onları çıkarana kadar huzursuzca tekmeledim.

Kot pantolonunun fermuarına uzandım, çekerek açtım ve kot ve pamuklu boxer külotunu iterek yoldan çektim.

"Beni içine sok," diye fısıldadı dudaklarıma karşı.

Kalın ereksiyonunu parmaklarımla daire içine aldım, onu konumlandırıdım ve sonra ilk santimini içime almak için kaldırdım.

Yüzünü boynuma gömdü, itti, içime gömüldü, etrafına sıkıca sarıldığımda zevkle inledi. "Tanrım, Eva. Sana çok ihtiyacım var."

Kollarım ve bacaklarım onu kafesledi, sıkıca tuttu.

Zaman ve dünyadaki diğer her şey önemini yitirmişti. Gideon bir Karayip sahilinin kumlarında bana verdiği tüm sözleri yeniledi ve ben de onu iyileştirmeye çalıştım, başka bir günle yüzleşmek için ihtiyaç duyduğu gücü vermeyi umdum.

* * *

Gideon banyoda bana katıldığında makyajımı yapıyordum, yanımdaki mermer tezgâha dumanı tüten bir fincan kremalı tatlı kahve koydu. Üzerinde pijamadan başka bir şey yoktu, bu yüzden ofise gitmeyeceğini ya da en azından hemen tahmin ettim.

Aynada ona bakarak rüyalarını hatırladığına dair işaretler aradım. Onu hiç bu kadar dertli görmemiştim, sanki kalbi kırılıyormuş gibiydi.

"Eva," dedi sessizce, "konuşmamız gerek."

"Bu konuda hemfikirim."

Tezgâha yaslanarak kupasını iki eliyle tuttu. "Brett Kline ile seks kaseti mi yaptınız?" diye sormadan önce uzun bir süre kahvesine baktı.

"Ne?" Yüzümü ona döndüm, elim makyaj fırçamın sapında sıkılaştı. "Hayır. Sikeyim hayır. Bunu bana neden soruyorsun?"

Bakışlarımı tuttu. "Geçen gece hastaneden döndüğümde Deanna beni lobide yakaladı. Corinne ile yaşadığımız olaydan sonra onu başından savmanın yanlış bir yaklaşım olduğunu biliyordum."

"Sana söylemiştim."

"Biliyorum. Haklıydın. Ben de sokağın yukarısındaki bara götürdüm, bir kadeh şarap ısmarladım ve özür diledim."

"Onu şarap içmeye götürdün," diye tekrarladım.

"Hayır, ona nasıl davrandığım için üzgün olduğumu söylemek için onu dışarı çıkardım. Ona şarap ısmarladım, böylece lanet olası barda oturmak için bir nedenimiz oldu," dedi sinirli bir şekilde. "Onu daireye getirmek yerine halka açık bir yeri tercih edeceğini düşündüm, ki bu daha rahat ve özel olurdu."

Haklıydı ve nasıl tepki vereceğimi düşünüp buna göre ayarlama yapmasını takdir ettim. Ama yine de Deanna'nın onunla sözde bir randevu ayarlamış olmasına sinirlenmişim.

Gideon ne hissettiğimi anlamış olmalıydı çünkü dudakları bir tarafa doğru eğildi. "Çok sahiplenicisin, meleğim. Bu kadar hoşuma gittiği için şanslısın."

"Kapa çeneni. Deanna'nın seks kasetiyle ne alakası var? Sana bir tane olduğunu söyledi mi? Bu bir yalan. Yalan söylüyor."

"O değil. Özrüm, bana bir kemik atması için işleri yeterince yumuşattı. Bana kasetten ve onun için bir açık artırma olduğundan bahsetti. yakın."

"Sana söylüyorum, saçmalıyor," diye karşı çıktım.

"Sam Yimara adında birini tanıyor musun?"

Her şey durdu. Endişe midemin çukurunda birikti. "Evet, grubun özenti kameramanıydı."

"Doğru." Kahvesinden bir yudum aldı, gözleri kupasının kenarından bana bakarken sertleşmişti. "Görünüşe göre bazı evlere uzaktan kameralar yerleştirmiş.

sahne arkasından malzeme toplamak için grubun şovlarını izliyor. 'Golden' videosunu gerçek müstehcen görüntülerle yeniden yarattığını iddia ediyor."

"Aman Tanrım." Ağzımı kapattım, midem bulanıyordu.

Yabancıların Brett'le beni sevişirken izlediğini düşünmek yeterince kötüydü ama Gideon'un bunu gördüğünü hayal etmek milyonlarca kez daha kötüydü. Klibi izlediğinde yüzündeki ifadeyi hâlâ hayal edebiliyordum ve *bu* korkunçtu. Gerçeğini izlerse ikimiz asla eskisi gibi olamazdık. Onun ve başka bir kadının görüntülerini aklımdan asla çıkaramayacağımı biliyordum. Ve zamanla, asit gibi beni yiyip bitireceklerdi.

"Bu yüzden California'ya gittin," diye fısıldadım, dehşete düşmüştüm.

"Deanna sahip olduğu bilgileri bana verdi ve ben de Yimara'nın videoyu lisanslamasını veya satmasını engelleyen geçici bir tedbir kararı aldırđım."

Beden dilinden ne düşündüğü ya da ne hissettiğı hakkında bir ipucu elde edemiyordum. Sıkı sıkıya kapalı ve kontrollüydü, katı bir şekilde kontrolü elinde tutuyordu. Bense kendimi parçalanıyormuş gibi hissediyordum. "Dışarı çıkmasını engelleyemezsin," diye fısıldadım.

"Mahkeme işlemleri üzerinde geçici bir mühür var."

"Bu video şu dosya paylaşım sitelerinden birine girerse veba gibi yayılır."

Başını salladı, mürekkep rengi saçlarının uçları omuzlarına dökölüyordu. "Yirmi dört-yedi saat internette o dosyayı başka bir şey yapmayan bir bilgi işlem ekibim var, ama Yimara bu dosyaya para vermeyecek.

görüntü yok. Sadece özel olarak bir değeri var. Diğer tüm seçenekleri tüketmeden önce bunu mahvetmeyecektir.

Ben."

"Deanna söyleyecektir. Onun işi sırları ifşa etmeksaklamak değil."

"Ona düğün fotoğraflarımız için kırk sekiz saatlik bir ayrıcalık teklif ettim, eğer bu konuyu gizli tutarsa."

"Ve bununla bir sorunu yok muydu?" Şüpheyle sordum. "O kadın senin için yanıp tutuşuyor. Senin piyasadan çekilmene sevinmiş olamaz. Kalıcı olarak."

"Hiç umut olmadığının anlaşıldığı bir nokta ," dedi kuru bir sesle. "Sanırım o noktaya ulaşmayı başardım. İnanın bana, düğünden kazanılacak özel parayla yeterince mutluydu."

Tuvalete gittim, kapağı indirdim ve oturdum. Bana söylediğı şeyin gerçekliğı kafama dank etti. "Bu beni hasta ediyor, Gideon."

Kahvesini benimkinin yanına bıraktı ve çömeldi. "Bana bak."

Emrettiğı gibi yaptım ama çok zordu.

"Kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim," dedi. "Anlıyor musun? Anlıyor musun? bununla ilgilen."

"Özür dilerim," diye nefes aldım. "Bununla uğraşmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm. Ve sahip olduğun diğer her şeyle birlikte-"

Gideon ellerimi tuttu. "Biri mahremiyetini ihlal etti Eva. Bunun için özür dileme. Bununla başa çıkmaya gelince... bu benim hakkım. Benim onurum.

Sen her zaman önce geleceksin."

"Hastanede ilk ben gelmişim gibi görünmüyordu," diye karşı çıktım, içimdeki kızgınlığı daha da alevlenmeden dışarı çıkarmam gerekiyordu. Ve beni korumaya çalışırken neden her zaman beni ittiğini açıklamasına ihtiyaç duyuyordum. "Her şey cehenneme döndü ve senin yanında olmak istediğimde beni Angus'a ittin. *Başka bir eyalete* gittin ve hiç aramadın. herhangi bir şey."

Çenesi gerildi. "Ve hiç uyumadım. Sahip olduğum her dakikayı ve sayamayacağım kadar çok iyiliği, o tedbir kararını çalışmam gereken süre içinde halletmek için harcadım. Bana güvenmek zorundasın Eva. Ne yaptığımı anlamasan bile, her zaman seni düşündüğüme ve senin için en iyi olanı yaptığıma inan. Bizim için."

Bu cevaptan nefret ettiğim için gözlerimi . "Corinne hamile." Sertçe nefes verdi. "Öyleydi, evet. Dört aylık." Tek bir kelime beni ürpertti. "Hamile miydi?"

"Doktorlar aşırı dozu tedavi ederken düşük yaptı. Bebekten haberi olmadığına inanmayı seçiyorum."

Yüzünü inceledim ve kendi yüzümdeki acınası rahatlamayı gizlemeye çalıştım. "Dört ay mı? O zaman bebek Giroux'nun."

"Umarım öyledir," dedi sertçe. "Onun olduğunu ve onu kaybetmesinden benim sorumlu olduğumu düşünüyor gibi görünüyor."

"Tanrım."

Gideon'un başı kucağıma düştü, yanağı uyluğuma yaslandı. "O bilgisiz olmalıydı. Bu kadar aptalca bir şey yüzünden bebeğini riske atamazdı." "Bunun için kendini suçlamana izin vermeyeceğim, Gideon," dedim ona sertçe. Kollarını belime doladı. "Tanrım. Ben lanetli miyim?"

O an Corinne'den o kadar nefret ettim ki, kendimi saldırgan hissettim. Gideon'un babasının intihar ettiğini biliyordu. Eğer Gideon'u biraz olsun tanısaydı, bu girişiminin onu ne kadar yıkacağını bilirdi.

"Bunun sorumlusu sen değilsin." Parmaklarımı saçlarında gezdirerek onu rahatlattım. "Beni duyuyor musun? Olanlardan sadece Corinne sorumlu. Yaptıklarıyla yaşamak zorunda *kalacak*, sen ve ben değil."

"Eva." Bana sarıldı, nefesi bornozumun ipeğinde sıcacıktı.

* * *

Gideon'un Raúl'e telefon etmek için beni banyoda çeyrek saat sonra, hâlâ makyaj masasında durmuş lavaboya bakıyordum.

"İşe geç kalacaksın," dedi nazikçe, geldi ve arkamdan sarıldı.

"Sadece düşünüyorum." Bunu hiç yapmadım ama yorgundum ve bitkin hissediyordum. İşime hak ettiği önemi verecek kadar kendimi toparlayabileceğimi hayal bile edemiyordum.

"ama bu akşamki galada fotoğrafın çekildiğinde iyi görünmeyecek."

Aynada ona baktım. "Gitmiyoruz!" "Evet, gidiyoruz."

"Gideon, Brett'le görüntülerimiz ortaya çıkarsa adının benimkiyle anılmasını ."

Vücudu kaskatı kesildi ve sonra beni kendisine doğru çevirdi. "Bir daha söyle."

"Beni duyduunuz. Cross ismi yeterince şey yaşadı, sence de öyle değil mi?"

"Angel, seni dizlerimin arasına almaya hiç bu kadar yaklaşmamıştım. Neyse ki kızgın olduğumda sert oynamıyorum."

Sert alayları beni, eskiden olduğum ve utandığım kızı korumaya kararlı olduğu gerçeğinden uzaklaştırmadı. Benimle skandal arasında durmaya, elinden geldiğince beni korumaya ve iş o noktaya gelirse benimle birlikte darbeyi almaya hazırdı.

Onu benden daha fazla sevmenin mümkün olmadığını , ama o yanıldığımı kanıtlamaya devam etti.

Yüzümü ellerinin arasına aldı. "Neyle yüzleşirsek yüzleşelim, birlikte yüzleşiriz. Ve bunu benim yapacaksın." "Gideon-"

"Buna sahip olduğun için seninle ne kadar gurur duyduğumu anlatamam." Dudaklarını alnımda gezdirdi. "Onu alıp senin yapman benim için ne kadar anlamlı."

"Oh, Gideon." Parmak uçlarıma bastım ve ona doğru ilerledim. "Seni çok seviyorum."

* * *

İşe yarım saat geç kalmıştım ve Megumi'nin masasında geçici bir işçi buldum. Gülümsedim ve merhaba dedim, ama endişe içimi kemiriyordu. Kafamı Mark'ın ofisine soktum ve geç kaldığım için bolca özür diledim. Sonra odama gittiğimde Megumi'nin cep telefonunu aradım ama cevap vermedi. Will'e doğru yöneldim.

Ona ulaştığımda, "Sana bir sorum var," dedim.

"Umalım da cevabı bulmuş olayım," diye karşılık verdi ve sandalyesinde sık gözlüklerinin ardından bana baktı.

"Megumi hasta olduğunu söylemek için kimi arıyor?"

"Her şey için Daphne'ye rapor veriyor. Neden?"

"Sadece endişeliyim. Beni geri aramadı. Onu bir şekilde kızdırdım mı diye merak ediyorum." Ayaklarımın üzerinde kaydım. "Bilmemekten ya da yardım edememekten nefret ediyorum."

"Ne olursa olsun, Daphne kulağa korkunç geldiğini söyledi." "Bu berbat. Ama teşekkürler."

Odama geri döndüm. Mark ben geçerken ofisine girmemi işaret etti.

"Bugün Tungsten eşarpları için altı katlı bir afiş asıyorlar." "Öyle mi?"

Sırıttı. "Gidip kontrol ister misin?"

"Gerçekten mi?" Kendimi ne kadar dağılmış hissetsem de, bunaltıcı Ağustos sıcaklığında dışarı çıkmak, serin masamda oturmaya tercih edilirdi. "Bu harika olurdu!"

Sandalyesinin arkasından ceketini aldı. "Hadi gidelim."

* * *

Saat beşi biraz geçe eve döndüğümde, oturma odanın beyaz giysili güzellik teknisyenlerinden oluşan bir ekip tarafından ele geçirildiğini gördüm. Cary ve Trey kanepede arkalarına yaslanmış, yüzlerinde yeşil bir yağ ve beyaz döşemeyi korumak için başlarının altında havlular vardı. Annem saçları seksi dalgalar ve buklelerle şekillendirilirken sohbet ediyordu.

Hızlı bir duş aldım, sonra onlara katıldım. Bir saat içinde beni perişan halden göz alıcı hale getirmeyi başardılar ve bana bütün gün acımasızca bastırdığım her şeyi -video, Corinne, Giroux, Deanna ve Brett- düşünmek için zaman kazandırdılar.

Birinin Brett'e söylemesi gerekecekti. O kişi bendim.

Güzellik uzmanı elinde dudak fırçasıyla bana doğru geldiğinde elimi kaldırdım. "Kırmızı, lütfen."

Bir dakika durakladı, beni incelerken başı öne eğikti. "Evet, haklısın."

Akıllı telefonum bornozumun cebinde titrediğinde, saç spreyimi bitirmek için nefesimi tutuyordum. Ekranda Gideon'un adını görünce cevap verdim. "Selam, as."

"Ne renk giyiyorsun?" diye sordu, selam vermeden. "Gümüş."

"Gerçekten mi?" Sesi ayak parmaklarımla bükülmesine neden olan sıcak bir mırıltıya dönüştü. "Seni içinde görmek için sabırsızlanıyorum. Ve dışında."

"Beklemeyeceksin," diye uyardım. "O güzel kıçını on dakika içinde buraya getirsen iyi olur."

"Evet, hanımefendi."

Gözlerim kısıldı. "Acele et yoksa binemeyeceğiz." "Umm . . . Beş dakika içinde orada olurum."

Telefonu kapattı ve ben gülümseyerek bir dakika boyunca telefonumu tuttum. "Kimdi o?" diye sordu annem gelerek.

"Gideon."

Gözleri parladı. "Bu gece sana eşlik mi edecek?"

"Evet."

"Oh, Eva." Bana sarıldı. "Çok sevindim."

Kollarımı ona dolamışken, nişan haberini yaymaya başlamak için en uygun zaman olduğunu düşündüm. Gideon'un evliliğimizi dünyayla paylaşmak için ısrar etmeden önce beklemeyeceğini biliyordum.

Sessizce, "Babamdan benimle evlenmek için izin istedi," dedim.

"mi yaptı?" Geri çekildiğinde gülümsüyordu. "Richard'la da konuştu, bence bu çok hoş bir dokunuş, sence de öyle değil mi? Plan yapmaya başladım bile. Pierre'de Haziran'ı düşünüyordum, tabii ki. Biz-"

"En geç Aralık ayını öneririm."

Annemin nefesi kesildi, gözleri büyüdü. "Saçmalama. Bu kadar kısa sürede düğün yapmanın imkânı . Bu imkansız."

Omuz silktim. "Gideon'a gelecek yıl Haziran'ı düşündüğünü söyle. Bakalım ne diyecek."

"Önce gerçekten evlenme teklif edene kadar beklemem gerek!"

"Doğru." Yanağından öptüm. "Ben giyinmeye gidiyorum."

(Gideon içeri girdiğinde odamdaydım, straplez elbisemi eşleşen büstiyerimin üzerine geçiriyordum. Kelimenin tam anlamıyla nefesim kesildi, bakışlarım Şevval aynamdaki yansıması. Sadece onun için dikilmiş smokini ve elbiseme çok yakışan gri kravatıyla arkamda dururken göz kamaştırıyordu. Onu hiç bu kadar muhteşem görmemiştim.

"Vay canına," diye nefes aldım, büyülenmiştim. "Bu gece *kesinlikle biriyle* ." Dudakları . "Bu, fermuarını atlayabileceğim anlamına mı geliyor?" "Bu şeye gitmeyi atlayabileceğimiz anlamına mı geliyor?"

"Hiç şansın yok, meleşim. Bu gece karıma hava atacağım."

"Kimse senin karın olduğumu bilmiyor."

"Biliyorum." Arkamdan geldi ve fermuarımı kapattı. "Ve yakında - gerçekten yakında - dünya bunu öğrenecek."

Ona doğru yaslandım ve birlikte yansımamıza hayran kaldım. Birlikte harika fotoğraflar çektik.

Bu da bana diğer resimleri düşündürdü. . .

"Bana söz ver," dedim, "videoyu asla izlemeyeceksin."

Bana cevap vermeyince dönüp doğrudan ona baktım. Yüzündeki kapalı ifadeyi gördüğümde korkmaya başladım. "Gideon. İzledin mi?"

Çenesi gerildi. "Bir ya da iki dakika. Açık bir şey yok. Sadece geçerliliğini kanıtlamaya yetecek kadar."

"Aman Tanrım. İzlemeyeceğine söz ver" Panik içime yayılırken sesim yükseldi ve keskinleşti. "Söz ver bana!"

Elleri bileklerimi sardı ve nefesimi kadar sert bir şekilde sıktı. Ani saldırganlığı karşısında kafam karışmış bir halde ona bakakalmıştım.

"Sakin ol," dedi sessizce.

Bana dokunduğu yerden dışarıya doğru tuhaf bir sıcaklık yayıldı. Kalbim daha hızlı atıyordu ama aynı zamanda daha sabitti. Ellerimize baktım, dikkatim yakut yüzüğüne takıldı. Kırmızı. Benim için aldığı kelepçeler gibi. Şimdi kendimi benzer şekilde yakalanmış ve bağlanmış hissediyordum. Ve bu beni anlamadığım bir şekilde rahatlattı.

Ama Gideon açıkça biliyordu.

Onunla bu kadar çabuk evlenmekten bu yüzden korktuğumu fark ettim. Beni nereye varacağı bilinmeyen bir yolculuğa çıkarıyordu ve ben de onu gözüm kapalı takip etmeyi kabul etmişim. Bu, bir çift olarak nereye varacağımızla ilgili değildi,

Çünkü bu asla söz konusu değildi. Takıntılıydık, bağımlıların amansız yöntemiyle birbirimize bağımlıydık. Sonunda nereye varacağımı, kim olacağımı bilmiyordum.

Gideon'un dönüşümü neredeyse şiddetliydi, bensiz yaşayamayacağını anladığı keskin bir berraklık anında gerçekleşmişti. Benim değişimim daha kademeliydi, o kadar özenle ölçülmüştü ki hiç değişmek zorunda kalmayacağıma inanmışım.

Yanılmışım.

Boğazımdaki yumruyu yutkularak geçiştirdim ve daha bir şekilde konuştum. "Gideon, dinle. O videoda her ne varsa, ikimizin sahip olduklarının yanında hiçbir şey. Kafanda olmasını istediğim tek anı *bizim yarattıklarımız*. Ne gerçek olan tek şey bu. Önemli olan tek şey. Bu yüzden lütfen bana söz ver."

Kısa bir süre gözlerini kapadı, sonra başını salladı. ". Söz

veriyorum." Rahat bir nefes aldım. "Teşekkür ederim."

Ellerimi ağzına götürerek onları öptü. "Sen benimsin, Eva."

* * *

Sessiz ve karşılıklı bir anlaşmayla, evli bir çift olarak ilk kez halkın karşısına çıkmadan önce limuzinde birbirimizi hırpalamaktan kaçındık. Ben Gergindi ve bir ya da iki orgazm bunu hafifletmeye yardımcı olsa da, mükemmelden daha az görünmek sadece daha da kötüleştirirdi. Ve insanlar fark ederdi. Sadece

Gümüş elbisem parlaklığı ve kısa kuyruğuyla göz alıcıydı ama kol şekeri kocam gözden kaçması imkansız bir aksesuardı.

Dikkatler üzerimizde olacaktı ve Gideon bunu böyle tutmaya kararlı görünüyordu. Beşinci Cadde ve Central Park South'a vardığımızda limuzinden inmeme yardım etti ve dudaklarını şakağında gezdirmek için bir an ayırdı. "Bu elbise yatak odamın zemininde harika görünecek."

Niyetinin bu olduğunu bildiğim klişe cümleye güldüm ve kamera Kör edici bir ışık fırtınası içinde flaşlar patladı. Bana arkasını döndüğünde yüzündeki tüm sıcaklık kayboldu, güzel düzlemler hiçbir şey ele vermeyen kapalı bir ifadeye büründü. Elini sırtımın alt kısmına koydu ve beni kırmızı halıdan geçirerek Cipriani'ye götürdü.

İçeri girdiğinde, uygun gördüğü bir yer buldu ve iş ortakları ve tanıdıklar etrafımızda dönerken bir saat boyunca orada kaldık. Beni yanında istiyordu ve o da benim yanımda olmak istiyordu, kısa bir süre sonra dans pistine gittiğimizde bunu kanıtladı.

"Tanıştır beni," dedi ve bakışlarını Waters Field & Leaman'dan Christine Field ve Walter Leaman'ın bulunduğu yere doğru takip ettim.

Birlikte durdukları insan grubuyla birlikte gülüyorlardı. Christine, boğazından bileklerine ve ayak bileklerine kadar uzanan siyah boncuklu bir elbisenin içinde ölçülü ve zarif görünüyordu; iri yarı bir adam Walter ise güzel kesimli smokini ve papyonuyla başarılı ve kendinden emin görünüyordu.

"Senin kim olduğunu biliyorlar," diye .

"*Senin için* kim olduğumu biliyorlar mı?"

Bekâr kız kimliğim Eva Cross kimliğimle yer değiştirdiğinde dünyanın büyük ölçüde değişeceğini bildiğim için burnumu hafifçe kııştırdım. "Hadi, as."

Beyaz örtülü yuvarlak masaların arasından geçerek oraya gittik. çarşaf ve odaya harika bir koku veren çiçek çelenklerine sarılmış şamdanlarla süslenmiştir.

Patronlarım önce Gideon'u fark etti elbette. Gideon ilk konuşmayı benim yapmama izin vererek beni açıkça görmezden gelene kadar beni fark ettiklerini bile sanmıyorum.

"İyi akşamlar," dedim Christine ve Walter'ın ellerini sıkarak. "İkinizin de Gideon Cross'u tanıdığınızı biliyorum, benim ..."

Durakladım, beynim durma noktasına geldi.

"Nişanlım," diye bitirdi Gideon el sıkışarak.

Karşılıklı tebrikler sunuldu; gülümsemeler büyüdü, gözler daha parlak oldu.

"Bu seni kaybettiğimiz anlamına gelmiyor, değil mi?" Christine sordu, elmas damla küpeleri avizelerin yumuşak ışığında parlıyordu.

"Hayır. Hiçbir yere gitmiyorum."

Bu da Gideon'un kıcıma sert bir çimdik atmasına neden oldu.

İş meselesini bir noktada halletmemiz gerekecekti ama onu en azından bir sonraki düğünümüze kadar oyalayabileceğimi düşündüm.

Kingsman Votka kampanyası hakkında biraz konuştuk; bu daha çok Waters Field & Leaman'ın ne kadar iyi bir iş çıkardığını vurgulamanın bir yoluydu. Ajans daha fazla Cross Industries işi koparabilirdi. Gideon elbette oyunu biliyordu ve iyi oynuyordu. Kibar, çekici ve kolayca etki altına alınabilecek bir adam değildi.

Ondan sonra bir şeyimiz kalmadı. Gideon bahanelerimizi hazırladı. "Hadi dans edelim," diye mırıldandı kulağıma. "Sana sarılmak istiyorum."

Cary'nin göz alıcı bir kızilla dikkatleri üzerine çektiği dans pistine geçtik. Solgun, biçimli bacakların parıltısı

Zümrüt yeşili elbisesinde müstehcen bir yırtmaç vardı. Onu bir dönüş, sonra da bir dalışa geçirdi. İnkâr edilemeyecek kadar zarif.

Trey akşam dersi olduğu için gelememişti ve bunun için üzgündüm. Cary'nin onun yerine Tatiana'yı getirmemiş olmasına sevindiğim için de üzgündüm. Bu şekilde düşünmek kendimi şirret hissetmeme neden oluyordu ve şirret hiç hoşlanmıyordum.

"Bana bak."

Gideon'un emriyle başımı eğdim ve gözlerini üzerimde buldum. "Selam, as."

Onun eli benim sırtımda, benim elim onunkinde, dans pistinde rahatça dolaştık.

"Crossfire," diye fısıldadı, bakışları yüzümde sıcaktı.

Parmak uçlarımla yanağına dokundum. "Hatalarımızdan ders çıkarıyoruz."

"Aklımı okudun." "İyi hissettiriyor."

Gülümsedi, gözleri o kadar mavi ve saçları o kadar seksiydi ki o parmaklarımı saçlarında gezdirmek istedim. Beni daha yakına çekti. "Hissettiğin iyi değil."

İki şarkı boyunca dans pistinde kaldık. Sonra grup lideri mikrofona dönüp bir anons yaptığında müzik sona erdi: Akşam yemeği servis edilmek üzereydi. Masamızda annem ve Richard, Cary, bir plastik cerrah ve eşi ve tüm sezon boyunca yayınlanmasını umduğu yeni bir televizyon programının pilot bölümünün çekimlerini yeni tamamladığını söyleyen bir adam oturuyordu.

Yemek bir çeşit Asya füzyonuydu ve ben her şeyi yedim, çünkü güzeldi ve porsiyonlar o kadar büyük değildi. Gideon'un eli masanın altında kalçamdıydı, başparmağı küçük daireler çizerek hafifçe sürtünüyor ve beni kıvrandırıyor.

Eğildi. "Kıpırdamadan otur."

"Kes ," fısıldadım.

" devam parmaklarımı içine sokacağım." "Buna cesaret edemezsin."

Sırıttı. "Beni dene ve gör."

Bunu ona yakıştıramadığım için, beni öldürse de kıpırdamadan oturdum.

"Affedersiniz," dedi Cary aniden ve masadan kalktı.

Onun uzaklaşmasını izledim ve bakışlarını yakındaki bir masada yakaladım. Yeşiller içindeki kızıl saçlı onu takip ederek odadan çıktığında Dakikalar sonra, çok şaşırmamıştım ama hayal kırıklığına uğramıştım. Tatiana'yla olan durumun onu strese soktuğunu ve akılsız seksin Cary'nin her derde deva olduğunu biliyordum ama bu aynı zamanda özgüvenini de mahvediyor ve çözdüğünden daha fazla soruna yol açıyordu.

Doktoru görmemize sadece birkaç gün kalması iyi oldu. Travis.

Gideon'a doğru eğilerek, "Cary ve ben bu hafta sonu San Diego'ya gidiyoruz," diye fısıldadım.

Başını bana doğru çevirdi. "Bunu bana *şimdi* mi söylüyorsun?"

"Senin eski sevgililerin, benim eski sevgilim, ailem, Cary ve diğer her şey arasında aklımdan çıkıp duruyor! Tekrar unutmadan önce sana söylesem iyi olur diye düşündüm."

"Angel . . ." Başını iki yana salladı.

." Ayağa kalktım. Brett'in aynı anda San Diego'da bir turne durağı olduğunu hatırlatmam gerekiyordu ama önce Cary'yi yakalamalıydım.

Ayağa kalkarken bana şaşkınlıkla baktı.

"Hemen döneceğim," dedim ona ve sessizce ekledim, "Yapmam gereken bazı horoz engellemeleri var."

"Eva-"

Ses tonundaki uyarıyı duydum ve aldırmadım, eteğimi kaldırıp Cary'nin peşinden aceleyle koştum. Balo salonunun girişini henüz geçmiştim ki tanıdık bir yüzle karşılaştım.

"Magdalene," dedim şaşkınlıkla, durdum. "Burada olduğunu bilmiyordum."

"Gage bir projeye uğraşıyordu, o yüzden biraz geç kaldık. Akşam yemeğini kaçırdık.

Tamamen, ama en azından tatlı olarak servis ettikleri çikolatalı bir tane aldım."

"Harika," diye kabul ettim.

"Kesinlikle." Magdalene gülümsedi.

Kendi kendime onun gerçekten iyi görüldüğünü düşündüm. Daha yumuşak, daha tatlı. Tek omuzlu kırmızı dantel elbisesi, narin yüzünü çerçeveleyen koyu renk saçları ve kıpkırmızı dudaklarıyla hâlâ çarpıcı ve boğucuydu. Christopher Vidal'dan uzaklaşmak

ona çok iyi geldi. Ve hayatında yeni bir erkeğin olması kesinlikle yardımcı oldu. Birkaç hafta önce beni iş yerinde ziyaret ettiğinde Gage adında bir adamdan bahsettiğini hatırladım.

"Seni Gideon'la gördüm," dedi. "Ve yüzüğünü fark ettim." "Yanıma gelip merhaba demeliydin."

"O tatlıyı yiyordum."

Güldüm. "Bir kızın öncelikleri olmalı."

Münevver uzandı ve koluma kısa bir süre dokundu. "Senin adına mutluyum Eva. Gideon için mutluyum."

"Teşekkür . Masamıza uğrayıp bunu ona söylemelisin."

"Uğrarım. Sonra görüşürüz."

Yürüdü gitti ve ben bir dakika arkasından baktım, hala temkinliydim ama o kadar da kötü olmayabileceğini düşündüm.

Magdalene'le karşılaşmanın tek olumsuz yanı Cary'yi kaybetmekti. Peşinden koşmaya devam ettiğimde, çoktan bir yerlerde gözden kaybolmuştu.

Gideon'a geri döndüm, zihnimde Cary'nin kışını tekmelemeye . Elizabeth Vidal beni yolumda durdurdu.

"Affedersiniz," dedim, neredeyse ona çarpıyordum.

Beni dirseğimden tutup karanlık bir köşeye çekti. Sonra elimi tuttu ve muhteşem Asscher elmasına . "Bu

yüzüğüm."

Çekiştirdim. "O senin yüzüğündü. Artık benim. Oğlun bana evlenme teklif ettiği zaman vermişti."

Oğlununkine çok benzeyen o mavi gözleriyle bana baktı. Tıpkı İrlanda'nındaki gibi. Güzel bir kadındı, göz alıcı ve zarif. Annem kadar baş döndürücüydü, gerçekten, ama Gideon'un soğukluğuna sahipti.

"Onu benden almana izin vermeyeceğim," diye ısırды parlak beyaz dişlerinin arasından.

"Her şeyi yanlış anladın." Kollarımı kavuşturdum. "İkinizi bir araya getirmek istiyorum, böylece her şeyi açıklığa kavuşturabiliriz."

"Onun kafasını yalanlarla dolduruyorsun."

"Aman Tanrım. Cidden mi? Bir dahaki sefere sana olanları anlattığımda -ki anlattığımdan emin olacağım- ona inanacaksın. Özür dileycek ve katlanmasını kolaylaştıracak bir yol bulacaksın.

Çünkü onun iyileşmesini, sağlıklı ve bütün olmasını istiyorum."

Elizabeth bana baktı, açıkça öfkeliydi. Belli ki bu plana .

"İşimiz bitti mi?" Kasıtlı körlüğünden öğrenerek sordum. "Yakınından bile geçmiyor," diye tısladı, bana doğru eğilerek. "Seni biliyorum ve o solist. Senin peşindeyim."

Başımı salladım. Christopher onunla konuşmuş muydu? Ne söyleyebilirdi ki? Magdalene'e ne yaptığını bildiğimden, onun her şeyi yapabileceğine inanıyordum. "İnanılmaz. Yalanlara inanıyor ve gerçeği görmezden geliyor." "

Uzaklaşmaya başladım ama durdum. "Bence asıl ilginç olan, geçen sefer seninle yüzleştikten sonra Gideon'a neler olduğunu sormamış olman. 'Hey, oğlum, çılgın kız arkadaşın bana bu çılgın hikayeyi anlattı.' Ona neden sormadığını anlayamıyorum. Açıklamak istemezsin herhalde?"

"Siktir git."

"Evet, yapacağını düşünmemiştim."

Ağzını tekrar açıp gecemi mahvetmeden önce onu geride bıraktım. Ne yazık ki masama doğru gitmeye başladığımda Deanna'yı gördüm.

Johnson benim yerime oturmuş, Gideon'la konuşuyordu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Mırıldandım, muhabirin konuşurken elini koluna koyma şekline bakışlarım daraldı. Cary gitmişti.

Annem ve Stanton dans pistindeydiler. Ve Deanna bir yılan gibi içeri süzölmüştü.

Gideon ne düşünürse düşönsün, ona olan ilgisinin her zamanki gibi sıcak olduğu çok açıktı. Her ne kadar kızın söylediklerini dinlemek dışında hiçbir teşvikte bulunmasa da, ona ilgi gösteriyor olması bile bu otu suluyordu.

"Yatakta harika olmalı. Onu çok sikiyor."

Sertleştüm ve benimle konuşan kadına doğru döndüm. Cary'nin kızıl saçlıydı ve az önce çok güzel bir orgazm geçirmiş bir kadının kızarmış, parlak gözlü görünümüne sahipti. Yine de uzaktan ilk düşündüğömden daha yaşlıydı.

"Ona dikkat etmelisin," dedi Gideon'a bakarak. "Kadınları kullanıyor. Bunun olduğunu gördüm. Olması gerekenden daha fazla."

"Kendi başımın çaresine bakabilirim."

"Hepsi öyle der." Sempatik gülümsemesi beni köşeye yatırdı. "Onun yüzünden ağır depresyon geçiren iki kadın tanıyorum.

Kesinlikle sonuncusu olmayacaklar."

"Dedikodulara kulak asmamalısın," diye tersledim.

Sinir bozucu derecede sakin bir gülümsemeyle uzaklaştı, kendi masasına giderken saçlarını için uzandı.

Odanın yarısını geçene kadar yüzünü göremedim. "Kahretsin."

Aceleyle Gideon'a döndüm. Ona ulaştığımda ayaktaydı.

"Sana çok çabuk ihtiyacım var," dedim hızlıca, sandalyemdeki esmer kadına bir bakış fırlatmadan önce. "Deanna, her zaman bir zevktir."

Kazmayı görmezden geldi. "Selam, Eva. Ben de tam çıkıyordum-"

Ama ben onu çoktan . Gideon'un elini tuttum ve çektim. "Hadi gel."

", ." Deanna'ya bir şeyler söyledi, ama ben yakalayamadım, onun yerine onu yanıma çektim. "Tanrım, Eva. Ne bu acele?"

Duvarın yanında durdum ve odaya bakarak yeşil ve kırmızıyı aradım. Bana öyle geliyordu ki eski sevgilisini fark etmiş olmalıydı -eğer kadın ondan kasten kaçmıyorsa. Elbette eski pixie saç kesimi olmadan çok farklı görünüyordu ve beyaz saçlı kocasını görmemiştüm, bu da onu daha erken tanımamı kolaylaştırabilirdi. "Anne Lucas'ın burada olup olmadığını biliyor musunuz?"

Eli benimkinde sıkılaştı. "Onu görmedim. Neden?"

"Zümrüt yeşili elbise, uzun kıvıll saçlar. O kadını gördün mü?" "Hayır."

"Daha önce Cary ile dans ediyordu."

"Dikkat etmedim."

Ona baktım, sinirlenmeye başlamıştım. "Tanrım, Gideon. Onu özlemek çok zordu."

"Gözlerim sadece karımı gördüğü için beni bağışlayın," dedi kuru bir sesle.

Elini sıktım. "Özür dilerim. Sadece o olup olmadığını bilmek istiyorum." "Nedenini açıkla. Yanına mı geldi?"

"Evet, öyle yaptı. Bana biraz bok attı, sonra da çekip gitti. Sanırım Cary de onunla gizlice kaçtı. Bilirsin işte, kısa bir sevişme için."

Gideon'un yüzü sertleşti. Dikkatini odaya çevirdi, yavaş bir bakışla odayı bir baştan diğer başa taradı. "Onu göremiyorum. Ya da tarif ettiğin gibi birini."

"Anne bir terapist değil mi?"

"Psikiyatrist."

Bir önsezi duygusu beni huzursuz etti. "Artık gidebilir miyiz?"

Beni inceledi. "Sana ne söylediğini anlat bana."

"Daha önce duymadığım bir şey değil."

"Bu güven verici," diye mırıldandı. "Evet, hadi gidelim."

Debriyajımı almak ve herkesle vedalaşmak için masamıza geri döndük.

"Seninle gelebilir miyim?" Anneme sarılıp vedalaştıktan sonra Cary sordu.

Gideon başıyla onayladı. "Gel hadi."

* * *

ANGUS limuzinin kapısını kapattı.

Cary, Gideon ve ben koltuklara yerleştik ve dakika sonra Cipriani'den ayrılıp trafiğe girdik.

En iyi arkadaşım bana bir bakış attı. "Başlama yine."

Davranışları konusunda onu eleştirmemden nefret ediyordu ve ben de onu suçlamıyordum. Ben onun annesi değildim. Ama onu seven ve onun için iyi şeyler isteyen biriydim. Kontrolsüz bırakıldığında kendine ne kadar zarar verebileceğini biliyordum.

Ama o anda en büyük endişem bu değildi.

"Adı neydi?" Bilmesi için dua ederek sordum, böylece kızıl saçlı kadını ilk ve son kez teşhis edebilecektim.

"Kimin umurunda?"

"Tanrım." Ellerim kavramamın etrafında huzursuzca büküldü. "Biliyor musun, bilmiyor musun?"

"Ben sormadım," diye karşılık verdi. "Bırak onu."

Gideon , "Ses tonuna dikkat et, Cary," diye uyardı. "Bir sorunun var, tamam. Seni umursadığı için Eva'dan çıkarma hıncını."

Cary'nin çenesi gerildi ve pencereden dışarı baktı.

Arkama yaslandım ve Gideon beni omzunun kıvrımına çekti, eli çıplak kolumda bir aşağı bir yukarı gezindi.

Eve dönüş yolunda kimse tek kelime etmedi.

* * *

Daireme vardığımızda, Gideon bir şeyler almak için mutfığa yöneldi. Bir şişe su içti ve kendini telefonda buldu, bakışları kahvaltı barının ve aramızdaki birkaç metrelik mesafenin ötesinde benimkilerle buluştu.

Cary yatak odasına doğru yürüdü, sonra koridorda aniden döndü ve bana sarılmak için geri geldi. *Çok sertti.*

Yüzünü omzumun kıvrımına yaslayarak fısıldadı: "Üzgünüm bebeğim."

Ben de ona sarıldım. "Kendine böyle davranmaktan daha iyisini hak ediyorsun." "Onu ben yapmadım," dedi sessizce, bana bakmak için geri çekildi.

"Yapacaktım. İstedigimi sanıyordum. Ama iş o noktaya geldiğinde, bir kızım olduğunu anladım.

Çocuk geliyor. Bir *çocuk*, Eva. Ve onun -ya da onun- beni annem gibi düşünerek istemiyorum. Kendime çeki düzen vermeliyim."

Ona tekrar sarıldım. "Seninle gurur duyuyorum."

"Evet, şey." Geri çekildi, utangaç görünüyordu. "İşi o kadar ileri götürdüğüm için hâlâ onu ovuyorum ama sikim pantolonumun içinde kaldı."

"TMI, Cary," dedim. "Tamamen TMI."

"Yarın hâlâ San Diego'ya gidiyor muyuz?" Umutlu bakışı kalbimi burktu.

"Tabii ki. Dört gözle bekliyorum."

Sırıtişında rahatlama vardı. "Güzel. Saat sekiz buçukta uçuyoruz."

Tam o sırada Gideon bize katıldı ve bana bakışından hafta sonu için gitmem konusunda konuşmamızın henüz bitmediğini anladım. Ama Cary koridordan odasına doğru yöneldiğinde, Gideon'u yakaladım ve onu sertçe öperek bu konuşmayı erteledim. Umduğum gibi, beni kendine çekmekte tereddüt etmedi, ağzı benimkini gür, derin yalamalarla yiyordu.

İnleyerek beni alıp götürmesine izin verdim. Dünya bir geceliğine kendi kendine çıldırabilirdi. Yarın onunla ve uğraşmak zorunda her şeyle yüzleşmek için yeterince yakındı.

Onu kravatından yakaladım. "Bu gece, sen benimsin."

"Her gece seninim," dedi en ateşli fantezileri harekete geçiren o sıcak, hışırtılı sesiyle.

"Şimdi başla." Onu odama doğru çekerek geriye doğru yürüdüm. "Ve sakın durma."

Yapmadı. Sabaha kadar değil.

YAZARIN NOTU

Evet, sevgili okuyucu, haklısın. Bu son olamaz.

Gideon ve Eva'nın yolculuğu henüz bitmedi. Bizi bir sonraki adımda nereye götüreceklerini görmek için sabırsızlanıyorum.

, Sylvia

YAZAR HAKKINDA

Sylvia Day, otuz dokuz ÷lkede satılan bir düzineden fazla ödüllü romanın 1 numaralı *New York Times* ve 1 numaralı uluslararası çok satan yazarıdır. Birçok türde okuyucuların favorisi olan yazarın kitaplarının dünya çapında milyonlarca kopyası basılmıştır. Yazar, New York Times'ın Goodreads'in En İyi Yazar Seçimi Ödülü ve çalışmaları Amazon'un Romantizmde Yılın En İyisi olarak onurlandırıldı. *RT Kitap* Ödülü'nü kazandı *Reviews* Reviewers' Choice Ödülü'ne layık gör÷lmüş ve Amerika'nın prestijli RITA öd÷lüne iki kez aday gösterilmiştir. Yazarı sylviaaday.com, facebook.com/authorsylviaaday ve twitter.com/sylday adreslerinde ziyaret edebilirsiniz.

- - -

[Bu yazarın kitaplarının tam listesi için buraya tıklayın veya
www.penguin.com/daychecklist adresini ziyaret edin](http://www.penguin.com/daychecklist)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

